

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I (Meddelanden)	
	EUROPAPARLAMENTET	
	SKRIFTLIGA FRÅGOR MED SVAR	
(2003/C 242 E/001)	E-0245/02 från Maurizio Turco till kommissionen Ämne: Klargörande av svaret på muntliga frågor om utvärdering av verksamheten i Afghanistan enligt målen i rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 januari 2001 (kompletterande svar)	1
(2003/C 242 E/002)	E-1587/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	2
(2003/C 242 E/003)	E-1588/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	2
(2003/C 242 E/004)	E-1589/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	2
(2003/C 242 E/005)	E-1590/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	3
(2003/C 242 E/006)	E-1591/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	3
(2003/C 242 E/007)	E-1592/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	3
(2003/C 242 E/008)	E-1593/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	4
(2003/C 242 E/009)	E-1594/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar . . . . . Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1587/02, E-1588/02, E-1589/02, E-1590/02, E-1591/02, E-1592/02, E-1593/02 och E-1594/02	4
(2003/C 242 E/010)	P-2117/02 från Gary Titley till kommissionen Ämne: Mänskliga rättigheter i Ungern	5

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(2003/C 242 E/011)	E-2121/02 från Marjo Matikainen-Kallström och Gordon Adam till kommissionen Ämne: Kärnkraftverket i Kozloduj	6
(2003/C 242 E/012)	E-2131/02 från Alexander de Roo till kommissionen Ämne: Antenn i naturområdet Akrotiri (Cypern)	7
(2003/C 242 E/013)	E-2162/02 från Daniel Hannan till kommissionen Ämne: EU:s särskilda representant i Bosnien	8
(2003/C 242 E/014)	E-2169/02 från Jaime Valdivielso de Cué till kommissionen Ämne: Utvidgningen	9
(2003/C 242 E/015)	P-2206/02 från Walter Veltroni till kommissionen Ämne: Levnadsvillkoren för de fattiga i Nairobi	10
(2003/C 242 E/016)	P-2209/02 från Ian Hudghton till kommissionen Ämne: Mervärdesskatt på skyddshjälmars i Förenade kungariket	11
(2003/C 242 E/017)	E-2213/02 från Karin Junker till kommissionen Ämne: Stöd till Oxfams kampanj "Make Trade Fair"	12
(2003/C 242 E/018)	E-2226/02 från Nuala Ahern till kommissionen Ämne: Anslag för 2001 under budgetpost B7-6200, skog och miljö	13
(2003/C 242 E/019)	E-2246/02 från Glenys Kinnock till kommissionen Ämne: Sudan	13
(2003/C 242 E/020)	E-2248/02 från Pedro Marset Campos till kommissionen Ämne: Uppförande av ett vattenkraftverk i Chile på mark som tillhör ursprungsbefolkningen	14
(2003/C 242 E/021)	E-2256/02 från María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Stöd till solcellsenergi och solvärme i Spanien (kompletterande svar)	15
(2003/C 242 E/022)	P-2279/02 från Carles-Alfred Gasòliba i Böhlm till kommissionen Ämne: Ändring av den spanska lagen om inkomstbeskattning av fysiska personer	16
(2003/C 242 E/023)	E-2319/02 från Paul Rübig till kommissionen Ämne: EU-anpassad tillämpning av den nationella konkurrensrätten i Slovakien	17
(2003/C 242 E/024)	P-2365/02 från Mark Watts till kommissionen Ämne: Slakt på sälungar i Vita havet, Ryssland	18
(2003/C 242 E/025)	E-2375/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: GATS	19
(2003/C 242 E/026)	E-2377/02 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: GATS	19
(2003/C 242 E/027)	E-2383/02 från Charles Tannock till kommissionen Ämne: Piratkopiering av CD-skivor	20
(2003/C 242 E/028)	E-2436/02 från Christopher Heaton-Harris till kommissionen Ämne: Påståenden om felaktig förvaltning av EG-medel	21
(2003/C 242 E/029)	E-2557/02 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Ekonomisk kontroll 1: Att som svar på den negativa allmänna opinionen attrahera och behålla kritiskt tänkande tjänstemän	25
(2003/C 242 E/030)	E-2560/02 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Motstridiga intressen och ståndpunkter avseende följderna för tänder och benstomme av fluor som upptas i människokroppen	27
(2003/C 242 E/031)	E-2639/02 från Kathleen Van Brempt till kommissionen Ämne: Förbud mot fluortillsatser	28
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-2560/02 och E-2639/02	28

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/032)	E-2727/02 från Gerhard Schmid till kommissionen Ämne: Gränsbevakningsenheter	29
(2003/C 242 E/033)	E-2876/02 från Stavros Xarchakos till kommissionen Ämne: Hälsa och social omsorg i Grekland	30
(2003/C 242 E/034)	E-2877/02 från Stavros Xarchakos till kommissionen Ämne: Hälsa och social omsorg i Grekland	31
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-2876/02 och E-2877/02	31
(2003/C 242 E/035)	E-2978/02 från Paulo Casaca till kommissionen Ämne: Förfalskning av smör inom EU	32
(2003/C 242 E/036)	E-3003/02 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Europeiska kommissionens bokföringssystem – kvalitet, effektivitet och kostnader	33
(2003/C 242 E/037)	E-3029/02 från Concepció Ferrer till kommissionen Ämne: Förföljelse av katoliker i Ryssland	35
(2003/C 242 E/038)	E-3049/02 från Wolfgang Ilgenfritz till kommissionen Ämne: Verksamhet inom ramen för processen för "peer review"	36
(2003/C 242 E/039)	P-3055/02 från Claude Moraes till kommissionen Ämne: Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS)	38
(2003/C 242 E/040)	E-3078/02 från Ulpu Iivari till kommissionen Ämne: Dubbel beskattning av orkestrar	39
(2003/C 242 E/041)	E-3098/02 från José Ribeiro e Castro till kommissionen Ämne: Ansvarig för samarbetet med Macao	39
(2003/C 242 E/042)	E-3099/02 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Folkmord genom aids i fattiga länder eftersom Bush vill ha amerikanska kondomer	40
(2003/C 242 E/043)	E-3148/02 från Sebastiano Musumeci till kommissionen Ämne: Pakistanska terrorister i Medelhavet	42
(2003/C 242 E/044)	E-3168/02 från Patricia McKenna till kommissionen Ämne: Transportörers ansvar	43
(2003/C 242 E/045)	E-3177/02 från Charles Tannock till kommissionen Ämne: Tillväxt- och stabilitetspaktens integritet	45
(2003/C 242 E/046)	E-3180/02 från Charles Tannock till kommissionen Ämne: Förlängning av gruppundantaget i konkurrenslagstiftningen	46
(2003/C 242 E/047)	P-3184/02 från Robert Evans till kommissionen Ämne: Handikappbidrag	48
(2003/C 242 E/048)	E-3208/02 från Kathleen Van Brempt till kommissionen Ämne: Röstning via Internet	48
(2003/C 242 E/049)	P-3217/02 från Arlene McCarthy till kommissionen Ämne: Konkurrenspolitik och kollektiva förvaltningsbolag	49
(2003/C 242 E/050)	E-3261/02 från Margrietus van den Berg till kommissionen Ämne: Den nederländska rättsstatens kapacitet	50
(2003/C 242 E/051)	E-3287/02 från Carlos Coelho till kommissionen Ämne: Icke-diskrimineringsprincipen och respekten för olika kulturer och traditioner	51
(2003/C 242 E/052)	E-3332/02 från Glenys Kinnock till kommissionen Ämne: Afghanistan	52
(2003/C 242 E/053)	E-3335/02 från Alexander de Roo till kommissionen Ämne: Vaccinationer och säkerhet	53
(2003/C 242 E/054)	P-3364/02 från José Ribeiro e Castro till kommissionen Ämne: Euronews på portugisiska	54

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/055)	E-3368/02 från Olivier Dupuis till kommissionen Ämne: Karaktären på biståndet till Laos	55
(2003/C 242 E/056)	E-3378/02 från Margrietus van den Berg till kommissionen Ämne: Statligt stöd till nederländska fotbollsklubbar	56
(2003/C 242 E/057)	E-3400/02 från Antonios Trakatellis till kommissionen Ämne: Den grekiska ekonomin och tillväxtutsikterna	57
(2003/C 242 E/058)	E-3413/02 från Kathleen Van Brempt till kommissionen Ämne: Statligt stöd till proffsidrotten	58
(2003/C 242 E/059)	P-3454/02 från Christopher Heaton-Harris till kommissionen Ämne: Inrättande av en europeisk allmän åklagarmyndighet	59
(2003/C 242 E/060)	E-3479/02 från Philippe Herzog till kommissionen Ämne: Utvidgning av Lamfalussy-metoden och finansövervakningen	59
(2003/C 242 E/061)	E-3521/02 från Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya till kommissionen Ämne: Hamnkontroller	61
(2003/C 242 E/062)	E-3567/02 från Bart Staes och Jan Dhaene till kommissionen Ämne: Ansökan om ett. eu-domännamn	61
(2003/C 242 E/063)	E-3595/02 från Camilo Nogueira Román till kommissionen Ämne: Åtgärder för att undvika att de sjunkna resterna av Prestige fortsätter att släppa ut brännolja från sin last	63
(2003/C 242 E/064)	E-3596/02 från Camilo Nogueira Román till kommissionen Ämne: Saneringsfartyg vid katastrofer som den med Prestige	63
(2003/C 242 E/065)	E-3597/02 från Camilo Nogueira Román till kommissionen Ämne: Medel från Europeiska unionen för att avhjälpa Prestigekatastrofens ekonomiska, sociala och ekologiska konsekvenser för Galiciens kust	64
(2003/C 242 E/066)	E-3598/02 från Camilo Nogueira Román till kommissionen Ämne: Bedömning av de ekonomiska kostnaderna för Exxon Valdez-katastrofen vid Alaskas kust och prognoser avseende Prestigekatastrofen vid Galiciens kust	64
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3597/02 och E-3598/02	65
(2003/C 242 E/067)	E-3600/02 från Camilo Nogueira Román till kommissionen Ämne: Tillämpning av lagstiftningspaketet "Erika" i EU:s medlemsstater	65
(2003/C 242 E/068)	E-3660/02 från Rosa Miguélez Ramos till kommissionen Ämne: Oljebältet i Galicien: uttalanden från kommissionsledamoten med ansvar för transporter	65
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3600/02 och E-3660/02	65
(2003/C 242 E/069)	E-3605/02 från Helle Thorning-Schmidt och Torben Lund till kommissionen Ämne: Euron och nickelallergi	66
(2003/C 242 E/070)	P-3620/02 från Wolfgang Ilgenfritz till kommissionen Ämne: Ön Jerseys ställning i EU	67
(2003/C 242 E/071)	E-3661/02 från Rosa Miguélez Ramos till kommissionen Ämne: Oljebältet i Galicien: Natura 2000-områden	67
(2003/C 242 E/072)	E-3727/02 från Patricia McKenna till kommissionen Ämne: Inreda burar för värphöns	69
(2003/C 242 E/073)	E-3738/02 från Ilda Figueiredo till kommissionen Ämne: Uppsägningar inom Euronews	69
(2003/C 242 E/074)	E-3740/02 från Gabriele Stauner till kommissionen Ämne: Årsredovisningen för budgetåret 2001	70
(2003/C 242 E/075)	E-3752/02 från Kathleen Van Brempt till kommissionen Ämne: Palladium	70

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/076)	P-3770/02 från Bart Staes till kommissionen Ämne: Omställning av vapenindustrin (kompletterande svar)	71
(2003/C 242 E/077)	E-3795/02 från Robert Goebbels till kommissionen Ämne: Statistik över fattigdomen i världen	72
(2003/C 242 E/078)	E-3798/02 från Christos Folias till kommissionen Ämne: Framsteg i genomförandet av den tredje gemenskapsstödramen	74
(2003/C 242 E/079)	E-3805/02 från Michl Ebner till kommissionen Ämne: Transit över Alperna	75
(2003/C 242 E/080)	E-3818/02 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Kollektivtrafikens ställning inom konkurrensen och inverkan av skatt på bränsle, infrastruktur och biljettförsäljning	76
(2003/C 242 E/081)	E-3847/02 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: En tågtidtabell med gränsöverskridande fjärrförbindelser, tillgänglig för allmänheten i hela Europa fr.o.m. november 2003	78
(2003/C 242 E/082)	E-3870/02 från Camilo Nogueira Román till kommissionen Ämne: Stängning av allmänhetens tillgång till Eurodicautom	79
(2003/C 242 E/083)	E-3883/02 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Information om användningen av EU-bidrag till ett integrerat informationssystem i Grekland	80
(2003/C 242 E/084)	E-3885/02 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Användningen av gemenskapsanslagen i EU:s medlemsstater i slutet av 2002	81
(2003/C 242 E/085)	E-3889/02 från Olivier Dupuis till kommissionen Ämne: Begäran om utlämning av Khemais Toumi från Frankrike till Tunisien	81
(2003/C 242 E/086)	E-3927/02 från Graham Watson till kommissionen Ämne: Patentering av programvara	82
(2003/C 242 E/087)	P-0010/03 från Alexander de Roo till kommissionen Ämne: En gemenskapsmyndighet för vattenfrågor	83
(2003/C 242 E/088)	E-0013/03 från Theresa Villiers till kommissionen Ämne: Direktivet om investeringstjänster	85
(2003/C 242 E/089)	E-0015/03 från Christopher Huhne till kommissionen Ämne: Anställda vid kommissionen	86
(2003/C 242 E/090)	E-0039/03 från Renato Brunetta till kommissionen Ämne: Allvarlig olycka, i enlighet med definitionen i artikel 3 i direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996, "Seveso 2", vid Petrolchimico i Porto Marghera den 28 november 2002	87
(2003/C 242 E/091)	E-0071/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Magasinering av högvattenflöden i floderna och en jämn fördelning av flodernas övre och nedre lopp i de berörda medlemsstaterna	88
(2003/C 242 E/092)	E-0080/03 från Encarnación Redondo Jiménez till kommissionen Ämne: Jordbruksforskning och tobaksodling	91
(2003/C 242 E/093)	E-0087/03 från Kathleen Van Brempt till kommissionen Ämne: Handel med hotade djurarter	92
(2003/C 242 E/094)	P-0091/03 från Fausto Bertinotti till kommissionen Ämne: Utbyggnad av gästhamnen i San Felice Circeo (i den italienska provinsen Latina)	93
(2003/C 242 E/095)	E-0104/03 från Luciano Caveri till kommissionen Ämne: Förändrade lastbilsmotorer	95
(2003/C 242 E/096)	E-0105/03 från Luciano Caveri till kommissionen Ämne: Onödigt komplettering av Mont Blanc-tunneln och Fréjus-tunneln	96
(2003/C 242 E/097)	P-0111/03 från Arlene McCarthy till kommissionen Ämne: Fördelar för EU:s ekonomi av immateriella rättigheter	97

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/098)	E-0116/03 från Salvador Garriga Polledo till kommissionen Ämne: Nödvändigheten av att få befolkningens förtroende för säkerheten vid kärnkraftverken	98
(2003/C 242 E/099)	E-0132/03 från Fiorella Ghilardotti och Giovanni Pittella till kommissionen Ämne: Tågförbindelse mellan Bryssel och Milano	99
(2003/C 242 E/100)	E-0252/03 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Nedläggning av nattågsförbindelsen mellan Bryssel och Milano	99
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0132/03 och E-0252/03	100
(2003/C 242 E/101)	E-0145/03 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Internationellt fiskeavtal EU-Island och utvecklingssamarbete	100
(2003/C 242 E/102)	E-0157/03 från Ilda Figueiredo till kommissionen Ämne: Förflyttning av radaranläggningen på Madeira	101
(2003/C 242 E/103)	P-0165/03 från Paul Lannoye till kommissionen Ämne: Fjärrstyrda bomber	101
(2003/C 242 E/104)	E-0175/03 från Louise van der Laan till kommissionen Ämne: EU-stöd till bevarad biologisk mångfald	102
(2003/C 242 E/105)	E-0179/03 från Patricia McKenna till kommissionen Ämne: Rådets direktiv 97/11/EG om ändring av direktiv 85/337/EEG	104
(2003/C 242 E/106)	E-0184/03 från Antonios Trakatellis till kommissionen Ämne: Brobygge i Heraklion-Knossos-regionen	105
(2003/C 242 E/107)	E-0193/03 från Stavros Xarchakos till kommissionen Ämne: Trafikproblemet i Aten	106
(2003/C 242 E/108)	E-0202/03 från Maurizio Turco till kommissionen Ämne: Utredning utförd av OLAF och av åklagarmyndigheten i Bari om regionen Apuliens användning av medel avsedda för yrkesutbildning	107
(2003/C 242 E/109)	E-0212/03 från Christine De Veyrac och Hugues Martin till kommissionen Ämne: Prestigekatastrofen och en gemensam räddningstjänst	108
(2003/C 242 E/110)	E-0227/03 från Roberto Bigliardo till kommissionen Ämne: Regionen Basilicatas förvaltning av EU-fonder	109
(2003/C 242 E/111)	E-0486/03 från Giuseppe Brienza till kommissionen Ämne: Regionen Basilicatas förvaltning av de europeiska fonderna	110
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0227/03 och E-0486/03	110
(2003/C 242 E/112)	E-0233/03 från Eluned Morgan till kommissionen Ämne: Avfall som matjord	111
(2003/C 242 E/113)	E-0248/03 från Joan Colom i Naval till kommissionen Ämne: Tillämpning av n+2-regeln på strukturfonderna under 2003	111
(2003/C 242 E/114)	E-0249/03 från Joan Colom i Naval till kommissionen Ämne: Tillämpning av n+2-regeln på strukturfonderna under 2002	112
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0248/03 och E-0249/03	112
(2003/C 242 E/115)	E-0256/03 från Caroline Jackson till kommissionen Ämne: Avfallsdeponi i Moncornel-Grazan, Frankrike – direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall	114
(2003/C 242 E/116)	E-0262/03 från Torben Lund till kommissionen Ämne: Hälsokriterier för EU:s miljömärke	114
(2003/C 242 E/117)	E-0272/03 från Rosa Díez González till kommissionen Ämne: Uppförande av en förbränningsanläggning för särskilt riskavfall	115
(2003/C 242 E/118)	E-0285/03 från Chris Davies till kommissionen Ämne: Stigande vattenstånd i den södra delen av Stilla havet	116

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/119)	E-0294/03 från Rosa Díez González, Pedro Aparicio Sánchez, María Izquierdo Rojo och Fernando Pérez Royo till kommissionen Ämne: Pråmen Spabunker IV:s förlisning i Algecirasbukten	117
(2003/C 242 E/120)	E-0311/03 från Karl von Wogau till kommissionen Ämne: Harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter	118
(2003/C 242 E/121)	P-0323/03 från Salvador Jové Peres till kommissionen Ämne: Miljöinverkan till följd av bevattningsprojektet i Segarra-Garrigues	119
(2003/C 242 E/122)	P-0342/03 från Laura González Álvarez till kommissionen Ämne: Offentliga upphandlingsförfaranden som finansieras genom det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet	119
(2003/C 242 E/123)	E-0355/03 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Anklagelser mot grekiska lastbilschaufförer	120
(2003/C 242 E/124)	E-0360/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Stadsplanen för Rom	121
(2003/C 242 E/125)	E-0362/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Finansiering från Europeiska investeringsbanken (EIB) för utbildningsändamål i Rom	122
(2003/C 242 E/126)	E-0364/03 från Cecilia Malmström till kommissionen Ämne: Åldersgräns för piloter i Frankrike	123
(2003/C 242 E/127)	E-0373/03 från Torben Lund till kommissionen Ämne: Djurens välfärd och konsumentinformation	124
(2003/C 242 E/128)	E-1145/03 från Charles Tannock, Generoso Andria, John Bowis, Chris Davies, Jean Lambert och Lennart Sacrédeus till kommissionen Ämne: Handel med katt- och hundskinn	124
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0373/03 och E-1145/03	125
(2003/C 242 E/129)	E-0381/03 från Wilhelm Piecyk till kommissionen Ämne: Genomförandet av åtgärderna inom ramen för direktivet om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester	125
(2003/C 242 E/130)	E-0382/03 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Miljöföroreningar orsakade av en fabrik i Larisa-regionen	126
(2003/C 242 E/131)	E-0388/03 från Markus Ferber till kommissionen Ämne: Utnämningen av Morten Jung-Olsen till avdelningschef och chefsförhandlare för Bulgarien	126
(2003/C 242 E/132)	E-0395/03 från Alexander de Roo till kommissionen Ämne: Byggande i IJmeer vid Uitdam	127
(2003/C 242 E/133)	E-0404/03 från Brian Simpson till kommissionen Ämne: Avgifter för transportinfrastruktur	128
(2003/C 242 E/134)	P-0407/03 från Heidi Hautala till kommissionen Ämne: Isklassificeringen för oljetankern Stemmitsa som trafikerar Östersjön	128
(2003/C 242 E/135)	E-0417/03 från Catherine Stihler till kommissionen Ämne: Tillgängliga forskningsbidrag för havsodling	130
(2003/C 242 E/136)	E-0419/03 från Laura González Álvarez till kommissionen Ämne: Spanska nationella vattenresursplanen: vattenöverföring från Júcar till Vinalopó	131
(2003/C 242 E/137)	E-0435/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Järnvägsföretagens intresse av att det tillämpas av- och påstigningsförbud på resande i gränsöverskridande trafik	131
(2003/C 242 E/138)	E-0436/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Kriterier för att skydda tågresande över gränser i internationell trafik mot av- och påstigningsförbud	132
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0435/03 och E-0436/03	132

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(2003/C 242 E/139)	E-0438/03 från Jan Mulder och Toine Manders till kommissionen Ämne: Frankrike har infört en nationell definition på kalvkött	133
(2003/C 242 E/140)	E-0473/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Lufttillförseln till resande med Eurostar och andra höghastighetståg i händelse av avbrott i energiförsörjningen	134
(2003/C 242 E/141)	E-0482/03 från Graham Watson till kommissionen Ämne: Bifångster av valar	135
(2003/C 242 E/142)	E-0492/03 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Sättningar i vägen på delar av sträckan Korinthos-Tripolis-Kalamata	136
(2003/C 242 E/143)	E-0499/03 från Ria Oomen-Ruijten och Erik Meijer till kommissionen Ämne: Miljömål för floden Rhen	137
(2003/C 242 E/144)	E-0504/03 från Salvador Garriga Polledo och Jorge Hernández Mollar till kommissionen Ämne: Alkoholkontroller av trafikpiloter	139
(2003/C 242 E/145)	E-0505/03 från Salvador Garriga Polledo till kommissionen Ämne: Lägesbeskrivning för Galileo-projektet	139
(2003/C 242 E/146)	E-0509/03 från Joan Colom i Naval till kommissionen Ämne: Vattenkvalitet och Spaniens nationella vattenplan	140
(2003/C 242 E/147)	E-0510/03 från Joan Colom i Naval till kommissionen Ämne: Fara för okontrollerad spridning av zebramuslor om omläggningen av Ebrofloden sker enligt Spaniens nationella vattenplan (PHN)	141
(2003/C 242 E/148)	E-0511/03 från María Rodríguez Ramos till kommissionen Ämne: Program för övervakning av TSE	142
(2003/C 242 E/149)	E-0541/03 från Charles Tannock till kommissionen Ämne: Inspektion av fartygs strukturella stabilitet	143
(2003/C 242 E/150)	E-0543/03 från Elisabeth Schroedter till kommissionen Ämne: Högbro för landförbindelse till Rügen	144
(2003/C 242 E/151)	E-0545/03 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Ersättning med anledning av brand på Pileon år 2000	145
(2003/C 242 E/152)	E-0554/03 från Philip Bradbourn till kommissionen Ämne: Gemenskapsinitiativ	146
(2003/C 242 E/153)	E-0565/03 från Luciano Caveri till kommissionen Ämne: Ljudsignaler vid backning av fordon	147
(2003/C 242 E/154)	E-0571/03 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Nationalparken i Nestosdeltat	148
(2003/C 242 E/155)	E-0580/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Brandsäkerhet och teknisk sårbarhet hos höghastighetståg och bedömning av tekniska grunder för monopol	149
(2003/C 242 E/156)	E-0583/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Skilda egenskaper hos höghastighetssträckor som hindrar att de trafikeras med höghastighetståg av annan typ	150
(2003/C 242 E/157)	E-0584/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Risker med ertillförsel längs tunnelbanespar i smala tunnlar utan gångbana för passagerare som evakueras på grund av brand	151
(2003/C 242 E/158)	E-0585/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Framsteg för standardisering och utbytbarhet av höghastighetståg i Europa	152
(2003/C 242 E/159)	E-0589/03 från Miquel Mayol i Raynal till kommissionen Ämne: Föreningsfrihet i Rumänien	153

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/160)	E-0591/03 från Klaus-Heiner Lehne till kommissionen Ämne: Medel från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden till vägbyggen i Spanien	154
(2003/C 242 E/161)	E-0593/03 från Armando Cossutta till kommissionen Ämne: Sjätte ramprogrammet	155
(2003/C 242 E/162)	E-0595/03 från Jonas Sjöstedt till kommissionen Ämne: Villkor för svenskt statligt stöd till SJ	156
(2003/C 242 E/163)	P-0600/03 från Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya till kommissionen Ämne: Samtrafikförmågan mellan elnäten på Iberiska halvön och Balearerna	156
(2003/C 242 E/164)	P-0624/03 från Robert Evans till kommissionen Ämne: Sammanläggning av försäkringsperioder och förordning (EEG) nr 1408/71	157
(2003/C 242 E/165)	E-0635/03 från Kathleen Van Brempt till kommissionen Ämne: Intelligentt framljus	158
(2003/C 242 E/166)	P-0638/03 från José Mendiluce Pereiro till kommissionen Ämne: Rapport om den hydrologiska planen och Europeiska kommissionens medverkan	159
(2003/C 242 E/167)	P-0653/03 från Miquel Mayol i Raynal till kommissionen Ämne: Utlåtande om den hydrologiska planen och Europeiska kommissionens medverkan	159
(2003/C 242 E/168)	P-0689/03 från Laura González Álvarez till kommissionen Ämne: Rapport om den nationella hydrologiska planen (Spanien)	160
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna P-0638/03, P-0653/03 och P-0689/03	160
(2003/C 242 E/169)	E-0667/03 från Chris Davies till kommissionen Ämne: Genomförandedatum för direktiven från generaldirektoratet för miljö	161
(2003/C 242 E/170)	E-0681/03 från María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Bristfälligt införlivande av fågeldirektivet i den spanska lagstiftningen	161
(2003/C 242 E/171)	E-0685/03 från Marie Isler Béguin, José Mendiluce Pereiro och Alexander de Roo till kommissionen Ämne: Spaniens nationella vattenresursplan, strukturfonderna och balansen mellan kostnader och intäkter	162
(2003/C 242 E/172)	E-0692/03 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Platser för sanitär avfallsdeponering i Grekland	164
(2003/C 242 E/173)	E-0700/03 från Bart Staes till kommissionen Ämne: Amatöridrottare använder dopingmedel	164
(2003/C 242 E/174)	E-0728/03 från Rosa Miguélez Ramos till kommissionen Ämne: Prestige: Gemenskapsstöd	165
(2003/C 242 E/175)	E-0729/03 från Rosa Miguélez Ramos till kommissionen Ämne: Prestige: Översyn av Solidaritetsfonden	166
(2003/C 242 E/176)	E-0737/03 från Erik Meijer till kommissionen Ämne: Allvarliga förseningar i byggandet av ny järnvägsinfrastruktur för gränsöverskridande höghastighetståg	167
(2003/C 242 E/177)	E-0741/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Förfalskning av italienska tomatkonserver	168
(2003/C 242 E/178)	P-0742/03 från Inger Schörling till kommissionen Ämne: Ersättning till fiskare och fartygsägare inom EU för tillfälligt upphörande av verksamheten	170
(2003/C 242 E/179)	P-0744/03 från Nelly Maes till kommissionen Ämne: Finansiering av hanteringen av avfall från elektroniska och elektriska produkter (WEEE)	171
(2003/C 242 E/180)	E-0763/03 från Patricia McKenna, Inger Schörling och Claude Turmes till kommissionen Ämne: Rester av nitrofurant i importerade räkor och importerat kycklingkött	173

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/181)	P-0780/03 från Elly Plooij-van Gorsel till kommissionen Ämne: President Bushs befogenheter i fråga om attacker via Internet	174
(2003/C 242 E/182)	P-0781/03 från Avril Doyle till kommissionen Ämne: Handel med hästar	176
(2003/C 242 E/183)	E-0784/03 från Christos Folias till kommissionen Ämne: Producentstöd	177
(2003/C 242 E/184)	E-0791/03 från Stavros Xarchakos till kommissionen Ämne: EU-stöd till religiösa organisationer	177
(2003/C 242 E/185)	P-0798/03 från Christopher Heaton-Harris till kommissionen Ämne: AIRINC co	178
(2003/C 242 E/186)	E-0808/03 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Brott mot gemenskapslagstiftningen om folkhälsa och konsumentskydd	179
(2003/C 242 E/187)	E-0817/03 från Paulo Casaca till kommissionen Ämne: Fri rörlighet för personer i Europeiska unionen	180
(2003/C 242 E/188)	E-0827/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Frosinones kommuns utnyttjande av medel från programmet Tempus III	180
(2003/C 242 E/189)	E-1164/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	181
(2003/C 242 E/190)	E-1165/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	181
(2003/C 242 E/191)	E-1166/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	182
(2003/C 242 E/192)	E-1167/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	182
(2003/C 242 E/193)	E-1168/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	183
(2003/C 242 E/194)	E-1169/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	183
(2003/C 242 E/195)	E-1170/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet	184
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0827/03, E-1164/03, E-1165/03, E-1166/03, E-1167/03, E-1168/03, E-1169/03 och E-1170/03	184
(2003/C 242 E/196)	E-0828/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Frosinones kommuns utnyttjande av medel från åtgärdsprogrammet för migrerande arbetstagare	185
(2003/C 242 E/197)	E-0894/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Fiumicinos utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	185
(2003/C 242 E/198)	E-1126/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	186
(2003/C 242 E/199)	E-1127/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Carraras utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	186
(2003/C 242 E/200)	E-1128/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	187

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(2003/C 242 E/201)	E-1129/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Livornos utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	187
(2003/C 242 E/202)	E-1130/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare . . .	188
(2003/C 242 E/203)	E-1131/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Massas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	188
(2003/C 242 E/204)	E-1132/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	189
(2003/C 242 E/205)	E-1133/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	189
(2003/C 242 E/206)	E-1134/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	190
(2003/C 242 E/207)	E-1135/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pistoias utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	190
(2003/C 242 E/208)	E-1136/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pratos utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	191
(2003/C 242 E/209)	E-1137/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	191
(2003/C 242 E/210)	E-1138/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Ternis utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare	192
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0828/03, E-0894/03, E-1126/03, E-1127/03, E-1128/03, E-1129/03, E-1130/03, E-1131/03, E-1132/03, E-1133/03, E-1134/03, E-1135/03, E-1136/03, E-1137/03 och E-1138/03	192
(2003/C 242 E/211)	E-0830/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Frosinones kommuns utnyttjande av medel från programmet Kultur 2000	192
(2003/C 242 E/212)	E-0892/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Fiumicinos utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	193
(2003/C 242 E/213)	E-0978/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	193
(2003/C 242 E/214)	E-0979/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Carraras utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	194
(2003/C 242 E/215)	E-0980/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	194
(2003/C 242 E/216)	E-0981/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Livornos utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	195
(2003/C 242 E/217)	E-0982/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	195
(2003/C 242 E/218)	E-0983/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Massas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	196
(2003/C 242 E/219)	E-0984/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	196

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(2003/C 242 E/220)	E-0985/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	197
(2003/C 242 E/221)	E-0986/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	197
(2003/C 242 E/222)	E-0987/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pistoias utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	198
(2003/C 242 E/223)	E-0988/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pratos utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	198
(2003/C 242 E/224)	E-0989/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	199
(2003/C 242 E/225)	E-0990/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Ternis utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000	199
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0830/03, E-0892/03, E-0978/03, E-0979/03, E-0980/03, E-0981/03, E-0982/03, E-0983/03, E-0984/03, E-0985/03, E-0986/03, E-0987/03, E-0988/03, E-0989/03 och E-0990/03	200
(2003/C 242 E/226)	E-0856/03 från Christopher Huhne till kommissionen Ämne: Svar på parlamentsfrågor	200
(2003/C 242 E/227)	E-0864/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Utnyttjande av medel från programmet "Vänorter 2000" av Frosinones kommun	201
(2003/C 242 E/228)	E-0886/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Fiumicinos utnyttjande av medlen från programmet för vänorter 2000	201
(2003/C 242 E/229)	E-1017/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	202
(2003/C 242 E/230)	E-1018/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Carraras utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	202
(2003/C 242 E/231)	E-1019/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	203
(2003/C 242 E/232)	E-1020/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Livornos utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	203
(2003/C 242 E/233)	E-1021/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	204
(2003/C 242 E/234)	E-1022/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Massas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	204
(2003/C 242 E/235)	E-1023/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	205
(2003/C 242 E/236)	E-1024/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	205
(2003/C 242 E/237)	E-1025/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	206
(2003/C 242 E/238)	E-1026/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pistoias utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	206
(2003/C 242 E/239)	E-1027/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pratos utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	207
(2003/C 242 E/240)	E-1028/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000	207

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(2003/C 242 E/241)	E-1029/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Ternis utnyttjande av medlen från vänorsprogrammet 2000	208
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0864/03, E-0886/03, E-1017/03, E-1018/03, E-1019/03, E-1020/03, E-1021/03, E-1022/03, E-1023/03, E-1024/03, E-1025/03, E-1026/03, E-1027/03, E-1028/03 och E-1029/03	208
(2003/C 242 E/242)	E-0873/03 från Joan Vallvé till kommissionen Ämne: Beteckningen "yoghurt"	209
(2003/C 242 E/243)	E-0903/03 från María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Tillämpning av principen om förebyggande av elektromagnetisk förorening	209
(2003/C 242 E/244)	E-0928/03 från José Mendiluce Pereiro, Alexander de Roo, Chris Davies, Miquel Mayol i Raynal och Rijk van Dam till kommissionen Ämne: Offentlig upphandling av miljöundersökningar beträffande överföring av vatten från floden Ebro	211
(2003/C 242 E/245)	E-0938/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Medel för att skapa ett museum för veteranbilar	212
(2003/C 242 E/246)	E-0941/03 från Salvador Garriga Polledo till kommissionen Ämne: Gemenskapsbestämmelser om teve på hotellrum	213
(2003/C 242 E/247)	E-0948/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Ancona: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	214
(2003/C 242 E/248)	E-0949/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Carrara: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	215
(2003/C 242 E/249)	E-0950/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Florens: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	215
(2003/C 242 E/250)	E-0951/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Livorno: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	216
(2003/C 242 E/251)	E-0952/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Macerata: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	216
(2003/C 242 E/252)	E-0953/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Massa: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	217
(2003/C 242 E/253)	E-0954/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Perugia: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	217
(2003/C 242 E/254)	E-0955/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pesaro: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	218
(2003/C 242 E/255)	E-0956/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pisa: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	218
(2003/C 242 E/256)	E-0957/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Pistoia: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	219
(2003/C 242 E/257)	E-0958/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Prato: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	219

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(2003/C 242 E/258)	E-0959/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Siena: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	220
(2003/C 242 E/259)	E-0960/03 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Kommunen Terni: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män	220
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0948/03, E-0949/03, E-0950/03, E-0951/03, E-0952/03, E-0953/03, E-0954/03, E-0955/03, E-0956/03, E-0957/03, E-0958/03, E-0959/03 och E-0960/03	221
(2003/C 242 E/260)	E-1178/03 från Brice Hortefeux och Christine De Veyrac till kommissionen Ämne: Kommissionens förslag i anslutning till direktiv 1999/96/EG	221
(2003/C 242 E/261)	E-1238/03 från Chris Davies till kommissionen Ämne: Beroende av läkemedel innehållande bensodiazepin	222
(2003/C 242 E/262)	E-1239/03 från Chris Davies till kommissionen Ämne: Hälsovarningar på cigarettpaket	223
(2003/C 242 E/263)	P-1274/03 från Gabriele Stauner till kommissionen Ämne: Intressekonflikter inom Eurostat	224
(2003/C 242 E/264)	E-1281/03 från María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Lagstiftning om boendestandarden i bostäderna inom Europeiska unionen	225
(2003/C 242 E/265)	P-1286/03 från Michl Ebner till kommissionen Ämne: Risken för smittkopps epidemi	226
(2003/C 242 E/266)	E-1391/03 från Mario Borghezio till kommissionen Ämne: Hälsopass för medborgare från icke EU-länder	227
(2003/C 242 E/267)	P-1395/03 från Joan Colom i Naval till kommissionen Ämne: Lokaliseringen av sätet för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet	228
(2003/C 242 E/268)	E-1477/03 från Maurizio Turco till kommissionen Ämne: Bidrag för export av "smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk, mejeriprodukter" från medlemsstaterna till Vatikanstaten	229
(2003/C 242 E/269)	E-1478/03 från Maurizio Turco till kommissionen Ämne: Bidrag för export av "färskt och fryst nötkött" från medlemsstaterna till Vatikanstaten	230
(2003/C 242 E/270)	E-1479/03 från Maurizio Turco till kommissionen Ämne: Export av "färskt och fryst nötkött" från medlemsstaterna till Vatikanstaten och drift av köttdiskar i detaljhandeln i Vatikanstaten.	231
(2003/C 242 E/271)	E-1480/03 från Maurizio Turco till kommissionen Ämne: Bidrag för export av "socker från sockerbetor eller sockerrör och kemiskt ren sackaros i fast form" från medlemsstaterna till Vatikanstaten	231
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1477/03, E-1478/03, E-1479/03 och E-1480/03	232
(2003/C 242 E/272)	P-1596/03 från Regina Bastos till kommissionen Ämne: Nedläggning av Schuh-Union i Ponte de Lima (Portugal)	232
(2003/C 242 E/273)	P-1611/03 från Jean-Louis Bernié till kommissionen Ämne: Saluförande av spannmål	233
(2003/C 242 E/274)	P-1798/03 från Wolfgang Ilgenfritz till kommissionen Ämne: Stöd till företag inom sockerförädlingssektorn	234

I

(Meddelanden)

EUROPAPARLAMENTET

SKRIFTLIGA FRÅGOR MED SVAR

(2003/C 242 E/001)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0245/02
från Maurizio Turco (NI) till kommissionen

(6 februari 2002)

Ämne: Klargörande av svaret på muntliga frågor om utvärdering av verksamheten i Afghanistan enligt målen i rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 januari 2001

Europeiska kommissionen har beslutat att besvara de skriftliga frågorna E-3220/01 till E-3252/01 ⁽¹⁾ om utvärdering av verksamheten i Afghanistan enligt målen i rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 januari 2001 med ett enda svar. Av detta framgår det — utöver humanitärt bistånd och ett antal förklaringar — att man bortsett från det åtagande som ingåtts ("Enligt artikel 7 i den gemensamma ståndpunkten avser kommissionen att inrikta sig på att uppnå målen och prioriteringarna i denna gemensamma ståndpunkt.").

Av denna anledning upprepar jag den enkla frågeställning som ingick i var och en av de skriftliga frågorna:

Vilka konkreta initiativ hade kommissionen tagit före händelserna den 11 september för att uppnå de enskilda målen i rådets gemensamma ståndpunkt? Hur mycket gemenskapsmedel (i euro) användes från den 1 januari till den 11 september 2001 och hur mycket riktades till insatsen i Afghanistan? Under vilken titel (budgetpost och projektitel) skedde detta, och till vem utbetalades medlen? Vilka medel har blivit föremål för kontroller och/eller undersökningar, vem har utfört dessa, och med vilka resultat?

⁽¹⁾ EGT C 160 E, 4.7.2002, s. 76.

Kompletterande svar
från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(27 augusti 2002)

Mellan den 1 januari 2001 och den 11 september 2001 användes endast två budgetinstrument för att genomföra gemenskapsåtgärder i Afghanistan. Det rör sig om å ena sidan humanitärt bistånd och å andra sidan hjälp till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd. Alla belopp betalades ut antingen till internationella organisationer (såsom FN:s flyktingkommisariat eller Röda korset) eller icke-statliga organisationer.

Resten av de detaljerade uppgifter som parlamentsledamoten begärt att få ta del av avseende gemenskapsfinansieringen under denna period framgår av de tabeller som skickas direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.

Alla projekt var föremål för de normala kontroll- och revisionsförfaranden som anges i kontraktens standardbestämmelser. Dessa förfaranden har genomförts antingen direkt av kommissionen eller av externa revisorer. Resultaten var helt i linje med de mål som anges i artikel 1 i den gemensamma ståndpunkten.

(2003/C 242 E/002)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1587/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02)⁽¹⁾ och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Enligt det vanligaste sättet att tolka Genève-konventionen, åläggs de stater som skrivit under konventionen att erbjuda förföljda personer skydd, men de åläggs inte att försäkra sig om att förföljda personer har tillgång till transport för att ta sig till deras territorium för att söka skydd. Kan man av kommissionens svar på frågan om misstänkta asylsökandes nekade ombordstigning på grund av flybolagens rädsla för att bli bötfällda tolka det som om kommissionen delar denna syn på saken? Enligt denna tolkning skulle det inte vara ett brott mot Genève-konventionen att låta flygbolagen själva sköta immigrationskontrollen av passagerare eller att upprätta krav på inresevisum. Om kommissionen inte är överens om denna tolkning, kan den i så fall kommentera den?

⁽¹⁾ EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/003)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1588/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02)⁽¹⁾ och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Trots användning av den mest sofistikerade utrustning och trots grundlig kontroll av de resandes dokument lyckas ändå asylsökande, med och utan dokument, ta sig in i EU:s medlemsländer, och transportbolaget som de rest med bötfälls. På stora internationella flygplatser som London Heathrow och Frankfurt har resande full kontroll över sina dokument och identitetshandlingar och har möjlighet att antingen ge dem till någon mellanhand, eller erhålla andra dokument från någon mellanhand som reser med samma flight, innan de går igenom immigrationskontrollen. Flygbolag har tidigare blivit bötfällda för detta, och blir det även idag. Kommissionen ogillar utan tvivel att lagen om transportörers ansvar tolkas på detta sätt, men det är ett faktum som inte kan bortses ifrån. Vad föreslår kommissionen för att förändra denna situation som är ytterst ofördelaktig för flygbolagen?

⁽¹⁾ EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/004)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1589/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02)⁽¹⁾ och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Kan kommissionen kommentera den dom av den 5 december 2001 från Förenade kungarikets högsta domstol som säger att det varken är praktiskt genomförbart eller rätt enligt lag att hålla lastbilschaufförer ansvariga för transport av fripassagerare. Den säger också att de böter på 2000 pund som ges för

fripassagerare (mycket lägre än den summa som bestämts i EU-direktivet från juni 2001) är förödande höga för personer med genomsnittliga inkomster och att de kan utgöra ett brott mot den europeiska människorättskonventionen, speciellt mot artikel 6 om rätten till en opartisk rättegång och artikel 1 i protokoll nr 1 om skydd av egendom (eftersom en förare riskerar att få sitt fordon beslagtaget om han inte betalar böterna genast).

⁽¹⁾ EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/005)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1590/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02)⁽¹⁾ och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Eftersom kommissionen anser att lagstiftningen om transportörers ansvar kan vara ett effektivt vapen i kampen mot illegal invandring, och eftersom kommissionen också verkar anse att denna lagstiftning bör harmoniseras och tillämpas på alla transportmedel, anser kommissionen att det för konsekvensens skull är nödvändigt att låta denna lagstiftning omfatta även taxichaufförer och ägare till privata fordon i områden som ligger nära EU:s yttre gränser, i syfte att undvika dubbla föreskrifter? Kommissionen kanske är intresserad av att få veta att så redan är fallet i två av EU:s medlemsstater, Grekland och Spanien.

⁽¹⁾ EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/006)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1591/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02)⁽¹⁾ och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Kommissionens kommentar om domen från den österrikiska författningsdomstolen, att denna inte motsäger principen om att lagstiftningen om transportörers ansvar kan användas som metod för att förhindra illegal invandring, är riktig. Domstolar har ju dock inte för vana att svara på frågor som inte ställs och den österrikiska författningsdomstolen blev inte tillfrågad om den anser att lagstiftningen för transportörers ansvar kan användas för att begränsa den illegala invandringen.

⁽¹⁾ EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/007)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1592/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02)⁽¹⁾ och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Anser kommissionen att det är möjligt för medlemsstaterna att anta lagstiftning om transportörers ansvar och samtidigt hörsamma sina förpliktelser enligt Genève-konventionen från 1951? Denna lagstiftning gör att det i många – men inte alla- länder är möjligt för en transportör att undvika böter om begäran om skydd som görs av en passagerare med otillräckliga identitetshandlingar anses godtagbar. Anser då kommissionen att det är rimligt att kräva att en tjänsteman vid ett flygbolags incheckningsdisk, som har mindre än fem minuter på sig att granska de resandes dokument, skall kunna avgöra om en passagerare är en äkta asylsökande, något som även de mest effektiva, snabba och kompetenta tjänstemän i vilken medlemsstat som helst ofta har svårt att avgöra på två dagar?

(¹) EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/008)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1593/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02) (¹) och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande:

Är kommissionen medveten om att passagerarkontrollen vid många flygplatser ofta görs av personal från det nationella flygbolaget istället för av personal från det bolag som bötfälls om det transporterar passagerare med otillräckliga identitetshandlingar?

(¹) EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/009)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1594/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(5 juni 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

Kan kommissionen, med anledning av mina frågor om transportörers ansvar (E-0488/02 – 0493/02) (¹) och kommissionens svar från den 4 april 2002, kommentera följande påstående:

Om lagstiftningen om transportörers ansvar verkligen kommer att utökas till att omfatta även taxichaufförer och ägare till privata fordon i områden nära EU:s yttre gränser, borde inte alla transportföretag, inklusive privata eller offentligt ägda linjebussar, bötfällas om illegala invandrare hittas i deras fordon, i syfte att undvika dubbla föreskrifter?

(¹) EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1587/02, E-1588/02,
E-1589/02, E-1590/02, E-1591/02, E-1592/02, E-1593/02 och E-1594/02
ingivet av António Vitorino för kommissionen

(9 juli 2002)

Alla de åtta frågor som parlamentsledamoten har ställt gäller transportörers ansvar och de bör därför besvaras tillsammans.

Låt oss börja med de allmänna frågor som parlamentsledamoten tar upp.

Kommissionen har redan gett en uttömmande redovisning av sin uppfattning och åtgärder i fråga om transportörers ansvar i svaret den 4 april 2002 på sex skriftliga frågor (E-488/02 till E-493/02⁽¹⁾) från parlamentsledamoten. Vi hänvisar till det svaret.

Nu till parlamentsledamotens specifika frågor.

- Fråga E-1587/02: Under de pågående expertsammanträdena med tre parter, som anordnas av kommissionen som en direkt uppföljning på rundabordskonferensen om transportörers ansvar den 30 november 2001, försöker kommissionen skapa en öppen och konstruktiv dialog mellan alla berörda parter om särskilda frågor kopplade till transportöransvar. Den fråga som parlamentsledamoten tar upp kommer utan tvivel att diskuteras vid expertmötena. Kommissionen kan konstatera att det finns avvikande tolkningar och uppfattningar om förhållandet mellan bestämmelserna i 1951 års Genèvekonvention och spörsmålet om hur personer som lämnar sitt eget land för att söka asyl kan komma in i andra länder. Dessa meningsskiljaktigheter har ännu inte lösts internationellt.
- Fråga E-1588/02: Såsom redan har påpekats i ovannämnda svar finner kommissionen det nödvändigt att hitta en balans mellan å ena sidan det legitima syftet att förebygga och förhindra olaglig invandring och å andra sidan behovet av att inte lägga för stora bördor på näringslivet. Den mycket specifika fråga som parlamentsledamoten tar upp kommer utan tvivel att diskuteras vid ovannämnda expertmöten.
- Fråga E-1589/02: Kommissionen känner till den dom som meddelades av brittiska High Court den 5 december 2001 i målet Roth International GmbH med flera mot Home Office. Kommissionen noterar att domen har överklagats.
- Fråga E-1590/02: I motsats till vad parlamentsledamoten antyder i sin fråga har kommissionen aldrig hävdats att lagstiftningen om transportörers ansvar "bör harmoniseras och tillämpas på alla transportmedel". I det ovannämnda svaret från den 4 april 2002 sade kommissionen att frågan om transportörers ansvar ännu inte är helt harmoniserad inom EU och vi konstaterade att man måste utreda tänkbara sätt att gå vidare på EU-nivå. Grunden för detta utredningsarbete håller nu på att läggas inom ramen för rundabordskonferenserna om transportörers ansvar, och kommissionen anser inte att det är lämpligt att i nuläget gå ut med konkreta och detaljerade åsikter om hur en eventuell framtida EU-lagstiftning bör se ut.
- Fråga E-1591/02: Kommissionen noterar parlamentsledamotens klagande.
- Fråga E-1592/02: Den fråga som parlamentsledamoten tar upp kommer utan tvivel att diskuteras vid ovannämnda expertmöten.
- Fråga E-1593/02: Kommissionen känner till det faktum som parlamentsledamoten nämner.
- Fråga E-1594/02: Kommissionen anser inte att det är lämpligt att i nuläget gå ut med konkreta och detaljerade åsikter om hur en eventuell framtida EU-lagstiftning bör se ut.

⁽¹⁾ EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(2003/C 242 E/010)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2117/02
från Gary Titley (PSE) till kommissionen

(10 juli 2002)

Ämne: Mänskliga rättigheter i Ungern

Ungern tillhör de länder som aktivt förhandlar om medlemskap i EU 2004. Men landet har endast delvis uppfyllt Köpenhamnskriterierna från 1993, i vilka det krävs att kandidatländerna skall ha en fullt fungerande marknadsekonomi samt respektera demokratin och de mänskliga rättigheterna.

Förhållandena för patienter inom den psykiatriska vården i Ungern är ibland fruktansvärda. De spärras bland annat in i så kallade "sängburar". Dessutom kan man på grundval av de mänskliga rättigheterna ifrågasätta användningen av "våktare", där en person godtyckligt utses till någons förmyndare. En sådan våktare har avsevärd och oproportionerlig makt eftersom denne kan få den person som han är förmyndare för inlagd för psykiatrisk vård.

Frågan om huruvida Ungern för närvarande bryter mot Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är omtvistad och hör inte samman med frågan om landets eventuella medlemskap i EU. Men EU grundas på principen om de mänskliga rättigheterna och eftersom sådana kontroversiella bruk kan underminera EU:s grundläggande principer, bör de kontrolleras.

Känner kommissionen till dessa förhållanden, och vilka åtgärder tänker den vidta?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar

(2 augusti 2002)

De politiska anslutningskriterierna, som fastställdes av Europeiska rådet i Köpenhamn i juni 1993 och som kandidatländerna måste uppfylla, följs upp av kommissionen genom dess återkommande rapporter om kandidatländernas framsteg inför anslutningen. Kommissionen bedömer uppfyllandet av de politiska kriterierna, däribland respekten för de mänskliga rättigheterna, på grundval av så många källor som möjligt. Förutom uppgifter från varje berört kandidatland ingår även bidrag från och informationsutbyte med relevanta internationella organisationer som Europarådet, relevanta FN-organ och icke-statliga organisationer.

Till dags dato har det varken i rapporten från ombudsmannen för civila och politiska rättigheter eller i FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna (UNHCHR) uttryckligen hänvisats till behandlingen av patienter på psykiatriska sjukhus. FN:s kommitté mot tortyr (CPT) uttryckte dock i sin rapport 1999 oro för läget på psykiatriska sjukhus i Ungern. För att rätta till situationen har den ungerska regeringen sedan dess vidtagit ett rad åtgärder (genomförande av en rikstäckande undersökning, offentliggörande av en skrivelse innehållande ett förbud mot användning av sängburar på psykiatriska sjukhus) och även förstärkt den rättsliga ramen. Enligt bestämmelserna avseende psykiatriska patienter i sjukvårdslagen har alla plågsamma, grymma, omänskliga, förnedrande eller straffande åtgärder varit förbjudna sedan 2001. Det är också möjligt att överklaga och utomstående experter genomför regelbundna undersökningar.

Kommissionen följer utvecklingen på det här området inom ramen för sina förberedelser inför den kommande återkommande rapporten 2002.

(2003/C 242 E/011)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2121/02

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE)
och Gordon Adam (PSE) till kommissionen

(17 juli 2002)

Ämne: Kärnkraftverket i Kozloduj

Vi hänvisar till parlamentets ståndpunkt, uttryckt i ett resolutionsförslag om anslutningsförfarandet som antogs i juni 2002, om principerna för ett förutsättningslöst arbete för att nå ett avtal om framtiden för reaktor 3 och 4 vid kärnkraftverket Kozloduj i Bulgarien.

Med tanke på de omfattande förbättringar som bägge reaktorerna har undergått och som enligt IAEA innebär att samtliga av de ursprungliga säkerhetsfrågorna har åtgärdats, och med tanke på att det i Bulgarien nu finns en oberoende och professionellt bemannad kärnkraftsinspektion, kan kommissionen redovisa sina tekniska skäl för att ställa stängningen av dessa reaktorer som villkor för Bulgariens tillträde till EU?

Om det fortfarande finns frågor obesvarade i detta ärende, anser inte kommissionen det befogat att be WENRA att inspektera reaktorerna på nytt och ge en oberoende bedömning?

Svar av Günter Verheugen på kommissionens vägnar*(23 september 2002)*

Kommissionen har upprepade gånger betonat betydelsen av en hög kärnsäkerhetsnivå i alla kandidatländer.

Bulgarien band sig i en överenskommelse från 1999 vid en slutgiltig stängning av enheterna 3 och 4 i kärnkraftverket i Kozloduj i förtid, före år 2008 respektive år 2010 såsom ursprungligen planerats.

Med beaktande av Bulgariens utfästelse i överenskommelsen har medlemsstaterna i samband med anslutningsförhandlingarna om kapitel 14 (energi) uppmanat Bulgarien att under 2002 fastställa en definitiv tidpunkt för en slutgiltig stängning, senast under 2006, av enheterna 3 och 4. Denna ståndpunkt från unionens sida har, vad frågan om stängning beträffar, företräde framför den med kommissionen undertecknade överenskommelsen från 1999. Det kommer nu an på Bulgarien att ange sin ståndpunkt inom ramen för anslutningsförhandlingarna.

Den parlamentsresolution som parlamentsledamoten hänvisar till riktar sig mot denna bakgrund huvudsakligen till medlemsstaterna, som fastställt unionens ståndpunkt rörande tidpunkten för stängningen.

Vad gäller förbättringar av säkerheten har kommissionen underrättats om att Internationella atomenergiorganet (IAEA) efter sitt senaste besök i Bulgarien har hållit på att utarbeta en rapport om de åtgärder som vidtagits vid kärnkraftverket i Kozloduj. IAEA förväntades lägga fram sina slutsatser för Bulgarien i slutet av augusti 2002. Kommissionen kan inte yttra sig om rapporten förrän de bulgariska myndigheterna har offentliggjort den.

Kommissionen erkänner att driftssäkerheten i enheterna 3 och 4 har förbättrats och har noterat förstärkningen av kärnsäkerhetsmyndigheten i Bulgarien. Förbättringarna av säkerheten har delvis finansierats med gemenskapsmedel från Phareprogrammet. Kommissionen vill dock framhålla att enheterna 3 och 4 i kärnkraftverket i Kozloduj på grund av sin ursprungliga utformning fortfarande avviker från säkerhetskraven på ett antal punkter.

Kommissionen ser, med tanke på unionens ståndpunkt inom ramen för anslutningsförhandlingarna, ingen fördel i att vända sig till sammanslutningen av västeuropeiska tillsynsmyndigheter för kärnkraft (Western European Nuclear Regulators' Association, WENRA), särskilt inte i avvaktan på IAEA-rapporten. Kommissionen noterar dessutom att rådet i sin lägesrapport från juni 2002 om den inbördes utvärderingen (Peer Review Status Report) ⁽¹⁾ understryker betydelsen av Bulgariens utfästelser om slutgiltig stängning snarast möjligt av enheterna 1-4 i kärnkraftverket i Kozloduj och erinrar om att unionen förväntar sig att enheterna 3 och 4 skall stängas senast under 2006.

⁽¹⁾ <http://europa.eu.int/comm/enlargement/negotiations/chapters/chap14/index.htm>.

(2003/C 242 E/012)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2131/02

från Alexander de Roo (Verts/ALE) till kommissionen

(17 juli 2002)

Ämne: Antenn i naturområdet Akrotiri (Cypern)

Brittiska militärmyndigheter på Cypern började den 1 juli 2002 att uppföra en ny antennenläggning i ett av de främsta naturområdena på ön, saltvattensjön Akrotiri sydväst om Limassol. Den nya anläggningen utgör en del av ett nätverk av antenner som den brittiska armén förvaltar.

Den så kallade "curtain array antenna" kommer att resa sig 196 meter bred och 100 meter hög över landskapet i ett område som är känt för sin unika fågelfauna och fåglars flyttvägar. Antennen kommer att få en kapacitet på 500 kW och kommer ständigt att sända på en frekvens på 3-30 mHz.

Själva området hotas att delas itu, vilket uppenbarligen står i strid med Ramsarkonventionen. Dessutom respekteras inte EU-direktiv som livsmiljödirektivet och fågeldirektivet. Det handlar vidare om ett område som kan komma i fråga för Natura 2000-nätverket.

Man vet också mycket lite om de negativa effekter som den ständiga elektromagnetiska strålningen eventuellt kan få på befolkning och fåglar.

Känner Europeiska kommissionen till att denna anläggning de facto uppförs på ett område som är brittiskt territorium?

Känner kommissionen till att det inte utarbetats någon miljökonsekvensbeskrivning och att medborgare och icke-statliga organisationer inte givits möjlighet att komma till tals?

Hur bedömer kommissionen det faktum att brittiska myndigheter vidtar en åtgärd på cypriotiskt territorium som innebär ett allvarligt ingrepp i ett unikt naturområde och att EU-direktiv åsidosätts i samband med detta?

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar

(13 augusti 2002)

Kommissionen känner till rapporterna om att en ny antennenläggning håller på att uppföras i det suveräna basområdet Akrotiri.

Det bör påpekas att enligt artikel 299.6 b i EG-fördraget ska inte detta fördrag tillämpas beträffande Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden på Cypern. EU:s lagstiftning gäller därför inte inom dessa territorier.

När det gäller eventuella effekter som antennenläggningen kommer att få för befolkningen eller naturen på Cypern, så är detta i första hand en bilateral fråga som bör behandlas av de cypriotiska myndigheterna och de myndigheter som företräder de suveräna basområdena.

Kommissionen har inte befogenhet att vidta några åtgärder i denna situation.

(2003/C 242 E/013)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2162/02

från Daniel Hannan (PPE-DE) till kommissionen

(18 juli 2002)

Ämne: EU:s särskilda representant i Bosnien

Kan kommissionen ange hur mycket Lord Ashdown förtjänar som EU:s särskilda representant i Bosnien? Hur mycket betalar EU för hans tjänst?

Lord Ashdown har avskedat den demokratiskt valde biträdande premiärministern i den muslimsk-kroatiska federationen, Nikola Grabovac, och förbjudit honom att i fortsättningen besitta offentliga tjänster. Kan kommissionen därför ange hur demokratiska normer kan utvecklas i ett nytt land då en icke vald utlänning utövar sin makt på ett så här godtyckligt sätt? Enligt den särskilde representantens kontor är det i detta fall en fråga om politiskt ansvar. Kontoret anser också att Bosnien måste anpassa sig till europeiska normer om det tänker bli en del av Europa. Försöker Lord Ashdown lära bosnierna "den europeiska normen" för hur man betar sig i offentligheten? Om så är fallet, varför har kommissionen aldrig offentligt fördömt de instanser som gjort sig skyldiga till omfattande bedrägerier inom politiska partier i EU? Om så inte är fallet, kommer kommissionen att ge Lord Ashdown en reprimand för hans diktatoriska beteende, som är oacceptabelt för en representant för demokratiska europeiska länder?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(23 september 2002)

Lord Ashdown utnämndes till Europeiska unionens särskilda representant i Bosnien och Hercegovina (dubbel funktion) genom rådets gemensamma åtgärd (2002/211/GUSP) av den 11 mars 2002. Han får ingen lön från unionen för sin funktion som unionens särskilda representant i Bosnien och Hercegovina. Driftskostnaderna för den höge representantens kansli finansieras emellertid inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1080/2000 av den 22 maj 2002. För 2002 uppgår denna finansiering till 13,307 miljoner euro.

Lord Ashdown avskedade Nikola Grabovac för att denne enligt hans bedömning inte aktivt skött tillsynen av sitt ministerium och inte varit effektiv i sin ställning som finansminister för federationen. Nikola Grabovac visade dessutom prov på bristande ledarskap genom att inte påta sig det politiska ansvaret för förlusten av 1,7 miljoner konvertibla mark (KM) från statskassan. Den höge representantens befogenheter härrör visserligen inte från demokratiska val, men de är inte godtyckliga. De tilldelas honom genom bilaga 10 i Daytonavtalet och genom rådets möte för genomförandet av freden, vilket hölls i Bonn i december 1997. Den höge representantens arbete syftar till att genom utövande av "Bonn-befogenheterna" främja genomförandet av Daytonavtalet och verka för en hållbar fred i Bosnien, så att den internationella övervakningen så småningom kan upphöra. Unionens insatser i Bosnien och Hercegovina syftar till att hjälpa landet med att genomföra stabiliserings- och associeringsprocessen och till att förverkliga detta potentiella kandidatlands ambition att en dag bli medlem i Europeiska unionen. Liksom övriga potentiella kandidatländer måste Bosnien och Hercegovina emellertid visa att landet är berett att så småningom påta sig de skyldigheter som ett unionsmedlemskap skulle medföra.

Kommissionen stöder helt och fullt Lord Ashdowns arbete som hög representant och hans beslut i detta ärende.

(2003/C 242 E/014)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2169/02

från Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) till kommissionen

(18 juli 2002)

Ämne: Utvidgningen

Nyligen påpekade Europeiska gemenskapens industriunion (Unice) att vissa kandidatländers administration är oroväckande långsam. Dessutom förekommer det ibland korruption.

Detta gör att det i praktiken är svårt för företag från Europeiska unionen att etablera sig i dessa länder.

Vilka åtgärder ämnar generaldirektoratet för utvidgning vidta för att förbättra situationen?

Har man gjort någon beräkning över de ekonomiska förluster dessa "tekniska" hinder kan leda till?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar

(12 september 2002)

Såsom framgår av kommissionens återkommande rapport om kandidatländernas framsteg på vägen mot anslutning känner kommissionen till de problem som parlamentsledamoten nämner. De upplysningar som lämnas av Unice och andra oberoende källor är mycket användbara och högt uppskattade.

Problemet med den bristande administrativa förmågan har tagits upp av kommissionen alltsedan dess samarbete med kandidatländerna började. Syftet med många Phareprojekt i samtliga kandidatländer är att förstärka den offentliga förvaltningens förmåga. Faktum är att det idag är huvudsyftet med Phare. Samarbetet har även omfattat särskilda program för att bekämpa korruption. Detta arbete fortsätter inom

ramen för de Phareprogram som nu håller på att genomföras, och ytterligare projekt övervägs. Man bör emellertid ha klart för sig att det är länderna själva som har det främsta ansvaret när det gäller att finna en lösning på dessa frågor.

Kommissionen har inte gjort någon kvantitativ bedömning av den ekonomiska skada som sådana hinder leder till och som man försöker att lösa på olika sätt.

(2003/C 242 E/015)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2206/02

från Walter Veltroni (PSE) till kommissionen

(12 juli 2002)

Ämne: Levnadsvillkoren för de fattiga i Nairobi

Av Nairobis befolkning lever 55 procent, ungefär 2 miljoner, i slumområden. Dessa ligger spridda inom stadens område och det saknas en politik för bostadsbyggande. De ekonomiska, sociala, hygieniska och hälsovårdsmässiga villkoren i dessa områden är oroväckande och omänskliga. Den största delen av dessa bosättningar befinner sig på offentligt ägd mark. Regeringen anser att dessa områden inte är tagna i bruk och säljer dem. De fattiga invånarna som saknar rättslig grund för sitt boende avhyres således med tvång och deras baracker rivs utan att några åtgärder vidtagits för att förse dem med alternativ logi.

Hur bedömer kommissionen denna angelägna och komplicerade fråga inom ramen för sin biståndspolitik med utvecklingsländerna? Har kommissionen beaktat detta problem inom ramen för sina förbindelser med de kenyanska myndigheterna?

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(6 augusti 2002)

1. Med stöd av det internationella samfundet har den kenyanska regeringen inlett en bred samrådsprocess, i vilken det civila samhället aktivt deltar, i syfte att utforma en sammanhängande strategi för att bekämpa fattigdomen och på sikt utplåna den. Det strategidokument för minskad fattigdom (Poverty Reduction Strategy Paper, PRSP) som detta har lett fram till står nu i centrum för de främsta bidragsgivarnas (inklusive EU) samarbetsstrategi.

Ingen bidragsgivare, inte heller EU, är emellertid i stånd att ensam ta itu med samtliga Kenyas fattigdomsrelaterade problem. Genom samarbete mellan regeringen och bidragsgivarna kan arbetet med olika sidor av fattigdomen fördelas.

Kommissionens huvudmål i Kenya är kampen mot fattigdomen på landsbygden, något som speglar strategidokumentets prioriteringar. Tre fjärdedelar av de fattiga bor på landsbygden.

Koncentrationen på fattigdomen betyder dock inte att man inte gör någonting mot fattigdomen i städerna. EU stöder regeringens insatser på olika områden (t.ex. hälsovården) som har stor betydelse i kampen mot fattigdomen i Kenya. Dessutom ger EU stöd i form av en rad specifika åtgärder på områden som utbildning, vatten och hygien. Man finansierar också inkomstskapande projekt genom ett stödprogram för mikroföretag. Kommissionen delfinansierar också ett antal projekt i Nairobis slum i samarbete med enskilda organisationer — det gäller stöd till yrkesutbildning, återanpassning av gatubarn och förebyggande av HIV/aids.

2. Problem som har att göra med jordinnehav är ofta komplicerade och svårlösta i afrikanska länder. Sådana finns långt ifrån bara i städerna och är oftast förbundna med frågor som traditionell äganderätt och lagstiftningens utveckling under kolonialtiden och efter självständigheten. Genom att bidra till en mer hållbar utveckling på landsbygden försöker kommissionen minska strömmen av människor som flyttar från landsbygden till storstädernas slum. I samråd med medlemsstaterna tar kommissionen nu fram riktlinjer för hållbar stadsutveckling, som tar upp frågor kring bostäder och landinnehav. Kommissionen

deltar också i partnerskapet "Cities Alliance", som Världsbanken och FN står bakom och som är inriktat på att stödja strategier för stadsutveckling, bland annat slumförbättring. Kenya är ett av målländerna för Cities Alliance.

(2003/C 242 E/016)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2209/02

från Ian Hudghton (Verts/ALE) till kommissionen

(12 juli 2002)

Ämne: Mervärdesskatt på skyddshjälm i Förenade kungariket

Kan kommissionen med hänvisning till bilaga H till det sjätte mervärdesskattedirektivet, i vilken det finns en förteckning över varor och tjänster på vilka reducerade mervärdesskattesatser kan tillämpas, och med hänvisning till kommissionens dokument om mervärdesskattesatser som tillämpas i medlemsstaterna, och i vilket Förenade kungarikets nollprocentiga mervärdesskattesats för motorcykel- och cykelhjälm finns upptagen, klargöra vilken kategori i bilaga H som Förenade kungariket stöder sig på för att rättfärdiga tillämpningen av en nollprocentig mervärdesskattesats på dessa föremål?

Kan kommissionen även uppge om den anser att ridhjälm bör omfattas av de definitioner som Förenade kungarikets regering använder för att berättiga en nollprocentig mervärdesskattesats på motorcykel- och cykelhjälm?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(13 september 2002)

Inom ramen för gemenskapens mervärdesskattelagstiftning anges i artikel 12.3 a i sjätte mervärdesskattedirektivet (77/388/EEC⁽¹⁾) att medlemsstaterna får tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på minst 5 % på omsättning av de slag av varor och tjänster som anges i bilaga H till direktivet. Eftersom skyddshjälm inte tas upp i bilaga H borde grundskattesatsen för mervärdesskatt tillämpas på dem.

Vissa länder har dock i samband med förhandlingar om direktivet eller i samband med förhandlingar om anslutning till gemenskapen tillåtit att behålla särskilda regler på vissa områden. Ett exempel på detta är nollskattesatserna i Förenade kungariket. Enligt dessa regler får medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade undantagssatser fortsätta att tillämpa sådana satser under en övergångsperiod, på de villkor som anges i artikel 28 i sjätte mervärdesskattedirektivet och i avvaktan på att rådet enhälligt antar ett slutgiltigt system för mervärdesskatt med en mycket högre grad av harmonisering. Rådet har hittills inte visat sig villigt att göra detta.

Eftersom de utgör undantag från de normala reglerna, enligt vilka grundskattesatsen för mervärdesskatt skall tillämpas som konsumtionsskatt på alla skattepliktiga transaktioner, bör bestämmelserna om reducerade skattesatser tolkas så restriktivt som möjligt i syfte att undvika snedvridning av konkurrensen. Detta gäller i ännu högre grad för nollskattesatserna, eftersom de utgör särskilda undantag som enbart beviljats vissa medlemsstater.

Kommissionen anser att de gällande nollskattesatserna i Förenade kungariket inte kan utvidgas till att även gälla ridhjälm.

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002).

(2003/C 242 E/017)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2213/02
från Karin Junker (PSE) till kommissionen

(22 juli 2002)

Ämne: Stöd till Oxfams kampanj "Make Trade Fair"

Den 11 april 2002 inledde Oxfam kampanjen "Make Trade Fair", gör handeln rättvis. Avsikten med Oxfams kampanj är att göra det lättare för fattigare länder att få tillträde till den europeiska marknaden.

En av förutsättningarna är att en ny inrättning grundas som främjar distributionen och förhindrar överutbud, för att höja priserna till en rättvis nivå och se till att allt detta inte undermineras av olika överenskommelser.

På så sätt skall garanterad tillgång ges till ny teknik och framför allt till basläkemedel, också på grundval av en demokratisering av WTO.

Hittills har kommissionen inte stött rättvis handel särskilt ofta.

Jag skulle därför vilja fråga kommissionen om, och i vilken form, den stöder eller tänker stödja Oxfams kampanj "Make Trade Fair", framför allt i samarbetet med AVS-länderna?

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(8 oktober 2002)

EU gick i främsta ledet för att främja en ny runda av handelsförhandlingar som med framgång inleddes i november 2001 i Doha. Det uttalade syftet med denna runda är att främja utvecklingsländernas integrering i världsekonomin. Sedan rundan inleddes har det i Genève pågått förhandlingar i syfte att uppnå det resultatet, och resultatet av dessa förhandlingar kommer med visshet att göra det lättare för utvecklingsländernas produkter att få tillträde till den europeiska marknaden. I detta sammanhang bör det dock noteras att EU började underlätta tillträdet redan före den nya rundan: initiativet "allt utom vapen", som inleddes redan innan, öppnade dörrarna till EU:s marknad för i stort sett alla produkter med ursprung i de minst utvecklade länderna.

Medan ytterligare tillträde till EU:s och möjligen andra marknader kommer att vara till nytta för ekonomierna i de flesta utvecklingsländer kanske detta inte är tillräckligt för de länder som, vilket Oxfram mycket riktigt påpekade, i huvudsak exporterar råvaror. Kommissionen håller för närvarande på att studera möjliga lösningar på detta problem.

Kommissionen avser också i samband med förhandlingarna inom Världshandelsorganisationen (WTO) att ta upp problemen med tillträdet till nya teknologier, bl.a. mediciner, och den har i Genève redan lämnat förslag för detta ändamål.

När det gäller förbättrat tillträde till mediciner kom WTO-medlemmarna i Doha i november 2001 överens om en förklaring om förhållandet mellan hälsofrågor och avtalet om handelsrelaterade aspekter på immaterialrätter (Tripsavtalet). När det gäller punkt 6 i deklARATIONEN har gemenskapen föreslagit en ändring av artikel 31 i Tripsavtalet.

Kommissionen kommer samtidigt att fortsätta att verka för att främja WTO:s öppenhet, vilket framgår av WTO:s beslut nyligen att underlätta insyn i organisationens handlingar.

Kommissionen avser dessutom att ytterligare integrera utvecklingsländerna i världsekonomin även på bilateral och regional nivå, särskilt länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) där gemenskapen och AVS, i enlighet med Cotonouavtalet, står i begrepp att inleda förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal.

Kommissionen stöder och kommer även i fortsättningen att stödja rättvis handel som utförs av privata bolag och samtidigt se till att de internationella förpliktelserna i samband med denna respekteras. Gemenskapen deltar dessutom redan aktivt i internationella ansträngningar för att se till att internationella varumarknader fungerar mer öppet och effektivt.

Sedan kampanjen inleddes har kommissionen haft regelbunden kontakt med Oxfam genom möten och seminarier och har studerat deras förslag. Denna dialog har varit konstruktiv och nyttig och kommer med visshet att fortsätta under loppet av förhandlingarna inom ramen för utvecklingsagendan från Doha, förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal och därefter.

(2003/C 242 E/018)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2226/02
från Nuala Ahern (Verts/ALE) till kommissionen

(23 juli 2002)

Ämne: Anslag för 2001 under budgetpost B7-6200, skog och miljö

Kan kommissionen bekräfta att den inte kunnat göra åtaganden för hela anslaget för 2001 under B7-6200, skog och miljö, på grund av de förseningar som orsakats av bristande kommunikation mellan GD Bistånd, GD Miljö och avdelningen för samarbete Europeaid, vilket lett till att de medel som anslagits för hållbar förvaltning av skogsekosystemen i Centralafrika reducerats avsevärt?

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(25 oktober 2002)

Kommissionen beklagar att åtaganden inte har kunnat göras för en del av anslagen för 2001 under budgetpost B7-6200. Med hänsyn till att det rör sig om ett viktigt område och att godkännandeförfarandet nästan avslutats för vissa förslag beslutade kommissionen att 7 miljoner euro av de anslagna medlen undantagsvis skulle få överföras, eftersom detta belopp annars skulle gått förlorat för programmet.

Kommissionen är fullt medveten om hur viktiga ekosystemen i Centralafrika är och den ger fortfarande stöd till bevarande av och en hållbar förvaltning av skogarna i Kongobäckenet. Två förslag om skogsekosystem i Kongobäckenet som inte godkändes 2001 har därefter antagits, vilket gör att anslagen till denna region inte minskats i någon nämnvärd utsträckning.

(2003/C 242 E/019)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2246/02
från Glenys Kinnock (PSE) till kommissionen

(23 juli 2002)

Ämne: Sudan

Anser inte kommissionen, mot bakgrund av den internationella krisgruppens senaste rapport om Sudan, att det finns stor anledning till oro över den senaste tidens utveckling i landet?

Har kommissionen tagit upp dessa frågor med Sudans regering och skulle den i så fall kunna ange exakt vilka frågor som har diskuterats och vilka svar man har fått?

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(22 augusti 2002)

Kommissionen är medveten om händelseutvecklingen i Sudan och särskilt oroad över upptrappningen av striderna under det första halvåret (torrperioden) 2002, vilken delvis beror på inköp av nya vapen på båda sidor och eventuellt på det begränsade tillträdet till området för humanitära insatser, såsom framgår av rapporten av den 27 juni 2002 från den internationella krisgruppen ICG (International Crisis Group).

Kriget och den därmed sammanhängande fredsprocessen är frågor som ständigt tas upp i dialogen mellan Europeiska unionen och Sudan, vilken numera äger rum en gång i månaden. Det förtjänar att nämnas att återupptagandet av den politiska dialogen mellan Sudan och Europeiska unionen har skapat utsikter för en gradvis normalisering av samarbetet mellan EU och Sudan enligt Cotonouavtalet, förutsatt att det enligt unionen görs tillfredsställande framsteg i den politiska dialogen.

Kommissionen har dessutom vidtagit en rad konkreta åtgärder: i) EU:s ordförandeskap har på medlemsstaternas vägnar gjort ett uttalande med ett fördömande av att tillträde hindrats; ii) ett givarmöte ägde rum i Genève den 26 juni 2002, under vilket det fattades beslut om en rad åtgärder, däribland gemensamma uttalanden, regelbundna givarmöten, gemensamma givarbesök, osv.; iii) delegationen i Khartoum utövar vid sidan av Förenta nationernas organ och andra givare av humanitärt bistånd kraftiga påtryckningar på Sudans regering och de övriga stridande parterna.

De nyligen uppnådda framstegen i fredssamtalen tyder på att det äntligen skulle kunna finnas hopp om att kriget inom en snar framtid får ett slut. Om så blir fallet kommer de bekymmer som tas upp i ICG:s rapport dessbättre att undanröjas.

Europeiska unionen fäster utomordentligt stor vikt vid att stödja förhandlingarna, vilka återupptagits sedan den 12 augusti 2002.

Slutligen måste det understrykas att såväl unionen som dess medlemsstater behöver hållas kontinuerligt underrättade under förhandlingsprocessens gång och inte enbart få information vid avslutningen av varje förhandlingsomgång, vilket enbart kan ombesörjas av Förenade kungariket och Italien som i egenskap av observatörer närvarar vid dessa samtal.

(2003/C 242 E/020)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2248/02

från Pedro Marset Campos (GUE/NGL) till kommissionen

(23 juli 2002)

Ämne: Uppförande av ett vattenkraftverk i Chile på mark som tillhör ursprungsbefolkningen

Företaget Endesa Chile, privatiserat och uppköpt av Endesa España, håller på att bygga vattenkraftverket Ralco, som kommer att översvämma 630 hektar mark som tillhör ursprungsbefolkningen. Till följd av detta kommer två byar som befolkas av pehuencheindianer, ett folk som alltid har bott i Alto Bio Bio, att försvinna. Detta strider mot bestämmelserna i lagen om ursprungsbefolkningar nr 19 253 av den 5 oktober 1993 och miljölagen nr 19 300 av den 9 mars 1994.

I Chile har dessutom 22 offentliga organ, behöriga på området, yttrat sig negativt om denna konstruktion och Världsbanken har avslagit en ansökan om finansiering av projektet, då det bryter mot dess etiska bestämmelser.

Av de 93 familjer som bodde i området har åtta vägrat att flytta med hänvisning till sina rättigheter enligt lagen om ursprungsbefolkningar. Övriga familjer har givit efter för påtryckningarna, hoten och utpressningarna.

Den chilenska regeringen tar avstånd från sina egna lagar och har tillsatt en kommitté bestående av goda män för att utvärdera och fastställa ersättningarna till dessa åtta familjer, vilket strider mot lagarna och skapar ett oroväckande prejudikat när det gäller möjligheten för Chiles ursprungsbefolkning att överleva.

1. Känner kommissionen till denna situation?
2. Anser inte kommissionen att det med utgångspunkt i det nyligen undertecknade associeringsavtalet mellan EU och Chile är nödvändigt att kräva att avtalets bestämmelser om demokrati och ursprungsbefolkningens rättigheter måste respekteras?
3. Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta med anledning av denna kränkning av ursprungsbefolkningens rättigheter och följaktligen av associeringsavtalet mellan EU och Chile?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(17 september 2002)

1. Kommissionen känner till bygget av vattenkraftverket Ralco. Den känner också till att mer än 600 personer, inbegripet 85 familjer från ursprungsbefolkningen, accepterade de omflyttningsplaner som Endesa föreslog och att endast 8 familjer från ursprungsbefolkningen inte accepterade att flytta.
2. Förslaget till associeringsavtal mellan gemenskapen och dess medlemsstater och Republiken Chile innehåller en generalklausul om respekten för demokratiska principer och grundläggande mänskliga rättigheter (artikel 1). Detta avtal har ännu inte undertecknats av de båda parterna men det förväntas ske under andra halvåret 2002.
3. Omflyttningen av dessa åtta familjer sköts av det chilenska rättsväsendet i enlighet med chilensk lagstiftning. Kommissionen känner dessutom till att Chiles president, Ricardo Lagos, träffade familjerna från pehuencheindianerna i presidentpalatset La Moneda den 5 juli 2002 och är fast besluten att hitta en rättvis lösning på den här frågan.
4. Kommissionen har informerats om att regeringen försöker finna en rättvis lösning i denna känsliga fråga, med respekt för ursprungsbefolkningens rättigheter och utan att de investeringar som krävs för att främja en hållbar utveckling i landet som helhet sätts på spel. Kommissionen anser därför inte att det för tillfället finns något som motiverar ett ingripande från kommissionens sida.

(2003/C 242 E/021)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2256/02

från María Sornosa Martínez (PSE) till kommissionen

(24 juli 2002)

Ämne: Stöd till solcellsenergi och solvärme i Spanien

Det spanska ministeriet för vetenskap och teknologi publicerade nyligen två resolutioner som fastställer bestämmelser för stöd och förslagsinfordran för solcellsenergi och solvärme inom ramen för planen främjandet av förnybar energi (Spaniens officiella tidning BOE 74).

I punkt 7 under "Projekt som kan komma ifråga" finns det en bestämmelse om att alla ansökningar skall uteslutas som avser investeringar och anläggningar för utnyttjande av solenergi (för värme och elektricitet) som sker till följd av rättsliga bestämmelser från alla slags offentliga myndigheter, såväl nationella och europeiska.

Denna bestämmelse skulle dock kunna vara diskriminerande i fall där till exempel en viss kommun önskar tillämpa en egen lokal Agenda 21 och utfärdar en förordning till förmån för upprättande av solenergianläggningar. I detta fall skulle de som önskar upprätta anläggningar med ren energi bli diskriminerade och inte ha möjlighet till stöd i enlighet med de två resolutionerna som ministeriet för vetenskap och teknologi utfärdat. Följden av detta är att det skulle kunna uppstå en situation där det som Europeiska unionen främjar och godkänt motsäger det som tillämpas i en medlemsstat, i detta fall Spanien.

Mot bakgrund av:

- att de två besluten från det spanska ministeriet baseras på riktlinjer som fastställs i vitboken om förnybar energi,
- att Europeiska unionen i sitt sjätte ramprogram bestämt betonar främjandet av alternativa energisätt som ett instrument för att uppnå hållbar utveckling,
- att Europeiska unionen för närvarande har en solid ram för att stödja och främja denna typ av energi (Altener, Save, programmet "Intelligent energi för Europa" etc.),
- att EU:s medlemsstater har visat sig vara beredda att uppfylla åtagandena i Kyotoprotokollet genom att till att börja med ratificera detta gemensamt,

ställs följande frågor: Anser inte kommissionen att bestämmelsen i de två spanska resolutionerna om solenergi klart och tydligt motsäger de ovannämnda punkterna, som ligger till grund för EU:s nuvarande politik när det gäller förnybar energi?

På vilket sätt anser kommissionen att den nämnda undantagsbestämmelsen kan vara ett hinder mottagandet av gemenskapsstöd när det gäller rättsliga bestämmelser från myndigheter på europeisk nivå?

**Kompletterande svar
från Mario Monti på kommissionens vägnar**

(25 november 2002)

Frågeställaren vill veta om de bestämmelser som fastställts av det spanska ministeriet för vetenskap och teknologi om stöd till solcellsenergi och solvärme hindrar att gemenskapsstöd kan tilldelas.

Kommissionens politik vad gäller statligt stöd inom miljöområdet omfattas av gemenskapsriktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön⁽¹⁾. Som framhålls i punkt 32 i dessa riktlinjer likställs investeringarna i förnybara energikällor med miljöinvesteringar inom områden som saknar tvingande gemenskapsnormer och uppmuntras följaktligen av kommissionen, som tillåter att statligt stöd beviljas.

Gemenskapsstöd kan dock inte likställas med statligt stöd eftersom det finansieras via gemenskapens budget och inte av medlemsstaterna. Därför kan man inte anse att de beslut som fattats av det spanska ministeriet för vetenskap och teknologi om beviljandet av nationellt statligt stöd hindrar att gemenskapsstöd kan mottas. Det bör dock understrykas att när ett projekt samtidigt omfattas av statligt stöd och gemenskapsstöd skall bestämmelserna i punkt 74 i gemenskapsriktlinjerna om kumulering tillämpas.

⁽¹⁾ EGT C 37, 3.2.2001.

(2003/C 242 E/022)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2279/02

från Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) till kommissionen

(18 juli 2002)

Ämne: Ändring av den spanska lagen om inkomstbeskattning av fysiska personer

Den 5 juni publicerades i Boletín Oficial de las Cortes Generales ett lagförslag om att delvis reformera inkomstbeskattningen av fysiska personer (som regleras genom lag nr 40/1998 av den 9 december) samt andra skatteregler som tillämpas i Spanien. Förslaget till ny lag planeras träda i kraft den första januari 2003.

I artikel 77 i lagen om inkomstbeskattning anges det beskattningssystem som skall tillämpas på fysiska personer i Spanien som uppbär intäkter från andelar i företag för kollektiva investeringar oavsett om dessa företag är spanska eller utländska. Den ändring som den spanska regeringen ämnar införa innebär att man skulle ge skatteförmåner till de andelsägare som återinvesterar sina andelar från organisationer som inte har bolagsform i andra typer av fonder baserade på emission av andelar. Skatteförmånerna gäller inte återinvesteringar som görs från eller till ett bolag. Borde inte detta, med tanke på att de flesta verksamma bolag i Spanien är utländska, tolkas som att de spanska myndigheterna hindrar för fri konkurrens eller i realiteten inför en slags protektionism?

Är detta fall förenligt med den dom som meddelades av EG-domstolen i mål C-398/95, SETTGE, av den 5 juni 1997, och med artikel 49 i EG-fördraget som föreskriver att det är förbjudet att inskränka friheten för en medborgare att tillhandahålla tjänster oavsett nationalitet?

Är kommissionen bortsett från detta medveten om att de europeiska bolag för kollektiva investeringar som säljer sina produkter i Spanien kommer att diskrimineras genom de spanska myndigheternas planerade

ändring av beskattningen beträffande spanska fysiska personers återinvestering i företag för kollektiva investeringar som inte har bolagsform, oavsett om de är spanska eller europeiska, och för vilka bestämmelserna harmonieras genom direktiv 85/611/EEG ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(2 oktober 2002)

Kommissionen har noterat lagförslaget om reform av inkomstbeskattningen för fysiska personer (som regleras genom lag 40/1998 av den 9 december 1998) och andra spanska skatteregler som offentliggjorts i spanska författningssamlingen (Boletín Oficial de las Cortes Generales).

Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 rörande företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och ändringarna av detta direktiv innehåller inga skattebestämmelser för detta slags företag, oavsett i vilken form de drivs (dvs. oavsett om de är juridiska personer eller ej).

Även om medlemsstaterna är ensamma behöriga när det gäller direkt beskattning måste de enligt Europeiska gemenskapernas domstols fasta rättspraxis emellertid iaktta gemenskapens regelverk och utöva sina befogenheter i överensstämmelse med gemenskapens lagstiftning ⁽¹⁾.

Som frågeställaren påpekar förefaller det finnas risk för konkurrensbegränsning och till och med för ett nytt hinder för att fritt tillhandahålla tjänster inom unionen, eftersom dessa företag kan komma att känna sig tvungna att ändra sin rättsliga form till en fond för att kunna bibehålla lönsamheten för sin verksamhet i Spanien ⁽²⁾, samtidigt som de inte längre skulle kunna beakta att investerare i andra länder föredrar bolagsformen.

Det förefaller även finnas en risk för indirekt diskriminering av utländska investeringsföretag som bedriver sin verksamhet i bolagsform.

Kommissionen har redan kontaktat de spanska myndigheterna med en begäran om att de skall ange skälen till att de infört olika beskattning för skattebetalaren beroende på om investeringen avser en värdepappersfond (som ej är juridisk person) eller ett investeringsföretag (i bolagsform) i enlighet med artikel 1.2 i rådets direktiv 85/611/EEG. Om svaret inte undanröjer eventuella tvivel rörande de nya bestämmelsernas (om lagförslaget antas i sin nuvarande form) överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen kan kommissionen komma att vidta de nödvändiga åtgärder som den har till sitt förfogande i egenskap av förvaltare av EG-fördraget.

⁽¹⁾ Mål C-279/93 "Schumacker", dom av den 14 februari 1995, C-80/94 "Wielockx", dom av den 11 augusti 1995, C-107/94 "Asscher", dom av den 27 juni 1996, C-250/95 "Futura Participations", dom av den 15 maj 1997, C-250/95 "Singer", dom av den 15 maj 1997, C-118/96 "Safir", dom av den 28 april 1998, C-264/96 "Imperial Chemical Industries", dom av den 16 juli 1998, C-311/97 "Royal Bank of Scotland", dom av den 29 april 1999, C-35/98 "Verkooijen", dom av den 6 juni 2000.

⁽²⁾ Mål C-270/83 kommissionen mot Frankrike, dom av den 28 januari 1986 och C-398/95 "SETTG", dom av den 5 juni 1997.

(2003/C 242 E/023)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2319/02

från Paul Rübigen (PPE-DE) till kommissionen

(26 juli 2002)

Ämne: EU-anpassad tillämpning av den nationella konkurrensrätten i Slovakien

Inför anslutningen till EU har Slovakien åtagit sig att stegvis anpassa sitt rättssystem till gemenskapens regelverk, i synnerhet inom konkurrensrätten.

För några veckor sedan upphävde Slovakiens högsta domstol ett beslut om att ett flertal bryggerier skulle sammanslås och remitterade det till konkurrensmyndigheten (Protimonopolny Urad). Orsaken var tydligen att marknadsandelarna inte beräknats korrekt. Redan innan det ursprungliga beslutet riktades stark kritik mot den starka koncentrationen av den slovakiska ölmarknaden.

Hur ämnar kommissionen bistå Slovakien så att landet kan tillämpa alla bestämmelser och förfaranden inom den nationella konkurrensrätten på ett sätt som är förenligt med EU:s bestämmelser?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar

(20 september 2002)

Kommissionen bevakar, såväl i samband med Europaavtalet som i anslutning till den pågående processen för landets anslutning till Europeiska unionen, hur Slovakien anpassar sig till och genomför gemenskapens konkurrensregler. Vad lagstiftningen beträffar omfattar den slovakiska konkurrenslagen de viktigaste principerna i gemenskapens konkurrensregler när det gäller konkurrensbegränsande samverkan, missbruk av dominerande ställning och kontroll av företagskoncentrationer. Efter samråd med kommissionen antogs i februari 2001 omfattande ändringar av konkurrenslagen. I och med dess ändrade utformning överensstämmer den rättsliga ramen i Slovakien på området konkurrensbegränsande åtgärder, inbegripet reglerna om företagskoncentrationer, nu till stor del med konkurrensreglerna i gemenskapens regelverk.

När det gäller den offentliga förvaltningens förmåga kan nämnas att antimonopolbyrån är den konkurrensmyndighet i Slovakien som ansvarar för att de nationella konkurrensrättsliga bestämmelserna och förfarandena tillämpas i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Kommissionen kan konstatera att byrån fungerar väl, att den uppvisar goda verksamhetsresultat och att den har en fortsatt omfattande personalutbildning. Kommissionen ställer ofta tekniskt bistånd till förfogande för de slovakiska myndigheterna för att hjälpa dem att tillämpa konkurrensreglerna på ett korrekt sätt.

(2003/C 242 E/024)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2365/02

från Mark Watts (PSE) till kommissionen

(26 juli 2002)

Ämne: Slakt på sälungar i Vita havet, Ryssland

Kan kommissionen tala om hur många sälungar som klubbades ihjäl i Vita havet under 2001? Kan kommissionen dessutom lova att ta upp frågan med de ryska myndigheterna så snart tillfälle ges?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(27 augusti 2002)

Behandlingen av sälungar i Vita havet har oavbrutet skapat problem under de senaste åren. Kommissionen har vid ett antal tillfällen tagit upp frågan med de ryska myndigheterna inom ramen för partnerskaps- och samarbetsavtalet och den kommer att ta upp den även i fortsättningen.

Kommissionen har inga uppgifter vare sig om hur många sälungar som dött i Vita havet eller om eventuella dödsorsaker. Kommissionen har kontaktat de ryska myndigheterna, men dessa har hittills uppgivit att även de saknar uppgifter.

(2003/C 242 E/025)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2375/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(2 augusti 2002)

Ämne: GATS

De lokala myndigheterna har planeringsansvaret i frågor som berör markanvändning och vid sin myndighetsutövning på detta område uppställer de begränsningar för tillhandahållandet av tjänster, bland annat genom att bestämma vilket omfång utvecklingen skall ha och hur den skall fördelas. Kan Europeiska kommissionen redogöra för hur de pågående förhandlingarna om GATS kommer att påverka de lokala myndigheternas planeringsverksamhet?

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(10 september 2002)

Kommissionens är fast besluten att under den nuvarande handelsrundan skydda de lokala myndigheternas möjligheter att söka nå en mängd legitima politiska mål genom fysisk planering, såsom att bevara samhällets karaktär och skydda miljön. En del medlemmar har tagit upp frågor som brist på insyn i lagstiftningen kring stadsplanering till ytterligare diskussioner i syfte att söka möjliga vägar för att förbättra insynen i planeringsförfarandet.

(2003/C 242 E/026)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2377/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(2 augusti 2002)

Ämne: GATS

Den komplicerade karaktären hos de aktuella GATS-förhandlingarna framhäver kraven från många EU-medborgare på att Europeiska unionen och dess institutioner skall styras effektivt och på ett sätt som medger insyn. Kunde Europeiska kommissionen mot bakgrund av detta redogöra för den beslutsprocess inom EU med vars hjälp förhandlingarna förs om det allmänna tjänstehandelsavtalet och, närmare bestämt, bekräfta att Europaparlamentet och Regionkommittén har en uppgift att fylla därvidlag?

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(17 september 2002)

Gemenskapen är ensam behörig när det gäller den gemensamma handelspolitiken (se artikel 133.1 i EG-fördraget). Denna bestämmelse har sitt ursprung i det faktum att gemenskapen har ansvar för de yttre följderna av upprättandet av en tullunion inom gemenskapen. I artikel 133.1 föreskrivs att gemenskapen är ensam behörig när det gäller framförallt handel med varor och sådana gränsöverskridande tjänster som inte omfattar fri rörlighet för personer och vissa mycket specifika aspekter av immateriella rättigheter. Rådet kan emellertid genom enhälligt beslut utvidga tillämpningen till att avse all handel med tjänster och immateriella rättigheter (denna utvidgade exklusiva behörighet utvidgas ytterligare genom Nicefördraget).

I sina slutsatser från 1999 fastställde rådet målen för förhandlingar om de internationella avtal som utvecklingsagendan från Doha förväntas ge upphov till. Dessa mål utgör grunden för de förhandlingar som kommissionen för i samråd med den kommitté som utsetts av rådet enligt EG-fördraget (artikel 133-kommittén). Rådet ansvarar för ingåendet av avtal. Kommissionen har däremot ansvaret för den löpande förvaltningen av handelspolitiken och för detta ändamål står den i nära kontakt med rådet genom artikel 133-kommittén som sammanträder regelbundet.

Även om parlamentet formellt sett inte deltar i utformningen av handelspolitiken enligt gällande fördrag hålls det i enlighet med ramavtalet av den 5 juli 2002 regelbundet underrättat om handelspolitiska frågor och hörs i viktiga frågor. Vissa handelsfrågor kan även falla inom ramen för avtal som fordrar parlamentets samtycke i enlighet med artikel 300.3 andra stycket.

Regionkommittén deltar inte i beslutsprocessen rörande den gemensamma handelspolitiken och har hittills inte på eget initiativ ägnat någon rapport åt handelspolitiken. Kommissionen är emellertid beredd att informera Regionkommittén om särskilda handelsfrågor, särskilt allteftersom utvecklingsagendan från Doha genomförs.

(2003/C 242 E/027)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2383/02

från Charles Tannock (PPE-DE) till kommissionen

(2 augusti 2002)

Ämne: Piratkopiering av CD-skivor

Vet kommissionen något mera om det som berättas att produktionen och försäljningen av piratkopierade CD-skivor och musikkassetter kraftigt ökat i Ukraina och kan kommissionen i så fall ge besked om vad antingen kommissionen eller de ukrainska myndigheterna gör för att ta itu med problemet?

Har det kommit något till kommissionens kännedom om liknande verksamhet i några av kandidatländerna och, om så är fallet, i vilket land är denna olovliga verksamhet mest utbredd?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(23 september 2002)

Kommissionen kan bekräfta att produktionen i Ukraina av pirattillverkade cd-skivor och andra varor som omfattas av immateriella rättigheter ökat avsevärt på senare år. Pirattillverkningen och bristen på ett adekvat skydd för de immateriella rättigheterna i Ukraina har blivit till ett verkligt problem för gemenskapen och dess företag, framför allt när det gäller cd-skivor, DVD-skivor, cd-romskivor och böcker samt kränkningar av geografiska beteckningar. Ukraina har nyligen avsevärt förbättrat sin upphovsrättsliga lagstiftning. Kontrollen av att de immateriella rättigheterna respekteras är dock fortfarande ett allvarligt problem. Skivindustrin har rapporterat att pirattillverkningen i Ukraina uppgår till 99 %, vilket uppskattningsvis leder till förluster på 210 miljoner US-dollar per år. Detta påverkar inte endast den ukrainska marknaden utan även grannländerna, till vilka det exporteras mer än 30 miljoner pirattillverkade cd-skivor årligen.

Kommissionen har vid upprepade tillfällen uttryckt sin allvarliga oro för den grasserande pirattillverkningen och förfalskningen i Ukraina och, rent allmänt, för bristen på en adekvat kontroll av efterlevnaden av immaterialrätten, vilket leder till stora förluster för rättsinnehavare i både EU och Ukraina. Denna fråga har tagits upp vid regelbundna sammanträden inom samarbetskommittén EG-Ukraina och dess underkommittéer samt i skrivelser till Ukrainas regering och parlament.

Både kommissionen och de ukrainska myndigheterna är väl medvetna om denna fråga och enligt avtalet om partnerskap och samarbete mellan gemenskapen och Ukraina, vilket trädde i kraft 1998, har Ukraina åtagit sig att senast 2003 uppnå en skyddsnivå som motsvarar gemenskapens och att ansluta sig till ett antal internationella konventioner om immateriella rättigheter (artikel 50 i och bilaga III till avtalet).

Under det senaste året har den ukrainska regeringen gjort vissa betydande ansträngningar för att förbättra lagstiftningen när det gäller immateriella rättigheter, vilket välkomnats av gemenskapen såsom ett viktigt steg i landets fullgörande av skyldigheterna enligt avtalet om partnerskap och samarbete samt i bekämpningen av pirattillverkning och förfalskning (dvs. ändringar i lagen om upphovsrätt samt antagande

av en ny strafflag, i vilken påföljderna vid brott mot immateriella rättigheter skärps, och anslutning till ett antal viktiga internationella konventioner på detta område, såsom Romkonventionen, WIPO-fördraget (Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten) om upphovsrätt och WIPO-fördraget om framföranden och fonogram).

Men Ukraina måste utöver ytterligare förbättringar i lagstiftningen skyndsamt se till att den lagstiftning som antagits genomförs och efterlevs. Detta innebär framför allt skapandet av en lämplig infrastruktur så att de immateriella rättigheterna kan förvaltas effektivt, även genom registreringsmekanismer i tillämpliga fall och ett stärkande av den administrativa förmågan och av åtgärderna för att se till att bestämmelserna efterlevs, inbegripet gränskontroller, särskilt när det gäller upphovsrätter.

Kommissionen hjälper de ukrainska myndigheterna i dessa ansträngningar genom att erbjuda tekniskt bistånd inom ramen för Tacisprogrammet. Ytterligare ett projekt till stöd för uppbyggnad av relevanta institutioner håller för närvarande på att utarbetas.

Kommissionen har också, för att åtgärda detta allvarliga problem, samarbetat nära med tullförvaltningarna i medlemsstaterna och rättsinnehavarna, framför allt IFPI (International Federation of Phonographic Industries). Ett nära samarbete och tekniska workshopar har dramatiskt ökat de beslag som gjorts i enlighet med gemenskapens tullagstiftning. Under 2001 stoppade tullen i medlemsstaterna mer än 40 miljoner pirattillverkade cd-skivor och DVD-skivor, en ökning på 349 % jämfört med 2000 och en ökning på 15 300 % jämfört med 1999. Brottslingar som hanterar sådana varor byter transportrutter och metoder för att dölja varornas ursprung och därför finns det inga exakta siffror per land att tillgå. Det finns dock tecken som tyder på att produktionen kan hålla på att flyttas från Ukraina till andra länder. Den tidigare situationen, då många av dessa varor hade sitt ursprung i Ukraina, verkar vara på väg att ändras allt eftersom produktionen flyttar till andra länder.

När det gäller liknande problem i kandidatländerna följer kommissionen ansträngningarna att bekämpa pirattillverkning och förfalskning inom ramen för anslutningsförhandlingarna. Medan efterlevnaden i kandidatländerna, framför allt i de baltiska staterna, varit en källa till oro på senare år, ökar de rättsliga och administrativa myndigheternas effektivitet när det gäller att kontrollera efterlevnaden för att uppfylla kraven när det gäller skydd av immateriella rättigheter. I oktober 2002 kommer kommissionen åter i sina lägesrapporter om varje kandidatland att rapportera om vilka åtgärder som vidtagits under det senaste året.

Kommissionen har också aktivt involverat kandidatländernas rättsvårdande myndigheter i Tull 2002-seminarier vid vilka rättsinnehavare och rättsvårdande myndigheter sammanförs för att förbättra riskförvaltningen och kontrollerna på detta område.

(2003/C 242 E/028)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2436/02

från Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) till kommissionen

(26 augusti 2002)

Ämne: Påståenden om felaktig förvaltning av EG-medel

Som direktör för genomförande av budgeten och räkenskapsförare hade Marta Andreasen en mycket högt uppsatt befattning inom Europeiska kommissionen. Enligt gällande lagstiftning hade hon hela ansvaret för de medel som anförtros Europeiska gemenskaperna. Eventuella anklagelser från henne om felaktig förvaltning är därför extremt allvarliga.

Har kommissionen ett redovisningssystem för de räkenskaper som varje år läggs fram av kommissionen?

Har kommissionen ett säkert, enhetligt och fullständigt datasystem för hantering av ekonomiska transaktioner?

Uppfylls de grundläggande minimikraven för internationella och statliga redovisningssystem?

Hur fungerar kommissionens redovisnings- och revisionssystem jämfört med systemen i de femton medlemsstaterna?

Använder kommissionen dubbel bokföring som standardredovisningsform?

Uppfylls alla delar av gällande budgetförordning?

Har det gjorts någon revision av de offentliga finanserna de senaste tio åren?

Finns det några likviditetsrapporter för kommissionen?

Utan något av ovanstående, är det möjligt att lägga fram trovärdiga räkenskaper för EU:s institutioner?

Svar från Michael Schreyer på kommissionens vägnar

(27 november 2002)

1. och 2. Kommissionen har ett redovisningssystem till stöd för de räkenskaper som presenteras varje år.

För att tillgodose behoven inom kommissionens centrala ekonomiska förvaltning och redovisning finns ett centralt datorsystem (Sincom2). Det infördes ursprungligen 1997 och byggdes 1999 ut så att det omfattar alla kommissionens avdelningar. Systemet består av tre olika, sammankopplade delar som i sin tur är kopplade till de lokala systemen hos de operativa avdelningarna, som primärt syftar till att tillgodose de lokala förvaltningsenheternas behov.

De tre centrala delsystemen är utformade efter de olika användarnas behov:

- SAP R/3 används av räkenskapsförarens och styrekonomens avdelningar. Systemet är kommissionens officiella redovisningssystem, där budgeträkenskaper, allmänna räkenskaper, förvaltning av likvida medel, kreditbedömning, indrivning och utbetalningar via SWIFT-nätverket görs.
- Si2 är tjänsteavdelningarnas verktyg för att förvalta budgeten. Generaldirektoraten för in sina transaktioner i Si2, antingen direkt eller indirekt genom överföringar från de lokala datasystemen via ett standardgränssnitt. Oavsett ursprung måste transaktionerna följa ett internt arbetsflöde inom varje generaldirektorat och de måste valideras av utanordnaren i Si2 innan de överförs till SAP R/3.
- Datalagret, som är ett hjälpmedel för registrering, dit uppgifter från Si2 och R/3 kopieras.

Räkenskapsförarens lagstadgade rapportering görs på basis av uppgifter från SAP R/3.

2. För att få tillträde till Sincom2-systemet måste man ha ett lösenord. Enbart godkända personer får ett lösenord. Enskilda personers tillgång till systemet är begränsad till de områden och de funktioner som en överordnad har godkänt.

Systemets säkerhet förbättras fortlöpande med hjälp av externa experter på datasäkerhet. Det stora flertalet transaktioner skickas problemfritt mellan de olika delsystemen i Sincom2. Dock har vissa uppenbara oförenligheter upptäckts, i huvudsak till följd av skillnader i datastrukturen i de olika systemen. Kommissionen håller för närvarande på att jämka samman systemen med målet att ytterligare förbättra överföringen av uppgifter mellan de olika delsystemen.

Alla uppgifter som används för att sammanställa kommissionens räkenskaper finns i Sincom2.

3. Lagbestämmelser:

Räkenskaperna förs i enlighet med budgetförordningen (!).

Redovisningsprinciper:

- EU-institutionernas räkenskaper omfattar allmänna räkenskaper och budgeträkenskaper.
- Räkenskaperna för genomförandet av budgeten bygger på en modifierad form av kassabaserad redovisning (²).
- De allmänna räkenskaperna visar alla utgifter och inkomster under budgetåret och är utformade för att visa kommissionens finansiella ställning, vilken presenteras i form av en balansräkning per den 31 december.
- De allmänna räkenskaperna är baserade på följande principer (som stämmer överens med allmänt erkända redovisningsprinciper):
  - Principen om kontinuerlig verksamhet.
  - Principen om väsentlighet och sammanföring av uppgifter.
  - Principen om att verkligheten går före skenet.
  - Principen om att inte tillämpa kvittning mellan tillgångar och skulder.
- I själva redovisningen beaktas vissa faktorer som gäller försiktighetsprincipen och periodiserad redovisning.
- Harmoniseringen av redovisningen och redovisningsuppgifternas enhetlighet uppnås genom att samma värderingsregler (för tillgångar och skulder) och identiska redovisningsmetoder tillämpas i alla EU-institutioner som för närvarande omfattas av konsolidering (parlamentet, rådet, kommissionen, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen).

Respekten för allmänt vedertagna redovisningsprinciper (³):

- IFAC, den internationella sammanslutningen för nationella revisorsorganisationer, har på senare år beslutat om två uppsättningar med allmänt vedertagna redovisningsprinciper för den offentliga sektorn, beroende på vilken redovisningsmetod som används som grund: kassabaserad eller periodiserad redovisning. EU:s budget röstas igenom och genomförs på kassabaserad basis.
- Kommissionen följer till fullo standarderna för kassabaserad redovisning, som är den redovisningsstandard som traditionellt sett används i den offentliga sektorn. Revisionsrätten har genomgående konstaterat att kassabaserad redovisning är tillförlitlig.
- Med hjälp av det datoriserade redovisningssystemet, Sincom2, kan kommissionen framställa kassabaserade räkenskaper helt automatiskt.
- Men såsom är fallet för flertalet regeringar i OECD-länderna tillämpar kommissionen för närvarande inte till fullo motsvarande standarder för periodiserad redovisning och detta krävs inte heller enligt budgetförordningen.
- För att bredda informationen i räkenskaperna, finns dock i de redovisningar som kommissionen framställer vissa inslag av periodisering såsom registrering och avskrivning av fasta tillgångar, värdejusteringar av fordringar, avsättningar, pensionsrättigheter, inmatning av anslag som överförs mellan budgetåren som kostnader och skulder för budgetåret och registrering av potentiella fordringar och skulder.
- Den extra information som krävs för den periodiserade redovisningen samlas in i hela kommissionen och förs in i det centrala redovisningssystemet (SAP/R3), genom dubbel bokföring, av räkenskapsförarens avdelningar.

- Som ett led i förbättringsarbetet under 2000 och 2001 satsades särskilt på att förbättra tillförlitligheten hos denna extra periodiserade information.

Utvecklingen av systemet för löpande räkenskaper och redovisning och redovisningsstandarderna

- Tendensen i den offentliga sektorn har gått från en inriktning på en kassabaserad beskrivning av utgifter och inkomster i budgeten mot ett system som bygger på den finansiella rapportering som görs i den privata sektorn. I linje med detta och med de krav som kommissionen ställt upp i den nya budgetförordningen, kommer kommissionen att gå mot att framställa integrerad, periodiserad redovisning. Enligt den omarbetade budgetförordningen, som träder i kraft den 1 januari 2003, skall integrerad, periodiserad redovisning vara införd 2005.
- Att införa uppgifter enligt periodiserad redovisning i det officiella redovisningssystemet och att följa allmänt vedertagna redovisningsprinciper är viktiga inslag i den pågående moderniseringen av redovisningen.

Slutsats:

- Kommissionen följer till fullo de kassabaserade redovisningsstandarderna och redovisningskraven i gällande lagbestämmelser. Dessutom har kommissionen redan infört flera inslag av periodiserad redovisning och måste tillämpa standarder för periodiserad redovisning senast 2005, i enlighet med den nya budgetförordningen.

4. Det är få medlemsstater och andra offentliga organ som till fullo följer principerna för periodiserad redovisning. Det finns en allmän tendens i denna riktning många länder, men läget varierar från ett land till ett annat: i allmänhet har Nederländerna, Sverige och Storbritannien kommit längst när det gäller att nå detta mål, medan andra medlemsstater ännu inte kommit så långt.

I och med lanseringen av den fleråriga planen för att modernisera redovisningssystemet år 2000 inledde kommissionen processen mot periodiserad finansiell redovisning, och kommissionen bidrar därför aktivt till den allmänna redovisningsutvecklingen i den offentliga sektorn och utvecklingen går snabbare än i många medlemsstater.

5. Kommissionen tillämpar principer för dubbel bokföring för att redovisa inkommande och utgående betalningsströmmar, betalningsorder och betalningskrav. De inslag av periodiserad redovisning som redan används i kommissionen har också införts i systemet med tillämpning av principerna för dubbel bokföring.

6. Kommissionen har framställt och framställer tillförlitliga räkenskaper i enlighet med budgetförordningen. Såsom ledamot av budgetkontrollutskottet känner frågeställaren till att revisionsrätten aldrig har vägrat att utfärda revisionsförklaringar gällande räkenskapernas tillförlitlighet.

Revisionsrättens iakttagelser i revisionsförklaringen till den allmänna budgeten för det budgetår som avslutades den 31 december 2000 (*) gäller principer för periodiserad redovisning som inte följts och inte den kassabaserade redovisningen. Det är emellertid inte obligatoriskt för kommissionen att följa periodiseringsprinciperna enligt den gällande budgetförordningen. Enligt den nya budgetförordningen skall dessa principer börja att tillämpas från och med budgetåret 2005.

7. Revisionsrätten är kommissionens externa revisor. Revisionsrättens revisorer har tillgång till alla system och uppgifter som gäller kommissionens verksamhet, däribland förvaltningen av likvida medel. Revisionsrätten granskar kommissionens räkenskaper varje år och som ett led i revisionen kan den granska denna förvaltning. I sina rapporter har revisionsrätten inte kritiserat kommissionens förvaltning av likvida medel.

8. Likviditetsrapporten visar faktiska betalningar till och med den aktuella månaden samt prognoser för de kommande månaderna. En mängd uppgifter som sammanställs varje månad finns på följande adress: http://europa.eu.int/comm/budget/execution/utilisation/details_fr.htm. Dessa dokument är tillgängliga för budgetmyndigheten (parlamentet och rådet).

9. Kommissionen har sammanställt och sammanställer tillförlitliga räkenskaper. Trots vissa iakttagelser i fråga om periodiserad redovisning har revisionsrätten alltid ansett att räkenskaperna ger en tillförlitlig bild.

(¹) Budgetförordningen av den 21 december 1977, senast ändrad genom rådets förordning nr 762/2001 av den 9 april 2001 och kommissionens förordning nr 3418/93 av den 9 december 1993 om närmare bestämmelser för genomförandet av vissa bestämmelser i budgetförordningen, senast ändrad genom förordning nr 1687/2001 av den 21 augusti 2001.

(²) Den skiljer sig från ett kassabaserat genomförande eftersom den exempelvis innehåller anslag som överförs mellan budgetår.

(³) IFAC (International Federation of Accountants) utfärdar internationella redovisningsstandarder till allmänheten.

(⁴) EGT C 359, 15.12.2001.

(2003/C 242 E/029)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2557/02

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(13 september 2002)

Ämne: Ekonomisk kontroll 1: Att som svar på den negativa allmänna opinionen attrahera och behålla kritiskt tänkande tjänstemän

1. Känner kommissionen till att en stor andel av medborgarna i medlemsstaterna hyser föga förtroende för Europeiska unionens nytta, ändamålsenlighet, handlingskraft och insyn, eftersom man misstänker EU som storskalig organisation för onödig centralistisk byråkrati, slöseri med pengar, svågerpolitik, rofferi och bedrägerier, vilket bidrog till den förra kommissionens avgång på våren 1999 samt till minskat valdeltagande i de efterföljande valen till Europaparlamentet?

2. Vill kommissionen få ett slut på de misstankar som lever i den allmänna opinionen genom att offentligt övertygande bevisa motsatsen, eller slår man sig till ro med ett fortlöpande tillstånd enligt beskrivningen i fråga 1?

3. Ser kommissionen den i fråga 1 beskrivna olyckliga traditionen som skäl för att vara ännu mer noggrann än ideella föreningar utan vinstintresse, nationella myndigheter i medlemsstaterna, myndigheter på lägre administrativ nivå och företag när det gäller den ekonomiska förvaltningen och upplysningar om vad som blivit fel och måste rättas till?

4. Är kommissionen av samma åsikt som jag, att det mot bakgrund av ovan sagda är synnerligen olämpligt att avsätta tjänstemän som kritiserar den ekonomiska förvaltningen eller begränsa deras möjligheter till kritiska uttalanden, även i de fall då kommissionen anser sig ha mycket goda argument som slutgiltigt kan vederlägga den framförda kritiken, då detta framkallar misstankar om att otillåtna metoder hålls dolda, förblir obesträffade och fortgår som tidigare?

5. Är kommissionen av samma åsikt som jag, att det kan vara en nödvändig och ofrånkomlig kompensation för de städse närvarande misstankarna enligt fråga 1 att attrahera och behålla kritiskt tänkande tjänstemän, och att detta är en nödvändig metod för att kunna vederlägga dessa misstankar?

6. Skulle det enligt kommissionens bedömning, både utifrån dess roll som väktare av allmänhetens intressen på EU-nivå och utifrån dess skydd av sina egna intressen, vara lämpligt att låta kritiskt tänkande tjänstemän och den ständiga möjligheten att låta oberoende experter granska kommissionens organisation bli positiva kännetecken för EU?

Svar från Michaele Schreyer på kommissionens vägnar

(7 januari 2003)

1. Kommissionen delar inte den åsikt som uttrycks i första stycket i frågan.

Kommissionen förordar en strikt "nolltolerans" gentemot bedrägeri och korrupcion.

Avsevärda medel har avsatts för att ordentligt ta itu med den här typen av fall:

- Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) inleder och genomför sina undersökningar på ett helt oberoende sätt;
- Regler har antagits rörande uppgiftslämnande (whistleblowing);
- En mekanism för skydd mot bedrägerier vid nya förslag har införts;
- Ny lagstiftning ger nya möjligheter att förebygga och bekämpa bedrägerier – till exempel den nya budgetförordningen; och
- en utrednings- och disciplinbyrå har inrättats.

Dessa instrument får dock inte inverka på de grundläggande principerna om rätten att behandlas rättvist enligt lagen, skydd av rätten till försvar och principen om att en åtalad är oskyldig tills motsatsen bevisats.

Kommissionen inledde 36 särskilda åtgärder för ekonomisk förvaltning enligt vitboken om reformen som lades fram i mars 2000⁽¹⁾. Dessa åtgärder har kommit igång ordentligt, och enligt rådets beslut av den 25 juni 2002, kommer den nya budgetförordningen att träda i kraft den 1 januari 2003.

Kommissionen tillbakavisar anklagelsen om centraliserad byråkrati. Cirka åttio procent av gemenskapsbudgeten utbetalas genom delad förvaltning med medlemsstaterna.

Med hänsyn till det låga deltagandet vid europeiska val, behöver mera generella frågor ställas om sjunkande offentligt intresse för val, eftersom fenomenet inte är begränsat till val till Europaparlamentet. Kommissionen delar verkligen parlamentsledamotens oro över det låga deltagandet i europeiska val och bidrar tillsammans med de övriga institutionerna till att förbättra och stärka kommunikationen med allmänheten.

2. Kommissionen arbetar oupphörligt med att följa upp och bekämpa alla förseelser som påverkar gemenskapens ekonomiska intressen eller tjänstemännens integritet. Den är öppen för granskning av Europaparlamentet och revisionsrätten. Kommissionen besvarar frågor från individer, det civila samhället och pressen. Parlamentsledamoten bör dock även förstå att rättsliga skäl kan lägga hinder i vägen för information rörande pågående utredningar, både för att skydda själva undersökningarna och för principen om att en åtalad är oskyldig tills motsatsen bevisats (se svar till punkt 1 ovan).

3. Kommissionen delar parlamentsledamotens åsikt om betydelsen av rigorös och omsorgsfull ekonomisk förvaltning, som måste vara minst lika effektiv som hos andra organisationer av motsvarande storlek och ansvar och definitivt lika rigorös som förvaltningen hos icke-statliga organisationer, nationella eller regionala myndigheter och stora företag.

4. Kommissionen erkänner till fullo den grundläggande yttrandefrihet som tjänstemän och andra anställda åtnjuter. Däri ingår rätten att uttrycka åsikter som skiljer sig från kommissionens ställningstagande. Givetvis utgör yttrandefriheten, liksom alla andra grundläggande rättigheter, vilket även har bekräftats av Europeiska domstolen, inte någon oinskränkt rättighet utan utövandet av den kan bli föremål för rimliga begränsningar i tjänstens intresse.

Rättvis och välgrundad kritik av kommissionens system, förfaranden och verksamhet är därför acceptabel. Om det gäller allvarliga missförhållanden är tjänstemännen skyldiga att rapportera sina misstankar. Detta åliggande anges i kommissionens beslut av den 4 april 2002 om uppmärksammande av allvarliga missförhållanden⁽²⁾, som också erbjuder skydd till medlemmar av personalen som uppfyller denna skyldighet⁽³⁾. Baserat på bästa praxis i medlemsstaterna, ges i beslutet dessutom möjlighet till att som sista utväg avslöja uppgifter om möjliga missförhållanden utanför kommissionen i det osannolika fallet att varken kommissionen eller OLAF har vidtagit lämpliga åtgärder inom rimlig tid trots att tjänstemannen har uttalat oro för allvarliga missförhållanden i god tro.

I samband med den aktuella reformen föreslår kommissionen att införa liknande bestämmelser i de nya tjänsteföreskrifterna. Parlamentet rådfrågades om dessa förslag av rådet i juni 2002.

Om tjänstemän emellertid använder den rätten för att göra upp tvister om laglig politik på ett sätt som svärta ned denna politik eller den institution där tjänstemannen är anställd, kan detta givetvis orsaka obotlig skada på det förtroendefulla förhållande som måste råda mellan den berörde tjänstemannen och kommissionen. Detta förtroendefulla förhållande är inte bara i institutionens intresse utan också i allmänhetens intresse. Att skriva kritik befriar inte tjänstemännen från att göra sin plikt. När högre tjänstemän har till uppgift att styra reform och modernisering, förväntas de arbeta tillsammans med andra i administrationen för att föra de överenskomna reformerna i hamn. Parlamentsledamoten är säkert medveten om att tjänsteföreskrifterna innehåller särskilda bestämmelser som kräver att personalen skall uppträda med integritet och diskretion, även efter det att de har lämnat tjänsten.

5. Kommissionen håller med om att anställda med kritiska åsikter, oavsett hänsynen till allmänna opinionen, är väsentliga för alla ansvarsfulla organisationer för att de skall kunna identifiera och åtgärda de svagheter som oundvikligen inträffar i system och strukturer med en viss grad av komplexitet. Olika sätt att rapportera sådana svagheter används regelbundet på ett effektivt sätt inom kommissionen.

6. Kommissionen skulle vilja hänvisa till svaret på fråga 5 ovan. Dess organisation, system, förfaranden och verksamhet står under noggrann och ständig granskning av revisionsrätten, rådet, parlamenten och ombudsmanen enligt Fördraget om Europeiska unionen och institutionella arrangemang.

(¹) KOM(2000) 200 slutlig.

(²) Antagen under nr C (2002) 845.

(³) Den nya ordningen stärker och utvidgar det system som infördes 1999 (Beslut 396/1999 av den 2 juni 1999, EGT L 149, 16.6.1999).

(2003/C 242 E/030)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2560/02

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(13 september 2002)

Ämne: Motstridiga intressen och ståndpunkter avseende följderna för tänder och benstomme av fluor som upptas i människokroppen

1. Har kommissionen tagit del av artikeln "Fluor gör indiska bönder gamla i förtid" i den nederländska dagstidningen De Volkskrant den 21 augusti 2002, där det hävdas att invånarna i Jharana Khurd och andra byar i den centrala delen av den indiska delstaten Rajasthan som en följd av det naturligt fluorrika grundvattnet redan vid unga år åldras snabbt till följd av sjukdomen fluoros som leder till att benstomme och tänder långsamt blir skörare, ryggar blir krumma och knän blir knöliga, och att denna process visserligen kan stoppas med hjälp av vitamin C och E, kalcium och antioxidanter, men aldrig kan göras reversibel?

2. Kommer kommissionen ihåg att man under 50- och 60-talen i olika europeiska länder förespråkade att man enligt amerikansk förebild skulle ta vara på fluoravfall från stålindustrin, aluminiumindustrin och atomindustrin och använda det som medel mot dåliga tänder hos barn genom att tillsätta det till dricksvattnet, och att detta förslag väckte starkt motstånd p.g.a. fruktan för urkalkning och utvidgning av benstommen, angrepp på nervsystemet, hyperaktivitet hos barn och möjligen också cancer, och att slutligen fluor sålunda inte blev en självklar ingrediens i dricksvattnet?

3. Hur bedömer kommissionen uttalandet i slutet av juli 2002 av den dåvarande belgiske ministern för hälso- och miljöfrågor om att aktivt motarbeta eller förbjuda fluor i tandkräm, tuggummi och kosttillskott för mänsklig konsumtion som innehåller fluor, fluortabletter och fluordroppar? Strider genomförandet av denna åtgärd mot EU:s regelverk, och i så fall, varför?

4. Förfogar kommissionen över jämförelsematerial gällande följderna för hälsotillståndet hos invånare i områden inom EU där dricksvattnet är fluorhaltigt på naturlig eller konstlad väg, och områden där det inte är fluorhaltigt? Kan man därav dra slutsatsen att fluor i allmänhet är skadligt för hälsan, men att det i små mängder endast, som inte sväljs, kan vara positivt för tänderna?

5. Anser kommissionen att det på grundval av de hittills gjorda erfarenheterna är önskvärt med strängare skyddsåtgärder mot sjukdomsutbredningar som härrör från dricksvatten eller föda som på naturlig eller konstlad väg innehåller fluor?

(2003/C 242 E/031)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2639/02

från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(18 september 2002)

Ämne: Förbud mot fluortillsatser

Belgien kommer inom kort att som första EU-medlemsstat förbjuda fluortillsatser. Därmed blir Belgien det första landet i världen som förbjuder fluortillsatser. Belgiens federala minister för folkhälsa påstår sig ha begärt att Europeiska kommissionen skall förbjuda fluortillsatser i hela EU. Enligt ministern vill kommissionen för tillfället inte behandla denna fråga närmare. I ett senare skede vill ministern också ha ett generellt förbud mot fluor.

1. Instämmer kommissionen i den belgiska ministrernas argumentation att fluor och fluortillsatser innebär risk för fysisk och psykisk hälsa?
2. Vad är mer exakt skälen till att kommissionen inte vill följa Belgiens exempel?
3. Ministern hävdar att antalet fall av fluorförgiftning ökar. Känner kommissionen till några fall av fluorförgiftningar inom EU? Hur många fall handlar det i så fall om exakt? Vilka blev följderna för de drabbade?
4. Kommer kommissionen i framtiden att vidta åtgärder för att införa ett förbud mot fluortillsatser och senare generellt mot fluor? I så fall när?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-2560/02 och E-2639/02
ingivet av David Byrne för kommissionen**

(30 oktober 2002)

Den 2 augusti 2002 mottog kommissionen, inom ramen för direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾, Belgiens utkast till ett kungligt dekret om ändring av det kungliga dekretet av den 3 mars 1992 om handel med näringsämnen och med livsmedel med tillsats av näringsämnen. Avsikten med utkastet var i synnerhet att stryka krom och fluorid från den godkända förteckningen över näringsämnen. Kommissionen besvarade anmälan och påpekade att när det gäller användningen av krom och fluorid i form av kosttillskott gällde utkastet ett ämne som omfattades av förslaget till ett direktiv om kosttillskott⁽²⁾ som hade överlämnats till parlamentet och rådet den 8 maj 2000. I enlighet med bestämmelserna i artikel 9.3-4 i direktiv 98/34/EG måste de belgiska myndigheterna skjuta upp antagandet av utkastet i fråga i tolv månader från och med den dag då kommissionen mottog anmälan. De belgiska myndigheterna respekterade sin skyldighet att skjuta upp antagandet av utkastet till den tidpunkten och i juli i år antogs det.

Kommissionen har inte för avsikt att föreslå att fluorid förbjuds i kosttillskott. Det är viktigt att notera att EU:s lagstiftning om kosttillskott, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott⁽³⁾, antogs den 10 juni 2002. Den antagna texten grundade sig på den gemensamma ståndpunkten (EG) nr 18/2002⁽⁴⁾ som hade slutförts och antagits av det belgiska ordförandeskapet i december 2001. Direktivet trädde i kraft den 12 juli 2002 och medlemsstaterna måste sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 31 juli 2003. Det bör också noteras att fluorid ingår bland de vitaminer och mineralämnen i förteckningen i bilaga I i direktivet som får användas i framställningen av kosttillskott enligt särskilda villkor.

Kommissionen är medveten om att det finns en oro för höga intag av fluorid. Vetenskapliga livsmedelskommittén konstaterade i sitt yttrande om närings- och energiintag i gemenskapen ⁽⁵⁾ att fluor är bra för tänderna, men att ständig exponering för intag på 10-25 mg per dag kan ge effekter på muskler och benstomme som yttrar sig som försvagande muskuloskeletala deformationer. Vetenskapliga livsmedelskommittén gör för närvarande en riskbedömning av de högsta toleransgränserna för intag avseende alla de näringsämnen som finns i förteckningen i direktivet om kosttillskott, inklusive fluor. De högsta gränserna för vitaminer och mineralämnen i kosttillskott kommer därför att fastställas på EU-nivå på grundval av de vetenskapliga riskbedömningarna och beräkningarna av intag från andra livsmedelskällor, med hänsyn tagen till det rekommenderade intaget av vitaminer och mineralämnen för befolkningen.

När det gäller dricksvatten regleras dess kvalitet i EU genom rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten ⁽⁶⁾, som den 25 december 1998 kommer att ersättas av rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 ⁽⁷⁾ om dricksvatten. I båda direktiven anges en gräns för den högsta tillåtna koncentrationen av fluorid i dricksvatten, oavsett dess ursprung, dvs. naturligt förekommande eller tillsatt på konstlad väg. Den gräns som fastställs i dricksvattendirektivet är 1,5 mg per liter, vilket enligt Världshälsoorganisationens riktlinjer för dricksvattnets kvalitet ⁽⁸⁾ utgör en god balans mellan de positiva och negativa effekterna av fluorid. För närvarande överväger inte kommissionen att revidera lagstiftningen.

Kommissionen kan inte tillhandahålla de efterfrågade uppgifterna om fluorids inverkan på tänderna eller annan inverkan på hälsan hos befolkningen i EU, eftersom kommissionen inte har ansvar för att samla in sådana uppgifter. Det förväntas dock att det nya hälsoprogrammet 2003–2008 kommer att leda till att det utvecklas ett system där medlemsstaterna samlar in jämförbara data om hälsoeffekterna av enskilda ämnen i kosten.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998.

⁽²⁾ EGT C 311 E, 31.10.2000.

⁽³⁾ EGT L 183, 12.7.2002.

⁽⁴⁾ EGT C 90 E, 16.4.2002.

⁽⁵⁾ Vetenskapliga livsmedelskommitténs rapporter, 31:a serien: "Nutrient and energy intakes for the European Community" (Yttrande avgivet den 11 december 1992). Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg 1993.

⁽⁶⁾ EGT L 229, 30.8.1980.

⁽⁷⁾ EGT L 330, 5.12.1998.

⁽⁸⁾ Världshälsoorganisationen, "Guidelines for drinking water quality". Andra utgåvan, volym 2. Genève, 1996.

(2003/C 242 E/032)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2727/02

från Gerhard Schmid (PSE) till kommissionen

(30 september 2002)

Ämne: Gränsbevakningsenheter

I sitt svar på frågeställarens fråga E-1887/02 ⁽¹⁾ av den 2 juli 2002 i anledningen av diskussionen om kommissionens meddelande ⁽²⁾ "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser" har kommissionen framhållit att den dessvärre inte kan besvara frågan, eftersom den hör hemma inom de nationella myndigheternas behörighetsområde och kommissionen inte har någon information av det slag som efterfrågats.

Varför föreslår kommissionen gemensamma gränsbevakningsenheter för EU, när kommissionen inte själv känner till situationen i dagens läge?

⁽¹⁾ EGT C 28 E, 6.2.2003, s. 148.

⁽²⁾ KOM(2002) 233.

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(29 november 2002)

Vid sitt möte den 14 och 15 december 2001 uppmanade Europeiska rådet i Laeken "rådet och kommissionen att fastställa mekanismer för samarbete mellan de myndigheter som har i uppgift att kontrollera de yttre gränserna i syfte att utreda förutsättningarna för att inrätta en mekanism eller gemensamma myndigheter för kontroll av de yttre gränserna".

För att tillmötesgå Europeiska rådets uppmaning antog kommission meddelandet "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser"⁽¹⁾. I meddelandet föreslås möjliga principer för en gemensam politik i syfte att fastställa en strukturerad ram för den operativa verksamheten och långsiktiga riktlinjer. Kommissionens förslag bygger på kunskaper och erfarenheter, som beskrivs i del II i meddelandet och som bygger på praxis från tidigare år.

"Fördelningen av bördan mellan medlemsstaterna med sikte på en europeisk gränsförvaltningsmyndighet" är en av kärnpunkterna i den föreslagna gemensamma politiken, men detta eftersträvansvärda mål kan inte separeras från meddelandets andra kärnpunkter. Även om kommissionen förespråkar att det skall skapas en "europeisk gränsförvaltningsmyndighet" på medellång sikt, står det dock i klartext i meddelandet att "kommissionen kommer när tiden är mogen att utvärdera de rättsliga och institutionella aspekterna på denna struktur".

⁽¹⁾ KOM(2002) 233 slutlig.

(2003/C 242 E/033)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2876/02

från Stavros Xarchakos (PPE-DE) till kommissionen

(14 oktober 2002)

Ämne: Hälsa och social omsorg i Grekland

I Grekland har pressen skrivit mycket om problemen i anslutning till det operativa programmet "Hälsa och social omsorg" (EPYP) som administreras av social- och hälsoministeriet med finansiering ur gemenskapens tredje stödram.

Som känt härstammar en del av resurserna för EPYP ur Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF). Jag skulle vilja veta exakt vilka projekt (finansierade ur den tredje stödramen, inom hälsoområdet) som kommissionen vet att man startat i Grekland. Hur stora är beloppen (i form av automatiska förskott eller utbetalade efter inlämnad betalningsansökan) från ERUF (per projekt) på hälsoområdet (axel 1 och 2)? Exakt vilka projekt (finansierade ur den tredje stödramen, inom området för social omsorg) känner kommissionen till att man startat i Grekland? Hur stora är beloppen (i form av automatiska förskott eller utbetalade efter betalningsansökan) från ERUF (per projekt) på området för social omsorg (axel 3)? Exakt vilka projekt (finansierade ur gemenskapens tredje stödram för stödjande åtgärder) känner kommissionen till att man startat i Grekland? Vilka belopp (i form av automatiska förskott eller utbetalade efter betalningsansökan) har beviljats ur de europeiska fonderna (per projekt) på detta område (axel 4 och 5)?

Hur tolkar kommissionen generaldirektör Verstraetes (Europeiska kommissionen) uttalanden under dennas besök i Aten för en tid sedan (den 19 juni 2002). Hon sade att hälso- och socialministeriets förslag till projekt 2001 var "oroväckande". Vad berodde meningsskiljaktigheterna mellan Verstraete och Sofianos (generalsekreterare vid social- och hälsoministeriet) på den 19 juni (vid övervakningskommitténs andra sammanträde i Aten), då Sofianos talade om investeringar för 60 miljoner euro, medan kommissionen — med Verstraetes ord — inte under några omständigheter kunde tänka sig att Grekland skulle få mer än 7,5 miljoner euro år 2002? Hur stor andel av resurserna ur EPYP har utnyttjats sammanlagt under de två år som programmet har pågått?

(2003/C 242 E/034)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2877/02**från Stavros Xarchakos (PPE-DE) till kommissionen**

(14 oktober 2002)

Ämne: Hälsa och social omsorg i Grekland

I Grekland har pressen skrivit mycket om problemen i anslutning till det operativa programmet "Hälsa och social omsorg" (EPYP) som administreras av social- och hälsoministeriet med finansiering ur gemenskapens tredje stödrum.

Som känt härstammar en del av resurserna för EPYP ur Europeiska socialfonden (ESF). Jag skulle vilja veta exakt vilka projekt (finansierade ur den tredje stödrumen, inom hälsoområdet) som kommissionen vet att man startat i Grekland. Hur stora är beloppen (i form av automatiska förskott eller utbetalade efter inlämnad betalningsansökan) från ESF (per projekt) på hälsoområdet (axel 1 och 2)? Exakt vilka projekt (finansierade ur den tredje stödrumen, inom området för social omsorg) känner kommissionen till att man startat i Grekland? Hur stora är beloppen (i form av automatiska förskott eller utbetalade efter betalningsansökan) från ESF (per projekt) på området för social omsorg (axel 3)? Exakt vilka projekt (finansierade ur gemenskapens tredje stödrum för stödjande åtgärder) känner kommissionen till att man startat i Grekland? Vilka belopp (i form av automatiska förskott eller utbetalade efter betalningsansökan) har beviljats ur de europeiska fonderna (per projekt) på detta område (axel 4 och 5)?

Hur tolkar kommissionen generaldirektör Verstraetes (Europeiska kommissionen) uttalanden under dennas besök i Aten för en tid sedan (den 19 juni 2002). Hon sade att hälso- och socialministeriets förslag till projekt 2001 var "oroväckande". Vad berodde meningsskiljaktigheterna mellan Verstraete och Sofianos (generalsekreterare vid social- och hälsoministeriet) på den 19 juni (vid övervakningskommitténs andra sammanträde i Aten), då Sofianos talade om investeringar för 60 miljoner euro, medan kommissionen — med Verstraetes ord — inte under några omständigheter kunde tänka sig att Grekland skulle få mer än 7,5 miljoner euro år 2002? Hur stor andel av resurserna ur EPYP har utnyttjats sammanlagt under de två år som programmet har pågått?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-2876/02 och E-2877/02
ingivet av Anna Diamantopoulou för kommissionen**

(26 november 2002)

Det operativa programmet "Hälsa och social omsorg" godkändes av kommissionen den 4 april 2001. Det totala beloppet för gemenskapsstödet uppgår till 385 miljoner euro (MEUR) varav 220 MEUR för Europeiska socialfonden (ESF) och 165 MEUR för Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF).

Hitintills har kommissionen gjort åtaganden på 110 MEUR för detta program (61 MEUR ur ESF och 49 MEUR ur ERUF) och har betalat ut 27 MEUR som förskott (15,5 MEUR ur ESF och 11,5 MEUR ur ERUF).

Ansökningar om delutbetalningar som kommissionen har tagit emot omfattar ett belopp på totalt 8,8 MEUR varav 565 000 EUR har betalats ut av kommissionen hitintills. Resten, för vilken en betalningsansökan nyligen lämnades in, är under behandling.

Kommissionen överlämnar direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat förteckningen över samtliga åtgärder som vidtagits, per åtgärd och per insatsområde, inom ramen för det operativa programmet, samt de finansiella uppgifter som gäller dem per fond.

Vid det möte i programmets övervakningskommitté som hölls i Aten den 19 juni 2002, uppstod ett meningsutbyte mellan Verstraete och Sofianos under debatten om hur programmet framskrider. Det handlade om vad som genomförts under 2001 och prognoserna för programmets utgifter till den 31 december 2002. Den oro som uttrycktes av kommissionen grundade sig på det faktum att fram till övervakningskommitténs möte hade ingen ansökan om delbetalning kommit till Bryssel, vilket kunde tyda

på en försening av programmets genomförande. Vidare grundade sig kommissionen på de prognoser för genomförandet till den 31 december 2002 som ekonomiministeriet lagt fram några veckor före detta möte. Dessa beräkningar visade för detta program ett belopp på 7,5 MEUR för ESF, medan Generalsekreteraren vid hälsoministeriet under mötet presenterade betydligt högre prognoser för genomförandet som skulle kunna uppgå till 60 MEUR för hela programmet.

(2003/C 242 E/035)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2978/02
från Paulo Casaca (PSE) till kommissionen

(22 oktober 2002)

Ämne: Förfalskning av smör inom EU

Den 6 juli 2000 meddelade Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, OLAF, i ett pressmeddelande att man avslöjat ett nätverk som förfalskat tiotusentals ton smör 1995–2000 inom EU.

Den 19 mars 2001 meddelade kommissionen att den inte kan uppge namnen på de inblandade företagen. Det är inte kommissionen utan enbart OLAF som har tillgång till dessa uppgifter. Dessutom påpekade kommissionen att frågan i enlighet med medlemsstaternas bestämmelser var underkastad tystnadsplikt. Fram till dags dato har kommissionen inte ändrat åsikt. Vet kommissionen fortfarande inte namnet på de inblandade företagen? Är det därför som kommissionen ännu inte vidtagit relevanta åtgärder för att skydda gemenskapsbudgeten, konsumenterna och jordbrukarna?

När ämnar kommissionen ta reda på företagens namn och vad ämnar den göra när den får reda på dem?

Skulle kommissionen kunna vara mer specifik när den talar om tystnadsplikt och redogöra för de konkreta rättsliga orsakerna till att den inte kan få reda på de inblandade företagens namn och vidta lämpliga åtgärder?

Svar från Micheale Schreyer på kommissionens vägnar

(20 januari 2003)

Kommissionen kan upplysa parlamentsledamoten om att de aktuella gärningarna är under lagföring i två medlemsstater (Frankrike och Italien) och att lagföringen omfattas av domstolssekretess.

Domstolssekretessen gäller gentemot varje person som inte har deltagit i förundersökningen (se för Italiens del artikel 329 i straffprocesslagen och för Frankrikes del artikel 11 i straffprocesslagen).

Vad beträffar Belgien har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) fått uppgifter från de italienska myndigheterna som ett led i byråns samordnings- och biståndsarbete. OLAF har överlämnat uppgifterna, med de italienska myndigheternas samtycke, till det belgiska utbetalningsstället, som för närvarande undersöker möjligheten att överlämna uppgifterna till rättsväsendet.

Medlemsstaterna är skyldiga att snabbt kräva tillbaka stöd som utbetalats på felaktiga grunder och som indirekt finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF). Kommissionen kommer dock att hålla sig underrättad om ärendets utveckling. Det bör nämnas att OLAF har en åklagarenhet som bland annat har till uppgift att bidra till bättre uppföljning av lagföring och andra rättsliga åtgärder.

Dessutom hänvisar kommissionen till svaret på parlamentsledamotens skriftliga fråga E-2702/02⁽¹⁾ där vi i detalj redogör för de åtgärder som har vidtagits för att stävja det betydande problemet med oäkta jordbruksprodukter.

⁽¹⁾ EGT C 110 E, 8.5.2003, s. 92.

(2003/C 242 E/036)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3003/02
från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(23 oktober 2002)

Ämne: Europeiska kommissionens bokföringssystem – kvalitet, effektivitet och kostnader

1. Har kommissionen fortfarande avtal med det tyska dataföretaget SAP om att leverera programvara för bokföringssystemet?
2. Stämmer det att ert nuvarande bokföringssystem har utvecklats av två olika företag i enlighet med olika och motstridiga principer, särskilt vad gäller dubbel bokföring? Varför?
3. Stod SAP för underhåll och utbildning? Gör de fortfarande det?
4. Finns det något annat företag än SAP som levererar de programvaror som behövs?
5. Använder ni ett enda eller flera olika faktureringsystem?
6. Utvecklades SI 2-systemet av revisorer eller av andra?
7. Vem kommer att bestämma vilket datasystem som skall användas?
8. Utvecklas systemen för att passa datorerna eller är det tvärtom?
9. Vad kostade det att ta fram SI 2 i stället för att använda det ursprungliga SAP/R3, skraddarsytt för er, för alla tillämpningar?
10. Hur många SAP-licenser kommer kommissionen att använda inom det närmaste tiden? Är det fler eller färre än idag?
11. Hur många licenser skulle det behövas för att använda SAP/R3-systemet för alla ändamål inom kommissionen, om det är det enda systemet?
12. Vilka investeringar skulle krävas för de licenser som behövs om kommissionen gör vad som avses i fråga 11?
13. Vad gör ni för att hålla nere de fortlöpande kostnaderna för att köpa och förnya system?
14. Vad gör ni för att få så öppna och kompletta resultat som möjligt i ert nuvarande bokföringssystem?

Svar från Michaele Schreyer på kommissionens vägnar

(31 januari 2003)

1. och 3. Efter en anbudsinfordran (öppet förfarande) som offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (!), slöts ett ramavtal med företaget SAP.

Ett nytt ramavtal för en sexårsperiod slöts med SAP i juli 2000 enligt det förhandlade förfarandet.

Avtalet omfattar:

- inköp av licenser för användning av programvaran,
- underhåll av programvara och användarhjälp,
- tjänster som behövs för analys och säkerställande av att programmet uppfyller analysbehoven, utbildning och tekniskt stöd för installation av nya versioner samt övervakning av systemets funktion.

2. Kommissionens finansiella system grundas på två samordnade komponenter – SAP R/3 (det officiella redovisningssystemet) och Si2 (det verktyg som de utanordnande enheterna använder för att registrera sina transaktioner). Den version av SAP R/3 som används av kommissionen utvecklades av SAP, medan Si2 utvecklades internt av kommissionen och särskilt utformades för att kopplas till SAP R/3. Båda systemen bygger på de regler och principer som styr kommissionens verksamhet.

Si2 utformades som ett standardverktyg för att de utanordnande enheterna skulle kunna registrera och godkänna sina transaktioner innan de överförs till det officiella redovisningssystemet R/3, där den bokföringsmässiga behandlingen sker. Budgetredovisningen i SAP R/3 sker genom enkel bokföring, medan huvudboken i R/3 baseras på dubbel bokföring.

4. Kommissionen använder andra ramavtal från GD Budget och direktoratet för IT-frågor för att skaffa IT-tjänster (programutveckling, systemadministration, användarhjälp m.m.) i samband med SAP och för andra typer av teknik som används inom kommissionen.

Kommissionen använder också programvaran SWIFT (SWIFT-Alliance) som ett komplement till SAP för att göra utbetalningar via bankernas SWIFT-system.

5. Alla utbetalningar (inbegripet betalningar av fakturor) görs via Sincom2.

6. Sincom2-projektets ledare var också chef över enheten för bokföring, så vid utvecklingen av Si2 togs hänsyn till bokföringsmässiga behov.

7. Först kommer räkenskapsföraren att fastställa vilka bestämmelser som skall gälla för redovisningen. På grundval av dessa regler och de krav som ställs av andra systemanvändare, kommer projektgruppen att lämna ett förslag till kommissionen om vilket system som i praktiken skall användas för att uppfylla reglerna och kraven.

8. De finansiella och bokföringsmässiga bestämmelser som kommissionen måste följa anges i budgetförordningen och genomförandebestämmelserna. Dessa bestämmelser skall följas i de datorsystem som har införts. Standarder och principer för redovisning fastställs av räkenskapsföraren och beaktas vid systemens utformning.

9. Kostnaderna för utvecklingen av Si2 är följande:

- Initial utvecklingskostnad (1994–1997) 1 500 000 euro
- Årlig utvecklingskostnad 250 000 euro
- Årlig underhållskostnad 370 000 euro

Dessa kostnader är oberoende av antalet användare (för närvarande 4 000).

10. Beroende på resultaten av projektet för modernisering av redovisningssystemet och de beslut som skall fattas angående utformningen av det finansiella informationssystemet, kan antalet SAP-användare komma att variera avsevärt i framtiden.

11. Teoretiskt sett hela kommissionens personal, om "för alla ändamål" innebär att alla befintliga IT-program skall bytas ut. Om systemet användes för ekonomisk förvaltning och bokföring skulle det behövas cirka 4 000 licenser.

12. Priset för en SAP-licens (ramavtal BUDG/2000/01) varierar mellan cirka 1 400 euro (endast konsultation) och 2 500 euro beroende på användartyp och användarprofil.

Detta belopp betalas det första året, och därefter uttas en årlig avgift på 17 %.

Ett avdrag görs beroende på storleken av varje beställning.

Följande kostnader skall läggas till licenskostnaden:

- Omorganisation av verksamheten för att alla förfaranden skall stämma överens med standardpaketets möjligheter.
- Konvertering av data för alla system.
- Utbildning, dokumentation och användarstöd.
- Teknisk infrastruktur och servrar vid datorcentralen.

13. Kommissionen försöker att få så mycket valuta för pengarna som möjligt vid systemupphandling. Detta ingår som en del av förhandlingarna om pris och specifikationer för nya system. Systemen utformas också för att vara anpassningsbara – dvs. för att kunna förändras till nya krav utan onödiga kostnader. Det stämmer inte att systemen köps in och förnyas "fortlöpande". Det var nödvändigt att ersätta Sincom1 eftersom systemet inte var 2000-säkert, eftersom leverantören inte längre gav stöd till ett av de programpaket som användes (Millennium), eftersom Sincom1 inte hanterade redovisning av intäkter och eftersom systemet bestod av fem olika moduler som hade olika leverantörer och använde mycket olika teknik. Sincom 2 ersatte Sincom1 från och med 1997.

Kommissionen strävar nu efter att det senast 2005 skall ha utvecklats ett integrerat redovisningssystem som kan stödja övergången till periodiserad redovisning.

14. Budgeträkenskaperna ger varje vecka budgetmyndigheten en överskådlig framställning där den antagna budgeten jämförs med utgifter och intäkter. Detta kommer att vara en viktig informationskälla även i framtiden. Det integrerade systemet för periodiserad redovisning håller på att införas och kommer att ge en bättre rapportering om det ekonomiska läget. Åtgärder och beslut i samband med denna reform sammanfattas i kommissionens meddelande om moderniseringen av redovisningssystemet som har skickats till parlamentet.

(¹) EGT C 54, 22.2.1994.

(2003/C 242 E/037)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3029/02

från **Concepció Ferrer (PPE-DE)** till kommissionen

(23 oktober 2002)

Ämne: Förföljelse av katoliker i Ryssland

Efter att ha anklagat den romerskt katolska kyrkan för att bedriva missionsverksamhet, har avdelningen för externa förbindelser vid Moskvas patriarkat fattat beslut om att neka katolska kyrkan rätten att predika evangeliet inom de områden som lyder under detta patriarkat.

Kan kommissionen lämna ytterligare information i detta ärende, mot bakgrund av att detta beslut är ett klart brott mot tanke- och trosfrihet?

Tänker kommissionen agera inför de ryska myndigheterna för att garantera att man i Ryssland respekterar tanke- och trosfriheten?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(28 november 2002)

Kommissionen hänvisar till sitt svar på José Maria Gil-Robles Gil-Delgados muntliga fråga nr H-688/02 under frågestunden vid Europaparlamentets oktobersession 2002 (¹).

Kommissionen känner inte till att Moskvapatriarkatets avdelning för yttre förbindelser skulle ha fattat ett sådant beslut. Kommissionen är dock fullt medveten om vilken svår situation katoliker och andra religiösa grupper i Ryska federationen befinner sig i just nu.

Kommissionen delar i detta hänseende till fullo parlamentsledamotens oro över de begränsningar av religionsfriheten som nyligen införts och som påverkar den katolska kyrkan och andra kyrkor i Ryssland. Sedan april 2002 har åtminstone fem katolska präster (tre polska, en italiensk och en slovakisk) utvisats från Ryssland sedan Vatikanen beslutat att försöka upphöja de fyra tillfälliga kyrkstrukturerna i Ryssland till ständiga romerskkatolska stift. Andra kyrkor har också varit måltavla för begränsningar, bl.a. har en svensk protestantisk pastor och ett antal protestantiska missionärer utvisats. Under 2001 upplöstes dessutom Frälsningsarméns gren i Moskva. Jehovas vittnens kontor i Moskva är sedan fyra år tillbaka indraget i en rättegång som kan leda till att det måste stänga i Ryssland, och justitieministeriets avdelning i Moskva har nyligen öppnat en process mot en förening som tillhör pingstvännerna. Det är svårt att förena dessa begränsningar med Rysslands åtaganden när det gäller de mänskliga rättigheterna. Framför allt fastställs i det gemensamma uttalandet från det senaste toppmötet EU-Ryssland i Moskva (29 maj 2002) att det är ett gemensamt mål att stärka ett samhälle som grundar sig på respekt för demokratiska principer och mänskliga rättigheter.

EU har inom ramen för sin intensiva politiska dialog med Ryssland vid upprepade tillfällen framfört sin oro beträffande religionsfriheten i Ryssland. Kommissionen kommer mot denna bakgrund att fortsätta att aktivt främja principen om religionsfrihet som en del av dialogen med de ryska myndigheterna om frågor rörande de mänskliga rättigheterna. Kommissionen kommer vidare att fortsätta att insistera på att det faktiska partnerskap som EU och Ryssland håller på att försöka inrätta måste bygga på ett antal grundläggande värderingar, bl.a. full respekt för de mänskliga rättigheterna. I enlighet med de viktigaste internationella och europeiska konventioner om de mänskliga rättigheterna som Ryssland har ratificerat, inbegriper denna respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna religions- och trosfrihet. Parallellt med detta kommer främjandet av de mänskliga rättigheterna i Ryssland att fortsätta att vara en prioritet inom ramen för Europeiskt initiativ för demokrati och mänskliga rättigheter. Ryssland är ett av de "fokusländer" som identifierats för 2002–2004.

(¹) Muntligt svar, 22.10.2002.

(2003/C 242 E/038)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3049/02

från Wolfgang Ilgenfritz (NI) till kommissionen

(24 oktober 2002)

Ämne: Verksamhet inom ramen för processen för "peer review"

Europeiska kommissionen rekommenderar att alla de som arbetar med revision skall omfattas av ett system för kvalitetskontroll för att det skall gå att garantera en enhetlig och hög kvalitet på de revisioner som föreskrivs i lag. Detta system kan antingen ta sig formen av övervakning från myndigheternas sida eller också skötas som "peer review", vilket innebär att yrkesverksamma revisorer tar hand om kvalitetskontrollerna. Kommissionen har givit medlemsstaterna frihet att inom tre år införa sådana system och anser att det är på sin plats att mindre revisionsföretag kontrolleras med tio års mellanrum.

För närvarande är det bara några få medlemsstater som obligatoriskt föreskriver sådana kontroller. I Österrike skall sedan 2002 revisorer och granskningsmän som reviderar i börsnoterade företag, kreditinstitut eller försäkringsföretag genomgå en "peer review" vart fjärde år. Från och med 2003 skall emellertid dessa bestämmelser också gälla för sådana revisorer och granskningsmän som reviderar i stora kapitalföretag. De ursprungliga planerna på att bestämmelserna skulle utvidgas till att från och med 2004 gälla alla revisorer och granskningsmän har ännu inte definitivt fastslagits.

Österrikes organisation för yrkesfolk i revisionsbranschen riktar med rätta kritik mot ett obligatoriskt krav på sådana överdrivna system för kvalitetskontroll. Det kommer att leda till kostnader som i oproportionerligt hög grad drabbar de "små i branschen", så att dessa till följd därav kommer att starkt missgynnas på bekostnad av de "stora". Då kommer flera bland de "små" att dra sig ur branschen så att de "stora" automatiskt får en större marknadsandel. Hos de "små" skulle följderna endast bli en ansvalning av administrationen och merkostnaderna för varje revision skulle öka enormt, medan omsättningen ständigt skulle stiga för dem som skötte kvalitetskontrollen.

Processen för "peer review" avhjälp inte de faktiska orsakerna till att revisioner inte utförs korrekt. Dessa orsaker består nämligen i att revisorerna inte är oberoende av de företag som de reviderar i, eftersom revisorn ofta samtidigt också är skatterådgivare eller företagskonsult, och dessutom i de blygsamma kvalifikationerna hos den lågavlönade arbetskraft som ofta anlitas för revisionsuppdragen. Processen för "peer review" skulle därför få som enda resultat att kvalitativt högtstående små och medelstora revisionsföretag trängdes undan, utan att man skulle få några garantier för en god kvalitet.

Detta bekräftas numera av hur utvecklingen gått i Förenta staterna, där processen för "peer review" använts sedan flera årtionden tillbaka. De revisorer som var inblandade i de senaste bokslutsskandalerna i Förenta staterna och kom från de fem stora revisionsföretagen (numera bara de fyra stora) hade sedan länge omfattats av processen för "peer review". I tidskriften SWK (Steuer und Wirtschaftskanzlei), som är en av de äldsta och mest välnummerade facktidskrifterna i Österrike, stod det att Förenta staterna reagerat med en grundläggande reform: landet har sedan slutet av juli avskaffat "peer review", eftersom det är uppenbart att systemet inte fungerar, och ersatt det med en strikt övervakning av revisorerna från myndigheternas sida.

1. Vilka slutsatser ämnar kommissionen dra av den omständigheten att systemet med "peer review" avskaffats i Förenta staterna?
2. Kan denna utveckling också innebära slutet för systemet med "peer review" i EU?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(5 december 2002)

Kvalitetssäkring är ett av revisionsyrkets huvudsakliga medel att försäkra allmänheten och tillsynsmyndigheterna om att revisorer och revisionsföretag lever upp till fastställda revisionsnormer och etiska bestämmelser. Kvalitetssäkring möjliggör också uppmuntran till kvalitetsförbättring inom yrket.

Kommissionens rekommendation av den 15 november 2000⁽¹⁾ erkänner båda de grundläggande formerna av kvalitetssäkringssystem, nämligen övervakning och kollegial kontroll (peer review), som i det närmaste likvärdiga.

Sarbanes-Oxley Act, en lag som trädde i kraft i slutet av juli 2002, resulterade i att självövervakningen inom amerikansk revision upphörde. Detta innebar också slutet för vad som tidigare var praxis i fråga om kollegial kontroll. För revisorer inom börsnoterade företag föreskrivs enligt Sarbanes-Oxley Act i stället ett tillsynsprogram som kommer att införas av den nyligen tillsatta nämnden, PCAOB. Detta ligger nära tanken om övervakning. Sarbanes-Oxley innehåller endast rambestämmelser. PCAOB:s ledamöter, som utsågs den 28 oktober 2002, har till uppgift att komplettera Sarbanes-Oxley Act genom att utfärda konkreta regler vad gäller tillsynsmekanismerna.

Detta innebär tydliga framsteg i Förenta staterna och får inte några som helst negativa konsekvenser för unionen. Kommissionens rekommendation riktar sig till alla revisorer – dvs. börsnoterade och icke börsnoterade företag –, medan Sarbanes-Oxley Act endast påverkar revisorer som tillhandahåller tjänster för börsnoterade företags räkning. Rekommendationen innebär inte så långtgående krav för revisorer som inte granskar företag som företräder offentliga intressen.

Genomförandet av rekommendationen om kvalitetssäkring kommer att ses över efter tre år. Översynen kommer att äga rum 2003. Förberedelserna för detta kommer att diskuteras i Europeiska unionens revisionskommitté. Under översynen kommer det att göras en närmare undersökning av den kollegiala kontrollens framtid inom gemenskapen.

Enligt rekommendationen bör eventuella farhågor vad gäller kontrollanternas objektivitet (peer review) kunna minskas genom en tillräckligt omfattande offentlig tillsyn över hur den kollegiala kontrollen handläggs och genomförs samt av hur resultaten av den presenteras. Den nuvarande tillämpningen av sådana åtgärder kommer att spela en viktig roll vid utvärderingen av metoden för kollegial kontroll 2003.

Kommissionen planerar också att inom den närmaste framtiden lägga fram ett bredare meddelande om lagstadgad revision.

⁽¹⁾ EGT L 91, 31.3.2001.

(2003/C 242 E/039)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3055/02
från Claude Moraes (PSE) till kommissionen

(18 oktober 2002)

Ämne: Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS)

När tänker kommissionen börja samråda fullt ut med Europaparlamentets ledamöter om EU:s förhandlingsposition och namnge de länder där EU begär in anbud inom grundläggande tjänstesektorer som vatten, energi, posttjänster och transporter? De förfrågningar som riktats till andra WTO-medlemmar bör också redovisas och parlamentet höras innan EU går ut med några anbud.

I november 2001 satte WTO:s ministerkonferens i Doha upp en snäv tidsplan för de pågående GATS-förhandlingarna. EG har sagt att man försöker föra förhandlingarna på ett sådant sätt att tredje länder skall ges tid och politiskt utrymme att fastställa egna förhandlingspositioner. Det är åtta månader mellan anbudsfrågningarna och tidsfristen för inlämning av anbuden. Hur motiverar kommissionen att man fastställt en tidsfrist för länder att rådgöra och bedöma framtida bindande GATS-överenskommelser och instämmer kommissionen i att tidsperioden är otillräcklig?

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(4 november 2002)

I början av juli 2002 ställde kommissionen de ursprungliga förfrågningar om förbättrat marknadstillträde till tredjeland som unionen gjort i samband med tjänsteförhandlingarna till förfogande för Europaparlamentets utskott för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi. På grund av förfrågningarnas konfidentiella natur överlämnades dessa, i enlighet med det särskilda förfarande som avtalats, till utskottets ordförande, för att konfidentialiteten hos de "unionsbegränsade" dokumenten skulle respekteras.

Mera allmänt kan sägas att kommissionen i enlighet med ramavtalet av den 5 juli 2000 till fullo har åtagit sig att se till att parlamentets ledamöter regelbundet informeras om handelspolitiska frågor, och att samråd hålls med dem i viktiga frågor.

Även om det är kommissionens målsättning att vara så öppen som möjligt i kontakterna med samtliga aktörer, måste en lämplig balans eftersträvas mellan öppenheten och kommissionens möjligheter att föra handelsförhandlingar i en atmosfär som bidrar till rättframma och öppna diskussioner. Den nödvändiga öppenheten gentemot parlamentet och det civila samhället måste med andra ord gå hand i hand med kommissionens utövande av sitt ansvar. Detta är den grundval på vilken parlamentet, i egenskap av organ med ansvar för utövandet av den politiska kontrollen av kommissionens verksamhet, kan döma kommissionen. Öppenhetens yttersta målsättning är trots allt att se till att den demokratiska kontrollen fungerar effektivt.

Kommissionen kommer inom kort att offentliggöra ett utförligt samrådsdokument på GD Handels webbsida⁽¹⁾, med en sammanfattning av förfrågningarna från tredjeland och en jämförelse mellan dessa och gemenskapens nuvarande åtaganden.

När det gäller frågan om huruvida den tidsfrist mellan inlämningen av förfrågningar och de första anbuden som överenskomms i Doha är tillräcklig för att tredjeländerna skall få tid och politiskt utrymme att fastställa sin egen ståndpunkt, bör det påpekas att de nya förhandlingarna om tjänster inleddes i februari 2000. Även om förhandlingarna utan tvekan har tagit ny fart i och med att Dohaförklaringen antogs i samband med den fjärde ministerkonferensen i december 2001, har medlemmarna i själva verket haft nästan tre år på sig att fastställa sina politiska ståndpunkter, vilket samtliga medlemmar ansåg vara tillräckligt när överenskommelsen gjordes i Doha. Alltsedan februari 2000 har mer än 50 WTO-medlemsländers regeringar lagt fram skriftliga förslag till förhandlingar, antingen för sig eller gemensamt, och de flesta av dessa är regeringar i utvecklingsländer. Förhandlingsförslag är skriftliga förslag, i vilka medlemmarna i allmänna ordalag redogör för hur de tycker att vissa särskilda frågor skall behandlas under förhandlingarna. Det stora antalet inlagor är ett tecken på de omfattande förberedelser som har föregått de nuvarande förhandlingarna.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/dgs/trade/index_fr.htm.

(2003/C 242 E/040)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3078/02
från Ulpu Iivari (PSE) till kommissionen

(28 oktober 2002)

Ämne: Dubbel beskattning av orkestrar

Enligt gemenskapslagstiftningen och i synnerhet artikel 49 i EG-fördraget är det förbjudet för medlemsstaterna att inskränka friheten att tillhandahålla tjänster genom dubbel beskattning. Den finska kammarorkestern *Avanti!*, som främst finansieras med offentliga medel, har blivit föremål för dubbel beskattning i den tyska delstaten Schleswig-Holstein, där orkestern uppträdde på Schleswig-Holsteins musikfestival i augusti 2001. *Avanti!* var tvungen att betala skatt på sitt gage till delstaten, även om orkestern i enlighet med det skatteavtal som ingåtts mellan Finland och Tyskland översände bevis från de finska myndigheterna på att orkestern mottar offentligt stöd för sin verksamhet, att den berörda resan delvis finansierades med offentliga medel och att orkestern fungerar som arbetsgivare, dvs. betalar musikerna deras gage, drar skatt på gaget och ansvarar för arbetsgivaravgifterna. Orkestern har skriftligen diskuterat denna dubbla beskattning med skattemyndigheterna i Schleswig-Holstein under snart två års tid, och inget slut kan skönjas.

Anser kommissionen att dylika fall utgör ett hinder för den inre marknadens funktion? Vad ämnar kommissionen göra för att få den inre marknaden att fungera bättre, i synnerhet när det gäller problem med dubbel beskattning?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(9 december 2002)

Kommissionen har nöjet att meddela parlamentsledamoten att fallet med den finska orkestern *Avanti!* enligt uppgifter från de tyska skattemyndigheterna håller på att lösas till orkesterns fördel, så att orkestern inte behöver betala skatt i Tyskland.

Kommissionen är medveten om att det finns särskilda skattefrågor knutna till kulturella evenemang över landsgränserna. Beskattningsrätten tillfaller enligt de flesta dubbelbeskattningsavtal det land där evenemanget äger rum, vilket överensstämmer med artikel 17 i OECD:s (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) modellavtal. Detta innebär i praktiken att en artist som uppträder i andra länder än sitt eget vanligtvis måste handskas med mer än ett skattesystem.

Om kommissionen anser att de nationella skattebestämmelserna är diskriminerande, är den beredd att vidta åtgärder enligt artikel 226 i EG-fördraget. Det bör i detta sammanhang nämnas att EG-domstolen för närvarande handlägger ett ärende (mål C-234/01 – *Gerritse*⁽¹⁾) rörande tysk beskattning av artister som inte är bosatta i landet. En dom kommer troligen att avges 2003.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001.

(2003/C 242 E/041)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3098/02
från José Ribeiro e Castro (UEN) till kommissionen

(28 oktober 2002)

Ämne: Ansvarig för samarbetet med Macao

I kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 12 november 1999 om Europeiska unionen och Macao efter 2000 angavs det att det skulle finnas en samarbetsansvarig person, som skulle ha i uppgift att stödja samordningen av det bilaterala samarbetet, under en begränsad tidsperiod.

Europaparlamentet var mycket nöjt med dessa planer, som det ville förstärka, och antog i punkt 18 i sin resolution av den 15 februari 2001 om kommissionens meddelande⁽¹⁾ följande text: Europaparlamentet ”uppmanar kommissionen att, i enlighet med vad som anges i meddelandet till rådet och Europaparlamentet om Europeiska unionen och Macao efter år 2000, utse en person med ansvar för samarbetet

mellan EU och Macao, som skall hjälpa till med samordningen av det bilaterala samarbetet, för att på så sätt visa sitt åtagande för att befästa förbindelserna mellan de båda parterna". Parlamentet hade dessutom redan uttryckt detta önskemål tidigare, i sin resolution av den 16 december 1992⁽²⁾, i samband med Macaos övergång från portugisisk administration till status som särskild administrativ region inom Folkrepubliken Kina.

Då frågan diskuterades i Europaparlamentet informerade kommissionens ledamot Poul Nielson om olika oförutsedda händelser i samband med utnämningen av gemenskapens ansvarige, och uppgav att kommissionen fortfarande ansåg det vara mycket viktigt att utse en samarbetsansvarig person.

I sitt svar på min skriftliga fråga (P-1961/01⁽³⁾) påminde kommissionens ledamot Chris Patten den 19 juli 2001 om de olika faserna i utnämningsproceduren och uppgav sedan att kommissionen höll på att förbereda det fleråriga samarbetsprogrammet för Macao, och att utnämningen av en samarbetsansvarig person ingick i detta. Han sa även att planeringen var inne i sin slutfas och att problemen med den samarbetsansvariga personens utnämning snart skulle vara lösta.

Nu har jag emellertid blivit informerad om att utnämningen ännu inte blivit verklighet, och vill påpeka och betona att det rörde sig om en tjänst för Macao, och att det var frågan om en särskilt ansvarig person som skulle arbeta med samarbetet mellan EG och Macao, alltså inte för Hong kong och Macao samtidigt.

Jag vill därför fråga kommissionen: Har denna person med särskilt ansvar för samarbetet mellan EG och Macao redan tillträtt sin tjänst? Om svaret är nej, hur förklaras det, och i vilken fas befinner sig tillsättningsförfarandet? Om svaret är ja, vilka är de främsta kunskaperna och slutsatserna av hans eller hennes första år i tjänst?

⁽¹⁾ EGT C 276, 1.10.2001, s. 268.

⁽²⁾ EGT C 296, 18.10.2000, s. 190.

⁽³⁾ EGT C 364, 20.12.2001, s. 232.

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(29 november 2002)

Eftersom de samarbetsprojekt med Macao (europeiska studier, turism och offshoretjänster) som inleddes 1997–1998 slutfördes 2001 och gemenskapens nuvarande samarbete med Macao endast omfattar ett projekt (om rättsligt samarbete, som snart skall inledas), har kommissionen inte kunnat rekrytera någon samarbetsansvarig för Macao.

Kommissionen är dock, vilket betonades vid den gemensamma kommittén gemenskapen-Macao nionde möte i Bryssel den 18 oktober 2002, angelägen om fortsatt nära förbindelser till Macao. För detta ändamål håller den för närvarande på att tillsammans med den särskilda administrativa regionen Macao utforska olika sätt att vidareutveckla samarbetet inom ramen för befintliga budgetinstrument.

(2003/C 242 E/042)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3099/02

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(28 oktober 2002)

Ämne: Folkmord genom aids i fattiga länder eftersom Bush vill ha amerikanska kondomer

Den oberoende forskningsgruppen PAI (Population Active International) konstaterar en lavinartad ökning av aidsoffer i fattiga utvecklingsländer och östeuropeiska stater. Gruppen anser att spridningen av aids delvis beror på den stora bristen på kondomer. Enligt deras rapport uppskattas behoven i dessa länder till 8 miljarder kondomer per år. I verkligheten delades 950 miljoner ut år 2000 (jämfört med 970 miljoner 1990), detta samtidigt som man räknar med 14 000 nya aidsoffer per dag globalt sett.

Bushregeringen i Förenta staterna förpliktigar för det första USAID, inom ramen för kampanjen "Buy American", att köpa amerikanska kondomer till ett pris som är dubbelt så högt som priset på världsmarknaden och, som en följd av detta, räcker pengarna endast till hälften av den mängd man annars kunde få för pengarna. För det andra har Bushregeringen slutat ge bidrag till FN:s befolkningsfond, som är en av de största kondomleverantörerna i fattiga länder runtom i världen. För det tredje har Bushregeringen avbrutit sitt stöd till alla organisationer som arbetar med familjeplanering och abortupplysning.

På vilket sätt ämnar kommissionen ingripa för att förbättra systemen för leverans och fördelning på ett sätt som skulle göra det möjligt för människorna i dessa länder att köpa kondomer till lägsta försäljningspris? Har kommissionen för avsikt att finansiera utdelning av kondomer i sådana fattiga länder där problemet är särskilt akut? Vilka ingripanden kommer kommissionen att göra med avseende på myndigheterna i Förenta staterna?

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(20 januari 2003)

Kommissionen är mycket bekymrad över den världsomspännande hiv/aids-epidemin och håller med om att stöd till åtgärder mot hiv/aids måste ges hög prioritet i svårt drabbade områden. Bristande tillgång på kondomer är en viktig bidragande orsak till att man i många utvecklingsländer inte lyckas begränsa spridningen av hiv.

Kommissionen har förklarat att den stöder en ökad avbindning av gemenskapsbiståndet, och rekommenderar att de pågående ansträngningarna beträffande avbindning bland alla givare bör fortsätta och utvidgas med sikte på att uppnå fullständig avbindning, grundad på principen om fullständig ömsesidighet. Detta kommer att bidra till att läkemedel och andra hälsorelaterade produkter, däribland kondomer, blir tillgängliga i utvecklingsländerna till bästa möjliga pris. Gemenskapsbistånd i form av mediciner och andra läkemedelsprodukter är redan avbundet.

Ett beslut om att finansiera tillhandahållande och distribution av kondomer i ett visst land skulle fattas inom ramen för landsstödstrategin som svar på en begäran från de nationella myndigheterna och i samordning med andra biståndspartner som är verksamma i landet. I t.ex. Zimbabwe stöder gemenskapen tillhandahållandet av livsviktiga mediciner, den brittiska biståndsmyndigheten (United Kingdom Department for International Development) tillhandahållandet av kondomer och det amerikanska biståndsorganet (United States Agency for International Development, USAID) tillhandahållandet av andra förnödenheter på området för reproduktiv hälsa.

Kommissionens huvudsakliga stöd på hälsoområdet ges i många utvecklingsländer i form av makroekonomiskt stöd eller genom sektoriella stödprogram. Mottagarländerna fastställer inom dessa sina egna prioriteringar och använder gängse upphandlingsförfaranden. Kommissionen för dialog med de nationella myndigheterna om utgiftsprioriteringar och påtalar i förekommande fall behovet av kondomer. Kommissionen är medveten om att det inte räcker att tillhandahålla kondomer för att förhindra spridningen av hiv/aids. Tillhandahållandet av kondomer måste ingå som en del i ett åtgärds paket tillsammans med information till, utbildning av och åtgärder för ökad medvetenhet hos befolkningen, dvs. såväl kvinnor som män.

Gemenskapen stöder också tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad för tillverkning av mediciner och förnödenheter i utvecklingsländerna. Kommissionen har i detta syfte underlättat diskussionerna om finansiellt stöd från Europeiska investeringsbanken till lokal tillverkning av kondomer i Sydafrika.

Särskilda medel till åtgärder mot hiv/aids, däribland tillhandahållande av kondomer, är tillgängliga genom den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria. Såsom medlem i den globala fondens styrelse använder sig gemenskapen av sitt inflytande för att utvecklingsländerna skall få bästa möjliga upphandlingsvillkor.

Kommissionen beklagar de amerikanska myndigheternas beslut att avbryta sitt bidrag till FN:s befolkningsfond (UNFPA) och andra organisationer som stöder abort och abortrådgivning (den s.k. Mexiko City-politiken) och har vid upprepade tillfällen offentligt kritiserat detta beslut och uttryckt sin oro för vilka konsekvenser detta kommer att få. Kommissionen har beslutat att öka det ekonomiska stödet till de organisationer som drabbats hårdast av det amerikanska beslutet. Kommissionen kommer att fortsätta ta upp denna fråga och frågan om bindning av det amerikanska biståndet i lämpliga sammanhang, t.ex. vid möten mellan EU och Förenta staterna, i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) samt i G8-gruppen.

(2003/C 242 E/043)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3148/02**från Sebastiano Musumeci (UEN) till kommissionen**

(4 november 2002)

Ämne: Pakistanska terrorister i Medelhavet

Uppgifter inom den italienska polisen gör gällande att "spökfartyget" *Cristi*, med en grupp islamistiska terrorister kopplade till Osama bin Laden ombord, befinner sig i Medelhavet och är på väg mot Europa i syfte att genomföra terrordåd.

Både den amerikanska flottans säkerhetstjänst och motsvarande italienska styrkor försöker hejda spökfartyget, som enligt uppgift tillhör det amerikanska rederiet *Nova Spirit Incorporation*. Företaget har sitt säte i Delaware men har också en filial i Rumänien.

Den 19 februari och den 4 augusti 2002 konfiskerades fartygen *Twillinger* och *Sara* i Trieste respektive *Gela* (Sicilien). Även dessa fartyg lär tillhöra företaget *Nova Spirit Incorporation*. Ombord fanns åtta respektive femton pakistanier som påstod sig vara besättningsmän. De hade med sig falska pass och telefonnummer till personer som var efterlysta för olaglig vapenhandel.

Enligt den italienska polisens undersökningar framkom det att de femton pakistanier som greps ombord på fartyget *Sara* i *Gela* eventuellt var militanta aktivister i *Laskar-i-Janghui*, en terroristgrupp som lär ha slutit en pakt med *Al-Qaida* om att begå terrordåd i Europa.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

- Vad kan kommissionen göra för att undersöka sanningshalten i de uppgifter som den italienska polisen har lämnat via polischefen i *Caltanissetta*?
- Kommissionen har publicerat ett meddelande till rådet och Europaparlamentet om en framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser⁽¹⁾. Vad kan kommissionen, mot denna bakgrund, tänka sig för konkreta och realistiska insatser för att förhindra att man transporterar islamistiska terrorister till Europa med fartyg som fungerar som gigantiska taxibåtar och utgör en allvarlig fara för västvärldens säkerhet?

⁽¹⁾ KOM(2002) 233.

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(4 december 2002)

Kommissionen har ingen rättslig behörighet att undersöka bakgrunden till polisrapporter från myndigheter med ansvar för allmän ordning och inre säkerhet i medlemsstaterna.

Däremot kan kommissionen erinra om de tankar som uttrycks i meddelandet "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser" som parlamentsledamoten nämner.

Enligt punkt 42 i Europeiska rådets slutsatser från mötet i Laeken den 14–15 december 2001 är ett av meddelandets syften att "föreslå mekanismer för insatser och samarbete på EU-nivå, så att personer som ansvarar för kontroller vid de yttre gränserna kan enas om att samordna sina operativa insatser inom ramen för en integrerad strategi som i allt större utsträckning beaktar de många olika dimensioner som finns att ta fasta på när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna". Pluralismen illustreras av definitionerna på "säkerhet vid de yttre gränserna", "inre säkerhet i det gemensamma området med fri rörlighet" och "förvaltning av de yttre gränserna" i bilagan till kommissionens meddelande. Definitionerna hänvisar till terrorism som ett av olika hot som bör stimulera medlemsstaterna att införa en mer samordnad förvaltning av de yttre gränserna.

Det handlingsprogram för administrativt samarbete om yttre gränser som rådet (inrikes och rättsliga frågor) antog den 13 juni 2002⁽¹⁾ bygger i stora delar på kommissionens meddelande. Alla definitioner i bilagan till meddelandet antogs i befintligt skick av rådet. Tankegångarna och åtgärderna i kommissionens meddelande ligger därmed till grund för rådets handlingsprogram, vilket ger mål som går ut på mer än att

bekämpa olaglig invandring och även avser sådan gränskontroll och övervakning av in- och utresor som skyddar unionsmedborgarna mot sådant som hotar deras säkerhet, samtidigt som den olagliga invandringen hindras.

Den gemensamma förvaltningen av de yttre gränserna kan bidra till att bekämpa terrorismen bland annat genom den rekommendation som kommissionen lämnar i meddelandet om en "gemensam och integrerad riskanalys" som grundas på en tvärfacklig bedömning av indikatorer som anses relevanta för de yttre gränserna. Kommissionen rekommenderar samarbete med Europol och organ för polisiärt samarbete. I rådets handlingsprogram för administrativt samarbete om yttre gränser görs detta till ett gemensamt mål, medan Europeiska rådet vid mötet i Sevilla den 21-22 juni 2002 begärde att man före juni 2003 skulle utarbeta "en gemensam modell för riskanalys för att komma fram till en gemensam och integrerad riskbedömning". Risken för infiltration från terrorister kommer naturligtvis att utgöra en indikator för riskanalysen av de yttre gränserna.

I meddelandet föreslås vidare ett förfarande eller en uppförandekod för permanent utbyte och behandling av information och upplysningar både från organ som kontrollerar och bevakar de yttre gränserna och från medlemsstaternas inhemska säkerhetstjänster. I meddelandet sägs att en "medlemsstats under rättelsemyndigheter bör vidare till alla gränsbevakningsenheter och konsulat i medlemsstaterna utan tidsutdräkt kunna tillhandahålla upplysningar som är tillräckligt klara och precisa för att de senare under en given period skall kunna ägna särskild uppmärksamhet åt vissa personprofiler, föremål, geografiska ursprung eller transportsätt". Den beskrivningen tycks ligga mycket nära den situation parlamentsledamoten tar upp.

I kommissionens meddelande föreslås att man på längre sikt skall använda tekniska innovationer, till exempel Galileo-systemet, för att förbättra kustbevakningen med satellit.

(¹) EGT L 161, 19.6.2002.

(2003/C 242 E/044)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3168/02

från Patricia McKenna (Verts/ALE) till kommissionen

(6 november 2002)

Ämne: Transportörers ansvar

I sitt svar av den 9 juli 2002 på den serie frågor om transportörers ansvar som ställts av parlamentsledamoten Glyn Ford (E-1587/02-E-1594/02 (¹)) bekräftade kommissionär Vitorino att Europeiska kommissionen aldrig menat att denna lagstiftning bör harmoniseras och tillämpas på alla transportmedel, vilket förutsattes i en av frågorna. I diskussionen om förslaget (till direktiv) om transportörers ansvar, som framlades av det franska ordförandeskapet den 13 mars 2001, sade emellertid Vitorino ordagrant: "Det förslag (till direktiv) vi behandlar i dag utgör bara det första steget. På lång sikt kommer det att bli nödvändigt att gå ännu längre och göra en enhetlig översyn av alla transportmedel, inklusive godstransporter. Kommissionen kommer därför att ta sitt ansvar i denna fråga och försöka förbereda terrängen i nära samarbete med alla intresserade parter för att införa ett mer harmoniserat europeiskt system. Vi tror att vi kommer att kunna lägga fram ett förslag som täcker alla transportmedel och som bygger på nära samarbete med de humanitära organisationerna, med transportörerna själva och, naturligtvis, med de brottsbekämpande organen."

Om detta inte betyder att Europeiska kommissionen förordat att lagstiftningen om transportörers ansvar skall harmoniseras och tillämpas på alla transportmedel, kan i så fall kommissionen förklara vad som egentligen menades med kommissionär Vitorinos ovan citerade uttalande?

Europeiska kommissionen har anordnat en serie runda bordsdiskussioner med experter för att diskutera följderna av lagstiftningen om transportörers ansvar. Sådana diskussioner hålls vanligen innan en lagtext

läggs fram för att godkännas av parlamentet, inte sex månader efter det slutliga antagandet av ett direktiv. Kan kommissionen, framför allt mot bakgrund av att lagstiftningsåtgärden är ny för många medlemsstater, förklara varför dessa diskussioner ägde rum efter antagandet av rådets direktiv?

Förslaget till direktiv antogs formellt den 27 juni 2001 och två medlemsstater, nämligen Irland och Sverige, som inte har någon lag om höga böter för transportörer som medvetet eller omedvetet transporterar passagerare som saknar giltiga handlingar, tvingas nu införa en sådan lag, i annat fall riskerar de att anmälas till EG-domstolen av Europeiska kommissionen för att de inte införlivat ett EU-direktiv. Inger inte Europeiska kommissionen att vi här har ett exempel på bristande demokrati och att de demokratiska förfaranden som skall följas inte har respekterats? Kan Europeiska kommissionen, om den inte instämmer i detta, redovisa sin uppfattning?

De punkter som tas upp i Glyn Fords skriftliga frågor rör huvudsakligen befogade och verkliga farhågor kring lagstiftningen om transportörers ansvar. Kommissionens användning av futurum i sina svar verkar emellertid tyda på att dessa punkter ännu inte har diskuterats under de nämnda expertmötena. Kan kommissionen ge en uttömmande förteckning över vad som hittills faktiskt har diskuterats?

(¹) Se s. 2.

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(20 december 2002)

Kommissionen har redan uttömmande redovisat sin hållning och verksamhet när det gäller transportörers ansvar i flera svar på skriftliga frågor från Glyn Ford (E-0488/02 - E-0493/02 (¹) och E-1587/02 - E-1594/02 (²)). Den föreliggande skriftliga frågan avser i stort sett samma saker och därför hänvisas parlamentsledamoten till de ovannämnda svaren.

När det gäller ledamotens detaljfrågor kan följande sägas:

- Kommissionen är medveten om att dessa frågor är svåra men anser att ett mer harmoniserat system för transportörers ansvar gradvis bör utvecklas på EU-nivå. Därför välkomnar kommissionen de trepartsmöten som nu pågår mellan experter om transportörers ansvar eftersom de är ett bra sätt att få fram fakta.
- Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (³) byggde på ett initiativ från Republiken Frankrike (⁴) och inte på ett förslag från kommissionen. Kommissionen kan inte lämna några upplysningar eller kommentarer om vilka diskussioner Republiken Frankrike kan ha fört innan initiativet togs.
- Rådets direktiv 2001/51/EG antogs enligt förfarandet i artikel 67 i EG-fördraget (som infördes genom Amsterdamfördraget). Kommissionen vill inte kommentera påståendet om bristande demokrati i det förfarande som föreskrivs i EG-fördraget.
- Enligt artikel 7 i direktiv 2001/51/EG skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 11 februari 2003 och genast underrätta kommissionen om detta. Sedan tidsfristen löpt ut skall kommissionen enligt artikel 211 i EG-fördraget övervaka att bestämmelserna i direktivet tillämpas korrekt av medlemsstaterna.
- Fyra expertmöten (om rättslig översyn, humanitära aspekter, uppförandekoder/samförståndsavtal och tekniskt informationsutbyte) planerades för 2002. Det sista mötet äger rum i december 2002.

(¹) EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 45.

(²) Se s. 2.

(³) EGT L 187, 10.7.2001.

(⁴) EGT C 269, 20.9.2000.

(2003/C 242 E/045)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3177/02**från Charles Tannock (PPE-DE) till kommissionen**

(7 november 2002)

Ämne: Tillväxt- och stabilitetspaktens integritet

I och med att högerregeringar tagit makten i en rad medlemsstater, bland annat Frankrike, Italien och Portugal, har det framgått att budgetunderskotten i dessa länder allvarligt undervärderats. I Portugals fall visade sig siffran 2,2 procent, som den tidigare socialistiska regeringen förde fram, i själva verket ligga på 4,1 procent. I Italien har siffran 1,4 procent reviderats uppåt till 2,2 procent. Kan kommissionen ange vilka siffror den nu anser ha varit de korrekta siffrorna för var och en av de medlemsstater där ett regimskifte ägt rum? Tror kommissionen att omvärderingen av budgetunderskottet i Italien enbart berodde på Eurostats beslut för en tid sedan om att beakta den offentliga ekonomins kalkylering av emissionen av värdepapper (se nyhetsöversikten i Euro-Indicator 116/2002)? Hur var det möjligt att så många vänsterregeringar lyckades föra kommissionen bakom ljuset med redovisningsmetoder som i många ögon påminner om Enronaffären?

Anser kommissionen att den nu har identifierat de metoder som användes för att skylta över budgetunderskotten? Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit, om så är fallet, för att garantera att sådana här metoder inte används i de medlemsstater där ett regimskifte inte ägt rum på länge?

Enligt protokollet till Maastrichtfördraget om allt för stora budgetunderskott avses med underskott nettouplåning för hela den offentliga sektorn (centralförvaltning, statsförvaltning, lokalförvaltning och sociala säkerhetsfonder) och beräknas enligt definitionen i det europeiska nationalräkenskapssystemet (ESA 95). Med offentlig skuld avses den samlade bruttoskulden till nominellt värde som är utestående vid årets utgång och som är konsoliderad mellan och inom de olika områdena inom den offentliga sektorn, medan man med primärt överskott avser offentligt underskott/överskott minus ränteutgifter. Kommissionsledamot Solbes Mira påpekade i sitt svar på min skriftliga fråga E-1620/02 ⁽¹⁾ att den brittiska regeringens finanser varit nära balans eller uppvisat överskott under de senaste åren och därigenom inte bara följt kraven i tillväxt- och stabilitetspakten utan också efterlevt regeringens eget skattesystem och den så kallade gyllene regeln om att statens investeringsutgifter inte bör räknas som utgifter när det gäller tillväxt- och stabilitetspakten. Kan kommissionen klargöra huruvida dessa investeringsutgifter enligt pakten utgör nettouplåning enligt definitionen i protokollet till Maastrichtfördraget?

⁽¹⁾ EGT C 28 E, 6.2.2003, s. 125.

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(4 december 2002)

Enligt protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott skall underskottet definieras enligt det europeiska nationalräkenskapssystemet, där den gällande versionen är ENS 95 ⁽¹⁾. De erfarenheter som både medlemsländerna och kommissionen fått genom åren har lett till högre kvalitet på uppgifterna, och det skall noteras att förfarandet varit en drivkraft för att förbättra kvaliteten på och jämförbarheten hos gemenskapens offentliga räkenskaper. De offentliga räkenskaperna enligt ENS 95 är numera mer tillförlitliga, mer fullständiga, öppnare och mer detaljerade och offentliggörs snabbare än för bara några år sedan. Dessutom har samordnade insatser gjorts för att harmonisera redovisningsreglerna och kontrollera respektive lands tillämpning. Därför är medlemsländernas offentliga räkenskaper nu av högre kvalitet och mer jämförbara än de var tidigare.

Det finns dock fortfarande svagheter, vilket den stora revideringen av siffrorna och därmed den sena upptäckten av det alltför stora underskottet i Portugal för 2001 är ett exempel på.

Det går alltså att förbättra olika aspekter av insamlingen av budgetuppgifter och av kontrollprocessen. Därför krävs ytterligare åtgärder för att förbättra tillförlitligheten och punktligheten hos den statistik över de offentliga finanserna, som utgör underlaget för budgetövervakningen. Kommissionen kommer inom kort att lägga fram förslag till rådet om rapporteringen av uppgifter om de offentliga finanserna. Målet är

att klargöra varje aktörs roll och ansvar i syfte att öka öppenheten och förbättra kvaliteten och punktligheten avseende de uppgifter om den offentliga sektorn (både statistiken och prognoserna) som används för övervakningen.

Kommissionen offentliggjorde 2002 års höstprognos den 13 november 2002. Enligt prognoserna förväntas Tysklands underskott för 2002 uppgå till 3,8 % av bruttonationalprodukten (BNP), Frankrikes till 2,7 % av BNP, Italiens till 2,4 % av BNP och Portugals underskott till 3,4 % av BNP. I Italien har underskottet för 2001 justerats upp med 0,6 % av BNP till följd av Eurostats beslut om redovisning av transaktioner vid värdepapperisering.

Vad beträffar behandlingen av utgifter om offentliga investeringar vid beräkningen av nettouplåning är reglerna i ENS och EG-fördraget mycket tydliga: redovisningen av investeringsutgifter i kontona skiljer sig på intet sätt från redovisningen av andra offentliga utgifter, dvs. redovisade utgifter för offentliga investeringar påverkar nettouplåningen.

(¹) ådets förordning (EG) 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (ENS 95), EGT L 310, 30.11.1996.

(2003/C 242 E/046)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3180/02

från Charles Tannock (PPE-DE) till kommissionen

(7 november 2002)

Ämne: Förlängning av gruppundantaget i konkurrenslagstiftningen

Kan kommissionen tala om varför den sett det nödvändigt att förlänga gruppundantaget för bilhandeln i konkurrensreglerna, trots att industrin har haft mycket god tid på sig att förbereda sig inför tidsfristen som löpte ut i september i år?

Kommissionen har stora befogenheter på området för konkurrenslagstiftning. Tänker den använda dessa befogenheter mot de bilfabrikanter som förefaller ha brutit mot EU:s konkurrenslagstiftning? Om så är fallet, kommer kommissionen då att agera enbart på basis av klagomål eller har den för avsikt att göra egna utredningar?

En av mina väljare i London råkade ut för det som alla de som försöker skaffa sig en högerstyrd bil på fastlandet i Europa råkar ut för alldeles för ofta.

Han ville köpa en bil av märket Chrysler Grand Voyager i Nederländerna, eftersom prisskillnaden var så ansevärd (mer än 30 procent). Vad han fick erfara var dock följande:

- De nederländska Chrysler-återförsäljarna kräver en full garantisumma vid bilköpet, men endast en liten procent av försäljningspriset om man köper en bil vänsterstyrd bil,
- leveransen sker tidigast efter 12 månader, medan leveranstiden för en vänsterstyrd bil i Nederländerna är bara 3 månader, det vill säga samma som för en högerstyrd bil i Förenade kungariket,
- i Nederländerna måste man betala en extra avgift på 2000 euro för en högerstyrd bil, vilket knappast motsvarar de faktiska extrautgifterna,

Är detta lagligt? Om det inte är det så undrar jag om kommissionen har för avsikt att avlöna oberoende utredare för att undersöka hur utbredd denna praxis är, med tanke på att gruppundantaget fortfarande är i kraft?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(20 december 2002)

Vad beträffar frågeställarens första fråga om varför kommissionen anser att det var nödvändigt att anta förordning (EG) nr 1400/2002 (¹), så har kommissionen redan besvarat den i detalj i frågeställarens skriftliga fråga E-0292/02 (²).

Den andra frågan gäller om kommissionens vill använda gemenskapens konkurrenslagstiftning mot fordonstillverkarna. Kommissionens befogenheter på detta område är inte en restkompetens, utan har beviljats kommissionen av rådet i enlighet med artikel 83 i EG-fördraget. Frågeställaren uppmärksammas särskilt på artikel 83.2 d i EG-fördraget.

Rådets förordning (EEG) nr 17/62⁽³⁾ ger kommissionen omfattande befogenheter att utreda eventuella överträdelser av konkurrensreglerna antingen på eget initiativ eller till följd av ett klagomål. Kommissionen tvekar inte att använda sina befogenheter när den anser att det är på sin plats. På senare år har kommissionen gjort utförliga utredningar med stöd i de befogenheter som rådet tilldelat den. Hittills har utredningarna lett till att kommissionen utdömt totalt ca 250 miljoner euro i böter i fyra olika ärenden som gäller tre stora fordonstillverkare.

I andra ärenden där konsumenter framfört klagomål om problem de stött på då de försökt köpa bilar utomlands, anser kommissionen att det är lämpligare och effektivare ur konsumentens perspektiv att ta upp problemen med de berörda biltillverkarna.

Frågeställaren bör även notera att de nationella konkurrensmyndigheternas befogenheter att tillämpa gemenskapens konkurrensregler kommer att utökas betydligt i och med den kommande moderniseringen av procedurreglerna.

Frågeställarens tredje fråga rör nivån på den handpenning som bilförsäljare i Nederländerna kräver innan de beställer en högerstyrd bil. Frågeställaren känner säkert till att handpenning är ett vanligt inslag i affärstransaktioner för att täcka en parts förluster i händelse av att den andra parten drar sig ur affären. Om en kund inte längre vill köpa den bil han beställt, kan bilhandlaren bli sittande med en bil som han inte omedelbart kan sälja till någon annan. Risken är högre när det gäller fordon med specialutrustade på ett sätt som skiljer sig från dem som handlaren vanligtvis säljer. Det är därför en normal affärsmetod för bilhandlare på kontinenten att begära en högre handpenning innan de accepterar en beställning på en högerstyrd bil. Trots att kommissionen övervakar marknaden känner den inte till den praxis att ta ut fullständig handpenning som frågeställaren beskriver. Skulle det vara en vedertagen praxis som följer av ett avtal, borde den utredas ytterligare med avseende på konkurrensreglerna.

Frågeställarens fjärde fråga gäller leveranstider. Väntetiden för högerstyrda bilar som levereras till en återförsäljare på kontinenten bör vanligtvis vara jämförbara med den för vänsterstyrda bilar som levereras till samma återförsäljare. Kommissionen handlägger regelbundet kundklagomål som gäller denna punkt. I många fall har kontakter med den berörda biltillverkaren lett till tillfredsställande resultat för kunden.

Den femte frågan gäller extra avgifter för högerstyrning. Det finns ingen bestämmelse i gemenskapens konkurrensregler som säger att en tillverkare måste sälja högerstyrda bilar på kontinenten till samma pris som fordon med lokalanpassad utrustning. Hur mycket det kostar att utveckla, tillverka och leverera en viss variant av en bil hänger bland annat samman med vilket antal som tillverkas. Eftersom fler vänsterstyrda än högerstyrda fordon generellt sett tillverkas är tillverkningskostnaderna för vänsterstyrda fordon vanligen lägre. Därför tar de flesta tillverkare ut en extra avgift på högerstyrda bilar som levereras till återförsäljare på den europeiska kontinenten. Nivån på den extra avgiften måste dock kunna motiveras på ett objektivt sätt.

Kommissionen har aldrig övervägt att anlita oberoende utredare för att granska de frågor som frågeställaren tar upp. Enligt kommissionen har de metoder som används för att avslöja och straffa överträdelser av konkurrensreglerna visat sig vara tillräckliga.

De nya reglerna i förordning (EG) nr 1400/2002 kommer att minska möjligheterna till missbruk och göra det enklare för de konsumenter som vill köpa bilar i andra medlemsländer.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 av den 31 juli 2002 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn, EGT L 203, 1.8.2002.

⁽²⁾ EGT C 277 E, 14.11.2002, s. 30.

⁽³⁾ Förordning nr 17: Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86, EGT P 13, 21.2.1962.

(2003/C 242 E/047)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3184/02
från Robert Evans (PSE) till kommissionen

(31 oktober 2002)

Ämne: Handikappbidrag

I sitt svar på min fråga E-1347/02 ⁽¹⁾ sade kommissionsledamot Diamantopoulou att kommissionen höll på att utreda frågan om huruvida vissa förmåner (bland annat handikappbidraget) även i fortsättningen skulle undantas från förordning 1408/71 ⁽²⁾.

Kan kommissionen upplysa mig om hur det går med utredningen? När beräknas den vara färdig?

⁽¹⁾ EGT C 277 E, 14.11.2002, s. 191.

⁽²⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(6 december 2002)

Kommissionen har fört bilaterala diskussioner med en rad medlemsstater om de förmåner som tas upp i bilaga IIa i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ och som undantas från principen om export av förmåner. När det gäller Förenade kungariket ingår handikappbidraget (Disability Living Allowance) bland dessa förmåner. Dessa diskussioner har gett kommissionen möjlighet att få bättre kännedom om de berörda förmånerna.

Kommissionen överväger nu att lägga fram ett förslag om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71, särskilt bilaga IIa. Syftet skulle vara att stryka de förmåner i bilaga IIa som inte uppfyller kriterierna "särskilda" och "icke avgiftsfinansierade" som fastställts av EG-domstolen. Kommissionen kommer troligen att fatta beslut under våren 2003 och sedan lägga fram förslaget för rådet och Europaparlamentet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1997, EGT L 28, 30.1.1997.

(2003/C 242 E/048)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3208/02
från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(12 november 2002)

Ämne: Röstning via Internet

Kan kommissionen tala om vilka syften man har med att anordna val via Internet?

När kommer alla väljare att kunna rösta via Internet vid EU-val?

Finns det några pilotprojekt planerade till 2004? I så fall, var?

Finansierar kommissionen dessa projekt? Hur stort belopp rör det sig i så fall om?

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(23 december 2002)

Parlamentsledamoten frågar om röstning via Internet i val till Europaparlamentet. Röstningsmetoder, exempelvis Internetröstning, ingår i valförfarandet, som enligt artikel 7.2 i 1976 års akt ⁽¹⁾ skall genomföras enligt de nationella bestämmelserna i varje medlemsstat. Denna princip bekräftades i rådets nya beslut 2002/772/EG om ändring av akten från 1976 ⁽²⁾.

Det är därför upp till medlemsstaterna att bestämma om de vill införa röstning via Internet vid valen till Europaparlamentet.

Ett antal pilotprojekt för flerkanalröstning och elektronisk röstning har genomförts i medlemsstaterna. Det var till exempel möjligt att Internetrösta vid vissa lokal val i Storbritannien i maj 2002. I nuläget känner dock inte kommissionen till någon medlemsstat eller något kandidatland, vars medborgare kan rösta i nästa Europaparlamentsval, och som planerar pilotprojekt för elektronisk röstning vid valet i juni 2004.

Som ett led i femte ramprogrammets program för informationssamhällets teknik har kommissionen gett sitt stöd till projekt för forskning och teknisk utveckling om elektronisk demokrati, inklusive röstning online. I de sistnämnda projekten ingår även Cybervote (ett webbaserat röstningssystem som ger möjlighet att rösta via mobiltelefoner och Internetuppkopplade persondatorer), E-poll (ett elektroniskt system för röstning på avstånd) och Euro-Citi (en plattform för europeiska städer för transaktionstjänster online). Den kompletterande åtgärden Eve (utvärderingsmetoder och valideringsteknik på området e-demokrati och e-röstning) syftar till stödja enskilda insatser av allmänt intresse i fråga om elektronisk demokrati.

(¹) Akt av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till beslut 76/787/EKSG, EEG, EGT L 278, 8.10.1976.

(²) Rådets beslut 2002/772/EG, Euratom av den 25 juni och den 23 september 2002 om ändring av akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, EGT L 283, 21.10.2002.

(2003/C 242 E/049)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3217/02

från **Arlene McCarthy (PSE)** till kommissionen

(7 november 2002)

Ämne: Konkurrenspolitik och kollektiva förvaltningsbolag

EU:s konkurrenspolitik utgår ifrån den viktiga roll organisationer som förvaltar upphovsrätter spelar när det gäller att tillvarata sina medlemmars rättigheter och intressen. Mot bakgrund av detta, anser kommissionen i fallet BIEM (Bureau internationale des sociétés gérantes des droits d'enregistrement et de reproduction mécanique) att de royaltynivåer som fastställts på EU-nivå och som skiljer sig från dem i Japan och Storbritannien innebär ett missbruk av en dominerande ställning?

Anser kommissionen att sådana exklusiva rättigheter att förvalta upphovsrätter utnyttjas på ett sätt som är konkurrenshämmande, bidrar till illojal handelspraxis och skadar konsumenterna?

Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att undersöka sådan verksamhet från BIEM:s sida?

Mot bakgrunden av de stora framsteg som gjorts inom teknik och handel med viss digital distribution, håller kommissionen med om att öppenheten bör öka inom de bolag som uppbär royalties så att man kan identifiera källan till, målet för och syftet med de royalties som tas ut i enlighet med EU:s konkurrenslagstiftning?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(9 december 2002)

Tillämpningen av olika avgiftssatser inom EU utgör inte ett missbruk av en dominerande ställning i den mening som avses i artikel 82 i EG-fördraget förutom då de högsta satserna kan betraktas som oskäligt höga och då skillnaderna inte kan motiveras av objektiva skäl. Det går alltså inte att fastställa att det föreligger ett missbruk av en dominerande ställning på ett allmänt och abstrakt sätt bara därför att det finns olika avgiftssatser utan att beakta de specifika omständigheterna i varje fall. EG-domstolen har också påpekat i målen Tournier och Lucazeau: "Artikel 82 (f.d. artikel 86) i EG-fördraget skall tolkas så att ett nationellt förvaltningsbolag för upphovsrätt som har en dominerande ställning på en betydande del av den gemensamma marknaden tillämpar otilbörliga avtalsvillkor när de avgifter som det tillämpar på diskoteken

är märkbart högre än dem som används i andra medlemsstater, försåvitt jämförelsen av avgiftsnivån har utförts på ett likartat underlag. Det skulle vara annorlunda om det förvaltningsbolag för upphovsrätt som det gäller kunde motivera en sådan skillnad med objektiva och relevanta skillnader mellan förvaltningen av upphovsrätt i den berörda medlemsstaten och i andra medlemsstater.”

Såväl kommissionen som EG-domstolen har tidigare i konkreta fall ansett att vissa inslag i agerandet hos bolagen för kollektiv förvaltning var konkurrensbegränsande. Samtidigt är det allmänt erkänt att de berörda bolagen spelar en viktig roll i förvaltningen av upphovsrätter och närstående rättigheter, i synnerhet eftersom de kan erbjuda sina medlemmar och användare ett slags ”paketlicens”, som gör det betydligt enklare att få tillgång till verk och andra skyddade objekt. Det är följaktligen inte möjligt att bestämt påstå att verksamheten i bolagen för kollektiv förvaltning i sig själv är konkurrensbegränsande. En sådan slutsats kan bara dras efter en utredning av ett visst avtal eller ett konkret beteende.

Kommissionen har inte inlett någon utredning på eget initiativ i fråga om BIEM. Ett klagomål mot BIEM har emellertid nyligen inkommit till kommissionen. Utredningen är ännu i inledningsskedet och kommissionen har inte tagit ställning till klagomålet.

Mot bakgrund bland annat av den tekniska och kommersiella utvecklingen inom digital distribution gör kommissionen bedömningen att förvaltningsbolagens metoder bör redovisas öppet när det gäller utnyttjandet av upphovsrätter och närliggande rättigheter på Internet. Denna ståndpunkt framfördes i beslutet i ärendet ”Samsändning” av den 8 oktober 2002 (ärende nr COMP/C2/38 104). Texten till beslutet finns på kommissionen webbplats: <http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38014/en.pdf>

Eftersom konkurrensfrågorna och reglerna för den inre marknaden är nära knutna till varandra vill kommissionen dessutom att upplysa frågeställaren om att den arbetar med frågan om förvaltning av immateriella rättigheter, och i synnerhet den kollektiva förvaltningen, sedan flera år tillbaka. Kommissionen anser att den kollektiva förvaltningen måste fungera effektivt på den inre marknaden och håller för närvarande på med att utarbeta ett meddelande om förvaltningen av immateriella rättigheter. Meddelande kommer att innehålla en lägesbeskrivning och ta upp aktuella frågor och möjliga svar.

(2003/C 242 E/050)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3261/02

från Margrietus van den Berg (PSE) till kommissionen

(19 november 2002)

Ämne: Den nederländska rättsstatens kapacitet

1. Känner Europeiska kommissionen till att 1,3 miljoner brott anmälts i Nederländerna, att endast 14,6 procent av dem blivit uppkärlade och att två tredjedelar av anmälningarna inte ens utreds?
2. Anser kommissionen att Nederländerna på det sättet äventyrar rättskänslan hos befolkningen och således också sin egenskap av att vara en rättsstat?
3. Vore det inte tänkbart att Nederländerna självt skulle få problem till följd av det som nämnts i det föregående, om landet gjordes till föremål för prövning enligt Köpenhamnskriterierna som gäller för länder som önskar ansluta sig till EU?
4. Vore det inte — såvida det är meningen att det skall finnas en europeisk juridisk stabilitetspakt — på sin plats, att Nederländerna fick en varning och att det hölls en diskussion mellan Europeiska kommissionen och Nederländerna i anledning av dessa oroväckande fakta? Och skulle det inte följaktligen behövas en genomgripande utbyggnad av det nederländska rättsväsendets kapacitet?

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(23 december 2002)

1. Kommissionen är inte skyldig att känna till exakt hur många brott som har begåtts och uppklarats i medlemsstaterna och inte heller hur många beslut om att inte utreda anmälda brott som fattas av medlemsstaternas poliskårer. Detta följer av artikel 33 (tidigare artikel K 5) i Fördraget om Europeiska unionen, där det sägs: "Denna avdelning skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten."
2. Även om man antar att statistiken skulle vara korrekt, är detta helt en fråga för de holländska myndigheterna i enlighet med artikel 33 i EU-fördraget.
3. Enligt EU-fördraget skall medlemsstaterna "respektera de grundläggande rättigheterna" (artikel 6). En medlemsstat som inte gör detta kan drabbas av påföljder (artikel 7). Det faktum att ingen undersökning har begärts i fråga om Nederländerna tyder på att Nederländerna inte bryter mot förpliktelsen att respektera de grundläggande rättigheterna.
4. Denna fråga är hypotetisk eftersom det inte finns någon "europeisk juridisk stabilitetspakt". Kommissionen uppmanas att kritisera rättsväsendet i en medlemsstat. Det är olämpligt. Det är inte kommissionens uppgift att ingripa i dessa fall. Parlamentsledamoten bör ta upp frågan direkt med de holländska myndigheterna.

(2003/C 242 E/051)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3287/02

från Carlos Coelho (PPE-DE) till kommissionen

(20 november 2002)

Ämne: Icke-diskrimineringsprincipen och respekten för olika kulturer och traditioner

En portugisisk medborgare har kontaktat mig för att klaga över och ifrågasätta den spanska lagen om namnregistrering (lag 40/1999 av den 5 november). Enligt den klagande diskriminerar lagen barn till portugisisk-spanska föräldrar, eftersom lagen leder till att barnens namn och ordningsföljden på namnen ändras utan föräldrarnas samtycke.

Problemet uppstår då barn med spansk pappa eller mamma skall registreras i den spanska folkbokföringen eller vid ett spanskt konsulat för att få spanskt medborgarskap. Då barnet registreras ändrar både folkbokförare och de spanska konsulaten barnets namn, det vill säga de ändrar på ordningsföljden på efternamnen. Det här sker utan tillåtelse och nästan alltid mot föräldrarnas vilja, och folkbokförarna och konsulaten erkänner inte heller ID-kort, födelsebevis eller andra officiella portugisiska dokument.

Det är viktigt att komma ihåg de principer som EU baserar sig på, med andra ord ett Europa med bland annat fri rörlighet för personer och ömsesidiga erkännanden av examensbevis och domar. Kan man inte här tala om brott mot en grundläggande rättighet, det vill säga vars och ens rätt att själv välja namn åt sina barn? Är det inte fråga om bristande respekt mot en persons identitet (namn), kultur och traditioner, i det här fallet en tradition som ligger personen varmt om hjärtat och som innebär att förfädernas namn kan leva vidare?

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(21 januari 2003)

Kommissionen har mottagit klagomålet från den portugisiska medborgaren som parlamentsledamoten talar om. Klagomålet riktar sig mot den spanska namnlagen (lag 40/1999 av den 5 november 1999). Enligt den spanska lagen kan föräldrarna komma överens om i vilken ordning deras första efternamn skall ges till barnet. Klaganden anser att denna lag diskriminerar personer med dubbelt portugisiskt-spanskt medborgarskap därför att deras barn vid registreringen i Spanien förlorar faderns sista efternamn, vilket är det som överförs till barn i Portugal. Enligt klaganden är lagen till skada för hennes barn eftersom den leder till att deras efternamn och efternamnens ordningsföljd ändras i de spanska registren, utan hänsyn till portugisiska ID-kort, födelseattester och andra officiella handlingar.

Belgiska Conseil d'Etat har i ett liknande fall begärt ett förhandsavgörande från EG-domstolen om tolkningen av artiklarna 17 och 18 i EG-fördraget. Målet inför Conseil d'Etat gäller en spansk medborgare som väckt talan mot belgiska staten angående den belgiska lagstiftningen om registrering av barns namn. Den spanska medborgaren är gift med en belgiska, de bor båda i Belgien och barnen har dubbel nationalitet. För barnens namn tillämpas belgisk lag enligt internationellt privaträttsliga regler.

I sin inlägga till EG-domstolen anger kommissionen sin inställning till hur EG-rättens principer om unionsmedborgarskapet och fri rörlighet för personer (särskilt artiklarna 12 och 17 i EG-fördraget) bör tolkas. En förvaltningsmyndighet i en medlemsstat som mottar en ansökan om namnändring för barn som bor och är medborgare i den medlemsstaten (genom modern) och medborgare i en annan medlemsstat (genom fadern) får inte vara förhindrad att tillämpa namnlagstiftningen i den andra medlemsstaten med motiveringen att barn i bosättningsmedlemsstaten vanligtvis bär faderns namn, såvida inte tillämpningen av reglerna i den andra medlemsstaten rimligen kan hävdas skada bosättningsmedlemsstatens allmänna intresse. Dyliga bestämmelser strider mot EG-rättens principer.

Kommissionen anser att man bör avvakta EG-domstolens dom i denna fråga innan man kan avgöra hur klagomålet bör behandlas.

(2003/C 242 E/052)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3332/02

från **Glenys Kinnock (PSE)** till kommissionen

(26 november 2002)

Ämne: Afghanistan

Kan kommissionen redogöra för hur rådets förslag om repatriering av afghanska flyktingar som för närvarande lever i EU skulle finansieras? Är kommissionen medveten om att de finns en hel del synpunkter både med avseende på de rättsliga och de humanitära aspekterna i förslaget?

Svar från **António Vitorino** på kommissionens vägnar

(21 januari 2003)

Kommissionen är starkt engagerad i Afghanistans återuppbyggnad och återhämtning. Sedan september 2001 har kommissionen varit en de största bidragsgivarna till återuppbyggnadsarbetet. Utvecklingsbiståndet uppgick under 2002 till över 205 miljoner euro. Till detta kommer humanitärt bistånd på cirka 73 miljoner euro.

Att flyktingar återvänder i stor omfattning ses allmänt som en indikation på de framsteg som har gjorts av interimregeringen och övergångsregeringen i Afghanistan. Cirka 2,5 miljoner flyktingar antas ha återvänt från närområdet (hit räknas också internt fördrivna personer som har återvänt till hembygden). Kommissionen är fast besluten att stödja återvändandet så att det blir långsiktigt hållbart, både genom humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd. Utvecklingsbiståndet är särskilt inriktat på att landsbygden skall återhämta sig, på återuppbyggnad, humant och socialt kapital, uppbyggnad av fungerande samhällsinstitutioner samt säkerhetsfrågor.

På begäran av Europeiska rådet i Sevilla antog ministerrådet den 28 november 2002 en plan för återvändande till Afghanistan. Planen fastställer metoder för att stödja dem som vill återvända. Planen bygger på gällande trepartsavtal som FN:s flyktingkommissariat har förhandlat fram mellan de afghanska myndigheterna och berörda värdländer.

Rådets plan bygger på en arbetsfördelning mellan medlemsstaterna och kommissionen. Alla kostnader före avresan och transportkostnader täcks av värdländerna, medan kommissionen sköter vissa samordningsuppgifter och täcker kostnaderna för reintegrationen. Under 2002 anslog kommissionen 3,6 miljoner euro till stöd för att högt utbildade afghaner skall återvända och arbeta inom administrationen och den privata

sektorn. Dessutom har kommissionen angivit att den är beredd att avsätta ungefär 7 miljoner euro från budgetpost B7-667 till stöd för reintegration av återvändande från Europa. Kommissionen kommer också att anslå ungefär 10 miljoner euro för att se till att återvändandet blir långsiktigt hållbart, oavsett om flyktingarna kommer från närområdet eller från mer avlägsna länder.

Vad beträffar rättsliga aspekter och skyddsaspekter sägs det klart i återvändandeplanen att den är inriktad på frivilligt återvändande och den innehåller flera juridiska och andra garantier. Återsändande mot de berörda personernas vilja får bara ske under fullständigt iakttagande av bestämmelserna i Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning och om alla andra rättsliga möjligheter att stanna kvar i EU har uttömts. Det kan vidare bara komma i fråga om en person inte inom skäligen tid har utnyttjat möjligheten att delta i ett program för frivilligt återvändande.

Genom återvändandeplanen inrättas också en samordningsgrupp för återvändande till Afghanistan. En av gruppens huvudsakliga uppgifter är att påbörja genomförandet av den del av planen som handlar om att fastställa vilka som skall återvända och i vilken takt återvändande skall ske. Gruppen skall bygga på de mest tillförlitliga uppgifterna om situationen i landet, möjligheterna att koppla ihop återvändande med återuppbyggnadsarbetet och partnerskapet mellan EU och Afghanistans övergångsregering. Kommissionen kommer att vara ordförande för samordningsgruppen och därvidlag ta hänsyn till alla relevanta humanitära aspekter och erfarenheter av stegvist återvändande utifrån situationen i landet. Ett nära samarbete kommer att ske med andra instanser som är delaktiga i genomförandet av återvändandeplanen, särskilt FN:s flyktingkommissariat.

(2003/C 242 E/053)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3335/02

från Alexander de Roo (Verts/ALE) till kommissionen

(26 november 2002)

Ämne: Vaccinationer och säkerhet

Husdjur inom lantbruket injiceras hela livet igenom många gånger av olika anledningar med farmaceutiska preparat och vacciner.

I Nederländerna är det gängse praxis bland veterinärer och bönder att så många injektioner som möjligt görs med bara en enda nål. Den nålen ersätts inte förrän den gått av eller av andra orsaker inte kan föras genom huden på ett djur.

Enligt WHO-Unicef-UNFPA Joint Statement (WHO/V&B/99.25) får detta inte göras på människor, eftersom smittorisken är stor, framför allt vid massvaccineringskampanjer. Riskerna för (kors)smitta är alltför stora vid dagens veterinärmedicinska praxis.

Anser Europeiska kommissionen att försiktighetsprincipen i en nära framtid bör tillämpas också vid (preventiva) massvaccineringar?

Anser Europeiska kommissionen som jag att husdjur inom lantbruket bör vaccineras med nålar som helt och hållet smittrenats eller desinficerats?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(13 januari 2003)

Kommissionen delar till stor del parlamentsledamotens åsikter.

Försiktighetsprincipen kommer alltid att tillgripas om potentiellt farliga effekter orsakade av ett fenomen, en produkt eller process har upptäckts och om man inte med tillräckligt stor säkerhet kan bedöma risken genom vetenskaplig analys.

Att använda sterila eller desinficerade nålar när djur injiceras med läkemedel eller vacciner, eller i samband med andra veterinära åtgärder, är en god veterinär praxis för att förebygga överföring av smitta mellan djur.

Att vidta de hygienåtgärder som är nödvändiga vid massvaccinering är emellertid i första hand ett ansvar för den veterinär eller annan utbildad personal som genomför vaccineringen. Åtgärder måste vara väl avvägda och vidtas med hänsyn till kostnad och nytta.

(2003/C 242 E/054)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3364/02

från José Ribeiro e Castro (UEN) till kommissionen

(20 november 2002)

Ämne: Euronews på portugisiska

Europaparlamentet har flera gånger erkänt TV-kanalen Euronews betydelse. Denna åsikt delas säkert av kommissionen. Därför får kanalen Euronews omfattande ekonomiska bidrag från gemenskapen, fastän den är privatägd.

Gemenskapsstödet motiveras framför allt av vikten av att det finns en flerspråkig kanal inriktad på Europa, inte bara för kommunikationen mellan européer utan även för att göra EU:s integration och utveckling känd i världen.

Det har nyligen meddelats i pressen att 16 portugisiska medarbetare som arbetar med Euronews sändningar på portugisiska snart kommer att sägas upp och att man planerar att lägga ner sändningarna på portugisiska. I dagsläget finns det även en portugisisk version av webbsidan www.euronews.net, och mot bakgrund av den ovannämnda informationen kan man frukta att även denna webbsidas framtid står på spel.

Portugisiska, som talas av fler än 200 miljoner personer, är som bekant världens sjätte största språk och det tredje största europeiska världsspråket efter engelska och spanska.

Enligt de senaste uppgifterna når Euronews 125 miljoner hem i 78 länder runt om i världen.

Därför ställs följande frågor till kommissionen: Förfogar kommissionen över information om den ryktade uppsägningen av 16 portugisiska medarbetare vid kanalen Euronews? Vilka medarbetare rör det sig om och vilka är skälen till uppsägningen? Planerar kommissionen att vidta några åtgärder för att se till att Euronews fortsätter att sändas på portugisiska? Hur stora belopp har Euronews fått i gemenskapsstöd under 2000, 2001 och 2002? Anser inte kommissionen att gemenskapsstödet till kanalen Euronews bör vara villkorat till att Euronews sänds på flera olika språk, åtminstone de största europeiska världsspråken, och därmed nödvändigtvis portugisiska?

Svar från Romano Prodi på kommissionens vägnar

(3 januari 2003)

De senaste tre åren har kommissionen bidragit med mer än 4,1 miljoner euro till Euronews (2 063 933 euro 2000, 1 375 956 euro 2001, 687 978 euro 2002).

Den 23 oktober 2001 slöts ett avtal mellan kommissionen och Euronews, med full medverkan från parlamentet. I avtalet bestämdes det att samarbetet mellan kommissionen och Euronews skulle fortsätta ytterligare tre år, att bidraget under denna period gradvis skulle avskaffas och att andelen samproduktioner följaktligen skulle öka.

I avtalet sades ingenting om personalpolitik, vilket är och förblir en intern fråga för Euronews.

Kommissionen deltar i diskussionerna om Euronews framtida utveckling. Hittills har Euronews varit unikt alleuropeisk i sin täckning, och kommissionen vill att den skall förbli det även i fortsättningen. Kommissionen önskar också att kanalen fortsätter att använda så många EU-språk som möjligt, inklusive portugisiska.

(2003/C 242 E/055)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3368/02
från Olivier Dupuis (NI) till kommissionen

(27 november 2002)

Ämne: Karaktären på biståndet till Laos

Europeiska kommissionen har nyligen beviljat 730 000 euro i humanitärt bistånd till Demokratiska folkrepubliken Laos, att användas till förmån för utsatta tvångsfördrivna befolkningsgrupper och eventuella offer för politiken för återintegrering (förbättring av vatten- och avloppsnäten, anläggning av tillfartsvägar, utdelning av första hjälpen-förpackningar och information för att väcka till ökat medvetande om minor). Ett av de bakomliggande motiven är att etniska minoriteter skall beredas en dräglig tillvaro, som ersättning för återintegrering.

Anser inte kommissionen att dessa projekt uppvisar alla de drag som är typiska för sådana projekt som hör hemma under beteckningen utvecklingssamarbete och att detta nya humanitära bistånd oförmärkt gör så att det ledande skiktet i Laos alltmer kommer att få karaktären av att snylta på folket (och vara mot demokratin)? Vet kommissionen om, att orsaken till fiaskot för de ekonomiska reformerna, som myndigheterna i Laos försiktigtvis inledde i slutet av åttiotalet, i hög grad bestod i att det inte gjorts några politiska reformer och att detta föranlett myndigheterna i Vientiane att utveckla en sannskyldig politik för internationellt tiggeri? Är kommissionen medveten om att den rundhänthet (och blindhet) som unionen och ett antal av medlemsstaterna visat prov på inför denna politik bara gör ont värre för befolkningen i Laos och leder till att utsikterna till en demokratisering av landet kommer att te sig än mer avlägsna?

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(20 januari 2003)

Enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁽¹⁾ har nödlidande befolkningsgrupper rätt till internationellt humanitärt bistånd när det visar sig att de inte på ett effektivt sätt kan få hjälp av sina egna myndigheter och kommissionen beviljar därför bistånd till sådana grupper, t.ex de som kommer i åtnjutande av de projekt som finansieras inom ramen för beslut ECHO/LAO/210/2002/02000.

De projekten genomförs av icke-statliga organisationer som är partner till Kontoret för humanitärt bistånd (ECHO) och av FN-organisationer och kan alltså inte på något vis anses utgöra ett finansiellt stöd till den laotiska regeringen. Det rör sig om åtgärder som syftar till att förbättra de ytterst svåra livsvillkoren för de mest utsatta befolkningsgrupperna i Laos, särskilt etniska minoritetsgrupper som i många fall blivit utsatta för tvångsflyttning.

För vissa biståndsmottagare rör det sig om försörjning med dricksvatten och förbättring av hygienförhållandena och för andra om tillgång till primär sjukvård och till utbildning och om förbättring av livsmedelsförsörjningen. En kampanj för att upplysa lokala befolkningsgrupper om "Unexploded Ordnance" (UXO) genomförs till stöd för ett livsmedelsförsörjningsprojekt.

Kommissionen fattar sina beslut om humanitärt bistånd opartiskt, uteslutande med hänsyn till människors behov och med deras bästa för ögonen. Den omständigheten att humanitära aktörer finns på plats i Laos har en positiv och lugnande verkan i samband med förhandlingar mellan lokala myndigheter och befolkningsgrupper.

Vad beträffar myndigheternas i Vientiane inställning till det internationella biståndet, ser kommissionen särskilt till att det bistånd som den lämnar inom ramen för utvecklingssamarbetet verkligen kan ge ett effektivt bidrag i kampen mot fattigdomen utan att för den skull träda i stället för den laotiska statens ansvar. Det är för övrigt mot den bakgrunden kommissionen låtit genomföra en utvärdering av den ekonomiska och politiska utvecklingen i Laos och av karaktären hos biståndet från gemenskapen till Laos. Resultatet av och rekommendationerna från utvärderingen finns med i det under 2002 antagna landsstrategidokumentet rörande Laos.

Det bör erinras om att Laos är det fattigaste landet i Sydostasien. Bruttonationalprodukten (BNP) per invånare uppgår endast till 350 US-dollar och 30 % av befolkningen lever på mindre än en dollar om dagen. Kommissionens och medlemsstaternas utvecklingsprogram inriktas därför på de mest utsatta

grupperna i befolkningen. Landsbygdsutveckling, sjukvård och grundläggande utbildning utgör de viktigaste insatsområdena. Särskild uppmärksamhet ägnas, inom den ramen, de mänskliga rättigheterna och gott styre (good governance).

Kommissionen för en konsekvent politik för konstruktiv politisk dialog med den laotiska regeringen. Denna politik är kopplad till ett kontinuerligt stöd till den laotiska befolkningen via gemenskapens program för utvecklingsbistånd, vilka syftar till att stödja och påskynda demokratiseringsprocessen i Laos, och via programmen för humanitärt bistånd, vilka i enlighet med internationella humanitära principer syftar till att hjälpa de mest utsatta befolkningsgrupperna, särskilt de som berörs av tvångsförflyttningar.

(¹) EGT L 163, 2.7.1996.

(2003/C 242 E/056)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3378/02

från Margrietus van den Berg (PSE) till kommissionen

(27 november 2002)

Ämne: Statligt stöd till nederländska fotbollsklubbar

Europeiska kommissionen har meddelat Nederländernas regering att den upplever det offentliga stödet till fotbollsklubbar i Nederländerna som problematiskt.

Tycker kommissionen som jag att den omständigheten, att Nicefördraget erkänt idrottens sociala betydelse gör det påkallat med en annan hållning än det antydda avståndstagandet från stöd till fotbollsklubbar?

Är kommissionen beredd att på nytt föra denna fråga på tal mot bakgrund av Nicefördraget, där det erkänns att idrotten har en funktion att fylla i samhället och idrotten inte nämns som ett föremål för illojal konkurrens?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(8 januari 2003)

Den holländska regeringen skickade en skrivelse till kommissionen i juni 2002, där man hävdade att statligt stöd, oavsett form, till fotbollsklubbar inte är att betrakta som statligt stöd. Kommissionen har svarat att den inte generellt kan dela denna åsikt. Enligt EG-domstolens praxis är professionella fotbollsklubbar att anse som företag. Ekonomiskt stöd till sådana företag omfattas därför i princip av reglerna om statligt stöd. Kommissionen tillade dock att den utan en fullständig granskning av omständigheterna i det enskilda fallet inte kan fastställa huruvida offentligt stöd till fotbollsklubbar är förenligt med reglerna om statligt stöd.

I uttalandet från Nice erkänns idrottens sociala, fostrande och kulturella funktion. Europeiska rådet uppmanade därför gemenskapsinstitutionerna och medlemsstaterna att fortsätta granska sina riktlinjer, med beaktande av EG-fördraget och i enlighet med respektive befogenheter, med hänsyn till dessa allmänna principer,

I den ovannämnda skrivelsen angav kommissionen att bidrag från franska myndigheter till skolundervisning i kombination med idrottsträning utförd av professionella fotbollsklubbar inte är stöd. Kommissionen följer härvidlag principerna som det hänvisas till i uttalandet från Nice.

Samtidigt kan under vissa omständigheter stöd till professionella fotbollsklubbar innehålla inslag av statligt stöd.

(2003/C 242 E/057)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3400/02**från Antonios Trakatellis (PPE-DE) till kommissionen**

(29 november 2002)

Ämne: Den grekiska ekonomin och tillväxtutsikterna

Det finns välgrundade orsaker för att oroa sig över den grekiska ekonomins tillväxtmöjligheter, om man tar i beaktande att den tillväxtrytm för landets bruttonationalprodukt som presenteras (4 procent år 2001), och som används som argument för påståendet om att det går bra för den grekiska ekonomin i förhållande till de europeiska genomsnittsindikatorerna, när det kommer till kritan beror på att man omfördelat medel ur EU:s budget (och som enligt kommissionens uppgifter motsvarade 3,5 procent år 2001). Då frågar man sig vad som kommer att hända, och hur den grekiska ekonomin skall kunna växa till sig, efter det att gemenskapens tredje stödrum löpt ut (2006), då det stora inflödet av gemenskapsmedel kommer att minska eller avstanna. Dessutom uppvisar betalningsbalansen ett större underskott än tidigare vad gäller löpande transaktioner (uppgifter för januari–augusti 2002 från Greklands centralbank), vilket beror på att transaktionerna sjunkit med 13 procent samt på en ansevärd minskning av överföringarna, det vill säga de pengar som greker i utlandet sänder hem, jämte nettointäkterna från EU.

Eftersom det att grekiska produkter drivs bort från de utländska marknaderna leder till en nedgång i produktionen och till ökad arbetslöshet vill jag fråga kommissionen om följande:

1. Kring vilka procenttal kommer den offentliga skulden enligt kommissionens bedömning att röra sig efter Eurostats revidering av uppgifterna för år 2000, 2001, 2002 och 2003?
2. På vilket sätt kommer den här revideringen att påverka det offentliga underskottet för åren 2000–2002 och hur ser kommissionens uppskattning ut vad gäller 2003?
3. Hur stora är de statliga stöden i form av lån till företag inom den offentliga sektorn (DEKO, Olympic Airways, OSE), socialförsäkringskassorna och OTA och hur stor är deras procentandel av det offentliga underskottet?
4. Hur rekommenderar kommissionen att den grekiska ekonomin bör saneras (för att sänka den offentliga skulden och minska det offentliga underskottet), utan att tempot för genomförandet av programmet för offentliga investeringar trappas ner?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(20 december 2002)

1. De förändringar av metoden för uppgiftsrapportering som de grekiska myndigheterna och kommissionen kommit överens om under 2002 ledde till att skulden i den offentliga sektorn blev 106,2 % av bruttonationalprodukten (BNP) för 2000 och 107 % av BNP för 2001. På grundval av dessa reviderade siffror gör kommissionen i sin höstprognos 2002 bedömningen att skuldkvoten sjönk till 105,8 % för 2002 och förutspar ytterligare en minskning till 102 % av BNP för 2003 baserat på det grekiska förslaget till statsbudget för 2003 och på antagandet om att politiken förblir oförändrad.

2. Revideringen av de rapporterade uppgifterna resulterade i att underskottet i de offentliga finanserna beräknades till 1,8 % av BNP för 2000 och till 1,2 % av BNP för 2001. Enligt kommissionens höstprognoser 2002 kan underskottet i den offentliga sektorn komma att uppgå till 1,3 % av BNP för 2002 och kan uppvisa ett underskott på 1,1 % av BNP för 2003.

3. Enligt uppgifter i statsbudgeten för 2002 motsvarade de statliga garantierna 6,1 % av BNP för 2001. Nya statliga garantier uppgick till 1,08 miljarder euro för 2001 (eller 0,8 % av BNP). Enligt de uppgifter från Greklands regering som lämnades i den andra rapporten avseende förfarandet vid ett alltför stort underskott i november 2002 uppgick de skulder som staten tagit över till följd av att garantier fallit ut till betalning under 2001 till 494 miljoner euro för 2001 (eller 0,4 % av BNP) och beräknades uppgå till 330 miljoner euro för 2002 (eller 0,2 % av BNP).

4. Kommissionen utvärderar medlemsländernas statsfinanser på grundval av stabilitets- eller konvergensprogrammen och de uppdateringar av programmen som medlemsstaterna sammanställer enligt kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Efter det att Grekland lämnat sitt uppdaterade stabilitetsprogram för 2001 avgav rådet, på rekommendation från kommissionen, ett yttrande den 12 februari 2002. Där uppmanar rådet med eftertryck "de grekiska myndigheterna att med det snaraste fastställa en klar bindande norm för de löpande primära utgifterna i enlighet med rekommendationerna i dess yttrande till stabilitetsprogrammet för år 2000". Dessutom ansåg rådet "det lämpligt att bibehålla höga primära överskott på över 6 % av BNP och att om nödvändigt fortsätta ansträngningarna med att sanera de offentliga finanserna

under beaktande av den höga skuldnivån. [...] Med tanke på den fortfarande mycket höga offentliga skuldkvoten, liksom de ökande budgetkostnaderna i samband med en åldrande befolkning, manar rådet vidare den grekiska regeringen att utnyttja den rådande gynnsamma makroekonomiska situationen för att minska den offentliga skuldkvoten så snabbt som möjligt." Uppdateringen från 2002 av Greklands stabilitetsprogram för 2002–2006 överlämnades den 2 december 2002. Kommissionen kommer att utfärda en rekommendation med avseende på rådets yttrande i början av 2003 och i denna kommer man att utvärdera om statsfinanserna och tillhörande prognoser uppfyller kraven i stabilitets- och tillväxtpakten.

(2003/C 242 E/058)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3413/02

från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(29 november 2002)

Ämne: Statligt stöd till proffsidrotten

Åtskilliga europeiska föreningar för professionell idrott överlever tack vare de lokala myndigheterna. Kommunerna beviljar bland annat ekonomiskt stöd, ställer upp med garantier för banklån, finansierar stadionbyggen och så vidare.

Hur ställer sig Europeiska kommissionen till detta?

Gäller gemenskapens konkurrensbestämmelser och regler för statligt stöd för det offentliga stödet till föreningar för professionell idrott?

Om så är fallet: vad innebär detta för de lokala myndigheterna och för föreningarna för professionell idrott?

Är föreningar för professionell idrott skyldiga att anmäla mottagandet av offentligt stöd till kommissionen och gör de också detta genomgående?

För vilket slags offentligt stöd gäller gemenskapens bestämmelser enligt kommissionen? Kan man till exempel tillämpa samma regler på stöd till ungdomslag som på stöd till föreningar för professionell idrott?

Kan Europeiska kommissionen anmoda föreningar för professionell idrott att betala tillbaka offentligt stöd?

Är det statliga stödet till belgiska föreningar för professionell idrott förenligt med gemenskapslagstiftningen? Om inte: vilka fall är det då frågan om?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(27 januari 2003)

Enligt EG-domstolens fasta rättspraxis skall professionella idrottsklubbar betraktas som företag, eftersom de utför en ekonomisk verksamhet⁽¹⁾. Därför omfattas i princip allt slags offentligt ekonomiskt stöd av reglerna för statligt stöd, förutsatt att alla andra kriterier i artikel 87.1 i EG-fördraget också är uppfyllda. Till exempel omfattas inte sådant stöd till professionella idrottsklubbar som inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna av den tidigare nämnda artikeln.

Om emellertid alla kriterier i artikel 87.1 i EG-fördraget är uppfyllda skall samma regler gälla som när stöd beviljas till något annat slags företag. Detta medför ett krav på medlemsstaten att anmäla stöd till kommissionen. Stödet får endast beviljas till företaget efter godkännande av kommissionen. Om stödet skulle vara oförenligt med gemenskapsrätten kan kommissionen beordra medlemsstaten att återkräva stödet från mottagaren, om det har betalats ut illegalt och bryter mot ovannämnda förbud.

Bedömningen av ekonomiskt stöd till professionella idrottsklubbar brukar variera beroende på hur det ser ut. Det kan till exempel anses att det inte utgör stöd till ekonomisk verksamhet, som när det gäller kompensation för utbildning av unga spelare⁽¹⁾. På vissa strikta villkor kan också ekonomiskt stöd till ett stadion anses som bidrag till infrastruktur och inte utgöra stöd.

Enligt detta kan kommissionen inte uttala sig generellt om statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget har beviljats till belgiska professionella idrottsklubbar. Det måste göras en bedömning från fall till fall om olika former av offentligt stöd utgör statligt stöd och om de är förenliga med EG-fördraget.

⁽¹⁾ Cases C-415/93, Bosman och C-41/90, Höfner.

⁽²⁾ Kommissionens beslut N 118/2000, Frankrike, statligt stöd för professionella idrottsklubbar, EGT C 333, 28.11.2001.

(2003/C 242 E/059)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3454/02

från Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) till kommissionen

(27 november 2002)

Ämne: Inrättande av en europeisk allmän åklagarmyndighet

Hur mycket uppskattar kommissionen att det kommer att kosta att inrätta en europeisk allmän åklagarmyndighet?

Svar från Michaele Schreyer på kommissionens vägnar

(7 januari 2003)

Inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet diskuterades nyligen i Grönboken om straffrättsligt skydd av Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen och inrättande av en europeisk åklagare⁽¹⁾. Grönboken är ett remissunderlag som skall tjäna som utgångspunkt för en förbehållslös diskussion.

I grönboken diskuteras olika alternativ för inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet. Dessa alternativ kan kombineras på olika sätt. Varje alternativ skulle påverka ekonomin på olika sätt. I avsaknad av rättslig grund i EG-fördraget går det följaktligen inte att slutföra förarbetena till lagstiftningen, inklusive finansieringsöversikt, för närvarande.

Ett av förslagen i grönboken är att en europeisk åklagarmyndighet skall inrättas på decentraliserad bas. I så fall skulle den europeisk åklagarens egna medel bli små.

I grönboken föreslås som ett annat alternativ att den europeiska åklagaren får sin egen budget, kopplad till gemenskapernas allmänna budget. Budgeten skall enligt förslaget förvaltas helt oberoende av europeiska åklagarmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i EG-fördraget och den ekonomiska lagstiftning varigenom dessa genomförs.

Slutligen vill kommissionen framhålla att inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet är i skattebetalarnas intresse, eftersom syftet är att skydda EU:s finanser.

⁽¹⁾ KOM(2001) 715 slutlig.

(2003/C 242 E/060)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3479/02

från Philippe Herzog (GUE/NGL) till kommissionen

(6 december 2002)

Ämne: Utvidgning av Lamfalussy-metoden och finansövervakningen

Vid debatten om en utvidgning av Lamfalussy-metoden och finansövervakningen vid plenarsammanträdet i Strasbourg den 19 november 2002 sade kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden att

han ville besvara varje talares inlägg. Han gjorde dock ett undantag, genom att inte svara på en fråga från den nuvarande frågeställaren, som nu vill veta om detta skedde avsiktligt eller inte och begär att få svar på en fråga han oroar sig över i samband med sitt inlägg. Han oroade sig då över att unionen var benägen att tillnärma sig Förenta staternas regler i en strävan efter en integrerad transatlantisk finansmarknad, utan att Europaparlamentet någonsin diskuterat detta tema.

Men enligt förberedelsedokumentet inför den transatlantiska affärsmannadiologens (Transatlantic Business Dialogue, TABD) möte den 6 och 8 november 2002 hade kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden vid ett sammanträffande med ordföranden för Förenta staternas finansmarknads tillsynsorgan SEC (Securities and Exchange Commission) att han hade som avsikt att ge världen på ömse sidor av Atlanten en likvid och integrerad finansmarknad.

Frågan till kommissionen sönderfaller i två delfrågor:

1. Grundar sig denna förklaring på ett uppdrag från rådet? Från kommissionen? Eller rör det sig om ett personligt ställningstagande? Har det gjorts till föremål för undersökning och var någonstans i så fall?
2. Hur vill kommissionsledamoten eller kommissionen motivera detta ställningstagande?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(16 januari 2003)

Efter sitt möte med f.d. ordföranden i Förenta staternas organ för tillsyn av finansmarknaden (SEC) förklarade faktiskt kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden sin långsiktiga målsättning att arbeta mot "en värld med en enda likvid och integrerad finansmarknad" och han har gjort en rad liknande offentliga uttalanden både tidigare och senare, senast i tal som hölls på hans vägnar den 10 december 2002.

Anledningen till att han efterlyste en sådan integrerad finansmarknad kan delas upp i tre delskal.

Nyligen utförda studier har visat på de stora ekonomiska och sociala fördelarna för alla sidor: från integrationen av den europeiska finansmarknaden till att avlägsna hinder. Samma sak bör gälla för den transatlantiska marknadsintegrationen.

Europeiska investerare, företag och konsument missgynnas av den nuvarande situationen. I Lamfalussyrapporten utpekades externa handelshinder, särskilt handelshinder på den amerikanska marknaden (t.ex. förnekad tillgång till mäklarnas elektroniska uppgifter) som en av de främsta faktorerna till att integrationen av den europeiska marknaden försinkas. Däremot är de europeiska marknaderna relativt öppna visavi amerikanska företag och varor. Dessa hinder kan inte godtas och måste åtgärdas för alla företags och investerares skull.

Den senaste tidens utveckling har visat hur händelser i ett land direkt kan påverka företag i andra länder. Sarbanes-Oxley-lagen i USA är ett typexempel på detta.

Kommissionen anser att lösningen på dessa frågor är ett tätt och effektivt samarbete på högre nivå mellan myndigheterna på båda sidor om Atlanten. Målet bör vara gemensam samling kring allmänna principer när sådana kan tillämpas, samtidigt som man erkänner och respekterar vars och ens rättighet att utarbeta olika typer av bestämmelser. I motsats till vad parlamentsledamoten hävdar i sin fråga, innebär inte detta att amerikanska regler skall antas här. I agendan för en positiv ekonomisk utveckling i Europeiska unionen och USA som lades fram av kommissionens ordförande, Romano Prodi, och president Bush i maj 2002 efterfrågas dialog på finansmarknaden kring regelfrågor. Tjänstemän från kommissionen har sammanträtt med tjänstemän från de amerikanska myndigheterna vid ett antal tillfällen under 2002 och förväntas ha regelbundna möten under 2003 för att lösa dessa frågor.

Eftersom de uttalanden som parlamentsledamoten åberopar återspeglar kommissionsledamotens egen uppfattning ligger de helt i linje med Europeiska unionens politik och rådets mandat.

Kommissionen kommer fortsättningsvis att informera parlamentet om framgångar på området.

(2003/C 242 E/061)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3521/02**från Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) till kommissionen**

(10 december 2002)

Ämne: Hamnkontroller

Gibraltars regering förklarade den 14 november på sin webbplats (<http://www.gibraltar.gov.uk>) att fartyget MV Prestige, som gick under utanför Galiciens kust den 13 november, endast befunnit sig på Gibraltars farvatten en enda gång under de senaste fyra år och då endast för att tanka (bunkering) utan att gå in i själva hamnen.

Från detta uttalande kan man dra slutsatsen att Gibraltars myndigheter, när ett fartyg tankar bränsle (bunkering) i dessa vatten via ett tankfartyg som fungerar som fast hamninstallation, inte anser sig tvungna att genomföra de kontroller som följer av internationella standarder och gemenskapsbestämmelser (Port State Control).

Instämmer kommissionen med denna tolkning?

Anser kommissionen att bunkering är en hamnverksamhet och därför är underkastad alla förpliktelser som följer av bestämmelserna för denna verksamhet?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(3 februari 2003)

Kommissionens åsikt är att det skulle vara fel att anse att tankningsoperationer inte kan ge anledning till inspektion enligt gemenskapslagstiftningen om hamnstatskontroll, eftersom hamnstatens inspektions-skyldighet i enlighet med artikel 3 i rådets direktiv 95/21/EG⁽¹⁾ gäller varje fartyg och dess besättning som anlöper en medlemsstats hamn eller en offshoreanläggning, eller ligger för ankar utanför en sådan hamn eller offshoreanläggning.

Beträffande bunkring vid Gibraltar hänvisas frågeställaren till kommissionens svar på den muntliga frågan nr H-0800/02 från José Manuel García Margallo y Marfil under parlamentets sammanträdesperiod i december 2002.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) — EGT L 175, 7.7.1995.

(2003/C 242 E/062)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3567/02**från Bart Staes (Verts/ALE)
och Jan Dhaene (Verts/ALE) till kommissionen**

(12 december 2002)

Ämne: Ansökan om ett. eu-domännamn

I förordning (EG) nr 733/2002⁽¹⁾ tas frågan upp om införande av toppdomänen.eu. Man påstår här att införandet av en sådan toppdomän skall främja valfrihet, konkurrens och den inre marknaden. I artikel 4.2 b anges vilka olika aktörer som kan ansöka om registrering av ett domännamn. I artikel 5.2 a påpekas mycket riktigt att medlemsstaterna tre månader efter det att denna förordning träder i kraft kan anmäla en förteckning över bland annat geopolitiska begrepp. Enligt informationsmeddelandet från november 2002 om toppdomänen.eu kommer registreringen sedan att delegeras från och med 2003. Under 2003 kommer olika organisationer, företag och fysiska personer att kunna registreras för ett domännamn. En liten undersökning visar dock att tillräckligt med information ännu inte har nått ut till folk. Dessutom visar det sig att priset för ett.eu-domännamn fortfarande är långt ifrån enhetligt hos de olika Internetleverantörerna.

Kan kommissionen bekräfta ovanstående och ange hur den avser att främja informationen till medborgarna?

Förfogar kommissionen när det gäller icke-statliga syften över en exakt sammanställning över ett fastlagt tidsschema och förfarande för att ansöka om ett.eu-domännamn?

Gör kommissionen en skillnad mellan de olika ansökningarna om ett domännamn.eu beroende på om syftet är vinstdrivande eller inte?

Om ja:

- Vad är enligt kommissionen en rättmätigt pris för en ansökan om ett.eu-domännamn för organisationer med respektive utan vinstsyfte?
- Kan inte organisationer som stärker gemenskapen, såsom övergripande europeiska studentorganisationer, människorättsorganisationer och europeiska medborgarinitiativ komma ifråga för ett gratis domännamn?

Om nej:

- Hur avser kommissionen att ge organisationer utan vinstsyfte en rimlig chans att kunna ansöka om ett domännamn?

(¹) EGT L 113, 30.4.2002, s. 1.

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(3 mars 2003)

Precis som ledamoten påpekar bör toppdomänen.eu börja fungera under loppet av 2003.

Tidsplan för tillgång till domännamn inom toppdomänen.eu

Det krävs ytterligare genomförandeåtgärder innan registreringsenheten i praktiken kan inleda sin verksamhet. De förfaranden som återstår anges på.eu-hemsidan på webbplatsen för informations-samhället (¹). Bl.a. skall toppdomänens registreringsenhet utses, ett avtal skall slutas mellan denna registreringsenhet och kommissionen, toppdomänen skall delegeras till registreringsenheten och en allmän politisk ram skall antas.

Vissa genomförandeåtgärder återstår att genomföra och en allmän politisk ram måste antas, i enlighet med förfarandet i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 om inrättande av toppdomänen.eu och efter samråd med registreringsenheten. Därför kan ingen exakt tidsplan anges för tillgången till domännamn inom toppdomänen.eu.

Information om toppdomänen.eu

Information om toppdomänen.eu kan redan nu erhållas från olika källor, bl.a. kommissionens webbplats (²), pressmeddelanden och EGT (offentliggörande av förordning (EG) nr 733/2002 och uppmaningen till intresseanmälan inför valet av en registreringsenhet för toppdomänen.eu) (³). En stor del av denna information kan nås med hjälp av sökmotorer. Svar på frågor tillhandahålls via informations-tjänster som den "info-desk" som finns på webbplatsen Europa (⁴) och Euro Info Centers.

Registreringsenheten för toppdomänen.eu kommer också att ha till uppdrag att informera om toppdomänen. Enligt förordningen skall registreringsenheten samråda med berörda parter om den inledande registreringspolicyen. I skäl 21 i förordningen klargörs att berörda parter förutom offentliga myndigheter

omfattar företag, organisationer och fysiska personer. Som ett led i uppmaningen till intresseanmälan inför valet av en registreringsenhet för toppdomänen.eu uppmanades också de sökande att ange vilka åtgärder de avsåg att vidta för att på ett effektivt sätt främja toppdomänen.eu.

Åtskillnad mellan ansökningar om domännamn inom toppdomänen.eu från icke-vinstdrivande organisationer och organisationer med vinstsyfte

Registreringsenheten kommer att ansvara för organisation, administration och förvaltning av toppdomänen.eu. Enligt förordningen skall registreringsenheten ta ut avgifter som är direkt kopplade till kostnaderna, och kommissionen avser att kontrollera förvaltningen av toppdomänen.eu, inbegripet prissättningen.

(¹) http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/internet/page2/text_en.htm.

(²) http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/internet/eu_domain/index_en.htm.

(³) EGT C 208, 3.9.2002.

(⁴) http://europa.eu.int/information_society/newsroom/press_services/contact/text_en.htm.

(2003/C 242 E/063)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3595/02

från **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE)** till kommissionen

(13 december 2002)

Ämne: Åtgärder för att undvika att de sjunkna resterna av Prestige fortsätter att släppa ut brännolja från sin last

Vilka åtgärder håller nu på att vidtas för att undvika att de sjunkna resterna från Prestige fortsätter att släppa ut brännolja från sin last, och för att skydda och rädda de galiciska kusterna och andra europeiska kuster från konsekvenserna av nya vågor av olja?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(20 februari 2003)

Kommissionen delar till fullo frågeställarens oro över de problem som orsakas av oljan i det förlista fartyget Prestige, vilken utgör ett hot inte bara för den galiciska kusten utan mer allmänt för havs- och kustmiljön i Frankrike, Spanien och Portugal.

Omedelbart efter Prestiges förlisning var kommissionen i kontakt med de spanska myndigheterna för att kunna ställa andra medlemsstaters expertis och bekämpningsutrustning till förfogande.

Beträffande just det förlista fartyget Prestige har kommissionen föreslagit att europeiska experter skall delta i den vetenskapliga kommitté som de spanska myndigheterna har inrättat för att bedöma frågor som har med vraket att göra.

(2003/C 242 E/064)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3596/02

från **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE)** till kommissionen

(13 december 2002)

Ämne: Saneringsfartyg vid katastrofer som den med Prestige

När Prestigekatastrofen inträffade vid Galiciens kust, hade spanska staten inget saneringsfartyg för brännoljan. De fartyg som därefter har kommit från Frankrike, Nederländerna, Tyskland, Förenade kungariket och Belgien har inte kunnat gå ut under många dagar för att de inte kan arbeta när

vågorna är högre än två och en halv meter. Hur är dessa brister möjliga? Vilka initiativ planerar kommissionen att ta för att förändra denna så viktiga aspekt i kampen mot de katastrofer som orsakas av olyckor som denna? Vilka planer har man när det konkret gäller ett så känsligt område som Galicien?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(6 februari 2003)

När det gäller att bekämpa föroreningar innebar överenskommelsen om bistånd mellan kommissionen och nationella strukturer som hanterar denna typ av katastrofer att man omedelbart kunde få tillgång till de resurser som finns runt om i gemenskapen.

Myndigheterna inom de berörda områdena kunde snabbt utnyttja de resurser som fanns tillgängliga, bland annat fartyg och annan specialutrustning för att bekämpa föroreningarna.

Det planeras även att Europeiska sjösäkerhetsbyrån skall få behörighet och resurser för att bekämpa föroreningar. Det kommer därför att läggas fram ett förslag till ändring av förordningen om inrättande av denna byrå.

(2003/C 242 E/065)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3597/02

från Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) till kommissionen

(13 december 2002)

Ämne: Medel från Europeiska unionen för att avhjälpa Prestigekatastrofens ekonomiska, sociala och ekologiska konsekvenser för Galiciens kust

Vilka specifika finansiella tilläggsmedel från EU är avsedda att avhjälpa Prestigekatastrofens ekonomiska, sociala och ekologiska konsekvenser? Kommer medel från solidaritetsfonden som inrättades vid naturkatastroferna i Tyskland och Österrike att användas? Kommer det, vid behov, att inrättas en tilläggsfond? Kommer, förutom de direkt berörda aktörerna, även övriga ekonomiska aktörer i berörda verksamheter att ges fullständig och snabb ersättning för den rad förluster de kommer att lida?

(2003/C 242 E/066)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3598/02

från Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) till kommissionen

(13 december 2002)

Ämne: Bedömning av de ekonomiska kostnaderna för Exxon Valdezkatastrofen vid Alaskas kust och prognoser avseende Prestigekatastrofen vid Galiciens kust

Beräkningen av kostnaderna för Exxon Valdezkatastrofen vid Alaskas kust är, enligt det belopp som USA har utkrävt av företaget Exxon, en miljard dollar för skador på naturarvet, till vilka skall läggas ytterligare två miljarder dollar för rengöring och andra nödvändiga åtgärder. Vad planerar kommissionen för åtgärder för Galicien med tanke på att Prestigekatastrofen vid den galiciska kusten är av större omfattning än Exxon Valdezkatastrofen? Vilka mekanismer och lagliga vägar tänker kommissionen använda för att kräva dessa skadestånd?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3597/02 och E-3598/02
ingivet av Loyola de Palacio för kommissionen**

(26 februari 2003)

Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på frågorna H-0848/02⁽¹⁾, E-3362/02 och E-3404/02⁽²⁾, E-3439/02⁽³⁾, E-3590/02⁽⁴⁾, E-3591/02⁽⁵⁾, E-3593/02⁽⁶⁾, E-3594/02⁽⁷⁾, E-3599/02⁽⁷⁾, E-3602/02, E-3603/02 och E-3604/02⁽⁸⁾, E-3655/02 och E-3656/02⁽⁹⁾ och P-0001/03⁽¹⁰⁾, som täcker in alla aspekter av Prestige-katastrofen, i synnerhet "ersättningar" och "kostnader" som parlamentsledamoten uppmärksammat.

⁽¹⁾ Skriftligt svar per den 14.1.2003.

⁽²⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 85.

⁽³⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EGT C 222 E, 18.9.2003, s. 91.

⁽⁵⁾ EGT C 222 E, 18.9.2003, s. 92.

⁽⁶⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 110.

⁽⁷⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 111.

⁽⁸⁾ EGT C 192 E, 14.8.2003, s. 124.

⁽⁹⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 123.

⁽¹⁰⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 166.

(2003/C 242 E/067)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3600/02
från Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) till kommissionen**

(13 december 2002)

Ämne: Tillämpning av lagstiftningspaketet "Erika" i EU:s medlemsstater

Hur tillämpas lagstiftningspaketet "Erika" i EU:s medlemsstater? Vilka medlemsstater förhindrade vid en viss tidpunkt ett avtal för att tidigarelägga tillämpningen av dessa lagstiftningsåtgärder? Vilka skäl angavs som motiv för denna inställning?

(2003/C 242 E/068)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3660/02
från Rosa Miguélez Ramos (PSE) till kommissionen**

(18 december 2002)

Ämne: Oljebältet i Galicien: uttalanden från kommissionsledamoten med ansvar för transporter

Under diskussionen vid Europaparlamentets plenarsession den 21 november 2002 anklagade kommissionsledamoten med ansvar för transporter medlemsstaternas regeringar för att vara inkonsekventa, på grund av att de vid toppmötet i Nice för två år sedan insisterade på att genomförandet av lagstiftningspaketet Erika I och II måste tidigareläggas, men att de sedan inte tillämpat dem. Kommissionsledamoten hävdade att om regeringarna inte hade fördröjt ikraftträdandet av de åtgärder kommissionen föreslagit, skulle olyckan med Prestige aldrig ha inträffat.

Kan kommissionen upplysa om vilka stater som motsatte sig antagandet av kommissionens förslag och tidsfrister inom ramen för lagstiftningspaketet Erika I och II vid ministerrådets möte?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3600/02 och E-3660/02
ingivet av Loyola de Palacio för kommissionen**

(7 februari 2003)

Frågeställaren erinras om att kommissionen djupt beklagat det faktum att den ursprungligen föreslagna tidsplanen för utfasning av enkelskroviga oljetankfartyg inte bibehölls. Enligt förslaget skulle enkelskroviga oljetankfartyg i kategori 1, som t.ex. fartygen Erika och Prestige, tas ur drift vid 23 års ålder.

Enligt den förordning som slutligen antogs av medlagstiftarna skulle Prestige vara utfasat senast den 15 mars 2005. Om den av kommissionen föreslagna tidsplanen hade bibehållits skulle man ha varit tvungen att ta Prestige ur drift den 1 september 2002 (det datum då den slutgiltiga förordningen började tillämpas), eftersom fartyget var 26 år gammalt vid tidpunkten för olyckan.

Kommissionen vill i detta sammanhang uttrycka sin uppskattning över det enhälliga stödet från medlemsstaterna – som det kommit till uttryck i slutsatserna både från rådets möte med transportministrarna den 6 december 2002 och från Europeiska rådets möte i Köpenhamn – för de åtgärder kommissionen presenterade i sitt meddelande av den 3 december 2002.

Den 20 december 2002 överlämnade kommissionen ett förslag till förordning⁽¹⁾ till parlamentet och rådet. Syftet är att påskynda utfasningen av enkelskroviga oljetankfartyg och återgå till den ursprungligen föreslagna tidsplanen. Kommissionen hoppas att förslaget kommer att antas under den grekiska ordförandeskapsperioden.

⁽¹⁾ KOM(2002) 780 slutlig.

(2003/C 242 E/069)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3605/02
från Helle Thorning-Schmidt (PSE)
och Torben Lund (PSE) till kommissionen

(16 december 2002)

Ämne: Euron och nickelallergi

Mynten med en valör av 1 euro och 2 euro har en hög nickelhalt, och den tvåfärgade utformningen med två metallegeringar gör mynten till galvaniska element som korroderar kraftigt då de blir strömförande genom kontakt med svett. Detta har visat sig utlösa allergiska reaktioner hos personer med nickelallergi.

Bank- och butikspersonal etc. som dagligen ofta kommer i direkt kontakt med mynten är en särskilt utsatt grupp som löper risk för att utveckla nickelallergi på sikt. Dessutom kan nickelallergikernas tillstånd försämrans.

Hur ämnar kommissionen åtgärda de nackdelar som är förknippade med användningen av euromynt? Har kommissionen inlett en undersökning av hälsoeffekterna vid användning av de nuvarande euromynten? Ämnar kommissionen dra tillbaka de nuvarande mynten och ersätta dem med mynt som inte framkallar allergiska reaktioner?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(28 januari 2003)

Uppgifterna i parlamentsledamöternas fråga härrör från en undersökning som publicerades i tidskriften Nature i september 2002, där frisättning av nickel från euromynt i en korrosiv miljö testades. Forskarnas resultat är missvisande, eftersom resultatet uppnåddes genom att 1- och 2-euromynt fästes på huden på patienter med konstaterad nickelallergi mellan 48 och 72 timmar. Efter denna tid uppvisade patienterna allergiska reaktioner. Det är uppenbart att euromynten normalt inte används på detta sätt, och därför ser kommissionen ingen anledning att ändra uppfattning, nämligen att en normal användning av euromynten inte innebär en risk för EU:s medborgare. Även personer som ofta kommer i beröring med mynt (t.ex. bank- och butiksanställda) utsätts inte på långa vägar för de förhållanden som provades i experimentet, eftersom en korrosiv miljö för mynten endast kunde skapas genom ständig kontakt med mänsklig hud.

Införandet av euron innebär att andelen mynt i omlopp med nickelnehåll minskade från 75 till 15 procent. Kommissionen känner inte till några fall av nickelallergi som kan kopplas till hanteringen eller användningen av 1- och 2-euromynt. Vidare saknas det bevis för en ökning av nickelallergi hos EU:s medborgare på senare tid.

En nyligen utförd oberoende undersökning, under ledning av professor Pierre-Gilles de Gennes, Nobelpristagare i fysik, visade att de nickelmängder som frisätts från 1- och 2-euromynten är betydligt lägre än de mängder som frisättes från de mynt som användes innan euron infördes.

(2003/C 242 E/070)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3620/02
från Wolfgang Ilgenfritz (NI) till kommissionen

(9 december 2002)

Ämne: Ön Jerseys ställning i EU

Är ön Jersey medlem i Europeiska unionen?

Har företagen på Jersey registreringsnummer för mervärdesskatt för skattefria inköp inom EU?

Om ön Jersey har en särställning i EU ber jag om att bestämmelserna om det översändes till mig.

Svar från Romano Prodi på kommissionens vägnar

(14 januari 2003)

Jersey, som står under brittisk överhöghet, tillhör EU eftersom dess utrikes angelägenheter omhändertas av Förenade kungariket. Ön har emellertid en särskild ställning, för genom artikel 26.3 och artikel 27 d i akten om villkoren för Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning gjordes följande tillägg till artikel 299 i EG-fördraget och artikel 198 i Euratom-fördraget:

Detta fördrag skall tillämpas beträffande Kanalöarna och Isle of Man endast i den utsträckning det är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av den ordning för dessa öar som anges i det fördrag om anslutning av nya medlemsstater till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen som undertecknats den 22 januari 1972.

Den ordning som gäller för Kanalöarna och Isle of Man infördes genom protokoll nr 3 till anslutningsakten. Protokollet utgör en integrerad del av anslutningsakten enligt artikel 158 i denna.

Vad beträffar moms är Jersey inte del av gemenskapens skatteområde såsom detta definieras i artikel 3.2 i sjätte momsdirektivet⁽¹⁾. Företag på Jersey saknar alltså EU-momsregistreringsnummer. Leveranser av varor från eller till Kanalöarna behandlas dock som exporttransaktioner och är momsbefriade, om villkoren i artikel 33a i direktivet är uppfyllda.

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, EGT L 145, 13.6.1977; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

(2003/C 242 E/071)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3661/02
från Rosa Miguélez Ramos (PSE) till kommissionen

(18 december 2002)

Ämne: Oljebältet i Galicien: Natura 2000-områden

De föreningar som uppkom i samband med Prestiges haveri och förlisning har allvarligt skadat tio av de naturområden som av de galiciska myndigheterna föreslagits som "områden av gemenskapsintresse" och ytterligare sex är hotade. Samtliga tillhör nätverket Natura 2000.

De redan skadade områdena är Betanzos-Mandeo, i flodmynningen ría de Betanzos, Carnota-Monte Pindo, Corrubedo, Costa Ártabra, Costa da Morte, Costa de Dexo, Estaca de Bares, Monte y Lagoa de Louro, Río Xubía-O Castro och Río Anllons.

De områden som är hotade är Ría de Ortigueira-Mera, Ría de Foz-Masma, Río Eo, Río Ouro och Esteiro do Tambre.

Vilka åtgärder har kommissionen för avsikt att vidta ur miljöskyddssynpunkt för att återskapa dessa ekologiskt mycket värdefulla områden?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(26 februari 2003)

Frågeställaren har uttryckt sin oro över den olycka som Prestige försakat och över dess inverkan på Natura 2000-nätverket i Galicien i Spanien. Händelsen innebär ett allvarligt hot mot naturlivet i havet och mot vilda djurs och växters livsmiljöer längs Galiciens kust.

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 (om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter) ⁽¹⁾ är gemenskapens viktigaste rättsakt för skydd av den biologiska mångfalden i Europa. Bevarande, skydd och förbättring av kvaliteten på miljön — där bl.a. bevarande av livsmiljöer och av vilda djur och växter ingår — är centrala mål av generell intresse för gemenskapen. Det viktigaste medlet att uppnå dessa mål är Natura 2000, som är ett nätverk av skyddade områden. Således måste alla områden som ingår i Natura 2000 anses ha stort ekologiskt värde. Medlemsstaterna bär själva ansvaret för att kartlägga, utse och bevara områden som är av betydelse för skyddet av de arter och livsmiljöer som är av intresse för gemenskapen.

I det ovannämnda direktivet föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta erforderliga åtgärder för att undvika skador på livsmiljöer och olika arters habitat, samt för att bibehålla och återställa dem i ett ur bevarandesynpunkt gynnsamt tillstånd.

I det aktuella fallet känner kommissionen till de exceptionella omständigheterna. Även om kommissionen inte själv ansvarar för återställningsinsatser, är kommissionen klart medveten om att en del åtgärder måste intensifieras. Det gäller framför allt åtgärder som är knutna till inrättandet av effektiva system för skydd av det europeiska miljöarvet mot liknande händelser.

Kommissionen skulle dessutom vilja påminna frågeställaren om att den spanska regeringen enligt en gällande förordning har möjlighet att utnyttja vissa medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden och från sammanhållningsfonden, medel som redan har anslagits till Spanien för perioden 2000–2006 för att bekämpa följderna av olyckan.

Kommissionen skulle vilja upplysa frågeställaren om att de spanska myndigheterna hittills bara har påpekat att de avser att begagna sig av åtgärd 3.5 ("Actuaciones medioambiental in costas" — miljöåtgärder vid kuster) i det operativa programmet Galicien 2000–2006. Programbudgeten för genomförandet av vissa återställningsåtgärder uppgår till 64 516 472 euro.

De spanska myndigheterna lämnade den 14 januari 2003 in en officiell begäran till kommissionen om att ta Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF) i anspråk och söka skaffa fram omedelbart ekonomiskt bistånd för att ta itu med följderna av Prestige-olyckan.

Kommissionen kommer omgående att inleda en grundlig utredning av begäran utgående från de uppgifter som erhållits. Kommissionen kommer att lämna sitt svar snarast möjligt i enlighet med den s.k. EUSF-förordningen.

Frågeställaren hänvisas också till kommissionens svar på den skriftliga frågan E-3659/02 ⁽²⁾ om hjälp till dem som drabbats av det oljebälte som förlisningen av oljetankfartyget Prestige gav upphov till.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 125.

(2003/C 242 E/072)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3727/02**från Patricia McKenna (Verts/ALE) till kommissionen**

(19 december 2002)

Ämne: Inreda burar för värphöns

Känner kommissionen till den studie som Dawkins och Hardy utförde 1989, som visar att höns i genomsnitt behöver 1 272 cm² för att kunna vända sig om, 893 cm² för att kunna sträcka på vingarna och 1 876 cm² för att kunna flaxa med vingarna? I sin nuvarande ordalydelse innehåller EU:s direktiv om värphöns (1999/74/EG⁽¹⁾) bestämmelser om att så kallade inreda burar skall ge hönorna ett rörelseutrymme på endast 600 cm² per höna, och dessa skall alltså ersätta de konventionella, så kallade batteriburarna, som skall vara avskaffade 2012. Det finns med andra ord vetenskapliga belägg för att dessa inreda burar i jämförelse med de konventionella inte alls kommer förbättra hönornas liv på nämnvärt sätt.

Det vore tragiskt att missa en möjlighet att förbättra djurens välfärd i Europa och så kommer att ske, om EU låter jordbrukarna byta ut sina batteriburar mot inreda burar, vilka inte ger hönorna möjlighet att utföra sina viktigaste och mest rudimentära behov av att röra på sig.

Därför undrar jag om kommissionen kommer att föreslå och ge sitt stöd för ett förbud mot dessa inreda burar när hönsdirektivet skall ses över 2005 – vilket Tyskland redan gjort med giltighet från och med 2012?

(¹) EGT L 203, 3.8.1999, s. 53.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(3 februari 2003)

När vetenskapliga veterinärkommittén förberedde sin rapport om värphönsens välbefinnande refererade de bland annat till den vetenskapliga studie som genomfördes av Dawkins och Hardy 1989, som parlamentsledamoten nämner. Rapporten som publicerades den 30 oktober 1996 användes av kommissionen som vetenskaplig bas för att utveckla ett förslag som innebär en förbättring av lagstiftningen för värphönsens skydd.

Enligt rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns, skall kommissionen lägga fram en rapport för rådet om olika jordbrukssystem för värphöns senast 2005. Rapporten kommer att baseras på en vetenskaplig studie som täcker in alla system inklusive inreda burar. De ekonomiska följderna av direktiv 1999/74/EG måste tas i beräkning på grundval av bland annat en omfattande undersökning som kommer att finansieras av kommissionen och påbörjas 2003. På grundval av detta kommer sedan kommissionen att utvärdera olika möjligheter för att, vid behov förbättra den nuvarande gemenskapslagstiftningen.

(2003/C 242 E/073)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3738/02**från Ilda Figueiredo (GUE/NGL) till kommissionen**

(19 december 2002)

Ämne: Uppsägningar inom Euronews

Enligt en artikel i den portugisiska tidningen "Público" av den 12 november 2002 med titeln "Journalister hotade av uppsägning" kan de 16 portugisiska journalister som sköter den portugisiska versionen av tv-kanalen Euronews komma att sägas upp.

Med tanke på att Euronews är en paneuropeisk kanal som får stöd av Europeiska unionen skulle jag vilja få följande frågor besvarade:

1. Känner kommissionen till vad som pågår inom Euronews? Finns det något hot om att upphöra med den portugisiska versionen av Euronews?
2. Vilka åtgärder har vidtagits eller kommer att vidtas för att garantera att den portugisiska versionen av Euronews kan fortsätta?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Romano Prodi

(5 februari 2003)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga P-3364/02 från José Ribeiro e Castro ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 54.

(2003/C 242 E/074)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3740/02

från Gabriele Stauner (PPE-DE) till kommissionen

(19 december 2002)

Ämne: Årsredovisningen för budgetåret 2001

I Europeiska gemenskapernas officiella tidning ⁽¹⁾ offentliggjorde kommissionen Europeiska gemenskapernas årsredovisning för verksamheten under budgetåret 2001 (konsoliderade rapporter om genomförandet av budgeten och konsoliderade årsredovisningar).

Kan kommissionen sända mig en förteckning över samtliga ändringar som gjorts i den årsredovisning som nu offentliggjordes jämfört med den version som överlämnades till parlamentet den 30 april 2002?

⁽¹⁾ EGT C 296, 28.11.2002.

Svar från Michaele Schreyer på kommissionens vägnar

(29 januari 2003)

Inga ändringar har gjorts. Årsredovisningen offentliggörs i EGT/EUT samma dag som årsrapporten från revisionsrätten.

(2003/C 242 E/075)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3752/02

från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(20 december 2002)

Ämne: Palladium

Microsoft vill bygga in en "virtuell slot" vid namn Palladium i följande upplaga av Windows. Enligt Microsoft är avsikten att skydda personatorerna mot virus och oönskade massförsändelser av reklam per e-post ("spam"). Dessutom bör det kunna fungera som ett sätt att stoppa piratkopierad programvara. Med Palladium kommer personatorerna också att få en unik identifikationskod. Risken är nu att en sådan kod som utvecklats av Microsoft också kommer att stoppa konkurrenters programvara.

1. Hur tänker kommissionen garantera att Microsoft inte missbrukar Palladium för att sätta stopp för konkurrenter? Innebär Palladium en fara för utvecklingen av fri programvara och öppen källkod (open source)?
2. Persondatorer med Palladium fungerar bara med programvara som Palladium tolererar. Är det lagligt att ett företag som självt säljer programvara kan ställa upp regler för detta? Tycker inte kommissionen att det är kommissionen som i egenskap av myndighet skall ställa upp reglerna för detta?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(12 februari 2003)

1. Kommissionen känner till Microsofts Palladium-projekt. Projektet är fortfarande på ett tidigt stadium. Kommissionen har inte mottagit något formellt klagomål och granskar inte Palladium. Kommissionen är dock fullt medveten om de potentiella konsekvenserna av ny teknik såsom Palladium inom en rad områden, bland annat utveckling av programvara med öppen källkod, användarkontroll och användarrättigheter, skydd för privatlivet samt innehållsförserjning. Kommissionen agerar, inom ramen för sina befogenheter, till förmån för innovationer och för en aktiv dialog med alla som har synpunkter på Palladium.
2. Palladium finns ännu inte i några Microsoft-produkter på marknaden. Det är därför för tidigt för kommissionen att bedöma dess verkningar. I egenskap av konkurrensmyndighet är kommissionen angelägen om att se till att marknadsaktörerna agerar på ett sätt som är förenligt med gemenskapens konkurrensregler, så att marknadsförhållanden skapas som gynnar konsumenter, konkurrens och innovationsförmåga.

(2003/C 242 E/076)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3770/02

från Bart Staes (Verts/ALE) till kommissionen

(16 december 2002)

Ämne: Omställning av vapenindustrin

Innan strukturfonderna omorganiserades fanns det ett program som kallades Konver. Genom det kunde vapentillverkare som så önskade få ekonomiskt stöd för omställning till civil produktion. Nu har dessa omställningsåtgärder för vapenindustrin tagits upp i strukturfondernas normala budget.

Kan kommissionen meddela hur mycket pengar som de senaste 15 åren gått till stöd för vapenindustrins omställning? Kan man dessutom meddela hur dessa medel använts per medlemsstat?

Kan kommissionen särskilt ange vilka företag eller myndigheter i Belgien som utnyttjade detta stöd?

Har det redan gjorts en utvärdering av det totala stödet till omställning av vapenindustrin, och kan kommissionen i så fall meddela hur många arbetsplatser som ursprungligen fanns inom vapenindustrin som övergått till den civila sektorn?

Kompletterande svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(11 mars 2003)

Konver-initiativet togs 1993, som en förlängning av de särskilda åtgärderna Perifra I och II som antogs 1991 respektive 1992. Initiativet utformades i slutet av strukturfondernas budgetperiod 1989–1993, inom

ramen för ett årligt program som skulle garantera en koppling till perioden 1994–1999. Ursprungligen avsattes en budget på 130 miljoner ecu för detta gemenskapsinitiativ. 1994 fattades beslut om att förlänga Konver. För perioden 1994–1999 har initiativet blivit tilldelad en budget på 500 miljoner ecu som fördelats på följande sätt:

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	totalt
11,45	2,35	219,4	12,75	23	70,15	—	45,3	0,35	11,45	7,80	95,7	500

Syftet med Konver är att möjliggöra för regioner som är starkt beroende av försvarsindustrin att sprida sina ekonomiska aktiviteter.

De program som är kopplade till detta initiativ har ännu inte avslutats ekonomiskt. Med förbehåll för att programmen kan upphöra definitivt, kan följande uppgifter om Belgien meddelas parlamentsledamoten:

- Under 1994–1999 fick Flandern stöd från ett Konver-program, som berörde de administrativa distrikten Brygge, Leuven, Hasselt, Turnhout och Tongeren. I slutet av 2003 hade sammanlagt 5 806 098,82 euro anslagits i form av medfinansiering av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF).
- De flesta av de medfinansierade projekten bestod i sanering av nedlagda militära tomter eller byggnader. Andra projekt handlade om omstrukturering av industritomter eller -områden. Konver-programmet för Flandern har inte medfinansierats av vapentillverkare som önskar ställa om sin produktion till civila ändamål.
- För Vallonien godkändes ett första Konver-program 1993. Från strukturfonden har 1,096 miljoner euro betalats ut i stöd. Inom denna ram har gemenskapen medfinansierat 6,119 miljoner euro för perioden 1994–1999. Stödet har betalats ut till ett hundratal aktörer, framför allt till små och medelstora företag. Konver-programmet har hjälpt dessa att hitta nya marknader inom andra sektorer. Kommissionen uppskattar att stödet från gemenskapen har skapat 68 nya sysselsättningstillfällen.

Kommissionen vill rikta parlamentsledamoten uppmärksamhet på det faktum att omställningsåtgärder även kan vidtas inom ramen för strukturfondernas operativa program. Enligt gällande förordningar har de företag som har problem med omställning från militär produktion rätt till stöd från strukturfonderna.

(2003/C 242 E/077)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3795/02

från Robert Goebbels (PSE) till kommissionen

(7 januari 2003)

Ämne: Statistik över fattigdomen i världen

I sina publikationer som handlar om globaliseringen, hållbar utveckling och utvecklingsbistånd använder kommissionen ofta statistik över fattigdomen som visar att 1,2 miljarder människor måste leva på mindre än en dollar om dagen och att till och med 1,6 miljarder måste leva på mindre än 2 dollar om dagen.

Vilken trovärdighet har denna slags statistik (som oftast kommer från Världsbanken)? Kan man mäta medelinkomsten i länder där handeln huvudsakligen sker i form av byte av varor och där större delen av produktionen och konsumtionen ingår i en informell ekonomi?

Vilket är det reella värdet av denna typ av lugnande uttalanden? Kan man åstadkomma mer trovärdiga definitioner av fattigdomen i världen?

Svar från Poul Nielson på kommissionens vägnar

(28 februari 2003)

Parlamentsledamoten tar upp ett antal viktiga frågor om hur man bäst kan mäta och definiera fattigdom, som är ett fenomen med flera dimensioner omfattande ekonomiska, sociala och kulturella aspekter.

Fattigdomsforskningen och det empiriska arbetet rörande fattigdom har utvecklats märkbart under de senaste åren, samtidigt som man på politiskt håll mer än tidigare fäst uppmärksamhet vid frågan. Detta märks på att fattigdomsminskning nu är det uttalade huvudmålet för utvecklingsbiståndet för de flesta bi- och multilaterala givarna, inbegripet gemenskapen.

Det finns olika sätt att mäta fattigdom på, och de betonar alla olika dimensioner av den erkänt mångfasetterade fattigdomen, t.ex. dess koppling till inkomster, sysselsättning, hälsa, utbildning eller boende.

Om man använder ekonomiska kriterier, måste man likväl bestämma tröskelvärden och vilka inkomster eller vilken konsumtion som skall användas vid en jämförelse för att bestämma om någon skall anses vara fattig eller ej.

De två vanligaste metoderna för att fastslå ett ekonomiskt tröskelvärde är den relativa respektive den absoluta metoden.

- Ett relativt tröskelvärde uttrycks i förhållande till medel- eller medianinkomsten⁽¹⁾. Andelen fattiga definieras sedan som den del av befolkningen vars inkomst eller konsumtion ligger under en viss procentuell andel av medel- eller medianinkomsten i hela samhället. Denna metod används oftare i industriländer. I medlemsstaterna har man valt 60 % av medianinkomsten som huvudkriterium för att beräkna andelen fattiga i samhället (används i de nationella handlingsplanerna och de flesta relevanta kommissionsdokument, t.ex. vårrapporterna och de gemensamma rapporterna om social integration).
- Ett absolut tröskelvärde bygger på ett lägsta penningbelopp⁽²⁾ som inte är direkt knutet till den allmänna nivån i samhället. Ett välkänt absolut tröskelvärde är Världsbankens "två dollar om dagen".

Man kan också använda tröskelvärden baserade på subjektiva eller administrativa kriterier eller på livsmedelsfördelningen ("food-share").

När man väl bestämt hur fattigdomen skall definieras är det särskilt viktigt vilken källa som väljs för att beräkna andelen fattiga.

Uppgifter om konsumtion, inkomster och utgifter bygger vanligen på hushållsundersökningar som de nationella statistikkontoren genomför, ibland med bistånd utifrån.

Även om kommissionen hoppas att dessa undersökningar är statistiskt representativa och av god statistisk kvalitet, bör man såsom parlamentsledamoten påpekat hålla i minnet att i de flesta länder ingår inte betalningar in natura, byteshandel och överföringar inom den informella ekonomin fullständigt i statistiken över inkomster och utgifter, vilket beror på att dessa uppgifter är svåra att samla in.

Fattigdom kan också mätas på andra sätt än i pengar. Bland dessa ingår mått på mänsklig utveckling och sociala indikatorer, vanligen baserade på uppgifter om hälsa (t.ex. dödlighet och tillgången till näring) och utbildning (t.ex. andelen som går i skola) hämtade från statistiskt representativa nationella hushållsundersökningar. Fördelen med dessa indikatorer är att de ger direkta mått på välstånd som är lättare att undersöka.

Nackdelen är att även om dessa variabler också påverkas av de nuvarande tjänsterna och åtgärderna i ett land, bestäms de i stor utsträckning av långsiktiga faktorer (t.ex. barnens hälsa, mätt genom tillgången till näring och dödligheten, påverkas kraftigt av mödrarnas hälsa på lång sikt). Därför är det svårt att använda dessa resultat som utgångspunkt för strategisk analys och strategiska beslut på kort sikt.

Ibland används kvalitativa (kontextbaserade) undersökningar. Dessa bygger ofta på deltagarstyrda metoder, vilket innebär att man även beaktar erfarenheter, uppfattningar, försörjning, sociala förhållanden, politiska frågor osv.

Denna typ av undersökningar används ofta av icke-statliga organisationer och de ger omfattande och detaljerade upplysningar i ett visst sammanhang. Men det tar lång tid att genomföra dem och att sammanställa uppgifterna, och dessutom är de inte alltid representativa för hela befolkningen.

Det har gjorts flera försök att överbrygga skillnaderna mellan dessa olika tillvägagångssätt och för att få till stånd en kombinerad metod för att mäta fattigdom. Detta har emellertid lett till metodologiska problem som fortfarande saknar en lösning som alla kan godta.

Under tiden kommer kommissionen i sin biståndspolitik att fortsätta att förorda en samtidig användning av resultaten från dessa olika kompletterande metoder när det är möjligt och beroende på tillgängligheten av pålitliga uppgifter.

På internationell nivå återspeglas användningen av dessa kompletterande metoder genom överenskomsten om att använda fem olika indikatorer för att följa utvecklingen mot det första utvecklingsmålet för det nya årtusendet, dvs. utrotning av extrem fattigdom. Dessa indikatorer är: andel av befolkningen som lever på mindre än 1 US-dollar per dag, fattigdomsklyftan, den fattigaste femtedelens andel av den nationella konsumtionen, förekomsten av underviktiga barn (under femåringar) och andel av befolkningen vars energiintag ligger under rekommenderad miniminivå.

Trots de nämnda nackdelarna och såsom parlamentsledamoten mycket riktigt påpekar kommer de ekonomiska åtgärderna mot fattigdom säkerligen att kvarstå som ett viktigt inslag i alla diskussioner om följderna av ekonomisk politik och ekonomiska reformer för de fattiga, eftersom dessa åtgärder utgör ett så pass användbart verktyg för de politiskt ansvariga både i utvecklingsländer och bland givare. Dessutom är den information som erhålls med denna metod lättare att jämföra länder emellan. Det är därför som man gynnar sådana åtgärder när man försöker definiera fattigdomen globalt.

(¹) En viktig fördel med medianinkomst är att den inte påverkas av extremt höga eller låga inkomster.

(²) Detta belopp kan bestämmas på grundval av vissa varor och tjänster som anses vara det minsta man behöver.

(2003/C 242 E/078)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3798/02

från Christos Folias (PPE-DE) till kommissionen

(7 januari 2003)

Ämne: Framsteg i genomförandet av den tredje gemenskapsstödramen

Det tredje årets genomförande av den tredje gemenskapsstödramen för Grekland har just avslutats.

Hur har Greklands utnyttjande av medlen för de operativa programmen i den nationella delen av gemenskapsstödramen utvecklats och hur ser utnyttjandet ut i de enskilda regionerna när det gäller de regionala programmen?

Hur ser vidare utnyttjandet av medlen ut i programmen om ökad konkurrenskraft och främjande av informationssamhället, fiskeriprogrammen, programmet för modernisering av den grekiska järnvägen och programmen inom ramen för Europeiska socialfondens nationella del?

Är kommissionen nöjd med de framsteg som de grekiska offentliga myndigheterna hittills gjort i genomförandet av den tredje gemenskapsstödramen? I vilken omfattning och i vilken form måste enligt kommissionens uppfattning den grekiska regeringen vidta åtgärder för att se till att gemenskapsstödramen genomförs bättre?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar*(12 februari 2003)*

Vi hänvisar till den tabell som skickats direkt till parlamentsledamoten och även till parlamentets sekretariat. I tabellen finns exakta uppgifter om hur både de nationella operativa programmen och de regionala programmen inom den tredje gemenskapsstödramen för Grekland framskrider.

Kommissionens tillfredsställelse med genomförandet av den tredje gemenskapsstödramen för Grekland och vilka åtgärder som skulle kunna förbättra genomförandet beror på resultaten av den utvärdering efter halva tiden som skall göras innan slutet av 2003 i enlighet med artikel 42 i förordningen om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna.

*(2003/C 242 E/079)***SKRIFTLIG FRÅGA E-3805/02****från Michl Ebner (PPE-DE) till kommissionen***(7 januari 2003)*

Ämne: Transit över Alperna

På grund av "Bergens år" uppmärksammas för närvarande särskilt ofta bergsområdena samt att de måste bevaras. Men tvärsigenom Alperna rullar ett allt större antal personbilar och långtradare som i allt högre grad belastar miljön.

Anser inte kommissionen att det skulle vara förnuftigt att genom förstärkt upplysningsarbete föra över trafiken på väg till järnväg?

Om så är fallet, kommer kommissionen på något särskilt sätt att verka för ett snabbt förverkligande av den Brenner-bastunnel som finns omnämnd bland de transeuropeiska näten och som skulle innebära en betydande avlastning för en del av transitsträckan? Om så är fallet, vad avser kommissionen att göra i detalj?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(27 februari 2003)*

Den europeiska transportpolitik som presenteras i vitboken om transport ⁽¹⁾ uppmuntrar ett byte av transportsätt till förmån för järnvägstrafik bland annat i Alperna. Därför uppmärksammas Alregionen också särskilt inom ramen för de transeuropeiska transportnäten. Två av de fjorton prioriterade projekt som beslutades vid toppmötet i Essen, sträckorna Lyon-Torino och Verona-München (Brennerförbindelsen) valdes ut just för att överföra en del av vägtrafiken i Alperna till järnvägen. Kommissionen har också lagt fram ett förslag om att öka den maximala samfinansieringen av järnvägsprojekt från budgeten för de transeuropeiska näten till 20 % i områden med naturliga hinder som Alperna och Pyrenéerna. Detta förslag stöddes i Europaparlamentets första behandling.

En snabb utveckling och utbyggnad av Brenner-bastunneln är fortfarande en topp-prioritet för det transeuropeiska transportnätet. Detta visas inte minst i gemenskapens riktlinjer för utvecklingen av det transeuropeiska transportnätet.

Det är de berörda medlemsstaterna som har ansvar för genomförandet av dessa prioriteringar. Kommissionen har å sin sida varit aktivt delaktig i förberedelserna för Brenner-bastunneln och har varit med och skrivit under flera avtalsmemoranda som bekräftar projektets prioritet och uppmanar de inblandade parterna att främja och underlätta projektets förberedelse, finansiering och utbyggnad. Kommissionens företrädare deltar också aktivt i en regeringskommitté som samordnar och övervakar

projektförberedelserna. Denna kommitté spelade en avgörande roll för inrättandet av en europeisk ekonomisk intressegrupp för Brenner-bastunneln (Brenner Base Tunnel European Economic Interest Grouping (BBT EEIG)), som är den oberoende projektmyndighet som har hand om de undersökningar som behövs för tunnelns utvecklingsstillstånd (tekniska, miljörelaterade, geologiska och ekonomiska undersökningar). BBT undersöker också rättsliga och finansiella möjligheter för genomförandet av projekt (som skall läggas fram inför de berörda regeringarna för beslut).

Utöver sin rådgivande och främjande roll under de senaste åren har kommissionen inom ramen för det transeuropeiska transportnätet också samfinansierat ovan nämnda undersökningar med 50 % av deras kostnader. Förutsatt att den kommande undersökningsfasen (detaljerade tekniska, miljörelaterade och geologiska studier som skall inledas under 2003) genomförs som planerat har kommissionen för avsikt att även framöver ge betydande ekonomiska bidrag.

(¹) KOM(2001) 370 slutlig.

(2003/C 242 E/080)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3818/02

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(9 januari 2003)

Ämne: Kollektivtrafikens ställning inom konkurrensen och inverkan av skatt på bränsle, infrastruktur och biljettförsäljning

1. Har kommissionen noterat en vädjan från EU-kommittén vid Union Internationale des Transports Publics (UITP) med avseende på dess dokument 10979/02 av den 22 juli 2002 om klimatskydd och harmonisering av energiskatter, där det hänvisas till vilken betydelse kollektivtrafiken har för skyddet av miljön och till de ekonomiska hinder som kollektivtrafiken riskerar att drabbas av, om den skattetekniskt skall behandlas på samma sätt som biltrafiken?
2. Delar kommissionen UITP:s farhågor om att kollektivtrafikens ställning inom konkurrensen kommer att försämrats, utgående från uppgifterna om att för närvarande nio av EU:s femton medlemsstater tar ut skatt på dieselolja för kollektivtrafiken i städerna och att ingen medlemsstat från och med 2007 får undanta denna trafik från sådan beskattning, vartill dessutom kommer att tunnelbane- och spårvägsnäten i städerna inte betraktas som järnvägar, för vilka undantagsregler gäller?
3. Anser kommissionen att el, naturgas och flytgas (gasol) redan nu kan göra det helt överflödigt med dieselolja i kollektivtrafiken i städerna och att det dessutom inte går, ens med modern dieselteknik, att uppnå samma miljöeffekter som med naturgas eller flytgas, så att det ur miljövärdssynvinkel är acceptabelt på fortgående basis att missgynna dieseloljan och få bort den?
4. Om det inte kan undvikas att dieselolja fortfarande någon tid framöver skall spela en roll för kollektivtrafiken i städerna, hur avser kommissionen då undvika att kollektivtrafikens ställning inom konkurrensen kommer att försämrats jämfört med den privata motorfordonstrafiken, som är mycket mera ogynnsam för miljön?
5. Vilka andra skattepålagor bidrar till att hindra kollektivtrafikens utvidgning, såsom mervärdesskatt och avgifter för infrastrukturen, och i vilken mån är dessa olika i olika medlemsstater?
6. Vad företar sig kommissionen ytterligare för att vid harmoniseringen av beskattningen inom EU:s medlemsstater ge kollektivtrafiken en gynnsammare ställning än flygtrafiken och den privata motorfordonstrafiken på vägarna?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(28 februari 2003)

Kommissionen känner till UITP:s dokument. Den delar UITP:s uppfattning att miljömålen spelar en allt viktigare roll för kollektivtrafiken.

Däremot delar den inte UITP:s uppfattning att konkurrenskraften för kollektivtransportföretagen nödvändigtvis kommer att försämrats om energibeskattningen ändras.

I dagsläget kan medlemsstaterna undanta kollektivtransportföretag från punktskatter på mineraloljor eller sänka deras skattesats. Efter 2007 kommer situationen att avgöras av förslaget till direktiv om beskattning av energiprodukter⁽¹⁾, som håller på att behandlas. Oavsett slutresultatet av denna process är det viktigt att betona att det inte främst är bränslekostnaderna som avgör kollektivtransportföretagens konkurrenskraft utan istället hur de utnyttjar sin viktigaste och dyraste tillgång, dvs. personalen. I många fall finns det stort utrymme för förbättringar i detta avseende. Om kommissionens förslag till förordning⁽²⁾ om krav på allmänna tjänster inom kollektivtrafiken antas kommer detta att främjas.

För många kollektivtransporttjänster ges ekonomiskt stöd från offentliga myndigheter. I ett urval av 24 städer i medlemsstaterna täckte stödet 48 % av driftskostnaderna. Denna ersättning bör generellt sett öka om bränsleskatterna gör att det blir dyrare att tillhandahålla tjänster. Dessa kostnader skulle kunna täckas av skatteintäkter.

Kommissionen anser inte att el, naturgas och gasol innebär att dieselbränslet kan bli helt överflödigt i dagsläget. Kommissionens mål för 2020 är att 20 % av den diesel och bensin som används för vägtransporter skall ersättas av alternativa bränslen. De nya bränslena bör förbättra försörjningssäkerheten och minska utsläppen av växthusgaser, utan att öka utsläppen av föroreningar. Kommissionen anser att biobränslen, naturgas och väte kommer att få störst betydelse. Frågan om vilken andel av dessa bränslen som kommer att förbrukas av a) specialfordon för stadstrafik, såsom bussar, och b) vanliga bilar och lastbilar måste undersökas närmare. Detta gäller även frågan om vilka konsekvenser en övergång från diesel till naturgas skulle ha sett till utsläpp av växthusgaser och föroreningar. Kommissionen har bitt "Alternative Fuels Contact Group" (som UITP är medlem i) om råd i bland annat dessa frågor. En första rapport väntas under de närmaste månaderna. Kommissionen anser dock att det är troligt att diesel kommer att fortsätta att vara ett viktigt bränsle för bussar på medellång sikt.

Medlemsstaterna har infört en lång rad skatter som påverkar kollektivtransportföretag och konkurrerande transportmedel, såsom bilar. Enligt den information som kommissionen har tillgång till, framför allt från en undersökning som leddes av Oscar Faber år 2000, utgör vissa skattebestämmelser incitament för hållbara transporter medan andra har motsatt effekt.

De skatter och avgifter som enligt undersökningen främjar utvecklingen av kollektivtransporter är bland annat inkomstskatt, fastighetsskatt, byggskatt, parkeringsavgifter, vägtullar, lokal fordonsskatt och konsumtionsskatt.

Medlemsstaterna har rätt att låta företag som bedriver passagerartransporter omfattas av lägre mervärdes-skatt eller helt undanta dem från sådan skatt.

Kommissionen har inte för avsikt att lägga fram något särskilt förslag om beskattning av flygbränsle, eftersom den anser att denna fråga i tillräcklig utsträckning behandlas i förslaget om beskattning av energiprodukter.

⁽¹⁾ EGT C 139, 6.5.1997.

⁽²⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000.

(2003/C 242 E/081)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3847/02**från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen**

(9 januari 2003)

Ämne: En tågtidtabell med gränsöverskridande fjärrförbindelser, tillgänglig för allmänheten i hela Europa fr.o.m. november 2003

1. Känner kommissionen till att då de nya tidtabellerna för järnvägarna i Europa trädde i kraft den 15 december 2002 var det flera järnvägsföretag som inte hade tagit fram sin bok med internationella tidtabeller i tid, eller som t.o.m. helt och hållet lät bli att ge ut en sådan bok?
2. Det tyska järnvägsföretaget DB ger sedan 2001 ut en fullständig "Kursbuch Europa" i samarbete med "European Timetable" som sedan 1873 publicerats av Thomas Cook Publishing och som tidigare endast kunde fås i månadsutgåvor via postbeställning eller genom specialiserade resebokhandlar. Känner kommissionen till att DB, p.g.a. en juridisk konflikt med konkurrenten Connex, förmodligen inte kan sälja de nationella och internationella tidtabeller som börjar gälla den 15 december till allmänheten före eller strax efter detta datum?
3. Anser kommissionen att det från konsumentskyddssynpunkt och med tanke på en bra konkurrensposition för järnvägen i jämförelse med flyget är acceptabelt att de som utnyttjar internationella tågförbindelser får allt svårare att själva jämföra alla tider, resvägar, anslutningar, väntetider, nattåg och biljettpriser som finns innan de väljer en viss tågförbindelse, och att de blir allt mer beroende av den begränsade information som kan fås via luckor på stationerna, telefon, eller Internet som verkligen inte alla har tillgång till, och på så vis är hänvisade till de kanske mindre fördelaktiga och noggranna val som andra gör för deras räkning?
4. Är kommissionen beredd att, i samarbete med järnvägsföretagen i de nuvarande och blivande medlemsstaterna i EU, verka för att det åtminstone en månad innan de nya tidtabellerna börjar gälla i hela Europa den 14 december 2003, skall finnas en bok tillgänglig för alla användare på alla viktiga järnvägsstationer i EU med tidtabeller över de viktigaste genomgående gränsöverskridande fjärrförbindelserna och anslutande eller mellanliggande färjor, liknande eller likadan som den som det tyska järnvägsföretaget DB tidigare erbjöd?
5. Kommer kommissionen att i sin förordning om passagerares rättigheter 2003 ta med en klausul om vite för de järnvägsföretag som inte ger ut tidtabeller för allmänheten i rätt tid?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(26 februari 2003)

Kommissionen känner till de förändringar av den internationella järnvägstrafikensom som de europeiska järnvägsföretagen vidtog den 15 december 2002. Kommissionen beklagar att en del järnvägsföretag inte i tid har kunnat ge ut tidtabeller för den internationella trafiken, särskilt som tidtabellerna är ett av de viktigaste hjälpmedlen för att göra att de trafiktjänster som de erbjuder i Europa blir kända. Kommissionen befarar att denna miss kommer att bidra negativt till arbetet med att uppnå ett av målen med den gemensamma transportpolitiken, nämligen att järnvägens andel av transporterna skall bibehållas och kanske rentav ökas genom en övergång av passagerartrafik från vägar till järnvägar.

Inom ramen för arbetet med att åstadkomma driftskompatibilitet mellan medlemsstaternas olika järnvägsnät kommer en teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) att utarbetas för telematiktillämpningar riktade till resande. (TSD förkortas TSI på engelska, som står för "Technical Specification for Interoperability". Det är en specifikation av de grundläggande krav som måste uppfyllas för att åstadkomma driftskompatibilitet hos det transeuropeiska konventionella järnvägsnätet i enlighet med direktiv 2001/16/EG) (1). Den aktuella TSD:n måste garantera att utbytet av information om persontrafik fungerar ihop, i synnerhet ur teknisk synpunkt. TSD:n bör också bidra till att de resande på ett enkelt sätt får tillgång till trafikinformationen.

Kommissionen har för avsikt att i sitt kommande förslag (om resandes rättigheter och skyldigheter inom den internationella järnvägstrafiken) att ta med även bestämmelser om internationell integrering av internationell trafikinformation och av biljettförsäljning, liksom möjligheten att köpa samtrafikbiljetter till

resor som utförs av flera järnvägsföretag i kombination ("integrated tickets"). Läget på den internationella persontrafikmarknaden är för närvarande sådant att det inte är nödvändigt att införa viten för järnvägsföretag som inte ger ut sina tidtabeller i tid.

Kommissionen skulle också vilja framhålla att Internationella järnvägsunionen (UIC) den 3 december 2002 presenterade databasen Merit ("Multiple European Railway Integrated Timetable Storage"). Där kan man centralt lagra tidtabellsdata för tåg både i inrikes och i internationell trafik i Europa (omkring 180 000 tåg från 32 europeiska järnvägsföretag omfattas). UIC har också påbörjat utvecklingen av Prifis ("Price and Fare Information System"), som kommer att ge resande och biljettförsäljare tillgång till all information de behöver för att planera resor och köpa biljetter – dvs. tidtabellsuppgifter, priser för olika produkter med uppgift om själva reseavgiften och om tillhörande villkor (för biljettköp, resa och tjänster efter biljettköp) samt uppgift om tillgången på sitt- och sovplatser. Man räknar med att Prifis kommer att vara i bruk i slutet av 2005.

Vidare har Europeiska järnväggemenskapen (CER, "Community of European Railways") nyligen tagit ett initiativ till att förbättra servicen inom den internationella järnvägstrafiken. Ett av inslagen är att förbättra resandearbetsinformationerna genom att införa internationellt integrerade informations- och biljettsystem.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftkompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001).

(2003/C 242 E/082)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3870/02

från Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) till kommissionen

(10 januari 2003)

Ämne: Stängning av allmänhetens tillgång till Eurodicautom

Kan kommissionen ange om Eurodicautom, Europeiska kommissionens termdatabas, kommer att stängas för allmänheten i enlighet med uppgifter i vissa europeiska tidningar?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(21 februari 2003)

Kommissionen har inte fattat något beslut om att stänga denna databas för allmänheten. Den tar dock tillfället i akt att informera parlamentsledamoten om att Eurodicautom snart kommer att ingå i en ny interinstitutionell termdatabas som skall samla innehållet i de databaser som redan finns inom EU:s olika institutioner och organ.

Syftet med projektet är att klara av utmaningarna i samband med den kommande utvidgningen och problemen med termuppgifter på ungefär 20 språk.

I samband med projektet kommer kommissionen – i samråd med andra institutioner och partner i projektet – att undersöka frågan om tillgång till den nya databasen i beaktande av behovet av en sund förvaltning av offentliga medel. Användarna kommer naturligtvis att hållas informerade om utvecklingen av projektet via lämpliga kanaler, bland annat de befintliga webbplatserna.

(2003/C 242 E/083)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3883/02**från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen**

(13 januari 2003)

Ämne: Information om användningen av EU-bidrag till ett integrerat informationssystem i Grekland

På webbsidan "Ergorama" som ingår i det integrerade informationssystemet inom ramen för det tredje gemenskapsstödsprogrammet ges information om finansieringen av områdesbestämda och regionala verksamhetsprogram och projekt, som är integrerade i olika delprogram. Men det finns ingen information om öronmärkta och villkorade anslag eller om utgifter som skall genomföras. Detta gör att berörda instanser och medborgare inte har tillgång till relevant information från kommissionen utan endast får lita till information från de grekiska myndigheterna.

Jag skulle vilja att kommissionen svarade på följande frågor:

1. Anser inte kommissionen att man regelbundet borde kunna uppdatera webbsidan "Ergorama" med information om användningen av anslagen inom ramen för det tredje gemenskapsstödsprogrammet?
2. Är det praxis i andra medlemsstater att de ansvariga myndigheternas genom sina IT-system lämnar information om användningen av EU:s bidrag?

Svar från Micheale Schreyer på kommissionens vägnar

(18 februari 2003)

1. Webbplatsen "Ergorama" (<http://www.mnec.gr/ergorama/defaultx.asp>) är den viktigaste tillträdessidan till informationssystemet för förvaltning ("Ο.Π.Σ.-Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα"), för samtliga parter (förvaltningsmyndigheter, gemensamma utbetalningsmyndigheter, mottagare, ministerier och grekiska medborgare). Det finns många upplysningar om strukturfonderna, operativa program och prioritetcentret (i ett antal Exceltabeller och dokument i Word och Acrobat), men det finns för närvarande inga uppgifter om utgifterna och utnyttjandet av resurserna.

Information om utgifterna kan emellertid hittas på ekonomiministeriets webbplats (<http://www.mnec.gr/ypourgeio/default.asp>) eller på den webbplats som utformats särskilt för gemenskapens strukturstöd (<http://www.hellaskps.gr/>). De uppgifter som finns på dessa webbplatser kommer från uppgifter som lagrats i informationssystemet för förvaltning, och de aktualiseras varannan eller var tredje månad.

Under överläggningar mellan de grekiska myndigheterna och kommissionen har man vid flera tillfällen diskuterat möjligheterna att direkt offentliggöra uppgifter om utgifterna på webbplatsen "Ergorama". Förslaget behandlas av de grekiska myndigheterna.

2. Ansökningarna inom informationssystemet för förvaltning är obligatoriska för samtliga medlemsstater. Mängden information som finns officiellt tillgänglig på webbplatsen (eller de respektive finansministeriernas webbplatser) varierar emellertid mycket mellan medlemsstaterna. Alla medlemsstater uppfyller minimikraven (beträffande vilken information som är tillgänglig för offentligheten), men varje medlemsstat har på egen hand beslutat om vilka ytterligare uppgifter som skall läggas ut på deras webbplatser. En del medlemsstater har nöjt sig med att lägga ut ett minimum av uppgifter, medan andra lämnar ut flera uppgifter och har länkar till andra webbplatser.

Grekland webbplats ("Ergorama") hör till de mest detaljerade och informativa. Inte nog med det, man har dessutom röjt ny mark genom att lägga till en möjlighet för de slutliga mottagarna att koppla upp sig på platsen direkt, och tillhandahålla ett "Oracle"-verktyg (Discoverer) så att man kan få tag i nödvändiga uppgifter i realtid via en direkt länk till databasen.

Det är också värt att konstatera att kommissionen varje år offentliggör en analys av budgetgenomförandet under strukturfonderna som omfattar samtliga medlemsstater. Senast offentliggjordes denna i april 2002, och den omfattade 2001.

(2003/C 242 E/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3885/02**från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen**

(13 januari 2003)

Ämne: Användningen av gemenskapsanslagen i EU:s medlemsstater i slutet av 2002

Kan kommissionen svara på hur stort beloppet är för öronmärkta anslag och anslag som måste användas före slutet av 2002 inom gemenskapsstödrampen för varje medlemsstat i EU?

Svar från Michaele Schreyer på kommissionens vägnar

(21 februari 2003)

De begärda upplysningarna finns i den tabell som skickas direkt till parlamentsledamoten och parlamentets generalsekretariat. När det gäller gemenskapsinitiativet Interreg kan beloppen för åtaganden och betalningar inte jämföras med de belopp som öronmärkts för varje enskilt land (kolumnen för tilldelning), eftersom åtaganden och betalningar i gemenskapens räkenskaper fördelas på det land som samordnar programmet. I motsats till vad som är fallet för övriga gemenskapsinitiativ är därför inte tabellen uppdelad på medlemsstat.

(2003/C 242 E/085)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3889/02**från Olivier Dupuis (NI) till kommissionen**

(13 januari 2003)

Ämne: Begäran om utlämning av Khemais Toumi från Frankrike till Tunisien

Frankrike har på begäran av de tunisiska juridiska myndigheterna arresterat Khemais Toumi, en tunisisk företagare som bott i Frankrike många år, och planerar att utlämna denne till Tunisien. Enligt välinformerade källor har Toumi fängslats och hotas med utvisning på grundval av två rättsutslag, varav det första inte är giltigt i dag och det andra gäller ett förtalsärende. Khemais Toumi, som tidigare under sin studietid i Montpellier var aktiv inom extremvänstern, har de senaste åren aldrig tvekat att stödja offren för president Ben Alis repressiva politik och konsekvent kritiserat korruptionen, framför allt när det gäller de affärer i Schweiz och Europeiska unionen som personer nära presidenten varit inblandade i.

Vilka uppgifter har kommissionen tillgång till när det gäller Khemais Toumi? Vad ämnar kommissionen göra för att förhindra att en person som förföljs av politiska skäl, vilket uppenbarligen är fallet när det gäller Toumi, utlämnas till ett land – Tunisien – där han kommer att utsättas för kränkande behandling och där han kommer att ställas inför rätta utan minsta garanti för att internationella regler respekteras? Vad anser dessutom kommissionen om den dramatiska ökningen av brott mot grundläggande rättigheter i Tunisien de senaste veckorna?

Svar från António Vitorino på kommissionens vägnar

(26 februari 2003)

Kommissionen förfogar över samma information om Khemais Toumi som parlamentsledamoten.

Kommissionen håller uppsikt över fall av rapporterade kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Tunisien i samverkan med medlemsstaterna. Den politiska dialogen med de tunisiska myndigheterna i denna fråga sköts också lokalt av medlemsstaternas ambassader och kommissionens delegation.

Beträffande den eventuella kränkningen av de grundläggande rättigheterna i en medlemsstat är situationen den följande: Det är kommissionens plikt att se till att de grundläggande rättigheterna iaktas i fråga om EG:s lagstiftning, men däremot har kommissionen inte några befogenheter att undersöka om den nationella lagstiftning och praxis, som ligger utanför EG-rättens räckvidden, överensstämmer med Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Detta konstaterade bygger på rättspraxis i EG-domstolen (bl.a. i målen Demirel, Wachauf och E.R.T.) och återspeglas även i artikel 51.1 i Europeiska unionens grundläggande rättigheter.

Kommissionen har inte några befogenheter att ingripa mot medlemsstaters beslut om handläggningen av utlämningsansökningar från länder utanför EU, som i fallet med Khemais Toumi från Frankrike till Tunisien. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna handlägger dessa ärenden.

Om Khemais Toumi skulle ha ansökt eller skulle ansöka om asyl i Frankrike måste det vidare understrykas att några EG-bestämmelser, baserade på artikel 63 i EG-fördraget, ännu inte införts. Rådet befinner sig fortfarande i förhandlingar om förslagen till ett direktiv om miniminormer för asylförfaranden och till ett direktiv om när personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd. Det finns därför för närvarande inte någon EG-lagstiftning som gör det möjligt för kommissionen att inhämta upplysningar om individuella asyl- och invandringsärenden, vilket innebär att kommissionen inte har någon befogenhet att på denna grundval ingripa mot de franska myndigheterna.

(2003/C 242 E/086)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3927/02
från Graham Watson (ELDR) till kommissionen

(15 januari 2003)

Ämne: Patentering av programvara

Vad kan kommissionen göra för att säkra att dess förslag till patentering av programvaror inte medför att Internetanvändarna berövas fördelarna med de utmärkta tillämpningsprogram och operativsystem som utvecklats tack vare modellen med "free" och "open source"-programvara?

Svar avgivet av Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(11 februari 2003)

Datorprogramvara är enligt europeisk patentkonvention och medlemsstaternas lagar såsom sådan undantagen från patenterbarhet och kommissionen avser inte att ändra detta förhållande.

Kommissionens förslag till direktiv om patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar som framlades i februari 2002⁽¹⁾ är således inte avsett att vidga patenterbarhetsområdet. Vad som avses är snarare att utforma enhetliga bestämmelser som skall följas av patentbyråer och patentdomstolar vid bedömning av patenterbarhet hos de uppfinningar som gäller den utrustning eller de metoder som innebär användning av datorprogramvara. Detta krävs då den europeiska patentkonventionen för närvarande inte ingår i gemenskapslagstiftningen, medan medlemsstaterna däremot är bundna av den, och det i praktiken inte alltid är så att respektive nationella lagar tolkas enhetligt i synnerhet inte när det gäller särskilda detaljer.

Ett direktiv som inte ändrar den övergripande bedömningen av vad som är patenterbart eller inte kommer inte att beröva Internetanvändarna något som de annars skulle ha kunnat dra nytta av. Oavsett om den levereras fritt (free), som öppen källkod (open source) eller under någon annan affärsmodell, kommer emellertid både användarna och utvecklarna av programvaran att erfara de fördelar som följer av den ökade rättssäkerhet och den enhetlighet i praktiken som direktivet skall medföra.

Vissa av de ändringar som diskuterades, medan förslaget studerades i rådet, torde medföra ännu större rättssäkerhet genom att en mer exakt definition ges åt det, som då det inte bidrar med något i tekniskt hänseende skulle kunna undantas från patenterbarhet. Kommissionen har antytt att den under pågående förhandlingar skall beakta dessa ändringar.

Det finns dessutom ett viktigt skydd för programvaruutvecklare i artikel 6 i förslaget som kommer att medföra att utövandet av patenträttigheter inte kan inkräkta på de undantag som avses i rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram⁽²⁾ genom copyright i samband med syftet att uppnå samverkans effekter.

Kommissionen åläggs slutligen enligt artiklarna 7 och 8 i förslaget att övervaka och till rådet och parlamentet inrapportera följderna för innovation och konkurrens av datorrelaterade uppfinningar både i Europa och internationellt. I denna bestämmelse, som utformats mer omfattande än för att endast beakta följderna av direktivet, ges en värdefull metod för att möta oförutsedd kommande utveckling inom denna sektor.

⁽¹⁾ EGT C 151, 25.6.2002.

⁽²⁾ EGT L 122, 17.5.1991.

(2003/C 242 E/087)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0010/03

från Alexander de Roo (Verts/ALE) till kommissionen

(10 januari 2003)

Ämne: En gemenskapsmyndighet för vattenfrågor

Medlemsstaterna kämpar allt oftare med högt vattenstånd och översvämningar, särskilt när det gäller floderna Donau, Elbe, Rhen, Maas och Schelde.

Till en del kan dessa problem förklaras med att det saknas en övergripande vattenförvaltning. Det handlar inte i första rummet om vattenkvalitet. På detta område har det gjorts stora framsteg under de senaste decennierna, särskilt genom ramdirektivet om vattenpolitiken (2000/60/EG⁽¹⁾) som kommer att träda i kraft den 22 december 2003. Enligt denna gemenskapslag behöver vattenmängderna endast registreras (enligt bilaga I) men inte regleras.

Dessutom finns det sedan tidigare internationella organ som inrättats för kontroll av vattenkvaliteten, såsom Rehnkommissionen och Donaukommissionen. De befintliga internationella vattenförvaltningsorganen har dock inga befogenheter när det gäller styrningen av vattenmängder. Vid styrning av flodernas vattenmängd tar alltför många ansvariga myndigheter på regional och nationell nivå för liten hänsyn till vikten av att utforma och återställa naturliga områden där vattnet hålls kvar, en noggrann förvaltning av områdena mellan flod och flodvall samt en hållbar förvaltning av dammarna. Denna försummelse får ofta förödande följder nedströms, vilket vi kunde se 2002 för Elbe och Donau, och som vi erfar nästan årligen för Rhen, Maas och Schelde.

Håller kommissionen med frågeställaren om att styrningen av vattenmängderna i de gränsöverskridande flodernas flodområden är ett gränsöverskridande problem som bara kan angripas effektivt på EU-nivå?

Är kommissionen beredd att inom kort undersöka huruvida det finns rättslig grund i EU-fördragen för att inrätta en myndighet på gemenskapsnivå för de stora gränsöverskridande flodernas flodområden — i första hand Elbe, Rhen, Maas och Schelde — vilken även kan ta sig an de gränsöverskridande vattenmängd-problemen?

Om Europeiska kommissionen anser att de befintliga lagarna och bestämmelserna inte ger utrymme för att inrätta en sådan myndighet, är man då beredd att ange vilka åtgärder som man anser måste vidtas för att skapa en rättslig grund som gör det möjligt att ta itu med de stora europeiska flodernas gränsöverskridande vattenmängdsproblem?

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(6 februari 2003)

Ramdirektivet om vattenpolitiken⁽¹⁾ gäller utvalda frågor rörande vattenkvantiteter, exempelvis vattenkvantitet som obligatorisk del av god grundvattenstatus, och skall främja en hållbar, långsiktig jämvikt mellan tillgängliga resurser och uttag. Ramdirektivet kommer visserligen att bidra till att mildra effekterna av översvämning och torka (se artikel 1 e), men innehåller inga verksamhetsmål för förebyggande av och skydd mot översvämningar, inte minst på grund av att det har artikel 175.1 i EG-fördraget som rättslig grund.

De internationella flodkonventioner som ledamoten nämner (Rhen, Elbe, Schelde, Maas) har förebyggande av översvämningar som ett av sina stadgade mål och bidrar aktivt till förebyggande av och skydd mot översvämningar⁽²⁾. Kommissionen, som företräder unionen i konventionernas organ, stöder aktivt dessa ansträngningar.

Kommissionen, medlemsstaterna och kandidatländerna inledde 2002 ett omfattande samarbete i fråga om översvämningar. Utöver den formella räckvidden av ramdirektivet om vattenpolitiken kommer informations-, kunskaps- och erfarenhetsutbyte om förebyggande av och skydd mot översvämningar under 2003 att resultera i ett gemensamt dokument om de bästa lösningarna för prognos, förebyggande och lindring av översvämningar. Samtidigt arbetar kommissionen med ett horisontellt initiativ om miljörisker (skogsbränder, jordbävningar, översvämningar och tekniska risker). Ett meddelande från kommissionen om detta initiativ planeras under första hälften av 2003. När meddelandet diskuterats och de bästa lösningarna sammanställts, kommer kommissionen att undersöka om det finns behov av och utrymme för eventuella rättsliga ramar. Parallellt med detta har kommissionens gemensamma forskningscentrum utvecklat ett prognos- och modelleringsinstrument för Oders avrinningsområde. Detta instrument skall nu också tillämpas och tas i bruk för Elbes och Donaus avrinningsområden.

Europeiska regionala utvecklingsfondens (ERUF) gemenskapsinitiativ Interreg III för 2000–2006 kan bidra med gemenskapsdriftsstöd för främjande av pågående insatser på internationell nivå avseende förebyggande av och skydd mot översvämningar. Särskilt del B i initiativet, som gäller gränsöverskridande samarbete, skall främja god förvaltning av naturresurser, bland annat vattenresurser, genom integrerad fysisk planering.

Transnationella program omfattar gränsöverskridande floders avrinningsområden som Rhen–Maas (program för nordvästra Europa), Donau och Oder–Neisse (Cades-programmet för Centraleuropa, Adriatiska området och Sydösteuropa) och alpregionen (programmet för Alpområdet). Till de prioriterade åtgärderna i dessa program hör förebyggande av naturkatastrofer såsom översvämningar.

Bland annat kan följande typer av åtgärder finansieras på transnationell grund:

- Framtagande av gemensamma strategier för riskhantering i översvämningshotade områden.
- Utarbetande och genomförande av integrerade strategier och åtgärder för förebyggande av översvämningar i transnationella flodområden.
- Infrastrukturinvesteringar, exempelvis för byggande av retentions- och översvämningssområden eller för återställande av tillflödets ursprungslägen och återställande av översvämningssområden.
- Förbättrad observation, prognos, datautbyte, övervakning och riskhantering samt provning av ny teknik (t.ex. simuleringsmodeller, meteorologisk övervakning osv.) i olika storleksordningar.
- Utveckling av nya och effektivare planeringsinstrument (planer över riskzoner, modeller) för förebyggande av naturkatastrofer i översvämningshotade områden.
- Utveckling av informationssystem för optimal informationsspridning i syfte att skydda människor mot översvämningar och öka det allmänna riskmedvetandet.
- Förbättring av befintliga prognos- och varningssystem. Främjande och praktisk tillämpning av goda lösningar, t.ex. förbättrade övervaknings-, varnings- och skyddssystem.

Inom ramen för programmen löper redan en rad projekt på ovannämnda områden, där olika aktörer medverkar och samarbetar för att förbättra förebyggandet av översvämningar.

Redan under strukturfondernas förra programperiod (1997–1999) gavs genom initiativet IRMA (Interreg Rhein–Meuse Activities, "Interregverksamhet Rhen–Maas") ekonomiskt stöd till förebyggande av översvämningar i Rhens och Maas avrinningsområden (över 130 miljoner euro från ERUF, det totala finansieringsbeloppet uppgick till över 400 miljoner euro).

Under innevarande period, 2000–2006, har man i programmet för nordvästra Europa öronmärkt störst budget för förebyggande av översvämningar. Programåtgärden för förebyggande av översvämningsskador har anslag på runt 92,3 miljoner euro, varav 46,2 miljoner euro kommer från ERUF. För Cadses-programmets prioriterade område miljöskydd öronmärks runt 28,5 miljoner euro för eventuella åtgärder på områdena miljöskydd, riskhantering och integrerad vattenförvaltning. I programmet för Alpområdet anslås för samarbete i fråga om naturliga risker totalt 17 miljoner euro, varav 8,5 miljoner euro kommer från ERUF.

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.
- (²) Rhen: Handlingsplan för förebyggande av översvämningar antagen, håller på att genomföras. Elbe: strategi för förebyggande av översvämningar antagen, utkast till handlingsprogram till följd av 2002 översvämningsskatastrof granskas för närvarande, förväntas bli antagen i slutet av 2003. Donau: minimering av översvämningseffekterna som ett led i det antagna handlingsprogrammet, uppföljning pågår. Maas och Schelde: förebyggande av och skydd mot översvämningar är en nyckelfråga i de nyligen undertecknade konventionerna.

(2003/C 242 E/088)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0013/03

från Theresa Villiers (PPE-DE) till kommissionen

(20 januari 2003)

Ämne: Direktivet om investeringstjänster

I vilken mån anser kommissionen att det ändrade direktivet om investeringstjänster bör förhindra införandet av bestämmelser som skulle möjliggöra försäljning av investeringsprodukter eller investeringstjänster såvida de inte föregås av åtgärder för att säkerställa att de är lämpliga för enskilda, potentiella kunder?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(12 februari 2003)

Kommissionen har för avsikt att stärka gemenskapens rättsliga regelverk för att skydda investerare genom att öka investeringsföretagens skyldigheter när de erbjuder tjänster till kunder.

I detta syfte är medlemsstaterna skyldiga enligt artikel 18 i förslaget (¹) att se till att investeringsföretagen får nödvändig information från kunden beträffande dennes kunskaper och erfarenheter på investeringsområdet, målen för investeringarna och kundens ekonomiska situation så att investeringsföretaget kan avgöra vilka investeringstjänster och finansiella instrument som passar för den kunden. Kommissionens metod grundar sig på den nuvarande artikel 11 i det befintliga investeringstjänstedirektivet (²). Denna metod överensstämmer med den bok med harmoniserade uppföranderegler som godkänts av EVTK.

Kommissionen anser det är oundgängligt för investeringsföretag som agerar på uppdrag av en kund, för att ordentligt uppfylla sina tjänsteåligganden mot kunderna, att få den informationen och bedöma lämpligheten för kunden i fråga, av de tjänster eller transaktioner i finansiella instrument som det är frågan om. Kommissionen inser dock till fullo att denna bedömning är mycket ingående och måste genomföras mycket noggrant för att bland annat ta hänsyn till arten av tjänst (något som endast kräver ett automatiskt enstaka verkställande räcker kanske inte till vid individuell portföljförvaltning) och den finansiella produkten.

Artikel 18 anger klart en differentiering i kraven på lämplighet och "känn din kund", med hänsyn till arten av investeringstjänst. Detta kommer att garantera att formen och omfattningen av denna bedömning genomförs på ett sätt som är lämpligt för att förse kunder med billiga och flexibla mäklartjänster, samtidigt som hänsyn fortfarande tas till hur transaktioner i olika finansiella produkter kan innebära olika grader av marknadsrisk för investerare.

(¹) KOM(2002) 625 slutlig.

(²) Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet, EGT L 141, 11.6.1993.

(2003/C 242 E/089)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0015/03
från Christopher Huhne (ELDR) till kommissionen

(20 januari 2003)

Ämne: Anställda vid kommissionen

Kan kommissionen för vart och ett av de senaste fem åren (inklusive 2002, om uppgifter finns tillgängliga) uppge det totala antalet anställda vid kommissionen, summan av samtliga löner samt genomsnittslönen för de anställda?

Kan kommissionen även uppge de kommissionsanställdas procentuella andel av det totala antalet anställda vid kommissionen, rådet och parlamentet, och av det totala antalet anställda vid samtliga gemenskapsinstitutioner?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(3 april 2003)

1. Tabellen nedan visar antalet anställda i kommissionen, den totala lönekostnaden (totalbeloppet av utbetalningar som belastar de olika kontona i budgeten och alla därmed sammanhängande tillägg och kringkostnader) och den genomsnittliga utgiften per anställd. Uppgifter finns lätt tillgängliga bara för de senaste fyra åren.

(i euro)

År	I	II	III
	Kommissionen Totalt antal anställda (tjänstemän och tillfälligt anställda, extra- anställda och lokalanställda, extra- särskilda sakkunniga och andra)	Total lönekostnad	Genomsnittslön för de anställda per år
1999	24 877	1 709 133 547	68 703
2000	25 027	1 767 988 924	70 643
2001	25 585	1 856 899 099	72 578
2002	26 394	1 954 456 016	74 049

2. Eftersom kommissionen inte har tillgång till uppgifter om antalet anställda vid de andra institutionerna finner parlamentsledamoten nedan andelen tjänster i kommissionens tjänsteförteckning jämförd med antalet tjänster i tjänsteförteckningarna för alla institutionerna. Tjänsteförteckningarna innehåller bara tjänster för tjänstemän och tillfälligt anställda.

År	Kommissionen (fasta och tillfälliga tjänster)	Alla EU:s institutioner (fasta och tillfälliga tjänster)	%
1998	21 495	30 384	70,74
1999	21 603	30 599	70,60
2000	21 703	30 819	70,42
2001	22 306	31 604	70,47
2002	22 453	31 861	70,58

Kommissionen: alla budgetar (administration, forskning och teknisk utveckling, publikationskontoret, OLAF, Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor).

Institutionerna: kommissionen, parlamentet och Europeiska ombudsmannen, rådet, EG-domstolen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och den gemensamma organisationsstrukturen).

(2003/C 242 E/090)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0039/03
från Renato Brunetta (PPE-DE) till kommissionen

(21 januari 2003)

Ämne: Allvarlig olycka, i enlighet med definitionen i artikel 3 i direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996, "Seveso 2", vid Petrolchimico i Porto Marghera den 28 november 2002

Med beaktande av:

- att det inträffade en allvarlig olycka den 28 november 2002 vid Stabilimento Petrolchimico i Porto Marghera (i Venedig i Italien) – så som begreppet "allvarlig olycka" definieras i artikel 3 i direktiv 96/82/EG⁽¹⁾ av den 9 december 1996, kallat "Seveso 2": en kraftig explosion som följdes av en brand drabbade två upplag med klorharts, vilket ledde till ett okontrollerat utsläpp av giftiga ämnen, bland annat dioxin. Fyra personer skadades i explosionen och hela befolkningen i områdena Marghera och Mestre (cirka 200 000 personer) larmades och uppmanades att stänga in sig i sina hus,
- att DCE och VCM är cancerogena ämnen som står upptagna i bilaga 1, del 1 till direktivet Seveso 2,
- att företaget som ägde anläggningarna ingav en begäran om tillstånd att utöka produktionen av såväl VCM som PVC för miljöministern i juni 2000,
- att den bedömning som gjordes av den nationella kommittén för miljökonsekvensbedömning (VIA) yttrade sig negativt om begäran (den 1 augusti 2002), liksom ministeriet för kulturtillgångar och kulturella aktiviteter, som även avgav ett negativt yttrande,
- att VIA är det instrument som gör det möjligt för de italienska medborgarna och institutionerna att få kännedom om innehållet i ansökan och slutrapporten från kommittén, vilket förverkligar en av de grundläggande principerna i en miljökonsekvensbedömning: information till allmänheten,

undrar frågeställaren:

- varför ministern för miljö och territoriellt skydd över fem månader efter VIA-kommitténs yttrande ännu inte har utfärdat ett negativt utlåtande om miljökonsekvenserna för begäran att öka produktionen av VCM och DCE,
- varför Europeiska kommissionen, med tanke på den nuvarande gemenskapslagstiftningen, ännu inte har inlett en utförlig undersökning av samtliga kemiska anläggningar i Porto Marghera som utgör en reell fara för den bosatta befolkningens och de anställdas säkerhet och hälsa.

⁽¹⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(3 mars 2003)

Kommissionen har endast de befogenheter som fastställs i EG-fördraget. Enligt artikel 211 i fördraget skall kommissionen se till att gemenskapslagstiftningen tillämpas på ett korrekt sätt i alla medlemsstater. Den har således befogenhet att kontrollera hur medlemsstaterna tillämpar rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där

farliga ämnen ingår⁽¹⁾, men den kan inte överta medlemsstaternas ansvar. Enligt artikel 18 i direktiv 96/82/EG skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna upprätta ett system för tillsyn eller andra kontrollåtgärder som lämpar sig för den aktuella typen av verksamhet. Kommissionen har således inte befogenhet att inspektera de anläggningar som omfattas av direktivet.

Eftersom den inte närmare känner till den situation som parlamentsledamoten beskriver kommer kommissionen dock att vidta lämpliga åtgärder för att samla in information om dessa förhållanden och, inom ramen för sina befogenheter enligt fördraget, se till att gemenskapslagstiftningen efterlevs.

Det italienska dekretet om slutförande av förfarandet för miljökonsekvensbedömning (MKB) av projektet för att öka produktionen av både vinylkloridmonomer och diklorethan i Porto Marghera är i detta skede inte av betydelse i förhållande till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽²⁾, efter ändringarna genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997⁽³⁾. Det kan däremot bli aktuellt om och när tillståndsansökan beviljas.

I artikel 9 i direktivet fastställs följande: När ett beslut att bevilja eller avslå en tillståndsansökan har fattats, skall den ansvariga myndigheten eller de ansvariga myndigheterna informera allmänheten om detta på lämpligt sätt och låta allmänheten få tillgång till information om:

- innehållet i beslutet och varje villkor som är knutet till detta,
- de huvudsakliga skäl och överväganden som beslutet grundar sig på,
- en eventuell beskrivning av de huvudsakliga åtgärderna för att undvika, minska och om möjligt neutralisera de allvarigaste negativa effekterna.

På grundval av den information som parlamentsledamoten lämnat, konstaterar kommissionen att det i detta fall ännu inte antagits något beslut om att bevilja eller avslå tillståndsansökan. Det faktum att det italienska MKB-dekretet inte offentliggjorts är således inte av betydelse i förhållande direktivet och det kan inte konstateras att det skett någon överträdelse av det ändrade direktivet 85/337/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 10, 14.1.1997.

⁽²⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

⁽³⁾ EGT L 73, 14.3.1997.

(2003/C 242 E/091)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0071/03

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(23 januari 2003)

Ämne: Magasinering av högvattenflöden i floderna och en jämn fördelning av flodernas övre och nedre lopp i de berörda medlemsstaterna

1. Utgår kommissionen från att översvämningarna i europeiska floder inte längre kan betraktas som tillfälliga olyckshändelser utan som ett strukturellt problem som bara tilltar och som förorsakas av att skogar avverkas, jordbruksmark dräneras, flodernas övre lopp kanaliseras och görs smalare, Alpernas glaciärer smälter snabbare, nederbörden ökar till följd av att växthuseffekten för med sig en allmän uppvärmning, marker täcks med olika slag av ytbeläggning och havsytan stiger med 1,2 cm per år?

2. Känner kommissionen till att en stor del av problemen förorsakas längs de övre loppen av floderna Oder, Elbe, Rhen, Maas, Schelde och Donau, medan ansvaret för att lösa dem hittills ofta kommit an bara på de stater som ligger utmed de nedre loppen av floderna, vilket lett till att problemen från ett antal (nuvarande eller blivande) medlemsstater övervälrats på andra medlemsstater?

3. Känner kommissionen till att Nederländerna, som en yttersta åtgärd för att skydda platser mot översvämning, undersöker möjligheten att 10 000 ha låglänt jordbruksmark skulle användas som uppsamlingsbäcken för vatten då det råder högvatten i floderna Rhen och Maas och att detta skulle leda till att bondgårdar och rentav hela byar måste försvinna samt att genomförandet av detta projekt skall kosta 15 miljarder euro, oräknat de 4,5 miljarder euro som kommer att behövas för omfattande arbeten för att skydda kuster och flodstränder?

4. Vilka möjligheter finns det att på kort sikt använda EU:s katastroffond (solidaritetsfond) också för förebyggande åtgärder som ger avsevärt ökade möjligheter att längs de övre loppen av floderna längre hålla kvar regnvatten och smältvatten i marken, även med tanke på att ständigt nya maximnivåer i flodernas vattenföring leder till fortsatta och ökande katastrofer utmed de nedre loppen av floderna, så att de stater som ligger där måste vidta ytterst kostsamma åtgärder som stöter på motstånd bland allmänheten?

5. Vad annat gör kommissionen för att få till stånd en jämnare fördelning av arbetsinsatser och kostnader mellan de övre och de nedre loppen av gränsöverskridande floder och de berörda medlemsstaterna?

Källa: TV Nederland 1, programmet Zembla, den 2 januari 2003, "De nieuwe watersnood".

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(10 mars 2003)

1.- 3. och 5. Inom det avrinningsområde som frågeställaren avser (Oder, Elbe, Rhen, Maas, Schelde och Donau) har internationella flodkonventioner upprättats. Gemenskapen är avtalsslutande part till de flesta av dessa, och har observatörstatus i fråga om Maas och Schelde. I dessa konventioners stadgeenliga mål ingår översvämningsskydd, och konventionsparterna arbetar aktivt för att förebygga högvatten och skydda mot sådant⁽¹⁾. De undersökningar som genomförts och handlingsplaner som överenskommit inom ramen för dessa konventioner berör bland annat frågan om samarbete uppströms och nedströms, och ansvarsdelning. Handlingsplanen för högvattenskydd för floden Rhen, som överenskommit i en internationella Rhenkommissionen, är ett bra exempel på ett sådant avtal som för närvarande håller på att genomföras.

Till följd av Europaparlamentets och rådets lagstiftningsbeslut har gemenskapen nyligen omstrukturerat sin vattenpolitik med ramdirektivet för vatten⁽²⁾. Detta kommer visserligen att bidra till lindring av effekterna av högvatten och torka (se artikel 1 e), men kommer inte i sig att medföra några konkreta mål för förebyggande av högvatten eller högvattenskydd, inte minst med tanke på artikel 175.1 i EG-fördraget, som är ramdirektivets rättsliga grund.

Däremot har kommissionen, medlemsstaterna och kandidatländerna under 2002 inlett ett omfattande samarbete i fråga om översvämningar. Utöver det formella tillämpningsområdet för ramdirektivet om vatten kommer man i ett första steg under 2003 att utbyta information, kunskap och erfarenheter om förebyggande och lindring av översvämningar och högvattenskydd. Högvatten har förekommit i Europa i många hundra år, och kommer även att förekomma i framtiden, men effekterna av sådana händelser har i många fall drastiskt förvärrats till följd av människors verksamhet, som att skära av floder från deras naturliga flodslätter, ändrad markanvändning och ökad försegling av marken, och inte minst användning av potentiella översvämningsområden för bostadsbyggande och ekonomisk verksamhet.

Samtidigt håller kommissionen på att utveckla ett övergripande initiativ som skall ta upp miljörisiker (skogsbränder, jordbävningar, översvämningar, tekniska risker osv.), och planerar ett kommissionsmeddelande under första hälften av 2003. Efter att ha genomfört samråd om detta meddelande och sammanställt bästa praxis kommer kommissionen att se över behovet av och möjligheterna för eventuella rättsliga ramar.

Kommissionen har stött den europeiska översvämningsforskningen under alla ramprogram för forskning och teknisk utveckling⁽³⁾. Under femte ramprogrammet (1999–2002) finansierades över 30 internationella projekt inom ramen för programmet "Miljö och hållbar utveckling". Särskilt inom området översvämningsprognoser och högvattenrisker i förhållande till klimatförändringen har framsteg gjorts. Forskningen inom ramen för prioriteten "Global förändring" i sjätte ramprogrammet (2003–2006) är inriktad på ett mer helhetligt tillvägagångssätt där högvattenrisker, sårbarhet och riskbedömning tas upp på ett samordnat sätt med syfte att lindra översvämningsarnas miljöeffekter och sociala och ekonomiska följder. Dessutom genomförs forskning kring förbättrade strategier för integrerad förvaltning av avrinningsområden. I förekommande fall beaktas därvid högvattnets gränsöverskridande egenskaper och effekter.

Samtidigt har kommissionens Gemensamma forskningscentrum utvecklat ett instrument för förutsägande och modellering av högvatten för floden Oderns avrinningsområde. Detta instrument skall nu tillämpas och tas i bruk som grund för strategier för att bekämpa högvatten i avrinningsområden tvärs över administrativa och politiska gränser för floderna Elbe och Donau, men också för andra europeiska floder.

Vad gäller gemenskapens finansiering kan gemenskapsinitiativet Interreg III inom Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) för perioden 2000–2006 på operationell nivå bidra till att stödja pågående verksamhet på internationell nivå för förebyggande av och skydd mot högvatten. Särskilt initiativets del B, som gäller transnationellt samarbete, skall främja god förvaltning av naturresurser som vatten, inom ramen för samordnad fysisk planering. Den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken (rådets förordning om landsbygdsutveckling (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF)) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽⁴⁾ kan redan i dag finansiera åtgärder som har särskild relevans för förebyggande av högvatten om medlemsstaterna väljer att ta med sådana åtgärder i sina program för landsbygdsutveckling. För närvarande omfattar vissa av dessa program direkta eller indirekta åtgärder för att förebygga eller lindra miljörisker. Åtgärder för att öka markens vattenupptagningsförmåga (t.ex. skogsplantering på jordbruksmark, underhåll av ängsmark eller ökning av andelen organiskt material i jorden) leder direkt till en minskning av högvattnets effekter. Likaså kan sannolikt alla åtgärder som syftar till att lindra klimatförändringen (t.ex. främjande av förnybara energikällor som biogas, eller minskning av djurantalet inom djurhållningen) få positiva (indirekta) effekter, eftersom det antas att den globala uppvärmningen leder till att extrema väderleksförhållanden inträffar oftare.

I framtiden kommer kommissionens förslag till reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, så som de skisseras i ett nyligen offentliggjort meddelande⁽⁵⁾, om de antas, att leda till att ökade medel finns tillgängliga inom ramen för den andra pelaren. Medlemsstaterna skulle kunna använda dessa medel för riskförebyggande åtgärder. Dessa medel skulle kunna överföras från första till andra pelaren. Genom att införa krav på att jordbrukare som erhåller direkta betalningar uppfyller s.k. tvärvillkor kan man se till att de stadgenliga förvaltningskraven respekteras bättre och att goda jordbruksförhållanden bibehålls, till exempel genom erosionsförebyggande åtgärder. Det har föreslagits att utesluta förändrad markanvändning av permanent ängsmark, och i synnerhet att inte ge stöd till att göra om sådan ängsmark till jordbruksmark. Systemet med ett frikopplat enhetligt jordbruksstöd kan bidra till extensivering, som i sin tur kan få positiva följder för exempelvis markens vattenupptagningsförmåga. I förslagen om reform av jordbrukspolitiken ingår också stöd till energigrödor (första pelaren) som skall bidra till att skapa alternativ till koldioxidökande metoder.

4. Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF)⁽⁶⁾ inrättades för att man skulle kunna ge direkt finansiellt stöd för att vid stora olyckor hjälpa människor, regioner och länder att återställa så normala levnadsförhållanden som möjligt.

Dessa insatser kan endast gälla återställande av skador som inte täcks av försäkringar. EUSF får inte användas för att finansiera långsiktiga förebyggande åtgärder. EUSF-stödet, som är avsett för insatser vid stora olyckor, får endast användas för förebyggande åtgärder inom ramen för omedelbart tillhandahållande av förebyggande infrastruktur och omedelbara skyddsåtgärder för kulturarvet. Länder som får stöd från solidaritetsfonden är skyldiga att inom arton månader från utbetalningen av biståndet rapportera till

kommissionen och i detalj ange vilka förebyggande åtgärder som vidtagits eller föreslagits av mottagarlandet för att minska skadorna och så långt detta är möjligt undvika att liknande olyckor upprepas.

- (¹) Rhen: handlingsplan för högvattenskydd antagen, genomförandet pågår. Elbe: strategi för högvattenskydd antagen, utkast till handlingsplan granskas för närvarande mot bakgrund av 2002 års högvatten, planen väntas antas i slutet av 2003. Donau: lindring av högvatteneffekterna ingår i det antagna handlingsprogrammet som för närvarande granskas. Maas och Schelde: förebyggande av och skydd mot högvatten ingår som ett huvudelement i de nyligen undertecknade nya konventionerna.
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 23.10.2000, EGT L 327, 22.12.2000.
- (³) SEK(2002) 907, KOM(2002) 481.
- (⁴) EGT L 160, 26.6.1999.
- (⁵) KOM(2003) 23 slutligt.
- (⁶) Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond, EGT L 311, 14.11.2002.

(2003/C 242 E/092)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0080/03

från Encarnación Redondo Jiménez (PPE-DE) till kommissionen

(23 januari 2003)

Ämne: Jordbruksforskning och tobaksodling

Rådets förordning (EG) nr 546/2002 (¹) ändrade förordning (EEG) nr 2075/92 (²) om den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak, där jordbruksforskning utesluts från de åtgärder som finansieras av tobaksfonden. I Cunhas betänkande (A5-0065/2002) som Europaparlamentet antog den 14 mars 2002 begärs bland annat "stärkande av forskningsinsatser inom jordbruksområdet för att gynna en omställning av tobaksproduktionen mot sorter och odlings- och torkningsmetoder som är mindre hälsovådliga, bättre anpassade till marknaden och mer miljövänliga, liksom utvecklingen av alternativa användningar av råtabak".

Mot bakgrund av betydelsen av forskningsprogram som syftar till att ställa om gemenskapens produktion mot sorter och kvaliteter som är så lite hälsovådliga som möjligt, och i syfte att fortsätta det arbete som hittills pågått och att inte gå miste om uppnådda synergieffekter, har kommissionen rekommenderat de sektorer som berörs av denna förändring i tobaksfonden att söka stöd inom ramen för den forskningspolitik som förvaltas av generaldirektoratet för forskning.

Det sjätte ramprogrammet för forskning och utveckling presenterades den 11–13 november 2002, men av denna presentation är det inte möjligt att utröna vilka budgetposter som skulle kunna täcka forskningsprojekt avseende tobaksodling.

Kan kommissionen ange vilka budgetposter som skulle kunna täcka utgifterna för jordbruksforskning i form av tobaksprojekt inom ramen för det sjätte ramprogrammet för forskning och utveckling? Kan kommissionen garantera att forskningsprojekt avseende tobak kommer att behandlas rättvist i urvals-förfarandena för projekt inom jordbruksforskning?

(¹) EGT L 84, 28.3.2002, s. 4.

(²) EGT L 215, 30.7.1992, s. 70.

Svar från Philippe Busquin på kommissionens vägnar

(26 februari 2003)

Den enda grunden för gemenskapens stöd till forskning är de fleråriga ramprogrammen som antas av parlamentet tillsammans med rådet. Det sjätte ramprogrammet för forskning för perioden 2002–2006, där forskningsprioriteringar för de kommande fyra åren ställs upp, är ett resultat av prioriteringar som görs av parlamentet tillsammans med rådet med utgångspunkt i kommissionens förslag.

Sju prioriterade temaområden har fastställts. Inget av dessa områden är begränsat till en enda vetenskaplig sektor. Forskare inom jordbruksområdet är välkomna att delta i alla tematiska prioriteringar där de kan ge ett bidrag, särskilt inom prioriteringarna fem (livsmedelskvalitet och -säkerhet) och sex (hållbar utveckling, globala förändringar och ekosystem) samt inom vetenskapligt stöd till beslutsfattandet. Tvärvetenskaplig forskning är nödvändig för att uppfylla kraven. Agronomisk forskning om tobak har inte utsetts som en särskild prioritering.

Forskarvärlden inbjöds att bidra till att ytterligare precisera prioriteringarna genom att lämna in intresseanmälningar. Mer än 10 000 intresseanmälningar hade mottagits i juli 2002 då ansökningstiden gick ut. De har utvärderas i samarbete med högt kvalificerade forskare i och utanför Europa. Denna process har varit ett led i upprättandet av arbetsprogrammen och de följande ansökningsomgångarna som offentliggjordes den 17 december 2002.

Kommissionen kan försäkra att alla inkomna förslag till forskningsprojekt som ligger inom det sjätte ramprogrammets prioriteringar enligt parlamentets och rådets beslut kommer att ges lika behandling.

(2003/C 242 E/093)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0087/03

från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(28 januari 2003)

Ämne: Handel med hotade djurarter

Allmänheten i EU intresserar sig alltmer för skyddade exotiska och exklusiva djur. Kring dessa djur har det uppstått ett veritabelt internationellt nät av smarta handlare. Det förekommer fortfarande en illegal marknad och den undergräver det arbete som görs av handlare som följer lagen.

Känner kommissionen till något om smuggling av djur till EU? Om så är fallet: kan kommissionen ge sifferuppgifter om smugglingen av djur till EU under de senaste fem åren?

Hur stor är medlemsstaten Belgiens andel av denna illegala handel med djur? Kan kommissionen ge sifferuppgifter om smugglingen av djur till och från Belgien under de senaste fem åren?

Vad gör kommissionen för att bekämpa smugglingen av djur och ställer kommissionen medel till förfogande för djurhandlare som vill informera sig om sina skyldigheter? Om så är fallet: vilka medel och hur ofta?

Ger kommissionen uppmuntrande eller tvingande uttalanden och/eller ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för att gällande lagstiftning skall genomföras och efterlevas bättre?

Ger kommissionen med hjälp av utbyte av information, kunskaper och erfarenheter någon stimulans till samarbetet mellan medlemsstaterna i frågor som berör genomförandet och efterlevnaden av gällande lagstiftning?

Vad gör kommissionen för att nedbringa skillnaderna mellan medlemsstaterna till minsta möjliga och åstadkomma en harmonisering till exempel av straffåtgärderna?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(10 mars 2003)

Uppgifter om beslag och förverkande i medlemsstaterna för perioden 1997–2000 finns i två-årsrapporterna för 1997–1998 och 1999–2000, som rör genomförandet och tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 (om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem)⁽¹⁾.

Kommissionen är inte i stånd att upplysa om vilken andel av den illegala handeln som Belgien svarar för. Det finns emellertid uppgifter om beslag och förverkanden som skett i Belgien.

Det är huvudsakligen medlemsstaterna som ansvarar för bekämpandet av djursmuggling, och kommissionens roll är att bistå dem. Kommissionen har gett i uppdrag åt TRAFFIC Europe – det övervakningsprogram för handeln med vilda djur och växter som tillsammans drivs av Världsnaturfonden (World Wildlife Fund, WWF) och Internationella naturvårdsunionen (International Union for Conservation of Nature, IUCN) – att bevaka genomförandet av förordningarna om handeln med vilda djur och växter i EU och att bistå de ansvariga myndigheterna i medlemsstaterna när det gäller frågor om den praktiska tillämpningen. Kommissionen innehar också ordförandeskapet för en "genomförandegrupp" ("Enforcement Group" – på svenska även benämnd "efterlevnadsgrupp" eller "verkställighetsgrupp"), i vilken medlemsstaterna träffas för att reda ut praktiska frågor om tillämpningen och efterlevnaden av förordningarna.

De naturligaste kontaktforumen för djurhandlare är de myndigheter i medlemsstaterna som förvaltar konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter ("Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora", CITES). Kommissionen har på Europawebsite en egen engelsk webbplats om CITES och EU:s förordningar om handeln med vilda djur (http://www.europa.eu.int/comm/environment/cites/home_en.htm). Kommissionen planerar för närvarande också en informationskampanj för kontroll av handeln med vilda djur och växter i EU. Den syftar till att öka kunskapen hos de berörda kommersiella aktörerna – t.ex. importörer, grossister och återförsäljare – om de aktuella förordningarna, närmare bestämt om de närmare föreskrifter som rör kommersiella verksamhet samt om de bestämmelser som rör hur levande exemplar skall omhändertas på ett riktigt sätt. Avsikten är att kampanjen skall inledas våren 2003. Det är fråga om en specialinriktad kampanj som kompletterar en tidigare informationssatsning som var inriktad på allmänheten.

Kommissionen driver nära samarbete med medlemsstaterna i kommittén för handel med vilda djur och växter ("Committee on Trade in Wild Fauna and Flora") och växter, den vetenskapliga utvärderingsgruppen ("Scientific Review Group") och i den ovannämnda genomförandegruppen. Under gruppernas möten ges möjlighet till utbyte av information, kunskap och erfarenheter. Förbättring och harmonisering av åtgärderna för genomförande av den aktuella gemenskapslagstiftningen är av en de uppgifter som för kommittén för handel med vilda djur och växter har.

Påföljdsfrågan ligger till övervägande del inom medlemsstaternas behörighet. Enligt artikel 16 i förordning 338/97 "... skall [medlemsstaterna] vidta nödvändiga åtgärder för att ålägga sanktioner ..." avseende ett antal överträdelse. Kommissionen har gett ekonomiskt stöd åt "Workshop on the Enforcement of Wildlife Trade Controls in the Union" (workshop för tillämpning av kontroll av handeln med vilda djur och växter i EU) 2001. Där togs bland annat frågan om påföljder upp.

På ett bredare plan bör nämnas att kommissionen 2001 lade fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom strafflagstiftning⁽¹⁾. Där föreslås straffrättsliga påföljder för överträdelse mot miljölagstiftningen. Det gäller också handeln med fridlysta vilda djur och växter eller delar av sådana. Detta förslag till direktiv är begränsat i den meningen att det innehåller ett krav på att medlemsstaterna skall införa straffrättsliga påföljder för överträdelse av miljölagstiftningen. Medlemsstaterna har således en betydande frihet att besluta om vilka typer av brottspåföljder som skall införas, så länge de är effektiva, avskräckande och proportionerliga, i enlighet med de påföljder som EG-domstolen brukar döma ut. Lagstiftningsförfarandet för antagandet av detta förslag vilar för närvarande. Den 27 januari 2003 antog rådet – inom ramen för samarbetet i rättsliga frågor – ett rambeslut om skydd för miljön genom strafflagstiftning. Enligt beslutet är medlemsstaterna skyldiga att bestraffa överträdelse, som orsakats avsiktligt eller av vårdslöshet, av miljölagstiftningen, däribland även bestämmelserna om handel med vilda djur och växter eller delar av sådana.

(1) EGT L 61, 3.3.1997.

(2) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom strafflagstiftning (EGT C 180, 26.6.2001) och ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom strafflagstiftning (EGT C 20 E, 28.1.2003).

(2003/C 242 E/094)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0091/03

från Fausto Bertinotti (GUE/NGL) till kommissionen

(20 januari 2003)

Ämne: Utbyggnad av gästhamnen i San Felice Circeo (i den italienska provinsen Latina)

När kommunen San Felice Circeo beslutade att bygga ut den befintliga hamnen till dubbel storlek tog man ingen hänsyn till de krav som ställdes av de regionala myndigheterna, i synnerhet beträffande hänsynen till landskapsvärden, risken för kusterosion samt stadsplaneringen. Det skall understrykas att projektet har

fortskridit utan att man har genomfört vare sig en miljökonsekvensbeskrivning eller någon seriös undersökning av strömförhållandena och risken för erosion. Hänsyn har med andra ord inte tagits till att Circeo-udden är naturskyddad (området som berörs av projektet ingår i Circeos nationalpark och har identifierats som ett område av gemenskapsintresse). Den regionala förvaltningsdomstolen i Lazio har med hänsyn till naturskyddsintresset förklarat godkännandeförfarandet för projektet ogiltigt, men borgmästaren i San Felice Circeo har redan meddelat att han tänker föra saken vidare till Consiglio di Stato (högsta förvaltningsdomstolen), trots att hamnprojektet är ett i alla avseenden privat initiativ.

Anser inte kommissionen att såväl projektet som det sätt på vilket det har behandlats strider mot grundläggande miljöskyddsbestämmelser, i synnerhet vad avsaknaden av miljökonsekvensbeskrivning beträffar?

Eftersom det finns stor risk för att naturliga livsmiljöer skadas om projektet genomförs, anser inte kommissionen att ett brådskande ingripande från EU:s sida gentemot de kommunala myndigheterna är nödvändigt om detta mycket viktiga område skall skyddas?

Slutligen, anser inte kommissionen att alla förfaranden som har inletts som förberedelse till genomförandet av detta projekt bör avbrytas?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(25 februari 2003)

Enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾, efter ändring genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997⁽²⁾, måste medlemsstaterna säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges. Projekt som omfattas av direktivet anges i bilagorna. Projekt som anges i bilaga I skall bli föremål för en miljökonsekvensbedömning. För projekt i bilaga II skall medlemsstaterna bestämma genom granskning från fall till fall eller gränsvärden eller kriterier som de fastställer om projektet skall bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

På grundval av de uppgifter frågeställaren lämnar och eftersom hamnar ingår i bilaga II till direktivet anser kommissionen att de arbeten frågeställaren hänvisar till kan ingå i direktiv 85/337/EEG efter ändring, särskilt i kategori 13 i bilaga II i direktivet⁽³⁾. De italienska myndigheterna bör alltså ha bestämt genom granskning från fall till fall eller gränsvärden eller kriterier fastställda i den italienska lagstiftningen om projektet skulle bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

Artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽⁴⁾ innehåller bestämmelser om skyddet av områden av gemenskapsintresse, som i enlighet med förfarandet i direktivet kommer att utses som särskilda bevarandeyråden. Dessa skyldigheter gäller alla myndigheter i medlemsstaterna, både på nationell, regional och lokal nivå. Enligt artikel 6.3 gäller i synnerhet att "alla planer eller projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område, men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt, skall på lämpligt sätt bedömas med avseende på konsekvenserna för målsättningen vad gäller bevarandet av området."

Denna bestämmelse gäller områden av gemenskapsintresse enligt enligt direktiv 92/43/EEG och särskilda skyddsområden enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar⁽⁵⁾. Även om den för tillfället inte är fullt bindande för föreslagna områden av gemenskapsintresse enligt direktiv 92/43/EEG, eftersom detta är områden som medlemsstaterna har föreslagit men som ännu inte har förts in i en officiell förteckning över områden av gemenskapsintresse som har antagits av kommissionen, är medlemsstaterna skyldiga att handla på ett sådant sätt att målsättningen i direktivet inte riskeras, och de måste därför se till att åtgärder vidtas för att hindra att föreslagna områden försenas.

Om det projekt frågeställaren nämner kan medföra väsentlig påverkan på de särskilda skyddsområden eller föreslagna områden av gemenskapsintresse som finns i "Parco nazionale del Circeo", bör de italienska myndigheterna också ha följt dessa skyldigheter enligt direktiven 92/43/EEG och 79/409/EEG.

Eftersom kommissionen inte känner till den särskilda situation frågeställaren nämner kommer den att vidta lämpliga åtgärder för att få detaljerade uppgifter och se till, inom de gränser som satts för kommissionen i EG-fördraget, att gemenskapslagstiftningen följs.

Om kommissionen drar slutsatsen att gemenskapslagstiftningen inte har följts i detta fall kommer den inte att tveka, som väktare av EG-fördraget, att vidta alla åtgärder som krävs, inbegripet överträdelseförfaranden enligt artikel 226 i EG-fördraget, för att se till att gemenskapslagstiftningen på området följs.

(¹) EGT L 175, 5.7.1985.

(²) EGT L 73, 14.3.1997.

(³) Alla förändringar eller utvidgningar av projekt som förtecknas i bilaga I eller bilaga II, vilka redan har godkänts, utförts eller håller på att utföras och vilka kan få betydande negativ inverkan på miljön.

(⁴) EGT L 206, 22.7.1992.

(⁵) EGT L 103, 25.4.1979.

(2003/C 242 E/095)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0104/03

från Luciano Caveri (ELDR) till kommissionen

(28 januari 2003)

Ämne: Förändrade lastbilmotorer

Genom en serie motorer med ständigt högre prestanda enligt Euro-skalan med 0, 1, 2, 3 och snart 4 steg, har gemenskapens myndigheter ägnat mycket tid åt att fastställa bestämmelser för att få fram motorer som förorenar mindre. Har man genomfört några studier i verkligheten, alltså inte bara i laboratorierna, som visar att den nya generationens motorer verkligen förorenar mindre? Finns det någon risk för att åkerierna kommer att förändra motorerna för att öka prestandan, så att miljön blir lidande?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(5 mars 2003)

Med hjälp av elektroniska motorstyrsystem är det möjligt att manipulera motorns prestanda på väg, vanligen för att uppnå lägre bensinförbrukning men på bekostnad av högre förorenande utsläpp, främst i form av kväveoxider (NO_x). Genom manipulationerna kan motorn uppfylla alla utsläppsnormer i samband med test men sedan uppvisa andra resultat på väg.

År 2000 blev det känt för kommissionen att tunga motorer med Euro III-typgodkännande manipuleras, fastän Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG (¹) (om ändring av rådets direktiv 88/77/EEG (²)) innehåller bestämmelser som ska förhindra användningen av s.k. bortkopplingsutrustning. Därför vidtogs åtgärder för att införa kommissionens direktiv 2001/27/EG (³) i syfte att skärpa bestämmelserna mot användning av bortkopplingsutrustning. Dessa nya bestämmelser innebär att tillverkarna vid ansökan om typgodkännande ska uppge alla elektroniska strategier för typgodkännandemyndigheten och motivera varför vissa manipulationer kan utföras (av rimliga skäl som motorskydd och kallstarter) men inom noga definierade driftförhållanden (höjd, omgivande temperatur, oljetemperatur). Sådana uppgifters konfidentiella karaktär måste av kommersiella skäl respekteras av typgodkännandemyndigheterna.

Via FN:s forum i Genève (FN-ECE) arbetar kommissionen på att utforma en global teknisk förordning innehållande åtgärder för att förhindra användningen av bortkopplingsutrustning på nya tunga fordon.

Kommissionen arbetar för närvarande på förslag som ska ersätta Euro IV-utsläppsnormerna med nya tekniska test (vilket krävs i direktiv 1999/96/EG) och i gemenskapens forskningsprojekt studerar man skillnaderna mellan utsläppen vid användning på väg och gränsvärdena för typgodkännande. I arbetet med att ersätta Euro IV-utsläppsnormerna ingår en utvärdering av ett test som gäller överensstämmelsen mellan tunga fordons styrsystem för utsläpp i trafik. Det är mycket sannolikt att det utarbetas ett förfarande som ger myndigheterna möjlighet att låta installera utrustning för insamling av uppgifter i tunga fordon för att

kunna mäta utsläppen i verkliga trafiksituationer. Tillsammans med typgodkännandetestet kommer detta extra vägtest att innebära en sträng kontroll av utsläppen under alla tänkbara driftförhållanden.

Användarna av tunga fordon kan emellertid fortfarande manipulera de system som styr motorn och utsläppen för att förbättra fordonets prestanda. Genom tidningar och via Internet kan de också enkelt komma över performance chips eller ladda ner nya motorkalibreringar som ger mindre bränsleförbrukning eller bättre kraft. En kommande ändring av direktiv 88/77/EEG kommer att innehålla förbättrade åtgärder för att förhindra manipulation, främst av motorstyrsystemen.

Slutligen omfattas tunga nyttofordon och bussar av årliga trafiksäkerhetstest och slumpmässiga vägkontroller (rådets direktiv 96/96/EG⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG⁽⁵⁾). I båda direktiven krävs strängare utsläppsnormer för fordon i trafik, efterhand som de godkänns efter strängare typgodkännandenormer. Båda direktiven är nu föremål för tekniska justeringar för att ge utrymme för strängare trafiksäkerhetsnormer. Det gäller särskilt Euro IV-dieselfordon.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG av den 13 december 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller motorgas (LPG) vilka används i fordon och om ändring av rådets direktiv 88/77/EEG, EGT L 44, 16.2.2000.

⁽²⁾ Rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon, EGT L 36, 9.2.1988.

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2001/27/EG av den 10 april 2001 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon, EGT L 107, 18.4.2001.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet, EGT L 46, 17.2.1997.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen, EGT L 203, 10.8.2000.

(2003/C 242 E/096)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0105/03

från Luciano Caveri (ELDR) till kommissionen

(28 januari 2003)

Ämne: Onödig komplettering av Mont Blanc-tunneln och Fréjus-tunneln

Projektet med att bygga en järnväg mellan Turin och Lyon tycks tyvärr ännu en gång ha avstannat helt. Samtidigt satsar den italienska regeringen på att bygga ännu en genomfartsled för bilar utöver den redan befintliga tunneln vid Mont Blanc respektive Fréjus. Ingen hänsyn tas alltså till anvisningarna i vitboken om transport eller i alpkonventionen och dess transportprotokoll, där det sades att man skulle prioritera järnvägarna i Alperna i stället för att ytterligare bygga ut vägnätet. Lokalbefolkningen på båda sidor bergen motsätter sig för övrigt helt projektet och den franska regeringens intresse verkar svagt. Vilken information kan kommissionen ge och vad anser den om detta projekt?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(7 mars 2003)

Vad gäller uppgifterna om en omedelbar fördubbling av vägtunnelnarna vid Mont Blanc och Fréjus, som skulle ha stöd från den italienska regeringen har kommissionen ingen kännedom om något sådant program. Det finns emellertid ett projekt som skall genomföras – det gäller endast Fréjustunneln – och det handlar om en evakueringsstunnel som går parallellt med den befintliga tunneln.

De riktlinjer som kommissionen har antagit för strukturfonderna och sammanhållningsfonderna för perioden 2000–2006 uppmuntrar dessutom till en balans mellan de olika transportsätten.

Kommissionen lägger stor vikt vid att hitta en lösning för transporten av gods genom Alperna och särskilt mellan Frankrike och Italien. Den är således mycket bekymrad över konsekvenserna, vad gäller säkerheten, miljön och livskvaliteten för de personer som bor längs med transportsträckorna, av de stadigt ökande vägtransporterna genom Alperna. I detta sammanhang är den nya järnvägsförbindelsen Lyon–Turin mycket viktig för att hantera den ökande trängseln i detta område. Detta ställningstagande har upprepats många gånger av kommissionen för parlamentet samt för myndigheterna i de två länder som berörs av projektet. Unionens ofrånkomliga utvidgning mot öst gör att förbindelsen Lyon–Turin får en nyckelposition för att svara mot de stora kraven på rörlighet för varor och personer mellan unionens västra regioner och länderna på andra sidan Donau och Balkanländerna, genom de dynamiska regionerna i norra Italien. Denna förbindelse är för närvarande det enda stora järnvägsprojekt av betydelse som prioriterar den öst-västliga fraktrafiken som befinner sig i ett avancerat planeringsläge. 100 miljoner euro har redan anslagits för genomförande av studier för sektionen Montmélian-Bussoleno inom ramen för det fleråriga vägledande programmet i budgeten för det transeuropeiska nätet. För att på ett effektivare sätt bidra till det program för studier som redan pågår beslöts det att kraftigt öka det ekonomiska stödet för 2002 genom att koncentrera de krediter som ursprungligen var fastställda för en längre period till detta året. Fram till nu har gemenskapsstödet alltid kompletterats av lika stora delfinansieringar från dessa två stater.

Den 13 februari 2002 antog den franska nationalförsamlingen, vid första behandlingen, förslaget till lag genom vilken avtalet av den 29 januari 2001 mellan de franska och de italienska regeringarna för genomförandet av linjen Lyon–Turin till 2015 godkänns. Det italienska parlamentet gjorde samma sak den 18 september 2002.

Upplysningsvis bör man uppmärksamma slutsatserna från en studie utförd av Lyon Turin ferroviaire (LTF), Réseau ferré de France (RFF) och Reta Ferroviaria Italiana (RFI), i vilken det förutses att järnvägsförbindelserna mellan Frankrike och Italien kommer att vara överbelastade om 15 år och att det kommer att ske en kraftig ökning av trycket på vägarna på alla franska överfarter om projektet Lyon–Turin inte har genomförts, till skillnad från Schweiz där genomförandet av järnvägsprojekt kommer att göra det möjligt att hantera vägtrafikflödena inom 30 år.

(2003/C 242 E/097)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0111/03

från Arlene McCarthy (PSE) till kommissionen

(21 januari 2003)

Ämne: Fördelar för EU:s ekonomi av immateriella rättigheter

I vilken omfattning ger immateriella rättigheter inom områdena upphovsrätt, patent och design fördelar för EU:s ekonomi? Kan kommissionen ge en kostnadsberäkning av fördelarna för EU:s ekonomi?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(11 februari 2003)

Det immaterialrättsliga skyddet är en del av det moderna samhällets infrastruktur. Precis som annan lagstiftning som är avsedd att skydda andra former av egendom, t.ex. personlig eller fast egendom, är det immaterialrättsliga skyddet nära knutet till varje område av ekonomisk och kulturell verksamhet, och det är därför inte så enkelt att kvantifiera vilka fördelar det totalt medför. Det är emellertid mycket värdefullt, eftersom det skyddar och uppmuntrar företags och enskilda personers investeringar i kreativ och innovativ verksamhet och verksamhet som syftar till att skapa goodwill och gott rykte. Stora delar av EU:s ekonomi är av konkurrensskäl tveklöst beroende av de olika typerna av immaterialrättsligt skydd mot otillbörlig efterbildning och piratkopiering av deras investeringar. Detta gäller särskilt läkemedel och andra högteknologiska uppfinningar, underhållning, programvara, förlagsverksamhet och lyxartiklar.

Vid en studie som genomförts för det danska näringsministeriet har man med hjälp av en ekonomisk modell försökt uppskatta hur ägare värderar sina patent⁽¹⁾. Där kom man fram till att värdet på ett patent i Danmark i genomsnitt ligger på omkring 20 000 euro. Försiktighet måste iaktas i fråga om att extrapolera denna siffra på Europa som helhet, men den ger en antydning om att det samlade värdet för alla gällande patent i Europa kan uppgå till flera hundra miljarder euro.

I studien undersöks inte vilka fördelar samhället i stort får genom att ha tillgång till ny teknik. Ett tydligt exempel på detta finns dock inom läkemedelsindustrin, som är känd för att vara särskild beroende av patent på grund av de mycket höga kostnader man har för forskning och utveckling jämfört med produktionskostnaderna. På detta område skulle investeringarna i utvecklingen av nya läkemedel – 18,8 miljarder euro i Europa under 2001 enligt industrins beräkningar – påverkas i allvarlig grad eller till och med avstanna helt om patentsystemet inte fanns.

Beträffande upphovsrätten väntar kommissionen på resultaten av en beställd studie ("The economic importance of copyright") som bör vara avslutad i oktober 2003. Enligt tidigare uppskattningar ligger den huvudsakliga upphovsrättsindustrins produktion (förlagsbranschen, skivor, filmer, programvara osv.) på omkring 3-5 % av EU:s BNP. Sådana uppskattningar baserar sig dock ofta på den totala produktionen inom vissa branscher utan närmare analys. I denna studie skall en ekonomisk analys göras av alla centrala delar av upphovsrättsindustrin (litteratur och press, musik, teater, film och video, foto, visuell konst, radio och tv, programvara och databaser, arkitektur, reklam och industriell formgivning) och "upphovsrättsberoende" branscher (tillverkning och distribution av elektronik, datorer, musikinstrument, foto- och filmutrustning, nätverk, förmedlare). Denna analys kommer att göras utgående från bruttofördlingsvärdet per land, andelen sysselsättning inom varje sektor och genererade intäkter och bör även omfatta en analys av hur det rättsliga skyddet bidrar till upphovsrätten och närliggande rättigheter. Kommissionen kommer att offentliggöra studien när den är klar.

⁽¹⁾ Mette Gørtz & Merete Konnerup "Welfare Effects of a Patent Insurance – Microeconomic Evaluation and Macroeconomic Consequences" (juni 2001).

(2003/C 242 E/098)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0116/03

från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) till kommissionen

(28 januari 2003)

Ämne: Nödvändigheten av att få befolkningens förtroende för säkerheten vid kärnkraftverken

Kärnkraftsindustrin är jämte flygindustrin den mest reglerade och säkra av alla industrigrenar. Trots detta finns det ingen annan industri som väcker så stor skepsis, eller som avkrävs så många säkerhetsgarantier.

Kärnkraftsindustrins framtid beror i hög grad på allmänhetens uppfattning om den. Därför måste de ansvariga politikerna agera så att allmänheten kan respektera och ha förtroende för kärnkraften. Det är således av stor vikt att göra klart för mannen på gatan att kärnkraften är nödvändig och att den kan existera vid sidan av andra energiformer.

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit för att genom objektiva och sanningsenliga upplysningskampanjer, informera unionens medborgare om kärnkraftens säkerhet och om dess betydelse för att EU:s industri inte skall försvagas?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(26 februari 2003)

Den 29 november 2000 antog kommissionen grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning"⁽¹⁾ och tog därigenom initiativ till en omfattande diskussion i frågan. Kommissionen betonar att EU måste ta ett bättre grepp om framtidens energiförsörjning. Det är aktuellt att diskutera kärnkraftens bidrag, liksom bidragen från alla andra energikällor. Den 26 juni 2002 antog kommissionen slutrapporten⁽²⁾ om grönboken. Där summeras slutsatserna från diskussionen.

Kommissionen är fullt medveten om att allmänhetens förtroende för kärnkraften är beroende av en försäkran om fullgod säkerhet och av en tydlig och öppen redogörelse för hur det radioaktiva avfallet skall tas om hand. Därför lade kommissionen den 6 november 2002 fram ett paket med förslag till två direktiv inom kärnsäkerhetsområdet⁽¹⁾. Det ena direktivet rör säkerheten hos kärntekniska anläggningar som är i drift eller som håller på att avvecklas, och det andra rör hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall. Efter att ha inhämtat ett yttrande från en expertgrupp i enlighet med artikel 31 i Euratomfördraget, har kommissionen begärt Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, som kommer att lämnas inom kort. Förslagen till direktiv återfinns under rubriken "Kärnkraft" (under överrubriken "Säkerhet & skydd") på webbplatsen för kommissionens generaldirektorat för energi och transport.

För att uppfylla målet om öppenhet inom energiområdet har kommissionen som rutin att på Internet lägga ut de dokument den utarbetar. De förslag som nämnts ovan kommer att i väsentlig grad bidra till att lugna allmänheten genom att visa att kommissionen bevakar kärnsäkerhetsfrågorna mycket nära och gör vad som krävs för att fastställa gemenskapsomfattande normer.

Kommissionen har inte till uppgift att försvara eller påbjuda den ena eller andra energikällan. Men kommissionen är skyldig att på ett ansvarsfullt sätt och i kvantifierad form redovisa fördelar och nackdelar hos de olika källorna. Valet av energiproduktionsformer görs av medlemsstaterna var för sig, och det är de och energiproducenterna som är bäst placerade för att utforma informationskampanjer direkt till allmänheten. Kommissionens uppgift är se till att all primär- och sekundärrätt inom de olika områdena efterlevs.

(¹) KOM(2000) 769 slutlig.

(²) KOM(2002) 321 slutlig.

(³) KOM(2003) 32 slutlig.

(2003/C 242 E/099)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0132/03
från Fiorella Ghilardotti (PSE)
och Giovanni Pittella (PSE) till kommissionen

(28 januari 2003)

Ämne: Tågförbindelse mellan Bryssel och Milano

Beslut har fattats om att lägga ner tågförbindelsen mellan Bryssel och Milano. Detta beslut har mycket negativa konsekvenser för de personer från Belgien, Luxemburg och Frankrike som reser till Italien, i synnerhet de italienska invandrare som bor i Central- och Nordeuropa.

Beslutet står klart i strid med EU:s transportpolitik som syftar till att utveckla stora kommunikationsleder. Det skapar också problem för turismen och för alla de ungdomar som är barn till italienare som bor utomlands och som reser till Milano för att studera.

Vad anser kommissionen om detta? Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att främja för att denna tågförbindelse skall återupprättas helt och hållet eller åtminstone en gång i veckan?

(2003/C 242 E/100)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0252/03
från Cristiana Muscardini (UEN) till kommissionen

(5 februari 2003)

Ämne: Nedläggning av nattågsförbindelsen mellan Bryssel och Milano

EU utvidgas österut, och att man bygger ut kommunikationerna är för allmänheten ett av de tydligaste tecknen på detta närmande. Samtidigt gör Belgien tvärtom: de lägger ner nattågsförbindelsen mellan Bryssel och Milano, en förbindelse som även används för transport av fordon. Förbindelsen drivs i samarbete med Frankrike, Tyskland, Luxemburg och Schweiz och är av stor betydelse, framför allt för de italienska arbetstagare som ofta reser med detta tåg. När Belgien fick svårigheter att driva denna förbindelse borde landet ha sökt stöd hos regeringarna i de länder som berörs av sträckningen i stället för att bara lägga ner den. Kan kommissionen se till att tågtrafiken omgående återupptas mellan Bryssel och Milano och på så sätt se till att uppfylla allmänhetens behov och förväntningar?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0132/03 och E-0252/03
ingivet av Loyola de Palacio för kommissionen**

(27 februari 2003)

Kommissionen har informerats om att tågförbindelsen Bryssel–Milano lades ner den 15 december 2002. Kommissionen beklagar att järnvägsföretag kan fatta beslut som leder till minskad internationell trafik, men man måste komma ihåg att dessa företag har rätt att försöka optimera sin organisation genom att exempelvis inte förlora pengar på denna typ av tjänster, såsom fastställs i artikel 5 i direktiv 91/440⁽¹⁾.

Enligt de uppgifter som kommissionen erhållit skulle denna tjänst inte vara lönsam för de fem berörda företagen.

Kommissionen vill emellertid påpeka att om det huvudsakligen handlar om ekonomiska skäl har de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt förordning 1191/69⁽²⁾ rätt att sluta avtal om allmän trafikplikt med järnvägsföretag, som får i uppdrag att bedriva tågtrafik på sträckor som inte skulle vara lönsamma utan ekonomiskt stöd från offentliga myndigheter.

Kommissionen avser att under 2003 lägga fram ett förslag till förordning om rättigheter och skyldigheter för passagerare på internationell tågtrafik, som bl.a. kommer att omfatta föreskrifter om att järnvägsföretagen skall samråda med passagerarna i samband med större ändringar av tjänsteutbudet. Kommissionen kommer också att lägga fram ett förslag till direktiv som gör det möjligt att stärka järnvägsföretagens konkurrenskraft genom att underlätta tillträdet till marknaden för internationella resetjänster. De många frågor som ställts efter nedläggningen av den nämnda tågförbindelsen, samt de många nedläggningar av internationella tjänster som aviserats, kommer att beaktas vid utarbetandet av lagstiftningsförslagen, eftersom det är uppenbart att sådana nedläggningar motverkar ett av syftena med den gemensamma transportpolitiken, som är att tågtransporterna skall behålla sin ställning eller stärkas jämfört andra transportsätt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar, EGT L 237, 24.8.1991.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar, EGT L 156, 28.6.1969.

(2003/C 242 E/101)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-0145/03
från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) till kommissionen**

(28 januari 2003)

Ämne: Internationellt fiskeavtal EU-Island och utvecklingssamarbete

Skulle kommissionen mot bakgrund av gällande internationella fiskeavtal EU-Island kunna uppge följande:

1. Hur stort är det belopp som EU anslår till utveckling av Islands fiskesektor?
2. Hur mycket betalar EU i ekonomisk ersättning för de fiskerättigheter som erhållits för gemenskapsflottan?
3. Hur mycket behöver gemenskapens fartygsägare betala i avgift för fiskelicenser och fiskerättigheter?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(4 mars 2003)

Parlamentsledamoten har ställt tre frågor om ekonomiska transaktioner och avgifter för licenser inom ramen för fiskeavtalet mellan gemenskapen och Island. Avtalet innehåller inga ekonomiska transaktioner mellan gemenskapen och Island och heller inga bestämmelser om avgifter för fiskelicenser.

(2003/C 242 E/102)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0157/03
från Ilda Figueiredo (GUE/NGL) till kommissionen

(29 januari 2003)

Ämne: Förflyttning av radaranläggningen på Madeira

Till följd av kommissionsledamot Wallströms svar av den 4 november 2002 på min skriftliga fråga nr E-2734/02 ⁽¹⁾ om installationen av en radaranläggning på Pico do Areeiro på Madeira skulle jag vilja veta följande: Hur förhåller sig kommissionen till att man fortfarande tänker installera en radaranläggning på området, endast några meter från den ursprungliga platsen, med tanke på att den här installationen för med sig samma nackdelar som den tidigare skulle ha fört med sig?

⁽¹⁾ EGT C 110 E, 8.5.2003, s. 96.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(5 mars 2003)

Kommissionen vill dels hänvisa till sitt svar på Ilda Figueiredos skriftliga fråga E-2734/02 ⁽¹⁾, dels informera ledamoten om att kommissionen sedan dess har kunnat registrera fallet som ett klagomål och höra de portugisiska myndigheterna om situationen.

Vid ett möte med kommissionen fick de portugisiska myndigheterna möjlighet att komma med ytterligare upplysningar om projektet. Enligt nämnda myndigheter är det Nato som har ålagt dem radarprojektet, och med tanke på dess karaktär fanns bara två möjliga lokaliseringsplatser: Pico Ruivo och Pico do Areeiro, de två högsta topparna på ön. Pico Ruivo övergavs snabbt som alternativ, med tanke på de synbart negativa effekterna. Valet på Pico do Areeiro motiverades med att det redan finns andra konstruktioner och telekommunikationsanläggningar där. Dessutom kommer inte radarns strålningsfält att nå häckningsplatserna på Pterodroma madeira, eftersom radarn placeras på en avsevärt högre höjd än häckningsplatserna.

Projektet har varit föremål för en miljökonsekvensstudie vars slutsatser ännu inte är färdiga. De spanska myndigheterna har meddelat kommissionen att de kommer att skicka en kopia av studien när den är avslutad.

Kommissionen inväntar denna studie för att kunna uttala sig om situationen.

⁽¹⁾ EGT C 110 E, 8.5.2003, s. 96.

(2003/C 242 E/103)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0165/03
från Paul Lannoye (Verts/ALE) till kommissionen

(24 januari 2003)

Ämne: Fjärrstyrda bomber

Den nya generation fjärrstyrda bomber som utvecklas i Förenta staterna är gjorda för att tränga in i och förstöra underjordiska förstärkta mål. Enligt en uteslutande militär logik är den metall, som har hög densitet och som används för att dessa vapen skall bli så effektiva som möjligt, av utarmat uran. Tillverkas denna typ av vapen i Europeiska unionen? Om inte, har vissa medlemsstaters arméer tillgång till detta vapen?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(13 februari 2003)

Kommissionen har ingen juridisk behörighet att ingripa mot vapentillverkning eller utöva tillsyn över hur krigsmateriel används.

Eftersom frågan handlar om ett militärt ämne skulle frågeställaren kunna be om ytterligare information från Generalsekretariatet/Javier Solana, Hög representant för GUSP.

(2003/C 242 E/104)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0175/03

från Lousewies van der Laan (ELDR) till kommissionen

(30 januari 2003)

Ämne: EU-stöd till bevarad biologisk mångfald

Den tekniska utvecklingen har genom växtförädling och genetisk modifiering lett till att vi fått högavkastande jordbruksgrödor som odlas alltmer i hela världen. Följden av detta blir att den biologiska mångfalden i fråga om (odlade) jordbruksgrödor blir allt mindre, i och med att de ursprungliga lokala växterna försvinner. Detta innebär emellertid också ett hot om att den genetiska informationen i dessa "urväxter" skall gå förlorad.

Kommande generationer har dock ett intresse av att det skall finnas kvar en så stor mångfald som möjligt bland växterna, eftersom den genetiska informationen i dem är en viktig källa till nya växter. Klimatförändringen och de föränderliga ekonomiska, sociala och ekologiska omständigheterna leder till att det också i framtiden kommer att finnas en efterfrågan på nya växter med nya egenskaper. Det är således i bokstavig bemärkelse livsviktigt att gamla kulturväxter får finnas kvar.

Det finns en organisation i norra Nederländerna som heter Stichting de Oerakker och som samlar in frön från så många olika kulturväxter som möjligt. Somliga arter kan bevaras i djupfryst tillstånd vid lantbruksuniversitetet i Wageningen, men andra måste årligen sås och skördas. Hittills har Stichting de Oerakker sysslat med sådant arbete, men nu kan organisationen inte längre göra det, till följd av att det saknas både ekonomiska resurser och arbetskraft (organisationens arbete görs av frivilliga).

1. Delar kommissionen min åsikt om att det är av stor vikt för kommande generationer att den genetiska informationen i gamla kulturväxter bevaras?
2. Håller kommissionen med mig om att det handlar om ett så pass stort samhällsintresse att kontinuiteten i arbetet måste garanteras?
3. Vilka möjligheter har EU att stöda sådana projekt, antingen ekonomiskt, organisatoriskt, genom utbyte med liknande projekt annorstädes i Europa eller på andra sätt?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(13 mars 2003)

Kommissionen gör uppskattningen att den biologiska och genetiska mångfalden är betydelsfull inom jordbruket för en hållbar utveckling av jordbruksproduktionen och landsbygdsområdena. Rådets förordning (EG) nr 1467/94 av den 20 juni 1994 om bevarande, karakterisering, insamling och nyttjande av genetiska resurser inom jordbruket (!) har gjort det möjligt med ett första program som sträcker sig över perioden 1994-1999 som i huvudsak har handlat om bevarande ex situ av genetiska resurser. Detta tillvägagångssätt utgör en nyckelfaktor i varje strategi för bevarande av den biologiska mångfalden i så måtto att den gör det möjligt att bevara äldre lokala och av jordbrukarna tämligen förbisedda sorter när det gäller livsmedelsframställning. Tack vare det arbete som utförs av organ som fått i uppdrag att bevara genetiskt material har data och genetiska karakteristika för dessa lokala sorter bevarats och förbättrats. Det är oundgängligt för det moderna jordbrukets framtid att bevara dessa sorter.

Enligt rekommendationerna i den rapport som har lagts fram för kommissionen(?) av gruppen av oberoende experter om genomförandet av förordning (EG) nr 1476/94 har kommissionen utarbetat ett utkast till en ny förordning som har diskuterats åtskilliga gånger i tillämpliga kretsar i rådet och parlamentet. Dessa diskussioner har föranlett kommissionen att förändra sitt förslag som bör komma att bli föremål för en ny presentation under första halvåret 2003.

Den kommande tillämpningen av denna nya förordning, som syftar till att upprätta ett EG-program för att bevara, karakterisera, samla in och nyttja genetiska resurser i jordbruket, bör göra det möjligt att bevilja ekonomiskt stöd till verksamhet som den som utförs av stiftelsen De Oerakker (bevarande ex situ och in situ av vissa frösorter) i den utsträckning som den ingår i ett samarbete med institutioner eller organ belägna i andra medlemsstater.

EG:s åtgärdsplan för biologisk mångfald i jordbruket (BAP-AGRI) ger stöd för en följdförordning till förordning (EG) nr 1467/94 som EG:s nyckelinstrument för att bevara genetiska resurser inom jordbruket. BAP-AGRI kräver att det framtida programmet skall sträcka sig vidare än det ex situ-fokus som ingår i förordning (EG) nr 1467/94 och verksamt bidra till in situ-bevarande och hantering på jordbruksföretagen, och klagör att detta medför större medverkan från icke-statliga organisationer och jordbrukare som är verksamma inom bevarandet av genetiska resurser.

BAP-AGRI understryker också betydelsen av rådets direktiv 98/95/EG av den 14 december 1998⁽³⁾, i vilket den nödvändiga rättsliga ramen skapas för att tillåta saluföring av utsäde för lantraser och lantsorter som är naturligt anpassade till lokala och regionala villkor och som hotas av genetisk erosion, med syftet att bidra till in situ-bevarande. Kommissionen har utarbetat ett utkast till riktlinjer för genomförandet av direktivet och är nu i färd med att vidta åtgärder beträffande rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter⁽⁴⁾ och rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter⁽⁴⁾.

Den andra rapporten om genomförandet av EG:s strategier för biologisk mångfald och om åtgärdsplanerna som väntas under 2003 kommer att granska den utsträckning i vilken målen för BAP-AGRI har uppnåtts. Denna granskning kan komma att leda till nya rekommendationer när det gäller bevarandet av genetiska resurser inom jordbruket.

I sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling förutskickas att det inom det särskilda programmet för den femte tematiska prioriteringen Livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet, kommer att bli en anbudsinfordran under 2004 om utnyttjande av mångfalden i växtligheten för att minska bruket av pesticider för sjukdomsbekämpning. Syftet är att göra bruk av lagrad biologisk mångfald, särskilt för att utveckla sjukdomsresistenta växter vilket kan komma att leda till en nedgång i användningen av växtskyddsmedel och de därmed sammanhängande riskerna för människors hälsa och för miljön.

I sjätte ramprogrammet, i det särskilda programmet för policy-inriktad forskning, anges det att förteckningen över ytterligare anbudsinfordringar inkluderar biologisk mångfald. Syftet är här att utveckla och tillämpa verktyg för att fastställa den relativa biologiska mångfalden inom och mellan lokala raser av djur inom EG och att utveckla och tillämpa verktyg för att fastställa användbara karakteristika för arvsmassan hos grödor som bevarats inom EG.

Slutligen kan det vara lämpligt att nämna att kommissionen också deltar i bevarande, karakterisering, insamling och användning av genetiska resurser på internationell nivå särskilt genom undertecknandet av det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk inom FAO (FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation) och genom sina bidrag till rådgivande gruppen för internationell jordbruksforskning (Consultative Group for International Agricultural Research, CGIAR) som främst har utvecklingsländerna som sin målgrupp.

⁽¹⁾ EGT L 159, 20.6.1994.

⁽²⁾ KOM(2001) 617 slutlig.

⁽³⁾ Rådets direktiv 98/95/EG av den 14 december 1998 om ändring angående konsolideringen av den inre marknaden, genetiskt modifierade växtsorter samt växtgenetiska resurser, av direktiven 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG, 66/403/EEG, 69/208/EEG, 70/457/EEG och 70/458/EEG om saluföring av betutsäde, utsäde av foderväxter, utsäde av stråsäd, utsädespotatis, utsäde av olje- och spånadsväxter och utsäde av köksväxter samt om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter, EGT L 25, 1.2.1999.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 20.7.2002.

(2003/C 242 E/105)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0179/03**från Patricia McKenna (Verts/ALE) till kommissionen**

(30 januari 2003)

Ämne: Rådets direktiv 97/11/EG om ändring av direktiv 85/337/EEG

I rådets direktiv 97/11/EG⁽¹⁾ om ändring av direktiv 85/337/EEG⁽²⁾ om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt anges ingen tidsbegränsning. Detta innebär att då en exploatör väl har genomfört en miljökonsekvensbedömning kan han vänta en obegränsad tid innan projektet påbörjas.

Detta får dubbla konsekvenser.

- För det första kan egenskaperna hos miljön förändras under den tid som förflyter från det att miljökonsekvensbedömningen genomförs tills dess projektet startar. Om till exempel befolkningen i ett område ökar dramatiskt under en femårsperiod är informationen i miljökonsekvensbedömningen inte längre aktuell. Den betraktas emellertid fortfarande som relevant.
- För det andra innebär ovanstående att exploatörer som har erforderliga medel kan genomföra miljökonsekvensbedömningar för flera olika projekt och sedan vänta obegränsad tid innan projekten påbörjas. Detta innebär i sin tur att de lokala myndigheterna svävar i ovisshet. Beroende på vilken typ av projekt det gäller, kan detta ha en negativ inverkan på samhällets ekonomiska, sociala och fysiska tillstånd.

Vad anser kommissionen om denna fråga?

Har kommissionen för avsikt att ändra direktivet i syfte att stänga till detta kryphål?

⁽¹⁾ EGT L 73, 14.3.1997, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(6 mars 2003)

Parlamentsledamoten undrar vad kommissionen anser om den tid som kan förflyta från det att en miljökonsekvensbedömning genomförs enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, till dess att projektet påbörjas.

Parlamentsledamoten säger att exploatören, när miljökonsekvensbedömningen väl har genomförts, kan vänta obegränsad tid innan projekten påbörjas och att informationen i miljökonsekvensbedömningen fortfarande betraktas som relevant trots att egenskaperna hos miljön ibland kan ha förändrats. Hon anser att detta innebär att de lokala myndigheterna svävar i ovisshet.

Av de uppgifter som lämnats framgår inte klart om parlamentsledamoten menar tiden från det att miljökonsekvensbedömningen har avslutats till dess att tillstånd beviljas, eller från det att miljökonsekvensbedömningen har avslutats och tillstånd beviljats till dess att projektet verkligen påbörjas.

Enligt direktivet skall en miljökonsekvensbedömning genomföras innan tillstånd lämnas för projekt som kan antas få en betydande påverkan på miljön. Det anges inte någon gräns för den tid som skall förflyta däremellan eller för tiden mellan tillståndets beviljande och projektstarten. Det är medlemsstaternas sak att besluta om detta, och många av dem har också fastställt gränser för den ena eller båda tidsperioderna. I vissa medlemsstater har myndigheterna också rätt att begära aktuell information eller en ny miljökonsekvensbedömning från exploatören, eller att förena tillståndet med vissa villkor.

Om det inte fastställts någon tidsgräns kan det gå lång tid från det att miljökonsekvensbedömningen har genomförts till dess att tillstånd beviljas, och från tillståndets beviljande till projektstarten. Vad gäller det första fallet skall man i miljökonsekvensbedömningen identifiera och bedöma den inverkan som projektet

kan antas få på miljön. Om miljöns tillstånd ändras efter det att miljökonsekvensbedömningen genomförts kan bedömningen behöva uppdateras eller utvidgas för att motsvara allmänhetens förväntningar och stämma överens med god förvaltningspraxis. Nya uppgifter som innebär att ett projekt kan få betydande påverkan på miljön måste beaktas vid tillståndsförfarandet.

Det anges inte någon tidsgräns i direktivet för det fall egenskaperna hos miljön ändras efter det att tillståndet beviljats. Enligt direktivet skall emellertid alla faktorer som kan antas få en betydande påverkan på miljön bedömas och beaktas vid tillståndsförfarandet.

Kommissionen har i nuläget inte för avsikt att ändra direktivet, men det här är en av de frågor som skulle kunna tas upp vid en eventuell framtida ändring.

(2003/C 242 E/106)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0184/03

från **Antonios Trakatellis (PPE-DE)** till kommissionen

(31 januari 2003)

Ämne: Brobygge i Heraklion-Knossos-regionen

Invånare i Heraklion-regionen har anfört klagomål över att det längs den historiskt intressanta vägsträckan från Heraklion till Knossos byggs en bro som förutom att den gör åverkan på vägens historiska värde även är mycket dyr, meningslös ur trafiksynpunkt och dessutom rättsligt tvivelaktig eftersom den saknar stöd i lag nr 2947/01 om olympiska projekt och inte har godkänts av den behöriga vägprojektsenheten inom departementet för miljö, fysisk planering och offentliga arbeten.

Med hänsyn till ovanstående och till protesterna från berörda parter och invånare i regionen undrar jag följande:

1. Är detta brobygge förenligt med gemenskapslagstiftningen om hållbar rörlighet i stadsmiljö?
2. Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta om den konstaterar att projektet rent faktiskt är olagligt eller tvivelaktigt och att det skulle kunna ersättas med något annat som bättre svarar mot regionens behov i fråga om trafik, stadsplanering, ändamålsenlighet, estetik, miljö och kultur?
3. Samfinansieras projektet med gemenskapsmedel och, om så är fallet, har det prövats utifrån ändamålsenlighet och det nödvändiga hållbarhetsperspektivet?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(4 mars 2003)

Byggandet av viadukten längs vägen mellan Heraklion och Knossos på Kreta medfinansieras inte av gemenskapens fonder.

Oavsett om de medfinansieras av gemenskapens fonder eller inte måste emellertid vissa infrastrukturprojekt uppfylla kraven i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾, ändrat genom rådets direktiv 97/11/EEG av den 3 mars 1997⁽²⁾, i fråga om en miljökonsekvensbeskrivning.

I artikel 2.1 i direktivet sägs följande: "Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för en bedömning av denna påverkan innan tillstånd ges." Dessa projekt definieras i artikel 4 som i sin tur hänvisar till bilagorna I och II till direktivet. Byggande av viadukter nämns inte uttryckligen i någon av bilagorna.

På grundval av den information som parlamentsledamoten ger anser inte kommissionen att direktiv 85/337/EEG kan åberopas.

Om viadukten däremot kan anses utgöra en del av en väg eller en järnväg, som nämns i bilaga II.10.e till direktivet, måste man kanske enligt grekisk lagstiftning göra en miljökonsekvensbeskrivning för projektet. Om parlamentsledamoten har information som tyder på att överträdelser har förekommit ombeds han att meddela kommissionen detta så att den kan granska huruvida projektet följer direktiv 85/337/EEG.

(¹) EGT L 175, 5.7.1985.

(²) EGT L 73, 14.3.1997.

(2003/C 242 E/107)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0193/03

från Stavros Xarchakos (PPE-DE) till kommissionen

(31 januari 2003)

Ämne: Trafikproblemet i Aten

Enligt uppgifter i grekisk press har kommissionen finansierat program (exempelvis Euronett, Europrice och Afford) som har till syfte att utvärdera planerna på vägavgiftssystem i några europeiska städer. En av dessa är Aten, som är en olympisk stad och som om mindre än nittionio månader kommer att stå som värd för OS 2004. Ett av förslagen handlar om att införa ett extra avgiftssystem för trafiken på gator i centrala Aten (vägtullar). Noterbart i sammanhanget är att det i Aten inte byggs några tunnlar för trafik under jord, vilket är fallet i andra europeiska städer, exempelvis i Bryssel, en åtgärd som säkerligen skulle minska trafikbelastningen.

Stämmer det att det kan bli tal om att införa vägtullar i Aten? I vilka av EU:s länder finns överhuvudtaget inga vägtullar på riksvägar eller andra vägar? Hur ställer sig kommissionen till byggandet av underjordstunnlar inom ramen för samfinansierade projekt i Aten? Har kommissionen någon information om huruvida det samfinansierade tunnelbanebygget i Aten genomförs på ett tillrädligt sätt och, framför allt, på basis av noggranna undersökningar av berggrunden? Detta med tanke på den olycka som nyligen (januari 2003) inträffade i Chalandri i Attika län, då en bit av vägen gav vika och lämnade ett stort hål efter sig precis ovanför ett underjordiskt schakt där arbeten pågick med att bygga en tunnelbanelinje.

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(2 april 2003)

Kommissionen har finansierat flera projekt inom ramen för fjärde och femte ramprogrammen för forskning i fråga om prissättning av transporter. De städer och tillvägagångssätt som skall analyseras i de projekten har valts ut av den grupp som ansvarar för undersökningen, inte av kommissionen. Det faktum att prissättningen i Aten är föremål för flera projekt visar bara att de grekiska forskarna varit framgångsrika i konkurrensen med andra inom ansökningsomgångarna.

Beslutet att införa ett vägavgiftssystem i Aten är ett beslut som – i enlighet med subsidiaritetsprincipen – bör fattas av behöriga myndigheter och inte av kommissionen. Kommissionen känner inte till vilka planer Aten har på det här området.

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer (¹) utgör gemenskapens rättsliga instrument för att införa skatter, vägtullar och vägavgifter för lastbilar med en vikt som överstiger 12 ton. De medlemsstater som tar ut vägtullar och vägavgifter för fordon med en vikt på högst 12 ton behöver inte följa bestämmelserna i direktivet 1999/62/EG, eftersom tullar och avgifter för den typen av fordon inte omfattas av direktivet. Som regel skall vägtullar och vägavgifter bara tas ut av dem som använder motorvägar eller andra flerfiliga vägar av motorvägskaraktär, eller av dem som använder broar, tunnlar eller bergspass. För närvarande är det bara Irland, Finland och Förenade kungariket bland medlemsstaterna som enbart använder sig av

skatteinstrument i stället för vägavgifter eller vägtullar på landsvägar. I februari 2003 införde London ett system med trängselavgifter. Liknande system finns redan i vissa norska städer och planeras eller testas i vissa andra europeiska städer.

När det gäller stadstransporter fastställs i artikel 9 i direktiv 1999/62/EG att det inte finns något som hindrar medlemsstaterna från att ta ut andra avgifter, exempelvis parkeringsavgifter, avgifter för stadstrafik eller andra avgifter som är avsedda att förhindra trafiköverbastning. Följaktligen tycks de avgifter för stadstrafik som är aktuella i det här fallet överensstämma med det här direktivet.

Så som anges i vitboken "Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden" ⁽²⁾ planerar kommissionen att lägga fram en gemenskapsram som skall innehålla en ny avgiftsstruktur för infrastrukturanvändning. Detta begärde också rådet vid sitt toppmöte i mars 2003 (punkt 54 i slutsatserna).

Kommissionen förfogar över kostnads-/intäktsanalyser med positivt resultat för de underjordiska projekt som rör utbyggnaden av Atens tunnelbana. Utbyggnaden sker för närvarande eller befinner sig på konstruktionsstadiet och samfinansieras av gemenskapens stödram för Grekland för åren 2000–2006.

Med uppgifter från de grekiska myndigheterna som underlag har kommissionen dragit slutsatsen att olyckan med den jordmassa som gav vika under arbetet med utbyggnaden av Atens tunnelbana i januari 2003 berodde på att entreprenören inte följde byggreglerna för det aktuella projektet. Entreprenören kommer att stå för samtliga kostnader för att återställa byggarbetsplatsen efter olyckan och för att garantera att återstående arbeten kan utföras på ett säkert sätt.

De grekiska myndigheterna med ansvar för byggandet av Atens tunnelbana måste ha genomfört samtliga nödvändiga undersökningar, inklusive markundersökningar och åtgärder för att skydda marken, vid upphandlingen och kontraktsskrivningen för projektet. Kommissionen förfogar inte över några handlingar som tyder på motsatsen.

⁽¹⁾ EGT L 187, 20.7.1999.

⁽²⁾ KOM(2001) 370 slutlig.

(2003/C 242 E/108)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0202/03
från Maurizio Turco (NI) till kommissionen

(3 februari 2003)

Ämne: Utredning utförd av OLAF och av åklagarmyndigheten i Bari om regionen Apuliens användning av medel avsedda för yrkesutbildning

Det framgår av svaret på fråga P-0656/01 ⁽¹⁾ angående regionen Apuliens användning av medel avsedda för yrkesutbildning, att

- OLAF inledde en utredning den 28 juli 2000,
- kommissionen har givit åklagarmyndigheten i Bari tillstånd att höra en av dess tjänstemän, som är expert på den Europeiska socialfondens finansiella förfaranden.

1. Har OLAF under utredningens gång hört advokat Giuseppe di Donna, före detta regionstyrelseråd i Puglia med ansvar för yrkesutbildning?

2. Har OLAF avslutat sin utredning, och i så fall, vad har man kommit fram till?

3. Är den utredning som åklagarmyndigheten i Bari genomfört avslutad, och i så fall, med vilket resultat?

⁽¹⁾ EGT C 235 E, 21.8.2001, s. 234.

Svar från Michael Schreyer på kommissionens vägnar*(17 mars 2003)*

Kommissionen angav i sitt svar på fråga P-0656/01 att Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) inledde en utredning den 28 juli 2000. Den pågår fortfarande. OLAF bistår fortfarande åklagarmyndigheten i Bari med denna utredning.

Kommissionen vill erinra om att OLAF enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1073/1999⁽¹⁾ inte kan röja uppgifter om utredningen, däribland namnen på de personer som har hörts eller kan komma att höras.

Kommissionen uppmanar parlamentsledamoten att kontakta åklagarmyndigheten i Bari om den brottsutredning som den myndigheten bedriver.

Kommissionen vill dock nämna för parlamentsledamoten att den inledde ett förfarande för att avbryta EG-bidraget till de projekt som är föremål för det italienska rättsväsendets utredning.

Detta förfarande, som redan har avslutats, torde inom kort leda till ett Europeiska socialfonden fattar ett beslut om att avbryta stödet till det regionala operativa programmet för Apulien 1994–1999 till ett belopp av 12 996 932 euro i avvaktan på resultatet av den rättsliga utredningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), EGT L 136, 31.5.1999.

*(2003/C 242 E/109)***SKRIFTLIG FRÅGA E-0212/03
från Christine De Veyrac (PPE-DE)
och Hugues Martin (PPE-DE) till kommissionen***(3 februari 2003)*

Ämne: Prestigekatastrofen och en gemensam räddningstjänst

Har de medlemsstater som drabbats av oljekatastrofen efter Prestige-olyckan använt sig av en gemensam samordningsmekanism för de räddningstjänstinsatser som gjorts?

Kan kommissionen ange de insatser som hittills gjorts, vilka tidsfrister som behövs för insatserna, samt vilka medlemsstater som bidragit med insatser?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar*(19 mars 2003)*

De medlemsstater som drabbades av oljeutsläpp efter Prestige-olyckan begärde assistans via EU:s insatscenter för räddningstjänsten⁽¹⁾, som aktiverades samma dag som olyckan inträffade (13 november 2002).

På begäran av spanska, portugisiska och franska myndigheter begärde EU:s insatscenter assistans (i åtta olika fall) i form av specialfartyg, flygplan, utrustning och experter för att vidta åtgärder mot föroreningarna. Den första begäran om assistans framfördes den 14 november 2002, den senaste den 9 januari 2003. Efter olyckshändelsen har en imponerande mängd resurser – däribland 15 oljebekämpningsfartyg, mer än 20 kilometer länsor och ett antal särskilda övervakningsflygplan – ställts till behöriga nationella myndigheters förfogande.

Kommissionens insatscenter, som samordnade sitt arbete med de spanska myndigheterna, införskaffade också satellitbilder av området inom ramen för "Charter on Space and Major Disasters".

I samverkan med de spanska myndigheterna organiserade kommissionen omgående ett besök av observatörer från de flesta medlemsstater. Observatörerna besökte Galicien den 24–27 november 2002. Tack vare detta besök kunde 24 experter, som utsetts av medlemsstaternas regeringar, få specifika erfarenheter av hanteringen av denna typ av allvarliga olyckshändelser.

Möjligheten att skicka ut en arbetsgrupp, bestående av experter som medlemsstaterna ställer till förfogande, erbjöds de spanska myndigheterna.

Dessutom har kommissionen föreslagit att europeiska experter skall delta i den vetenskapliga kommitté som inrättats av spanska myndigheter för att ta ställning till frågor som rör förlisningen av Prestige.

En miljökonsekvensbeskrivning kommer troligen att genomföras, efter godkännande av de spanska myndigheterna. Kommissionen kommer att bidra med upp till 300 000 till en sådan undersökning.

Den 5 mars antog kommissionen en rapport^(?) om tidigare, nuvarande och framtida åtgärder på unionsnivå för att ta itu med konsekvenserna av Prestige-katastrofen och för att förebygga liknande olyckshändelser i framtiden. Denna rapport kommer att lämnas till Europeiska rådet inför dess möte den 21 mars.

⁽¹⁾ 2001/792/EG, Euratom: Rådets beslut av den 23 oktober 2001 om inrättande av en gemenskapsmekanism för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinnsatser inom räddningstjänsten, EGT L 297, 15.11.2001.

⁽²⁾ KOM(2003)105 slutlig.

(2003/C 242 E/110)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0227/03

från Roberto Bigliardo (UEN) till kommissionen

(3 februari 2003)

Ämne: Regionen Basilicatas förvaltning av EU-fonder

Regionstyrelsen i Basilicata, som hör till mål 1, har i det regionala operativa programmet för 1994–1999 låtit hela anslaget på 41 miljarder lire, som var avsett för sex år (1994–1999), gå till bidrag som begärts till och med september 1997. Ytterligare 13 869 370 279 miljarder lire, beviljade genom ett dekret av arbetsmarknadsministern av den 5 juni 2001 i syfte att få ut svartjobb på den officiella arbetsmarknaden under perioden 2000–2003, användes som bidrag till sysselsättningsfrämjande åtgärder för perioden oktober 1997–31 december 1997. Varför? Basilicata dras för närvarande och för år 1998 och 1999 med ett underskott för redan beviljade bidrag till sysselsättningsskapande åtgärder och egenföretagande på ytterligare 113 298 590 000 lire. För att klara dessa åtaganden, som ingåtts utan täckning i budgeten, verkar regionen ha för avsikt att utnyttja EU-medel som skall finansiera det regionala operativa programmet för 2000–2006. Hur kan man motivera detta?

Har kommissionen för avsikt att undersöka hur regionen Basilicata förvaltar och använder anslagen från EU, hur och med vilka medel regionen tänker klara de betalningsåtaganden man så lötsinnigt och utan likvida medel ingått eller att förhindra att regionen för att klara åtaganden för åren 1997–1999 måste ta i anspråk EU-anslag som har beviljats i ett annat syfte och är avsedda för andra åtgärder?

Vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att förhindra att de senaste årens rundhänta och sorglösa ekonomiska förvaltning i regionen Basilicata grusar alla förhoppningar om stödåtgärder som officiellt redan har beviljats för perioden 2000–2006?

(2003/C 242 E/111)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0486/03
från Giuseppe Brienza (PPE-DE) till kommissionen

(20 februari 2003)

Ämne: Regionen Basilicatas förvaltning av de europeiska fonderna

Kan kommissionen ange varför regionalstyrelsen i Basilicata, en region som tillhör Mål 1, inom ramen för det regionala operativa programmet (P.O.R.) 1994–1999

1. har använt hela finansieringen på 41 miljarder lire som beviljats för sex år (1994–1999) till de åtgärder som man hade begärt stöd för under perioden fram till september 1997?
2. dessutom har använt ytterligare 13 869 370 279 lire som beviljats i kraft av arbetsdepartementets dekret av den 5 juni 2001 om främjande av redovisning av "odeklarerat arbete" 2000–2003 för att uppfylla de sysselsättningsfrämjande åtgärderna för perioden oktober 1997–31 december 1997?
3. för innevarande år samt för åren 1998 och 1999 har gjort åtaganden för ytterligare 113 289 590 000 lire för att främja sysselsättning och egenföretagande och som redan beviljats de bidragsberättigade?
4. tycks ha för avsikt att använda medel som kommissionen anslagit för det regionala operativa programmet 2000–2006 för att på så sätt kunna fullgöra de utgiftsåtaganden som hänför sig till 1998 och 1999 och som saknar täckning?

Avser kommissionen att kontrollera och klara ut på vilket sätt regionen Basilicata förvaltar och använder EU:s finansiella medel samt hur och med vilka medel regionen tänker fullgöra de utgiftsåtaganden som man så oansvarigt åtog sig utan att ha täckning för desamma? Kommer kommissionen att tillse att finansiella medel som betalas ut av EU för andra ändamål och andra insatser inte används av regionen för att fullgöra utgiftsåtagandena från 1997–1999?

Vad avser kommissionen att göra för att undersöka det ovannämnda klagomålet och förhindra att den rättsvidriga och nepotistiska resursförvaltning som har utmärkt regionen Basilicata under de senaste åren går ut över alla de förväntningar som knutits till de stödåtgärder som officiellt beviljats för åren 2000–2006?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0227/03 och E-0486/03
ingivet av Michel Barnier för kommissionen

(14 mars 2003)

Förvaltningen av programmen inom ramen för strukturfonderna är ett ansvar som decentraliseras till medlemsstaterna när kommissionen godkännt de prioriterade strategierna i programmen. Finansieringen av projekt som medfinansieras inom ramen för strukturfonderna omfattas av budgetregler som fastställs i nationell lagstiftning.

När det gäller finansieringen av projekt under perioden 2000–2006 gäller enligt artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽¹⁾ att utgifterna, inbegripet utgifter för projekt som påbörjats före detta datum, är stödberättigande från och med den dag då programmet lämnas in till kommissionen. När det gäller det operativa programmet Basilicata var utgifterna stödberättigande från och med den 5 oktober 1999.

Det faktum att regionen Basilicata kunnat starta verksamhet redan 1998 och ta på sig utgifter efter den 5 oktober 1999 strider inte mot gemenskapsnormerna för genomförande av strukturfonderna.

Kommissionen fortsätter att övervaka och kontrollera användningen av strukturfonderna i enlighet med bestämmelserna, särskilt beträffande vad medlen används till och den första och sista dag som utgifterna kan vara stödberättigande.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999.

(2003/C 242 E/112)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0233/03
från Eluned Morgan (PSE) till kommissionen

(4 februari 2003)

Ämne: Avfall som matjord

Vad är kommissionens nuvarande ståndpunkt om användning av avfall som matjord i deponier, med tanke på farhågorna om BSE? När kommer kommissionen att fatta beslut i denna fråga? När kommer medlemsstaterna att informeras? Gäller denna politik endast för Förenade kungariket eller för hela EU?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(18 mars 2003)

Enligt artikel 4 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975⁽¹⁾, ändrat genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om avfall⁽²⁾ skall medlemsstaterna se till att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön.

I rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽³⁾ fastställs särskilda krav för deponering av avfall, bland annat villkor för konstruktion och täckning av deponier.

Dessutom kommer deponering av material som är, eller misstänks vara, positivt för transmissibel spongiform encefalopati (TSE) att vara förbjudet från och med den 1 maj 2003 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁽⁴⁾. Andra material som sannolikt kan fungera som värd för eller innehålla TSE-agens, t.ex. specificerade riskmaterial, måste ha behandlats i tryckkokare enligt mycket stränga normer så att TSE-agenset desaktiveras innan de får deponeras.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991.

⁽³⁾ EGT L 182, 16.7.1999.

⁽⁴⁾ EGT L 273, 10.10.2002.

(2003/C 242 E/113)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0248/03
från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen

(5 februari 2003)

Ämne: Tillämpning av n+2-regeln på strukturfonderna under 2003

Enligt artikel 31.2 i förordning nr 1260/1999⁽¹⁾ skall kommissionen "automatiskt återta den del av ett åtagande som inte har omfattats av förskottsbetalningen eller för vilken det inte har kommit in någon enligt artikel 32.3 godtagbar ansökan om utbetalning till kommissionen senast vid utgången av andra året efter det år då åtagandet ingicks ...".

Budgeten för år 2001 innehöll förutom de anslag för åtaganden som godkänts under budgetförfarandet mer än 8 000 miljoner euro som kommissionen överfört från 2000 års budget.

Kan kommissionen ange:

- vilka anslag för åtaganden som beviljats under år 2001,
- vilka belopp inom ramen för dessa åtaganden som utbetalats den 31.12.2002,
- vilka anslag som eventuellt redan beviljats av kommissionen,
- vilka belopp som återstår att fördela inom ramen för dessa åtaganden under nuvarande budgetår, och redovisa dessa siffror uppdelade på land, region, mål och fond?

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

(2003/C 242 E/114)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0249/03
från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen

(5 februari 2003)

Ämne: Tillämpning av n+2-regeln på strukturfonderna under 2002

Enligt artikel 31.2 i förordning nr 1260/1999⁽¹⁾ skall kommissionen "automatiskt återta den del av ett åtagande som inte har omfattats av förskottsbetalningen eller för vilken det inte har kommit in någon enligt artikel 32.3 godtagbar ansökan om utbetalning till kommissionen senast vid utgången av andra året efter det år då åtagandet ingicks ...". Denna regel skall tillämpas för första gången den 31 december 2002.

Enligt n+2-förfarandet för återtagande av anslag kan medlemsstaterna fram till den 31 december år n+2 lämna in ansökningar och informera kommissionen om de insatser för vilka ett automatiskt återtagande inte skall tillämpas. Förfarandet avslutas i slutet av maj år n+3.

Kan kommissionen ange:

- vilka anslag för åtaganden som beviljats under år 2000,
- vilka belopp inom ramen för dessa åtaganden som utbetalats den 31.12.2002,
- vilka framställningar medlemsstaterna inlämnat före den 31.12.2002,
- vilka anslag som kommissionen redan fördelat,

och redovisa dessa siffror uppdelade på land, region, mål och fond?

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0248/03 och E-0249/03
ingivet av Michel Barnier för kommissionen

(1 april 2003)

Enligt artikel 31.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, skall regeln "N+2" tillämpas från och med utgången av 2002 för åtaganden som har gjorts under 2000.

I bilagorna som på begäran har skickats till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat kommer parlamentsledamoten att finna:

- De åtaganden som gjordes under 2000 och som berörs av tillämpningen av regeln N+2 den 31 december 2002. Det skall noteras att de uppgivna åtagandena endast omfattar dem som berörs av regeln N+2 den 31 december 2002 och inte de totala åtagandena 2000.
- De belopp som har betalats ut enligt dessa åtaganden fram till och med den 31 december 2002.

Kommissionen vill upplysa parlamentsledamoten om att de belopp som ännu inte har betalats ut och som återfinns i den bifogade tabellen inte motsvarar de belopp som skulle ha återtagits av kommissionen genom tillämpning av regeln N+2 vid slutet av 2002 av två skäl.

För det första inbegriper de belopp som inte har betalats ut fram till och med den 31 december 2002:

- belopp som berörs av godtagbara ansökningar om utbetalning som har sänts in till och med den 31 december 2002 men som ännu inte har betalats ut,
- belopp som berörs av verksamheter för vilka det pågår rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden som hindrar verkställighet av regeln N+2 (artikel 31.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999).

För det andra finns det också belopp för vilka regeln N+2⁽¹⁾, helt enligt reglerna, inte skall tillämpas vid utgången av 2002.

Dessa inbegriper:

- åtaganden (totala eller delåtaganden) som berör stora projekt eller stödordningar vars genomförande kräver ett beslut av kommissionen som har fattats efter det år då åtagandet gjordes,
- belopp som berör redovisningar av utgifter som ännu inte har betalats ut av kommissionen till följd av tillämpning av medfinansieringsnivå efter åtgärd eller inriktning,
- redovisningar av utgifter som har givit upphov till att utbetalningarna har ställts in eller upphört från kommissionens sida.

Det är först efter analys och handläggning av av dessa undantag och efter det att diskussionsförfarandet med de eventuellt berörda medlemsstaterna har haft sin gång – från slutet av februari till slutet av maj 2003 – som kommissionen kan fastställa det exakta beloppet som kan återtas, program för program och fond för fond, och inleda budgetåtgärder för att återta de motsvarande beloppen.

Enligt senast tillgängliga uppgifter för alla strukturfonderna (ERUF, EUGFJ-U, ESF, FFU)⁽¹⁾ den 17 mars 2003 kommer inverkan av regeln N+2 för utgången av 2002 att begränsas till mellan 0,2% och 0,4% av åtagandena för 2000.

Kommissionen kommer att inleda förfarandet med återtagandet 2002 enligt N+2-regeln av följande belopp (vilket inte föregriper fall där slutsatser och analys fortfarande pågår, andra fall som kan komma att bli föremål för sådan handläggning och slutresultaten av diskussionsförfarandet):

- ESF:
  - Danmark – Mål 3, nationellt program: 598 351,04 euro
  - Italien – Mål 1, Syd: 1 124 019,70 euro
  - Nederländerna – Mål 3, nationellt program: 22-25,7 miljoner euro
  - Portugal – Mål 1, Hälsa: 1 069 113,52 euro
- EUGFJ-U:
  - Irland – Mål 1, Border, Midland och Western Region: 812 410,00 euro
  - Irland – Obj 1, Southern och Eastern Region: 4 247 324,00 euro
  - Nederländerna – Obj 1, Flevoland: 71 758,00 euro
  - UK – Obj 1, Highlands & I: 2 420 861,60 euro
- FFU:
  - Belgien – Mål 1, Hainaut: 88 200,00 euro

När det gäller tillämpningen av regeln N+2 för 2003 vill kommissionen göra följande klarlägganden:

- Anslag för åtaganden från 2000 som har förts över till 2001 har givit upphov till åtaganden under 2001 och kommer att beröras av N+2-regeln den 31 december 2003.
- De åtaganden som har gjorts för strukturfondsverksamhet under 2001 uppgår till 37 829 miljoner euro (inklusive anslag som har förts över från 2000). Av detta belopp har 23 455 miljoner euro redan betalats ut, och därför återstår det för ögonblicket 14 374 miljoner euro att betala ut under 2003 för att undvika att anslag inte kommer att kunna utnyttjas enligt N+2-regeln.
- Kommissionen har för avsikt att skicka en rapport till medlemsstaterna om läget i början av april 2003.
- Hittills har inga återtaganden gjorts av åtaganden för 2001.

En fördelning per land och fond, liksom fullständiga uppgifter, åtagande för åtagande, ordnade efter land och mål, har skickats direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.

⁽¹⁾ Definierad i meddelandet C(2002)1942 av den 17 maj 2002 av kommissionsledamoten Barnier i samråd med kommissionsledamöterna Fischler, Schreyer och Diamantopoulou.

⁽²⁾ ERUF: Europeiska regionala utvecklingsfonden; EUGFJ-U: Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (utveckling); ESF: Europeiska socialfonden; FFU: Fonden för fiskets utveckling.

(2003/C 242 E/115)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0256/03**från Caroline Jackson (PPE-DE) till kommissionen**

(5 februari 2003)

Ämne: Avfallsdeponi i Moncorneil-Grazan, Frankrike – direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall

Det har kommit till min kännedom att en avfallsdeponi i Moncorneil-Grazan, Frankrike, troligen inte sköts i enlighet med kraven i artikel 8 och bilagorna I och III i direktivet om deponering av avfall (1999/31/EG⁽¹⁾). Har kommissionen erhållit något formellt klagomål beträffande denna deponi, och, om så är fallet, har den begärt ytterligare information från den franska regeringen?

⁽¹⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(6 mars 2003)

Kommissionen har mottagit ett klagomål avseende avfallsdeponin i Moncorneil-Grazan och håller för närvarande på att granska ärendet för att fastställa om rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾ ändrat genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991⁽²⁾ och rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽³⁾ följts. Kommissionen har begärt ytterligare upplysningar från den franska regeringen.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991.

⁽³⁾ EGT L 182, 16.7.1999.

(2003/C 242 E/116)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0262/03**från Torben Lund (PSE) till kommissionen**

(5 februari 2003)

Ämne: Hälsokriterier för EU:s miljömärke

EU:s miljömärke bidrar till att främja mer miljövänlig produktion och konsumtion, men systemet kan bli bättre på flera sätt. Enligt uppgifter i dansk dagspress den 23 januari 2003 anser konsumenterna att det är konstigt att miljömärkta produkter får innehålla allergiframkallande ämnen som till exempel konserveringsmedlet metyldibromo glutaronitrile.

Man påpekar att konsumenterna förväntar sig att man inte enbart inriktar sig på miljökriterier utan även på hälsoaspekter när beslut om miljömärkningen fattas. Därför ombes kommissionen att redogöra för sina framtidsplaner vad gäller översyn av miljömärkningssystemet och berätta om den känner till några undersökningar om problem med miljömärkningen. Kommissionen ombes även berätta om den har gjort eller planerar några undersökningar om vad konsumenterna och producenterna anser om att eventuellt komplettera systemet med hälsokriterier och/eller något annat.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(6 mars 2003)

Den pressartikel som den skriftliga frågan utgår ifrån ger ingen korrekt bild av unionens miljömärke, eftersom systemet även beaktar hälsofrågor. De miljömärkeskriterier som måste uppfyllas för att en produkt skall tilldelas märket täcker i de flesta fall även hälso- och säkerhetsaspekter. Exempelvis tillåts inte användningen av kemikalier som kan ge upphov till hälsorelaterade risker.

Kommissionen har emellertid fastställt att hälsofördelarna med unionens miljömärkning måste framhåvas, och att man aktivt måste informera de europeiska konsumenterna om dessa fördelar. Därför har man för avsikt att förstärka de hälsorelaterade kriterierna i de olika besluten om miljömärkningskriterier för olika produktgrupper. Dessutom vill man förbättra informationen till de europeiska konsumenterna och andra berörda parter om de kombinerade hälso- och miljöfördelar som miljömärkta produkter medför. Slutligen tänker kommissionen lägga större eftertryck på hälsoaspekterna när miljömärkningsförordningen tas upp till översyn under 2005.

Mot denna bakgrund har kommissionen inte för avsikt att genomföra några undersökningar om konsumenternas och tillverkarnas önskemål i fråga om införandet av hälsokriterier och andra faktorer i systemet. Däremot har diskussionerna med alla berörda parter i unionens miljömärkningsnämnd redan inletts om den kommande översynen. Därigenom vill man få en omfattande överblick över de olika parternas erfarenheter med detta instrument, och deras synpunkter på hur det skall utvecklas i framtiden. Diskussionerna kommer att intensifieras under de kommande två åren och torde ge viktiga impulser för en översyn av systemet.

(2003/C 242 E/117)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0272/03

från Rosa Díez González (PSE) till kommissionen

(6 februari 2003)

Ämne: Uppförande av en förbränningsanläggning för särskilt riskavfall

Över 1 000 invånare i orterna Térmens och Vallfogona de Balaguer, i provinsen Lleida, har undertecknat ett upprop mot den förbränningsanläggning som företaget GREFACSA planerar att bygga.

Tidningen Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicerade den 5 november 2002 en ansökan om uppförande av en förbränningsanläggning där ca 40 000 ton djurmjöl från djur eller organ som klassificeras som riskavfall skall förbrännas per år. Man kan förmoda att det rör sig om avfall från djur som lidit av sjukdomar såsom spongiform encefalopati, dvs. "galna ko-sjukan".

Enligt flera vetenskapliga rapporter uppkommer det vid förbränningen i sådana anläggningar syntetiska cancerogena ämnen som under lång tid är beständiga i luft, vatten och mark.

Känner kommissionen till uppförandet av denna förbränningsanläggning?

Hur många förbränningsanläggningar finns det i Europa?

Kan kommissionen ge upplysningar om den gällande lagstiftningen på detta område om en sådan finns eller huruvida det kommer att utarbetas något gemenskapsdirektiv om frågan?

Vilka är de högsta utsläppsgrensarna?

I vilken utsträckning kan miljön och, i synnerhet, hälsan för personer som bor närmare än 10 km bort från en sådan anläggning påverkas?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(17 mars 2003)

Avfallsförbränningen regleras genom flera rättsliga instrument som syftar till att förhindra eller i görligaste mån begränsa de negativa effekterna på miljön och de därav följande riskerna för djurs och människors hälsa. Förbränning av animaliska biprodukter omfattas inte av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁽¹⁾, utan av artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁽²⁾, som kommer att gälla från och med den 1 maj 2003.

Beviljandet av tillstånd för avfallsförbränning är de nationella myndigheternas ansvar och behöver inte anmälas till kommissionen. Kommissionen känner därför inte till att det ansökts om bygglov för den förbränningsanläggning som ledamoten nämner.

Kommissionen känner inte heller till det exakta antalet förbränningsanläggningar som drivs i gemenskapens. Av tekniska publikationer att döma uppgår det totala antalet anläggningar dock till flera hundra.

För tillämpliga fall fastställs i direktiv 2000/76/EG gränsvärden för vanliga föroreningar, exempelvis utsläpp av kväveoxider (NO_x), i luften, och för utsläpp av långlivade och/eller giftiga ämnen, till exempel tungmetaller och dioxiner, i luft och vatten.

Syftet med gränsvärdena är att förhindra eller i görligaste mån begränsa de negativa effekterna på miljön och de därav följande riskerna för människors hälsa. De faktiska riskerna på platsen måste bedömas i varje enskilt fall inom ramen för tillståndsförfarandet.

(¹) EGT L 332, 28.12.2000.

(²) EGT L 273, 10.10.2002.

(2003/C 242 E/118)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0285/03
från Chris Davies (ELDR) till kommissionen

(7 februari 2003)

Ämne: Stigande vattenstånd i den södra delen av Stilla havet

Vilka bevis finns det för att vattenståndet stiger i den södra delen av Stilla havet?

Erbjuder kommissionen stöd till ön Tuvalu och kringliggande småöar, så att det blir möjligt för dem att ta itu med konsekvenserna av klimatförändringarna?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(6 mars 2003)

Den bästa och mest tillförlitliga vetenskapliga bedömningen av klimatförändringen är den tredje översiktsrapporten (TAR) utarbetad av FN:s mellanstatliga panel för klimatförändringar (IPCC) år 2001. Rapporten innehåller världens samlade kunskap på området. Dess auktoritet och tillförlitlighet har erkänts av nästan alla världens länder inklusive Förenta staterna.

Av den tredje översiktsrapporten framgår det att en genomsnittlig höjning av havsvattenytan på 0,1-0,2 meter har observerats under 1900-talet och att det finns tecken på att den globala uppvärmningen har bidragit kraftigt till detta.

Det finns emellertid idag inga modeller med hjälp av vilka man kan göra prognoser som består av en enda siffra utan snarare flera olika möjliga resultat. Enligt rapporten är prognoserna för havsytans höjning under perioderna 1990-2025 och 1990-2050 0,03-0,14 meter respektive 0,05-0,32 meter.

Konsekvenserna av dessa olika scenarier ger definitivt anledning till oro vilket också betonades i rådets slutsatser av den 17 oktober 2002. Storskaliga effekter av klimatförändringen förväntas innebära en höjning av havsytan vilket kan leda till översvämningar, påskyndad erosion, förluster av våtmarker och mangroveträsk och havsvatteninträngning i sötvattenskällor. Små öar, som Tuvalu, är särskilt utsatta för de negativa effekterna av klimatförändringen, som också kan leda till att mark och egendom förloras, människor tvingas att flytta och risken för stormfloder ökar. Det skulle krävas stora resurser för att bemöta och anpassa sig till dessa förändringar.

Den större delen av gemenskapens stöd ges inom ramen för landstrategidokument (CSP). Dessa dokument innehåller en strategi för utvecklingsbistånd för varje land med prioriterade stödområden som har utsetts av mottagarlandet.

Landstrategidokumentet för Tuvalu undertecknades den 14 augusti 2002 och det omfattar perioden 2002–2007. Utvecklingsstödet kommer att uppgå till 4 miljoner euro för den aktuella perioden och främst koncentreras på utveckling inom den sociala sektorn. Tidigare har emellertid projekt inom energieffektivitet, kustskydd och förnybara energikällor finansierats genom gemenskapsprogram under Lomékonventionen.

Kommissionen följer dessutom löpande utvecklingen av miljösituationen i Tuvalu genom regelbundna kontakter med regeringen, bl.a. i samband med gemensamma årliga genomgångar, och besök på platsen görs av kommissionens delegation på Fiji.

(2003/C 242 E/119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0294/03

**från Rosa Díez González (PSE), Pedro Aparicio Sánchez (PSE),
María Izquierdo Rojo (PSE) och Fernando Pérez Royo (PSE) till kommissionen**

(7 februari 2003)

Ämne: Pråmen Spabunker IV:s förlisning i Algecirasbukten

Trots att Medelhavets yta endast utgör en procent av ytan av världens hav trafikeras det av 20 procent av alla oljetankrar och 28 procent av världens olja fraktas på dess vatten. Denna omständighet kräver att det införs särskilda skyddsbestämmelser på europeisk och internationell nivå. Algecirasbukten med hamnen i Gibraltar utgör en särskilt sårbar enklav i Medelhavet både på grund av den täta trafiken av oljetankrar och på grund av dess speciella rättsliga status. Man beräknar att mer än fyrtio fall av betydande oljeutsläpp inträffat de senaste åren. Det senaste skedde i samband med att pråmen Spabunker IV, som var lastad med mer än tusen ton olja, förläste. Kan kommissionen mot bakgrund av detta svara på följande frågor:

1. Är bunkring (överföring av bränsle från ett fartyg till ett annat) och de "flytande tankstationer" som man vanligen finner i Algecirasbukten tillåtna enligt internationella bestämmelser och enligt gemenskapsbestämmelserna? Följer Gibraltar och medlemsstaterna dessa bestämmelser?
2. Ämnar kommissionen skaffa information om Spabunker IV:s förlisning och undersöka om det har förekommit brott mot bestämmelserna i samband med denna olycka? Har kommissionen för avsikt att under alla omständigheter förbättra den nuvarande lagstiftningen?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(19 mars 2003)

Kommissionen är medveten om pråmen Spabunker IV:s förlisning i Algecirasbukten den 21 januari 2003 och beklagar att olyckan kostade fartygskaptanen livet. Enligt de uppgifter som föreligger kommissionen släppte fartyget ut en del av sin oljelast vid förlisningen. Något utsläpp av tung eldningsolja verkar dock inte ha förekommit.

Enligt kommissionens uppgifter har de spanska myndigheterna numera avslutat arbetet med att pumpa ut lasten ur fartyget. På grund av det ringa djup som vraket ligger på och dess position på botten verkar detta inte ha mött några större svårigheter.

När det gäller riskerna i samband med tankning av bränslen i Algecirasbukten och Gibraltar hänvisas till kommissionens svar på José Manuel García-Margallo y Marfils muntliga fråga H-0800/02 under parlamentets plenarsammanträde i december 2002⁽¹⁾.

Kommissionen avser att särskilt vaka över att god praxis tillämpas och att de som orsakar föroreningar ställs till svars. Det är mot denna bakgrund som kommissionen den 5 mars 2003 antog ett lagförslag (?) om påföljder för alla redare, avlastare, klassificeringssällskap och andra personer som bär ansvar för föroreningar till följd av grov oaktsamhet.

För övrigt tänker kommissionen inte undersöka händelsen, eftersom det är de nationella myndigheternas ansvar att göra detta och att ta reda på det exakta händelseförloppet. Kommissionen för sin del kommer att fortsätta den verksamhet som inleddes till följd av oljetankfartyget Prestiges förlisning.

I enlighet med rådets slutsatser har kommissionen därför föreslagit ett förbud mot transport av tunga oljeprodukter i oljetankfartyg med enkelskrov på över 600 ton dödvikt. Kommissionens förslag (om ändring av förordning (EG) nr 417/2002⁽³⁾) granskas för närvarande av rådet och parlamentet.

⁽¹⁾ Muntligt svar av den 17 december 2002.

⁽²⁾ KOM(2003) 92 slutligt.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 417/2002 av den 18 februari 2002 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2978/94, EGT L 64, 7.3.2002.

(2003/C 242 E/120)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0311/03

från Karl von Wogau (PPE-DE) till kommissionen

(10 februari 2003)

Ämne: Harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter

Känner Europeiska kommissionen till att de lokala marknaderna för levande djur nästan brutit samman till följd av mul- och klövsjukan under de gångna åren och att djuruppfödarna därför transporterar sina djur direkt till kunderna? I det sammanhanget sker det alltmer sällan att undantagsbestämmelserna i artikel 13.1 e) i rådets förordning (EEG) nr 3820/85⁽¹⁾ av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter tillämpas ordagrant. Anser kommissionen att ifrågasvarande artikel kan tillämpas, inte bara på transporter av levande djur från jordbruksföretag till lokala marknader, utan också i de fall då transportererna görs direkt till kunderna?

Det aktuella fallet handlar om att ett jordbruksföretag som specialiserat sig på uppfödning av svin regelbundet transporterar levande djur med sitt eget fordon som godkänts för användning inom jordbruket. För ett tag sedan, vid en trafikkontroll, fick fordonets förare veta att fordonet måste vara utrustat med en kontrollapparat (färdskrivare), såvida inte det ovan relaterade undantaget kunde tillämpas på det. Som motivering anfördes den ovannämnda förordningen. Några andra undantag än undantag av det slag som anges i artikel 13.1 e) i förordningen ansågs inte kunna tillämpas i det ifrågasvarande fallet. I artikel 13.1 e) står det att undantag från skyldigheten att vara utrustad med kontrollapparat kan beviljas för "fordon som används för transport av levande djur från lantgårdar till lokala marknader". Till följd av de lokala marknadernas sammanbrott måste djuren fraktas direkt från det företag där de uppfötts till det företag där de skall gödas. Alltså bör bestämmelsen gälla också för transporter direkt mellan jordbruksföretagen och inte bara för omvägen över de lokala marknaderna.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(26 mars 2003)

Kommissionen kan bekräfta att artikel 13.1 e) i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter inte kan tillämpas för att undanta direkta transporter av levande djur från lantgårdar till kunder. Med tanke på att förordningen också syftar till att förbättra trafiksäkerheten bör undantagsbestämmelserna i alla händelser tolkas strikt.

I det förslag som överlämnats till Europaparlamentet och rådet om ändring av ovannämnda förordning⁽¹⁾ konstateras dock att detta undantag är olämpligt och det föreslås därför att det stryks. Den nya artikel 13.1 b) i förslaget innehåller ett mer allmänt undantag för fordon som används bland annat av jordbruks- och uppfödningföretag, då det rör sig om godstransporter inom en radie av 50 km från företagets etableringsort. På så vis skulle korta direktleveranser kunna tillåtas. Längre transporter skall enligt förslaget

omfattas av förordningens bestämmelser om körtider och viloperioder. Detta övervakas av en färdskrivare som installerats i fordonet och kan kontrolleras av tillsynsmyndigheterna antingen vid vägkanten eller inom fastigheten.

(¹) EGT C 51, 26.2.2002.

(2003/C 242 E/121)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0323/03
från Salvador Jové Peres (GUE/NGL) till kommissionen

(4 februari 2003)

Ämne: Miljöinverkan till följd av bevattningsprojektet i Segarra-Garrigues

Vilka kriterier har följts vid fastställandet av de områden som skall uteslutas från bevattningsprojektet i Segarra – Garrigues? Är det område som uteslutits den enda livsmiljön för den berörda steppfaunan? Kunde inte det område som skall uteslutas ha fastställts på ett mindre koncentrerat och mer balanserat sätt?

Är kommissionen säker på att man vid fastställandet av dessa områden uteslutande följt vetenskapliga kriterier och framför allt ekologiska kriterier? Är kommissionen säker på att fastställandet av dessa områden inte gjorts på grundval av politiska kriterier?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(3 mars 2003)

Det är uteslutande upp till spanska myndigheter att avgöra vilka områden som utesluts från bevattningsprojektet Segarra-Garrigues. Eftersom projektet kan inverka på bevarandet av flera fågelarter som omnämns i bilaga I till direktiv 79/409/EEG (¹), kommer dock kommissionen att se till att bestämmelserna i detta direktiv och i direktiv 92/43/EEG (²) följs i detta fall.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, EGT L 103, 25.4.1979.

(²) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, 22.7.1992.

(2003/C 242 E/122)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0342/03
från Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen

(5 februari 2003)

Ämne: Offentliga upphandlingsförfaranden som finansieras genom det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet

Stämmer det att det inom ramen för de offentliga anbudsförfarandena för projekt som samfinansieras av EBRD och det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet är EBRD som upprättar bedömningsförfarandet för den slutliga kontraktstilldelningen, trots att banken enbart står för en mindre del av projektfinansieringen?

Hur kan kommissionen säkra lämplig kontroll av dessa kontraktstilldelningar för projekt i kandidatländerna (särskilt i Polen och Rumänien, där denna typ av situationer uppkommit), där de förfaranden som upprättas av EBRD ses som mindre restriktiva och öppna än de som används av det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet inom ramen för andra projekt som det organet finansierar?

Varför tillämpar inte kommissionen sina egna urvals- och bedömningsförfaranden, som dessutom är underkastade andra gemenskapsinstitutioners kontroll, utan föredrar att använda sig av utomstående organs förfaranden?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(4 mars 2003)

Enligt "ISPA-förordningen" ⁽¹⁾ är det tillåtet med offentliga upphandlingar som traditionellt avser sådana fall där stöd från gemenskapen förekommer.

Medel från Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) bidrar ofta till att finansiera omfattande ISPA-projekt på miljöområdet, inklusive i Rumänien och Polen. EBRD:s regler för upphandling kan endast bli aktuella för de delar som finansieras med lån från EBRD. Dessa regler gäller således inte för de delar som finansieras genom ISPA.

EBRD:s upphandlingspolicy följer internationell standard och baseras på principer som liknar gemenskapens, nämligen ickediskriminering, rättvisa, samt öppenhet och insyn. De ligger i linje med GATT-avtalet om offentlig upphandling.

Av tekniska skäl kan EBRD inte tillämpa gemenskapens upphandlingsregler för externt stöd. Dessa regler är ännu relativt oprövade i fråga om anbud på större arbeten.

EBRD är ett viktigt finansieringsorgan, och utan detta hade det inte varit möjligt att genomföra många stora projekt, särskilt på miljöområdet, i ett antal länder i Central- och Östeuropa. Därför ändrades ISPA-förordningen så att man skulle få en rättslig grund för tillämpningen av EBRD:s upphandlingsregler (eller de regler som tillämpas av andra internationella finansieringsorgan som medfinansierar ISPA-åtgärder).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2382/2001 av den 4 december 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1267/1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument, EGT L 323, 7.12.2001.

(2003/C 242 E/123)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0355/03

från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(12 februari 2003)

Ämne: Anklagelser mot grekiska lastbilschaufförer

Enligt klagomål från det grekiska förbundet för internationella vägtransporter bedriver grekiska åkerier en omfattande verksamhet utomlands för att där få tillstånd att yrkesmässigt utföra vägtransporter och få sina fordon godkända som transportfordon.

Åkerierna hyr lokaler, utser ett säte för verksamheten, ordnar med bokföring och andra åligganden i etableringslandet i syfte att erhålla trafiktillstånd, registreringsskyltar och det femåriga gemenskapstillståndet för transportfordon. När väl denna procedur är över lämnar åkerierna landet, upphör med all verksamhet och återvänder till Grekland, som är det egentliga etableringslandet. Med fordon som inte är registrerade i Grekland utför de sedan olagliga transporter, såväl nationella som internationella. De tycks dessutom inte heller betala fordonsskatt, trafikavgifter eller andra pålagor i något land. Det är vidare omöjligt att granska deras bokföring eftersom några sådana handlingar inte finns hos företagen, och det går heller inte att fastställa om det har gjorts några tekniska kontroller.

Har kommissionen några uppgifter som bekräftar dessa anklagelser? Vad tänker kommissionen göra för att undersöka omständigheterna runt denna företeelse och för att bekämpa den om det visar sig att uppgifterna stämmer?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(14 mars 2003)

Kommissionen känner till den situation som frågeställaren redogör för.

Frågeställaren tar särskilt upp kabotage, dvs. tillfälliga inrikes vägtransporter utförda i medlemsstater där de aktuella åkerierna inte är etablerade. Sådan verksamhet är laglig förutsatt att den sker i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993⁽¹⁾. Enligt artikel 1.1 har varje åkeri, som innehar gemenskapstillstånd i enlighet med förordning (EEG) nr 881/92⁽²⁾, rätt att utföra tillfälliga inrikes vägtransporter för annans räkning i en medlemsstat utan att ha säte i eller på annat sätt vara etablerat i den staten.

Det åligger de nationella myndigheterna att se till att gemenskapsreglerna om tillträde till vägtransportmarknaden följs. De är också skyldiga att sätta stopp för eventuell olaglig verksamhet. Enligt de uppgifter kommissionen har, vidtar de grekiska myndigheterna åtgärder i detta syfte.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade, EGT L 279, 12.11.1993.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992 om tillträde till marknaden för godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier, EGT L 95, 9.4.1992.

(2003/C 242 E/124)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0360/03

från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(12 februari 2003)

Ämne: Stadsplanen för Rom

Den 18 juni 2002 godkände Roms kommunstyrelse en ny allmän stadsplan som i stället för att erbjuda ett tillfälle till systematisering och sanering av stadsmiljön, är ytterligare ett exempel på förslag som maximalt utnyttjar territoriet och förstör miljön. Enligt planen skall bostadsbyggandet ökas med 20 procent med hjälp av 70 miljoner kubikmeter cement, vilket strider mot regeln om proportionalitet mellan antalet kubikmeter och befolkning och mellan det byggande som tillåts och anordnandet av tjänster. Befolkningen i huvudstaden uppgår i själva verket till 2,4 miljoner invånare (folkräkningen 2001) och inte till de 5 miljoner som anges i den allmänna stadsplanen, och oavsett detta har man inte utarbetat en lämplig plan för de redan bristfälliga infrastrukturnäten som avloppsnät, ledningar, vattenförsörjning, belysning och transporter. Den allvarligaste delen i förslaget verkar vara det kraftiga utnyttjandet av markområden som ligger inåt landet från staden och förvärvet av stora områden romersk jordbruksmark för bostadsbyggande med som följd en förstörelse av det historiska och arkeologiska arvet, miljön och jordbruket. Till den allt intensivare spekulativa cementifieringen skall dessutom läggas resterna av den redan befintliga planen för parkeringar (PUP) som på grund av sina miljörisker redan har varit föremål för en fråga från frågeställaren (den 25 juli 2000) med tillhörande svar (P-2518/00⁽¹⁾) från kommissionen, i vilket underströks behovet av att "ta hänsyn till de eventuella kumulativa effekterna av olika projekt". Mot bakgrund av EG-domstolens rättspraxis (bland annat målen C 319/01 – Kommissionen mot Belgien och C 348/01 – Kommissionen mot Frankrike) vill jag i det sammanhanget påminna om att en annan plan med stora miljörisker som gäller stadstrafiken (PGTU) är på väg att genomföras i Rom. Ett annat element i den allmänna stadsplanen som strider mot bestämmelserna gäller information till och samråd med medborgarna som, i enlighet med artikel 3.7 och artikel 6.5 i direktiv 2001/42/EG⁽²⁾, alltid borde engageras, tillsammans med berörda myndigheter, när det gäller att fatta beslut som påverkar miljön. Tvärtom har Roms olika kommunalförvaltningar mottagit detaljerna i planen tio dagar efter det att den antagits, vilket enbart gett dem ett fåtal veckor för att granska planen, formulera förslag och underkasta planen en grundlig granskning och diskussion.

I ljuset av detta och det gemensamma förslaget (PE-CONS 3667/2002) om ändring av direktiv 90/313/EEG ⁽³⁾, som godkändes av förlikningskommittén den 8 november 2002, ber jag kommissionen besvara följande frågor:

1. Anser inte kommissionen att miljökonsekvensbedömningen med avseende på den allmänna stadsplanen ovan, där den genomförts, uppvisar betydande brister?
2. Har inte bestämmelserna om information till och samråd med allmänheten överträtts?
3. Vilken är kommissionens uppfattning i frågan?

⁽¹⁾ EGT C 103 E, 3.4.2001, s. 170.

⁽²⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽³⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(14 mars 2003)

På grundval av de uppgifter som parlamentsledamoten lämnat är det inte möjligt att avgöra huruvida stadsplaneringen för Rom kan betraktas som ett projekt enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾, ändrat genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 ⁽²⁾. Parlamentsledamoten hänvisas därför till kommissionens svar på den skriftliga frågan E-3921/2002 från samma frågeställare ⁽³⁾.

Det måste emellertid betonas att direktivet inte är tillämpligt på eventuella kumulativa effekter av olika projekt.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EGT L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ EGT C 222 E, 18.9.2003, s. 129.

(2003/C 242 E/125)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0362/03

från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(12 februari 2003)

Ämne: Finansiering från Europeiska investeringsbanken (EIB) för utbildningsändamål i Rom

I betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor om EIB:s årsrapport för 2001 framhålls, när det gäller aktiviteterna för att öka den ekonomiska och sociala sammanhållningen, att 16 procent av lånen till regionala utvecklingsprojekt har varit avsedda för hälsa och utbildning.

Föredraganden van den Burg beklagar ändå sättet på vilket dessa lån utnyttjats, eftersom endast 1 procent av den totala volymen har investerats i hälso- och utbildningsprojekt, och uppmanar till att utveckla en socialpolitik som inriktas på dessa mål.

Kan kommissionen besvara följande frågor om utbildningssektorn, framför allt mot bakgrund av den tidigare frågan från frågeställaren om säkerheten i skolorna i Rom?

1. Är det möjligt att inkludera en förbättring av skollokaler bland EIB-finansieringens mål när det gäller utbildning?
2. Kan Roms kommun, i sin egenskap av offentlig förvaltning, få tillgång till medel från EU och utnyttja dem för investeringar inom denna sektor och, om svaret är ja, har kommunen utnyttjat den möjligheten?
3. Har kommissionen utarbetat en ståndpunkt med anledning av den ovan nämnda uppmaningen från Europaparlamentet?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(13 mars 2003)

1. och 3. I betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor beklagas att endast 1,1 % av Europeiska investeringsbankens (EIB) lån i anslutningsländerna går till hälsovård och utbildning. Banken har först från och med 2001 utvidgat sin finansiering till att omfatta dessa sektorer i anslutningsländerna. År 2002 finansierades fyra projekt till ett belopp av 230 miljoner euro (mot 75 miljoner euro 2001) och banken förväntar att andelen skall fortsätta växa inom dessa sektorer.

När det gäller den särskilda frågan om Rom kan EIB-medel till utbildning faktiskt användas till att förbättra skollokaler. Finansiering av skolor kan även ske genom stadssaneringsprogram till förmån för lokala myndigheter.

Diskussioner förs för närvarande mellan EIB och Roms kommunstyrelse om en ny facilitet som skall inriktas på sociala investeringar, bl.a. skolor och ålderdomshem.

2. Roms kommun är, om än i mycket begränsad omfattning, berättigad till finansiering från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) för programperioden 2000–2006 (mål 2). De berörda områdena är: zon L i "piano regolatore" (XII Circonscrizione), ett område i Selcetta di Trigoria avsett för biomedicinsk och bioteknisk forskning samt området Settecamini (stadszonerna 5I och 5L) med en sammanlagd befolkning på cirka 13 500 invånare.

Det samlade programdokumentet (DOCUP) 2000–2006 för regionen Lazio innehåller inte explicit någon finansiering av investeringar inom undervisningssektorn. Det bör dock erinras om att genomförandet av DOCUP-åtgärder hör till de befogenheter som tillkommer den regionala förvaltningen, som är programmets förvaltningsmyndighet och som ansvarar för valet av projekt. Enligt de första upplysningarna som lämnats av de regionala myndigheterna har Roms kommun inte lagt fram några projekt på detta område.

(2003/C 242 E/126)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0364/03

från Cecilia Malmström (ELDR) till kommissionen

(12 februari 2003)

Ämne: Åldersgräns för piloter i Frankrike

Enligt uppgift är den övre åldersgränsen för piloter inom trafikflyget 60 år för att utöva sitt yrke i Frankrike. I övriga medlemsstater är åldersgränsen 65 år. Detta innebär att tjänsteutövning för piloter mellan 60 och 65 år omöjliggörs då flygplanet passerar genom Frankrikes luftrum, vilket innebär problem för flygbolagen.

Vad avser kommissionen göra för att den övre åldersgränsen för piloter i Frankrike och övriga medlemsstater ska stämma överens?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(28 mars 2003)

Kommissionen håller på att utarbeta ett ändringsförslag till förordning (EG) nr 1592/2002⁽¹⁾, i enlighet med dess artikel 7, för att utvidga verksamhetsområdet för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA).

Denna utvidgning borde täcka in licenser för piloter, för att säkra en enhetlig tillämpning av gällande normer inom unionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1592/2002 av den 15 juli 2002 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, EGT L 240, 7.9.2002.

(2003/C 242 E/127)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0373/03**från Torben Lund (PSE) till kommissionen**

(13 februari 2003)

Ämne: Djurens välfärd och konsumentinformation

I Europeiska unionen finns det en uppsjö av produkter av katt- och hundskinn, t.ex. leksaker, kläder, foder och homeopatiska artiklar. Produkterna är felmärkta, omärkta eller avsedda att se ut som fuskpäls eller annan päls.

Tio av unionens jordbruksministrar har begärt att kommissionen skall förbjuda vilseledande konsumentinformation av hänsyn till den inre marknaden. Kan kommissionen uppge varför den fortsättningsvis ignorerar denna begäran? Varför hävdar kommissionen att den inte kan göra någonting för att stilla oron över djurens väl, även om ministrarna klart gett uttryck för att vilseledande konsumentinformation skall åtgärdas, med hänvisning till att det råder en kris på den inre marknaden?

(2003/C 242 E/128)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1145/03**från Charles Tannock (PPE-DE), Generoso Andria (PPE-DE),
John Bowis (PPE-DE), Chris Davies (ELDR), Jean Lambert (Verts/ALE)
och Lennart Sacrédeus (PPE-DE) till kommissionen**

(1 april 2003)

Ämne: Handel med katt- och hundskinn

Kommissionen känner till att djurskyddsorganisationer har lagt fram bevis för att katter och hundar dödas på mycket grymma sätt för sin päls skull i vissa asiatiska länder. Pälsen exporteras sedan till andra länder inbegripet Europeiska unionen. Ibland hängs och skinnas dessa djur levande och andra oerhört grymma metoder förekommer. Pälsen ersätter ofta illegalt andra typer av päls eller säljs som konstgjord päls.

Päls som framställs från djur i Europeiska unionen måste anskaffas i enlighet med kraven i rådets direktiv 93/119/EEG⁽¹⁾ och 98/58/EG⁽²⁾. Dessa direktiv kräver att djurens välmående respekteras. Katter och hundars välmående respekteras helt klart inte med tanke på hur de behandlas i länder som t.ex. Kina.

I sitt svar på den skriftliga frågan E-1203/02⁽³⁾ från Phillip Whitehead, uppger kommissionsledamot David Byrne:

Vissa medlemsstater har infört totalförbud mot produktion, användning, handel och import av pälsarna i fråga. Eftersom man därvid inte tar hänsyn till under vilka förhållanden djuren föds upp och avlivas, är det uppenbart att sådana åtgärder inte enbart motiveras av hänsyn till djurskyddsaspekter, utan att det även rör sig om en etisk fråga huruvida man kan använda produkter som härrör från djur som främst betraktas som sällskapsdjur.

I svaret på den skriftliga frågan E-3981/00⁽⁴⁾ har kommissionen redan förklarat att ett förbud mot import av katt- och hundskinn som inte åtföljs av ett förbud mot den interna i EU-handeln med sådana produkter förmodligen skulle komma i konflikt med WTO:s bestämmelser. För att följa WTO:s bestämmelser måste ett förbud mot dessa produkter därför åtföljas av ett totalförbud mot handel inom EU. Ett totalförbud av detta slag är uppenbarligen det enda sättet att förhindra den oerhörda grymhet som djuren utsätts för. Av vilket skäl säger kommissionen då att det är uppenbart att önskan om ett förbud inte enbart motiveras av hänsyn till djurskyddsaspekter? Godtar inte kommissionen att en önskan om att förhindra grym

behandling av djur, bortsett från viljan att inte använda produkter som härrör från sällskapsdjur, kan ses som ett försök att förhindra "brott mot allmän moral", vilket motiverar en begränsning av handeln i form av ett gemenskapsdirektiv?

(¹) EGT L 340, 31.12.1993, s. 21.

(²) EGT L 221, 8.8.1998, s. 23.

(³) EGT C 301 E, 5.12.2002, s. 104.

(⁴) EGT C 163 E, 6.6.2001, s. 232.

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0373/03 och E-1145/03
ingivet av David Byrne för kommissionen**

(29 april 2003)

Kommissionen ignorerar inte frågan om import av hund- och kattpäls. Kommissionens avdelningar undersöker nu frågan med beaktande av WTO:s bestämmelser, gemenskapens rättsakter och samspelet mellan gällande lagstiftningar för att förhindra att konsumenterna vilseleds.

(2003/C 242 E/129)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-0381/03
från Wilhelm Piecyk (PSE) till kommissionen**

(13 februari 2003)

Ämne: Genomförandet av åtgärderna inom ramen för direktivet om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester

Med offentliggörandet i Europeiska gemenskapernas officiella tidning trädde den 28 december 2000 Europaparlamentets och rådets direktiv om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester i kraft. Detta direktiv avser att minska föroreningen av haven med fartygsgenererat avfall och lastrester och detta mål skall nås genom att bättre mottagningsanordningar i hamn ställs till förfogande och dessa anordningar börjar användas bättre.

I artikel 16 i direktivet fick medlemsstaterna två år på sig för att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Fristen gick ut den 28 december 2002.

I detta sammanhang frågar jag kommissionen:

1. I vilka av gemenskapens länder har redan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv utfärdats och lämpliga mottagningsanordningar i hamn ställts till förfogande?
2. Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit respektive ämnar kommissionen vidta för att se till att direktivet så snabbt som möjligt införlivas med den nationella lagstiftningen i alla medlemsstater?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(20 mars 2003)

När tidsgränsen för genomförande av direktivet gick ut hade det införlivats med tysk och grekisk lagstiftning. Därför har kommissionen sänt en formell underrättelse enligt artikel 226 i EG-fördraget till alla medlemsstater som underlåtit att genomföra det.

Den 26 februari 2003 hade kommissionen informerats om att Danmark, Spanien och Luxemburg i mellantiden hade införlivat direktiv 2000/59/EG (¹) med nationell lagstiftning.

På grundval av dessa uppgifter avser kommissionen att inleda överträdelseförfaranden mot Belgien, Frankrike, Irland, Italien, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland, Sverige och Förenade kungariket för att de underlåtit att anmäla nationella genomförandeåtgärder.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester, EGT L 332, 28.12.2000.

(2003/C 242 E/130)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0382/03

från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen

(13 februari 2003)

Ämne: Miljöföroreningar orsakade av en fabrik i Larisa-regionen

I Larisa-regionen (60 kilometer från landsvägen mellan Larisa och Sykourion) finns en tegelstensfabrik, Terra AE – Biokeral, som utan svaveldioxidfilter använder bränslet Pet Coke. Användningen av detta bränsle har fått allvarliga miljökonsekvenser genom ökade svavelhalter och omfattande svaveldioxidutsläpp som ligger över gränsvärdena.

Anser kommissionen att detta strider mot direktiv 96/61/EG (¹), och om så är fallet, hur tänker kommissionen agera för att Grekland skall efterleva direktivet och upphöra med de förorenande koldioxidutsläppen från den omnämnda fabriken och sannolikt även från andra fabriker i landet?

(¹) EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(20 mars 2003)

Kommissionen har på grundval av ledamotens uppgifter inlett en undersökning för att kontrollera om gemenskapens miljölagstiftning följs vid denna anläggning.

En skrivelse har skickats till de grekiska myndigheterna för att begära information om läget beträffande uppfyllandet av kraven i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar och rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 (¹), i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997, om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (²).

Efter att ha mottagit de grekiska myndigheternas svar kommer kommissionen att granska om det föreligger några brister vad gäller uppfyllandet av kraven i ovan nämnda gemenskapsbestämmelser och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att gemenskapens regler följs i detta fall.

(¹) EGT L 175, 5.7.1985.

(²) EGT L 73, 14.3.1997.

(2003/C 242 E/131)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0388/03

från Markus Ferber (PPE-DE) till kommissionen

(13 februari 2003)

Ämne: Utnämningen av Morten Jung-Olsen till avdelningschef och chefsförhandlare för Bulgarien

1. Stämmer det att den ansvarige kommissionsledamoten för utvidgningen, Günter Verheugen, utnämnt Morten Jung-Olsen till avdelningschef och chefsförhandlare för Bulgarien?
2. Stämmer anklagelserna om att Morten Jung-Olsen suttit häktad i Danmark, eftersom han påstås ha samarbetat med statssäkerhetstjänsten i det gamla DDR?

3. Hur förhåller sig kommissionen till de här uppgifterna om det visar sig att de är sanna?
4. Hur förhåller sig kommissionen i allmänhet till medarbetare som tidigare samarbetat med underrättelsetjänster?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(31 mars 2003)

1. Morten Jung-Olsen utnämndes till chef för enhet C/1 "Bulgarien" på Generaldirektoratet för utvidgning (ELARG) i november 2001 och denna utnämning skedde helt i överensstämmelse med gällande bestämmelser.

M. Jung-Olsen tillsattes av generaldirektören för utvidgning, i enlighet med det decentraliserade förfarande för urval och utnämning av enhetschefer som har tillämpats inom kommissionen sedan april 2001. Enligt detta förfarande utgörs tillsättningsmyndigheten i ett sådant fall av den berörde generaldirektören.

2. Morten Jung-Olsen har frikänts från alla anklagelser som riktats mot honom. Som parlamentsledamoten säkert känner till är det en grundläggande regel i alla demokratier att häktning av en person inte nödvändigtvis innebär att en person är skyldig och att ett frikännande av domstol utgör ett giltigt bevis på en persons goda anseende.

3. Kommissionen har fullt förtroende för M. Jung-Olsen.

4. I artikel 27 i tjänsteföreskrifterna fastställs det att "rekryteringen skall vara inriktad på att de tjänstemän som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning [...]". Tjänstemän måste då de utnämns bl.a. kunna visa upp lämpliga referenser, vilka i allmänhet tillhandahålls av de berörda myndigheterna i den medlemsstat som tjänstemannen i fråga är medborgare i. Rekryteringen äger inte rum om personen ifråga inte kan visa upp dessa referenser.

(2003/C 242 E/132)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0395/03

från Alexander de Roo (Verts/ALE) till kommissionen

(13 februari 2003)

Ämne: Byggande i IJmeer vid Uitdam

Enligt utkastet till regionplan för södra delen av provinsen Noord-Holland verkar det som om regionstyret i denna provins hade planer på att tillåta att det i IJmeer, invid orten Uitdam, anläggs en småbåtshamn med tillhörande storskaligt bostadsbyggprojekt för permanent användning för rekreatiönsändamål. Det handlar om ett projekt som helt och hållet ligger utanför invallningsdammarna och därför till 100 procent befinner sig inom havsområdet IJmeer som är skyddat enligt gemenskapens fågeldirektiv.

Det är inte frågan om ett småskaligt projekt till campingplats med tält utan om att det skall byggas ett stort semestercentrum (med 250 bostadsenheter) och anläggas en småbåtshamn (med 450 kajplatser), så att livsmiljön för fåglar och andra djur samt för växter i IJmeer permanent kommer att minska med cirka tre hektar. Det är högst sannolikt att det blir fråga om betydande negativa följder. I så fall blir konsekvensen att projektet antingen inte kan genomföras eller att de nederländska myndigheterna måste vidta kompensationsåtgärder på annat håll för att det totala livsmiljöområdet för fåglar och andra skyddade växter och djur inte minskar.

Anser Europeiska kommissionen som jag, att de nederländska myndigheterna måste undersöka om anläggandet av en småbåtshamn med tillhörande storskaligt bostadsbyggprojekt kommer att leda till betydande negativa följder för den ekologiska statusen för IJmeer?

Jag skulle gärna vilja få veta hur kommissionen ser på detta projekt.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar*(12 mars 2003)*

Enligt artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽¹⁾ ("habitatdirektivet"), som i enlighet med artikel 7 även gäller för särskilda skyddsområden enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar⁽²⁾, skall alla planer eller projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område, men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt, på lämpligt sätt bedömas med avseende på konsekvenserna för målsättningen vad gäller bevarandet av området.

Det särskilda skyddsområdet "Ijmeer" har en sammanlagd yta på ungefär 7 400 ha. Det planerade byggprojekt som frågeställaren nämner kommer att direkt påverka ett område på ungefär tre ha inom det särskilda skyddsområdet. För att kunna besluta om det fullständiga skyddssystemet enligt artikel 6.3 och 6.4 i direktiv 92/43/EEG gäller för detta projekt måste man undersöka om projektet faktiskt kan påverka området på ett betydande sätt. Denna undersökning måste göras av de nederländska myndigheterna. De uppgifter frågeställaren lämnar gör det inte möjligt att på grundval av enbart dem dra någon slutsats om huruvida betydande effekter kan uppstå eller ej.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EGT L 103, 25.4.1979.

(2003/C 242 E/133)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0404/03**från Brian Simpson (PSE) till kommissionen***(17 februari 2003)*

Ämne: Avgifter för transportinfrastruktur

Kan kommissionen ange när meddelandet om infrastrukturavgifter inom transportsektorn kommer att föreläggas parlamentet?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(12 mars 2003)*

Kommissionen arbetar för närvarande med ett utkast till meddelande som snart kommer att vara färdigt. Detta utkast till meddelande består av tre delar: en gemensam metod för infrastrukturavgifter, ett nytt tillvägagångssätt för finansiering av de transeuropeiska näten, inbegripet offentlig-privata partnerskap, samt ett förslag till direktiv om driftskompatibilitet mellan elektroniska vägtullsystem. Meddelandet skall enligt planerna lämnas till parlamentet under våren.

(2003/C 242 E/134)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0407/03**från Heidi Hautala (Verts/ALE) till kommissionen***(10 februari 2003)*

Ämne: Isklassificeringen för oljetankern Stemnitsa som trafikerar Östersjön

Oljetankern Stemnitsa, som seglar under grekisk flagg och ägs av det grekiska skeppsvarvet Minerva Maríne, har under vinterns lopp flera gånger rört sig på Östersjön under exceptionellt svåra isförhållanden. Fartyget tankas varje gång fullt med 100 000 ton rysk råolja i den nya oljehamnen i Primorsk längst inne i Finska viken i Ryssland. Företaget har beviljats en isklassificering av American Bureau of Shipping vilken enligt finska experter inte är tillräcklig för de ytterst svåra isförhållanden som råder i Finska viken. Oljetransporterna på Östersjön förväntas fördubblas med fem års intervall, i första hand på grund av de nya oljehamnsprojekten Primorsk och Vysotsk i Ryssland, vilket innebär att de kommer att öka från nuvarande 40 000 000 ton till 160 000 000 ton år 2010. Finska viken är ekologiskt sett ett mycket sårbart

havsområde och socioekonomiskt sett en viktig transportled. De finska myndigheterna har inte funnit något sätt att hindra Stenmutsa och andra riskfartyg från att trafikera Östersjöns internationella havsområden.

Den nyvalde verkställande direktören för Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA), Willem de Ruiter, sade i en intervju för Finska notisbyrån den 4 februari 2003 att EU inte bör blanda sig i Stenmutsas verksamhet och att EU inte kan göra någonting. Trots detta är byråns uppgift enligt dess egna hemsidor att förbättra EU:s sjösäkerhetssystem, minska risken för olyckor till sjöss, minska den förorening av miljön som förorsakas av fartyg och förhindra att människoliv går förlorade. Enligt den förordning genom vilken byrån inrättas skall den "vid behov bistå kommissionen i det förberedande arbetet med att uppdatera och utveckla gemenskapslagstiftningen när det gäller sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg, särskilt med beaktande av den internationella lagstiftningens utveckling på området".

Kommissionen är medlem av Östersjöns skyddskommission Helcom och skulle på ett betydande sätt kunna arbeta för att man vid Helcom:s nästa miljöministermöte sommaren 2003 gick in för att ta fram ett förslag för Internationella sjöfartsorganisationen IMO om att förklara Östersjön som ett särskilt känsligt havsområde (PSSA) och föreskriva att de fartyg som rör sig på detta hav är tvungna att uppfylla särskilda bestämmelser om duglighet under isförhållanden och krav på dubbelskrov. Kommissionens påverkningsmöjligheter inom Helcom och IMO förbättras av det faktum att alla stater kring Östersjön, med undantag av Ryssland, snart kommer att vara medlemmar av EU.

1. Har kommissionen för avsikt att inleda förhandlingar med Helcom:s medlemsstater om det ovannämnda initiativet till IMO så att man vid ministermötet i sommar skulle kunna nå fram till ett beslut i frågan?
2. Har kommissionen för avsikt att i sitt förslag till förordning om dubbelskrov av den 20 december 2002 inbegripa kraven på isklassificering?
3. Anser kommissionen att det ovan citerade uttalandet av den verkställande direktören är sakligt?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(20 mars 2003)

Kommissionen vill uppmärksamma ledamoten på att rapporteringen i media inte nödvändigtvis speglar kommissionens ståndpunkt, och i detta fall inte heller den ståndpunkt som intas av Europeiska sjösäkerhetsbyråns verkställande direktör.

Kommissionen har upprepade gånger understrukit att internationell rätt starkt begränsar EU:s och kuststaternas möjligheter att vidta åtgärder för att skydda sina kustvatten från miljörisiker från sjöfarten, och detta gäller både lagstiftning och genomförande. Denna situation är mest allvarlig när det gäller fartyg som bedöms vara farliga vilka trafikerar internationella vatten, som t.ex. Östersjön.

Därför har kommissionen uppmanat medlemsstaterna att vidta samordnade åtgärder för att undersöka och föreslå olika alternativ som gör det möjligt för dem att vidta åtgärder för att skydda sina kustvatten, framför allt sina territorialvatten och exklusiva ekonomiska zoner, mot fartyg som utgör hot för havsmiljön.

Kommissionen kommer att stödja de initiativ som medlemsstaterna tar inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) för att införa obligatoriska sjöfartsrutter och zoner där sjöfarten begränsas genom tillämpning av internationella regler.

Det finns ingen EU-lagstiftning som reglerar sjöfart under isförhållanden, och sådan lagstiftning skulle ändå inte omfatta fartyg i transittrafik som inte angör EU-hamnar. Det är för övrigt svårt att harmonisera denna typ regler med tanke på att hänsyn måste tas till lokala sjöfartsvillkor och specifika väderförhållanden i

varje enskild region. Kommissionen ger dock sitt fulla stöd till de finländska myndigheternas ansträngningar för att sluta ett avtal med grannländerna runt finska viken om säkerhetsregler för sjötransporter av olja under isförhållanden.

Såsom ledamoten påpeka följer kommissionen uppmärksam arbetet i Helsingforskommissionen. I detta sammanhang håller de berörda arbetsgrupperna (Helcom Maritime och Helcom Response) på att undersöka möjligheten att klassa Östersjön som ett särskilt känsligt område (Particularly Sensitive Area, PSSA).

(2003/C 242 E/135)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0417/03

från Catherine Stihler (PSE) till kommissionen

(17 februari 2003)

Ämne: Tillgängliga forskningsbidrag för havsodling

Den lagstadgade myndigheten i Förenade kungariket som övervakar och utvecklar fiskindustri, Seafish Industry Authority, har beslutat sälja eller stänga sin forskningsanläggning för havsodling i Ardtoe Arhdamurchan i Skottland. Denna anmälan kommer i mycket olämplig tid med beaktande av att fiskekvoterna för vild torsk och kolja kraftigt minskats. Man bör också ytterligare utreda hur havsodlingens miljöpåverkan kan minskas och hur man kan sprida havsodling till arter som nu är hotade i vilt tillstånd.

Kan kommissionen informera om det eventuellt kommer att beviljas medel för forskning i havsodling?

Svar från Philippe Busquin på kommissionens vägnar

(31 mars 2003)

Rent allmänt stöds europeisk forskning av kommissionen genom ramprogrammen för forskning, och detta gäller även vattenbruk.

Inom sjätte ramprogrammet ingår forskning om vattenbruk i det prioriterade tematiska forskningsområdet 5, "Livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet", de särskilda åtgärderna för små och medelstora företag och, i synnerhet, prioritering 8 för vetenskapligt stöd för beslutsfattande.

Prioritering 5 omfattar frågor kopplade till kvalitet och säkerhet för vattenbruksprodukter med hjälp av helt kontrollerade och integrerade produktionssystem.

De särskilda forskningsverksamheterna inriktade på små och medelstora företag syftar till att förbättra kunskapsbasen för stora grupper små och medelstora företag (kollektiv forskning) och att lösa specifika problem eller uppfylla särskilda behov för ett mer begränsat antal små och medelstora företag genom att genomföra gränsöverskridande projekt för forskning och teknisk utveckling (FoTU) (kollektiv forskning – CRAFT).

Det är fastlagt att syftet med den policyorienterade forskningen inom prioritering 8 är att stödja den gemensamma fiskeripolitiken, bl.a. när det gäller frågor kopplade till att förbättra hälsan och miljöstandarderna för vattenbruksproduktionen.

Det bör noteras att gemenskapsfinansiering beviljas på projektbasis och att den därmed inte kan garantera driften av forskningsanläggningar på längre sikt.

All information som rör sjätte ramprogrammet finns på webbplatsen <http://fp6.cordis.lu/fp6/home.cfm>.

När det gäller stipendier finns det ett antal möjligheter till stipendier för utbildning och kunskapsöverföring inom åtgärderna för mänskliga resurser och rörlighet (Marie Curie-åtgärder) inom ramprogrammet. Alla dessa åtgärder präglas av ett nedifrån-och-upp-perspektiv, dvs. de är öppna för alla forskningsområden oavsett om de tillhör de prioriterade områdena inom ramprogrammet. Information om Marie Curie-åtgärder finns på webbplatsen <http://europa.eu.int/mariecurie-actions>.

(2003/C 242 E/136)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0419/03**från Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen**

(17 februari 2003)

Ämne: Spanska nationella vattenresursplanen: vattenöverföring från Júcar till Vinalopó

Det planerade projektet för att överföra vatten från floddalen Júcar till floddalen Vinalopó godkändes inom ramen för vattenresursplanen för floden Júcar och ratificerades i bilaga II till den spanska nationella vattenresursplanen i juli 2001. Det nya vattenloppet skall ligga parallellt med Tajo-Seguras lopp och skall löpa samman med den planerade nya vattenloppet från floden Ebro i sydöstra Spanien. Syftet med vattenöverföringen är att skapa nya bevattningsanläggningar med starkt subventionerade odlingar i Júcars övre och mellersta lopp och en ohållbar turism- och stadsutveckling som skulle förvärpa effekterna kring flodens nedre lopp och i Albufera samt på kvaliteten på vattenförsörjningen i Valencia. I den miljökonsekvensanalys som gjorts för projektet ingår ingen analys av alternativa lösningar och ingen hänsyn har tagits till dessa eller andra problem, till exempel miljökonsekvenserna för Natura 2000-områden och fågelrika områden.

Spaniens regering lämnade den 4 oktober 2002 in en ansökan till Europeiska kommissionen om samfinansiering av projektet (54 miljoner euro). Enligt kommissionen skulle svar ges inom tre månader, det vill säga före den 4 januari 2003. Utan att invänta EU:s beslut lade dock den spanske regeringschefen den 14 november 2002 den första stenen i arbetena.

Kan kommissionen informera om läget i behandlingen av begäran om stöd?

Har kommissionen gjort någon bedömning av projektet i fråga och av miljökonsekvensanalysen för det?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(3 april 2003)

Detta projekt har presenterats för gemenskapsfinansiering som ett stort projekt inom ramen för det operativa programmet för regionen Valencia, och en miljökonsekvensbedömning har genomförts.

Kommissionen har begärt ytterligare upplysningar från de spanska myndigheterna, men har ännu inte erhållit något svar.

Vi kommer givetvis att vidarebefordra de spanska myndigheternas svar till ledamoten så fort vi erhåller det.

(2003/C 242 E/137)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0435/03**från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen**

(18 februari 2003)

Ämne: Järnvägsföretagens intresse av att det tillämpas av- och påstigningsförbud på resande i gränsöverskridande trafik

1. Känner kommissionen till att det allt oftare förekommer att järnvägsföretag betecknar de stationer där fjärrtåg i gränsöverskridande trafik stannar såsom tillåtna endast för avstigning eller för påstigning, så att resande inte längre får stiga av på sådana stationer där endast påstigning är tillåten eller stiga på på sådana stationer där endast avstigning är tillåten och att denna åtgärd stöds genom att man på stationerna inte ger några upplysningar om när dessa tåg stannar och vilka perronger de kommer till och går från?

2. Känner kommissionen också till att den åtgärd som avses i punkt 1 inte bara begränsar sig till att resande som skall åka en kort sträcka i inhemsk trafik hänvisas till andra tåg som kort därefter stannar på samma station utan att den gäller också på glest trafikerade gränsöverskridande sträckor och på resavstånd på hundratals kilometer?

3. Känner kommissionen också till att de internationella tåg som inte mera får anlitas av resande ofta är de första eller sista tågen för dagen på någon viss sträcka, så att de resande förhindras att så snabbt som möjligt nå sin bestämelseort eller omstigningsplats? Detta kommer att gälla 2003 för det nattåg som sommartid trafikerar sträckan Amsterdam–Bryssel–Paris (med avstigningsförbud i Bryssel) och ett liknande system infördes 2002 för nattåget Amsterdam–Duisburg–Mannheim–München/Zürich (med avstigningsförbud fram till München och schweiziska gränsen vid Basel) och har redan en längre tid gällt för tåget Barcelona–Cerbère–Paris/Milano (med avstigningsförbud på den franska gräns- och omstigningsstationen Cerbère).

4. Kan kommissionen bekräfta att dessa av- och påstigningsförbud beror på att järnvägsföretagen ensidigt gått in för att det skall gå lättare att sköta tågtrafiken genom att behovet att kontrollera av- och påstigande resande minskar?

5. Finns det enligt kommissionens uppfattning också andra orsaker till att järnvägsföretagen vidtar sådana åtgärder som vållar olägenheter och på det sättet jagar bort en del av kunderna?

(2003/C 242 E/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0436/03

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(18 februari 2003)

Ämne: Kriterier för att skydda tågresande över gränser i internationell trafik mot av- och påstigningsförbud

1. Känner kommissionen till att tågresande över gränser i internationell trafik, som råkar i svårigheter till följd av att deras enda snabba tågförbindelse ser ut att inte kunna anlitas, nu är beroende av konduktörernas välvilja att undantagsvis låta dem stiga på och att det är svårt att diskutera om detta eftersom tågpersonalen fått i uppdrag att avvisa resande och låta tåget snabbt komma vidare?

2. Instämmer kommissionen med att av- och påstigningsförbud är till stor skada för tågresande, då ju förbuden leder till att personer som vore villiga att ta ett tåg som i och för sig stannar vid önskad station likväl blir tvungna att vänta länge på andra tåg, ta omvägar, finna sig i avsevärt längre restider eller åka med andra färdmedel än tåget?

3. Passar sådana åtgärder ihop med målsättningarna i vitboken "Vägval inför framtiden" om den gemensamma transportpolitiken fram till 2010?

4. Är det ökade antalet av- och påstigningsförbud på internationella persontåg resultatet av en överenskommelse på europeisk eller internationell nivå? Har kommissionen varit med om att införa sådana åtgärder och har det fastställts några kriterier för dem? Om så är fallet: vilka är de kriterier som gäller i dag?

5. Är kommissionen beredd att verka till förmån för mera passagerarvänliga kriterier för införandet eller vidmakthållandet av av- och påstigningsförbud, så att det till exempel inte skall bli tillåtet att avvisa resande annat än om det inom en halvtimme finns ett annat, lättillgängligt tåg med samma bestämmelsestationer och anslutning till samma snabbtåg på omstigningsstationer?

6. Avser kommissionen införa en sådan åtgärd i sin för 2003 planerade förordning om tågresandes rättigheter?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0435/03 och E-0436/03
ingivet av Loyola de Palacio för kommissionen**

(2 april 2003)

Kommissionen är medveten om att det kan finnas villkor för passagerarna i fråga om av- och påstigning på vissa tåg som används i trafik mellan olika länder. Sådana villkor är en del av järnvägsföretagens

företagspolicy, som kommissionen inte kan påverka. Det är bara medlemsstaterna som kan införa eventuell trafikplikt för järnvägsföretagen i de fall de så önskar.

Det kan finnas olika skäl till dessa villkor, exempelvis för passagerarnas komfort och säkerhet på nattåg eller driftsmässiga skäl. Kommissionen känner inte till om järnvägsföretagen har detaljerade bestämmelser på området. Begränsningarna i fråga om av- och påstigning skulle dock kunna bero på att det i gemenskapslagstiftningen saknas cabotagerätter i fråga om internationella tåg och på att järnvägsföretagen inte har tillräckligt stor press på sig att locka till sig passagerare.

I sitt förslag till förordning om järnvägspassagerares rättigheter kommer kommissionen att ta upp olika möjligheter för att förbättra kontraktsvillkoren för passagerare. Dessutom, i enlighet med parlamentets önskemål, kommer kommissionen att föreslå att åtkomsträttigheter för internationella passagerartjänster tillåts i syfte att eliminera konstgjorda hinder.

(2003/C 242 E/139)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0438/03

från Jan Mulder (ELDR)
och Toine Manders (ELDR) till kommissionen

(18 februari 2003)

Ämne: Frankrike har infört en nationell definition på kalvkött

I slutet av 2002 har Frankrikes regering infört en nationell definition på kalvkött. Denna definition gäller för allt kalvkött som förs ut på den franska marknaden. Enligt definitionen är benämningen kalvkött vid marknadsföring reserverad för kött från kalvar som är yngre än 195 dagar. Kött från kalvar vilkas ålder överstiger denna godtyckliga gräns på 195 dagar får, i motsats till vad som varit fallet innan denna definition införts, inte längre saluföras som kalvkött. Detta leder till ett stort inkomstbortfall bl. a. för den nederländska kalvköttssektorn, som årligen exporterar för 300 miljoner euro till Frankrike.

1. Kan kommissionen ge besked om huruvida denna åtgärd från Frankrikes sida anmälts i enlighet med de förfaranden som gäller för sådana åtgärder?
2. Instämmer kommissionen med slutsatsen om att en sådan ensidig definition, som fastställts utgående från en godtycklig åldersgräns på 195 dagar och för vilken det inte finns något stöd, vare sig i gemenskapslagstiftningen eller gängse praxis, strider mot gemenskapsrätten? Denna slutsats bygger på rättsskipningen i fallet "Cassis de Dijon" inom området fri rörlighet för varor på den inre marknaden, där det slogs fast att en vara som får säljas under något visst namn på marknaden i en av medlemsstaterna också får saluföras under samma namn på marknaden i de andra medlemsstaterna.
3. Kan kommissionen, mot bakgrund av vilka stora kommersiella intressen som här står på spel, uttala sig om lagligheten i denna ensidiga åtgärd från fransk sida och då även ge besked om vilka möjligheter det finns för exportföretagen inom Nederländernas näringsliv att få skadestånd och vilken stödjande roll kommissionen kan spela i det sammanhanget?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(24 mars 2003)

Kommissionen fick den 7 januari 2003 reda på att de nederländska kalvproducenterna är starkt oroade av den nya franska lagstiftningen om märkning av kalvkött.

De franska myndigheterna har, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97⁽¹⁾, godkänt en kravspecifikation enligt vilken de nötkreatur som får saluföras i Frankrike under beteckningen "kalvar" inte får vara äldre än 6 månader eller 195 dagar.

Kommissionen har bett de franska myndigheterna om förtydliganden när det gäller motiv och rättsliga grunder för denna bestämmelse, och fått ett meddelande till svar. Vid diskussioner i förvaltningskommittén för nötkött har kommissionen inlagt reservationer om huruvida den franska bestämmelsen är juridiskt förenlig med gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen skall dock i nära samarbete med de franska och de nederländska myndigheterna genomföra en mer långtgående juridisk analys, särskilt när det gäller det system för frivillig märkning som ingår i ovan nämnda förordning.

Med tanke på hur stor inverkan den franska bestämmelsen skulle kunna ha på handeln med kalvar från Nederländerna kommer kommissionen se till att snabbt yttra sig om dess juridiska hållbarhet och ta hänsyn till slutsatserna i det pågående förfarandet.

(¹) EGT L 204, 11.8.2000.

(2003/C 242 E/140)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0473/03

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(20 februari 2003)

Ämne: Lufttillförseln till resande med Eurostar och andra höghastighetståg i händelse av avbrott i energiförsörjningen

1. Känner kommissionen till att ett Eurostartåg på väg från London till Paris på kvällen fredagen den 7 februari 2003 kort efter avfärden blev stillastående i fem timmar för att därefter, sex timmar efter att det avgått, återvända till stationen Waterloo International i London?
2. Känner kommissionen också till att tågpassagerarna under den tid som tåget stod stilla inte bara fick vara utan vatten och toaletter utan också saknade frisk luft med tillräcklig syrehalt för att de skulle kunna andas normalt, så att de fick lov att slå sönder fönster i tåget med nödhamrarna?
3. Beror denna brist i lufttillförseln på att tåget, till skillnad från tidigare tågmodeller, gjorts fullkomligt lufttätt, så att lufttillförseln vid de tillfällen då dörrarna inte är öppna blivit fullständigt beroende av ett ventilationssystem som kan fungera endast om det oavbrutet försörjs med el?
4. Vad skulle hända ifall en sådan olycka inträffade när det är sommar och varmt, så att det inte bara uppstod brist på syre utan lufttemperaturen dessutom skulle komma att kraftigt stiga? Kan det i så fall hända att flera människor blir medvetlösa och att somliga rentav dör?
5. Kan sådana problem uppträda också i andra höghastighetståg, såsom det franska TGV som på utsidan är annorlunda än Eurostar, men dock inrett med samma material, eller det jämförbara Thalys som används för gränsöverskridande trafik genom Belgien, det spanska AVE, det tyska ICE, det italienska ETR.500 och det svenska X-2000?
6. Vilka åtgärder vidtas det för att framdeles skydda tågresande mot sådana olyckor? Har kommissionen för avsikt att föreskriva att tågen alltid måste ha ett tillräckligt antal fönster som kan öppnas, såsom alla tåg ju tidigare hade?

Källa: TV 1 Vlaanderen, Journaal Laat, den 8 februari 2003.

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(1 april 2003)

Frågeställarens fråga rör en incident på ett Eurostartåg från London till Paris den 7 februari kl 17.15. Kommissionen har informerats om denna.

En formell undersökning utförs för närvarande gemensamt av Eurostar och Network Rail, banhållaren. Enligt kommissionens information berodde den onormalt långa tid incidenten varade på en kombination av faktorer: svårigheten att identifiera felet eftersom det är så ovanligt, svårigheten att åtgärda felet på

grund av tågets särskilt olyckliga position och tidpunkten (rusningstid), nödvändigheten av att bryta elförsörjningen. Den sistnämnda faktorn innebär en användning av nödbatterier, som finns på tågen, men dessa batterier har en begränsad kapacitet, vilket förklarar problemen med luftkonditionering, belysning och information till passagerarna via högtalare.

Beträffande lagstiftning på gemenskapsnivå pågår arbetet med tekniska gemenskapsbestämmelser på järnvägsområdet i enlighet med rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001⁽²⁾ om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg. Genom dessa direktiv inrättas ett förfarande för antagande av tekniska specifikationer för driftskompatibilitet. På området höghastighetståg (direktiv 96/48/EG) antog kommissionen den första generationen tekniska specifikationer för driftskompatibilitet den 30 maj 2002, men för konventionella tåg är de fortfarande under utarbetande.

De tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet är inte uttömmande: de täcker bara de aspekter som måste harmoniseras för att göra det lättare för tågen att passera gränser, på grundval av att det som inte specificeras på gemenskapsnivå specificeras av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

Kommissionen noterar frågeställarens förslag för skyddet av passagerare och kommer att beakta dem vid den översyn av den första generationen tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som redan har inletts, samt i sitt förslag till passagerares rättigheter som planeras för det innevarande året (2003).

⁽¹⁾ EGT L 235, 17.9.1996.

⁽²⁾ EGT L 110, 20.4.2001.

(2003/C 242 E/141)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0482/03
från Graham Watson (ELDR) till kommissionen

(20 februari 2003)

Ämne: Bifångster av valar

Är kommissionen medveten om att valar fångas i samband med fiske av havsabborre med partrål främst i Engelska kanalen? Sedan början av januari har mer än 120 delfiner spolats upp på stränderna i min valkrets.

Ett observationsprogram i begränsad skala som infördes 2001 av Förenade kungarikets ministerium för livsmedel, miljö och jordbruk har påvisat att delfiner fångats som bifångst till havsabborre, ett livsmedel för lyxkonsumtion och inte ett baslivsmedel.

Det är nödvändigt att vidta åtgärder om vi inte skall förlora valdjuren vid våra kuster. Dessa djur dör nu i onödan för att tillfredsställa efterfrågan på ett livsmedel för lyxkonsumtion.

När jag träffade kommissionsledamot Fischler för att diskutera frågan i höstas försäkrade han att kommissionen omedelbart skulle vidta åtgärder. Vilka åtgärder har vidtagits sedan dess? Vilka åtgärder avser kommissionen vidta för att reglera fisket av havsabborre med partrål? Om fisket inte kan regleras på tillfredsställande sätt, kan kommissionen bekräfta att den då kommer att förbjuda sådant fiske tills dess nödvändiga åtgärder införts?

När kommer kommissionen vidta åtgärder för att inleda ett observationsprogram för trålare av denna typ som fiskar på internationellt vatten?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(25 mars 2003)

Kommissionen är väl medveten om problemet med döda delfiner som spolats iland på stränder i medlemsstaterna, i synnerhet den här vintern på Storbritanniens sydkust.

När det gäller frågor om möjliga åtgärder för att reglera partrållning efter havsabborre, eller att mera allmänt hantera problemet med valdjur som fångas oavsiktligt i fiskeriverksamhet, hänvisar kommissionen parlamentsledamoten till sitt svar på den skriftliga frågan P-0500/03 av Chris Davies⁽¹⁾.

Kommissionen inriktar sig i första hand på frågan om bifångster av valdjur i vatten som gränsar till unionens europeiska territorium. Den geografiska omfattningen av de förslag som är under utarbetande kommer att vara beroende av fisket i fråga, hur mycket information som finns tillgänglig om den möjliga effekten på valdjur, och typen av åtgärd som föreslås.

På grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för närvarande om oavsiktliga fångster av valdjur, anser kommissionen dock inte att det är någon hög prioritet att placera observatörer ombord på gemenskapsfartyg som ägnar sig åt partrållning på internationellt vatten. Dessutom borde en sådan åtgärd, om den planerades, samordnas internationellt inom ramen för den regionala fiskerierorganisation som omfattar de berörda havsområdena.

⁽¹⁾ EGT C 222 E, 18.9.2003, s. 209.

(2003/C 242 E/142)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0492/03

från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(21 februari 2003)

Ämne: Sättningar i vägen på delar av sträckan Korinthos–Tripolis–Kalamata

Med tanke på att det de senaste dagarna konstaterats sättningar i vägbanan på sträckan Korinthos–Tripolis–Kalamata skulle jag vilja be kommissionen att informera mig om följande:

Kan kommissionen besvara följande frågor:

- Har detta vägbygge finansierats med gemenskapsmedel och, om så är fallet, hur stora summor har betalats ut till dags dato?
- Har vägbyggets kvalitet kontrollerats av expertrådet för kvalitetskontroll (ESPEL)?
- Har det vid dessa kontroller gjorts några upptäckter av byggslarv och, i så fall, vilka åtgärder har de grekiska myndigheterna vidtagit för att avhjälpa bristerna före den senaste incidenten?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(9 april 2003)

På grund av den extrema väderleken i Grekland i början av 2003 har det varit svårt att fullfölja vissa projekt, särskilt vägarbeten, i flera regioner i Grekland.

De grekiska myndigheterna vill utreda situationen med hjälp av expertråd. Kommissionen har regelbunden kontakt med de grekiska myndigheterna och har begärt att bli informerade om resultaten av denna utredning.

Vissa sträckor av motorvägen mellan Korinth–Tripolis–Kalamata medfinansierades av Sammanhållningsfonden till ett belopp av 37 miljoner euro under 1993–1999. Planerna för arbetet i fråga har även medfinansierats till ett belopp av 6,5 miljoner euro av Europeiska unionen inom ramen för budgeten för att främja det transeuropeiska nätet under 1986–1987. Andra sträckor har medfinansierats genom

Europeiska regionala utvecklingsfonden inom ramen för det regionala operativa programmet för Peloponesos 1994–1999. De grekiska myndigheterna förväntas meddela stödbeloppet för dessa sträckor till kommissionen när slutrapporten om det här programmet har överlämnats.

Kommissionen har för närvarande ingen information om att expertrådet för kvalitetskontroll (ESPEL) kontrollerar projekt som rör bygget av den här motorvägen. Sådan information bör emellertid omfattas av slutrapporten om Peloponesos operativa program.

(2003/C 242 E/143)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0499/03

**från Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE)
och Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen**

(21 februari 2003)

Ämne: Miljömål för floden Rhen

I sitt svar den 3 juni 2002 på skriftliga frågan E-1128/02⁽¹⁾ från Erik Meijer (GUE/NGL) konstaterar kommissionsledamoten Wallström att kommissionen anser att det nuvarande avtalet om Rhen och genomförandet av ramdirektivet för vatten i nära samarbete med staterna längs floden kommer att garantera att de miljömål som fastställts för floden Rhen uppnås, både i ekologiskt hänseende och när det gäller flodens användning för utvinning av dricksvatten.

Detta ger anledning till följande frågor:

1. Håller kommissionen med om att de åtgärder som företas enligt ramdirektivet om vatten (2000/60/EG⁽²⁾) för att uppfylla kraven i artikel 7, däribland åtgärder för att skydda vattenkvaliteten för att minska den nivå av vattenrening som krävs för framställning av dricksvatten, innebär att vattenverkens arbete med att rena råvatten bör minska i stället för att öka?
2. Instämmer kommissionen, i sin egenskap av företrädare för unionen i den internationella konventionen för skydd av Rhen, med det gränsvärde på 0,1 µg/l av ämnet isoproturon som av Internationella kommissionen för skydd av Rhen uppställts som önskvärt maximivärde för förekomsten av detta ämne i Rhens vatten?
3. Parlamentet och rådet fastställde i november 2001 en förteckning över prioriterade ämnen. För dessa ämnen måste det fastställas normer, bland annat på området vattenkvalitet. Ett av de prioriterade farliga ämnen som skall utvärderas är isoproturon, som är orsaken till att man, såsom Meijer påpekat, upphört med att ta vatten från Rhen för framställning av dricksvatten i Nederländerna. Hur ser kommissionen på det ovannämnda gränsvärdet såsom norm för ämnet isoproturon?
4. Om kommissionen inte ämnar ta med det ovannämnda gränsvärdet i sina normer, hur ämnar kommissionen då i sina normer för ämnet isoproturon ta hänsyn till behoven för att ytvatten skall kunna användas för framställning av dricksvatten?
5. Kommissionen anger i sina svar på Meijers frågor att lösningen även ligger i en adekvat tillämpning av direktiv 91/414/EEG⁽³⁾. Känner kommissionen till att de kriterier för framställning av dricksvatten ur ytvatten som ingår i de allmänna bestämmelserna, för närvarande inte tillämpas av en enda medlemsstat när det gäller att avgöra huruvida bekämpningsmedel i allmänhet och isoproturon i synnerhet skall tillåtas, och att detta förhållningssätt av olika medlemsstater motiveras med att det saknas riktlinjer för en sådan prövning?
6. Avser kommissionen att inom kort ta fram sådana riktlinjer ("guidance document"), för att undanröja denna brist när det gäller bedömningen av huruvida bekämpningsmedel skall tillåtas?

⁽¹⁾ EGT C 277 E, 14.11.2002, s. 150.

⁽²⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(14 april 2003)

1. Grundmålet i ramdirektivet för vatten (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁽¹⁾) är skyldigheten att åstadkomma/upprätthålla god status för alla vatten. Dessutom innehåller det särskild fokus på och särskilda skyldigheter beträffande vatten som används för specifika syften, som uttag av dricksvatten eller bad. Genom dricksvattendirektivet (rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten⁽²⁾), garanteras en god dricksvattenkvalitet för kranvatten. Där dricksvatten av god kvalitet i nuläget enbart kan garanteras genom högggradig rening, bör de kvalitetsmål som sätts upp i ramdirektivet för vatten leda till en väsentligt högre kvalitet på det obehandlade vatten som används för uttag av dricksvatten, och därigenom minska den nivå av vattenrening som behövs för produktion av dricksvatten. Detta kommer att innebära att vattenuttaget blir mer hållbart genom att den normala reningskostnaden sänks.

2. till 4. Slutsatserna från den internationella konventionen för skydd av Rhen är rekommendationer för denna flod enligt internationell lag och därmed har avtalsparterna till konventionen, däribland unionen, enats om dem. Enligt ramdirektivet för vatten (artikel 16.7) kommer kvalitetsnormer på unionsnivå att inrättas för koncentrationen av de prioriterade ämnena i alla ytvatten. Dessa kommer att vara rättsligt bindande. Kommissionen bedömer för tillfället noggrant all tillgänglig information, bland annat uppgifter och erfarenheter från Rhen, och kompletterar dessa med ytterligare vetenskapliga studier och omfattande samråd med berörda parter (artikel 16.5). Denna analys kommer att utgöra grunden för kommissionens förslag till parlamentet och rådet om särskilda åtgärder mot förorening av enskilda förorenande ämnen. Enskilda ämnen som isotroturon, eller grupper av förorenande ämnen som utgör en väsentlig risk för eller genom vattenmiljön, till exempel för vatten som används för uttag av dricksvatten, kommer att beaktas för riskhantering. Sådana åtgärder kommer att bestå av miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen, i syfte att uppnå en hög skyddsnivå. I kombination med detta kommer kommissionen att föreslå åtgärder för begränsning av utsläpp av prioriterade ämnen, så att utsläppen av dem i vatten minskas gradvis. Beträffande prioriterade farliga ämnen kommer kommissionen att föreslå en utfasning av utsläpp och läckage. Beträffande isotroturon har bedömningen av huruvida det skall klassificeras som farligt eller ej ännu inte avslutats.

5. Kommissionen känner inte till att det kriterium för framställning av dricksvatten ur ytvatten som ingår i de enhetliga principerna – att ytvatten som används för uttag av dricksvatten måste följa bestämmelserna i rådets direktiv 75/440/EEG av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna⁽³⁾ – inte används av någon medlemsstat i utvärderingen för tillstånd för växtskyddsmedel. Därför känner den inte heller till medlemsstaternas förklaring till den påstådda överträdelsen. Enligt kommissionens direktiv 2002/18/EG av den 22 februari 2002 om ändring av bilaga 1 till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, i syfte att införa isotroturon som verksamt ämne⁽⁴⁾, genom vilken isotroturon tas upp i bilaga 1 till rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽⁵⁾ är medlemsstaternas tidsfrist den 1 januari 2007 för att ändra eller dra tillbaka tillstånd för växtskyddsprodukter som innehåller isotroturon på grundval av utvärderingar utifrån de enhetliga principerna. Det kan vara förhastat att redan nu dra slutsatser om huruvida medlemsstaterna följer bestämmelserna i direktivet för isotroturon.

6. Kommissionen har inga planer på att ta fram riktlinjer för genomförandet av direktiv 91/414/EEG och detta av två anledningar. För det första anser inte kommissionen att det är nödvändigt eller till nytta att ta fram riktlinjer på detta stadium eftersom den inte känner till någon "underlåtenhet att genomföra" direktiv 75/440/EEG beträffande växtskyddsprodukter och andra bekämpningsmedel. För det andra är det inte uppenbart att ytterligare riktlinjer skulle ge ett mervärde i detta skede, eftersom bestämmelserna i direktiv 75/440/EEG är mycket tydliga. Om behovet skulle uppstå när 75/440/EEG upphör att gälla och vid genomförandet av direktiv 2000/60/EG kan frågan om riktlinjer övervägas igen.

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000.

⁽²⁾ EGT L 330, 5.12.1998.

⁽³⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽⁴⁾ EGT L 55, 26.2.2002.

⁽⁵⁾ EGT L 230, 19.8.1991.

(2003/C 242 E/144)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0504/03**från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE)
och Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) till kommissionen**

(21 februari 2003)

Ämne: Alkoholkontroller av trafikpiloter

Chefen för avdelningen med ansvar för utredningar av olyckor och incidenter på SEPLA, det spanska fackförbundet för trafikpiloter, har gjort uttalanden som tyder på att de alkoholkontroller som görs av såväl spanska som utländska piloter är helt otillräckliga, och då särskilt av utländska, och detta har naturligtvis gett upphov till allmän oro.

På senare tid har folk vant sig vid de allt vanligare alkoholkontrollerna av bilförare och många anser att det är nödvändigt att förstärka alkoholkontrollerna av trafikpiloter.

Kan kommissionen ange om det finns någon specifik gemenskapslagstiftning avseende alkoholkontroller av trafikpiloter och anser kommissionen att man bör förstärka denna typ av kontroll av flygkaptener över hela flygrummet i Europeiska unionen?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(3 april 2003)

Det finns ingen särskild gemenskapslagstiftning om alkoholkontroller inom den civila luftfarten.

Däremot finns det ytterst stränga bestämmelser som reglerar konsumtionen av alkohol och droger inom den civila luftfarten på global (Internationella civila luftfartsorganisationens ICAO:s regler) och europeisk nivå (de gemensamma luftfartsmyndigheternas JAA:s JAR-OPS-bestämmelser).

Kommissionen har inför parlamentet och rådet lagt fram ett förslag till ändring av förordning 3922/91⁽¹⁾ som syftar till ett införlivande av JAR-OPS-bestämmelserna med gemenskapslagstiftningen. Förslaget ligger för närvarande hos rådet i väntan på antagandet av en gemensam ståndpunkt.

Kommissionen är i färd med att undersöka vad man eventuellt skulle kunna vinna på gemenskapsnivå genom att vidta andra lagstiftningsåtgärder i fråga om alkoholhalten i blodet hos dem som arbetar inom sektorn för passagerartransport.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart, EGT L 373, 31.12.1991.

(2003/C 242 E/145)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0505/03**från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) till kommissionen**

(21 februari 2003)

Ämne: Lägesbeskrivning för Galileo-projektet

Efter den entusiasm som uppstod när klartecknet för Galileo-projektet gavs finns nu istället en oro i hela EU över frågan om ett äkta europeiskt projekt som Galileo någonsin kommer att få se dagens ljus och om hela unionen verkligen kommer att kunna ta del av dess många fördelar.

Det är allmänt känt att godkännandet av Galileo väckte en del negativa reaktioner, och misstankar är oundvikliga när man ser på de desperata knep som tas till för att förhindra att projektet förverkligas även efter att det godkänts.

Skulle kommissionen kunna ge en lägesbeskrivning för genomförandet av Galileo-projektet och skulle kommissionen kunna säga vilka som är de största svårigheterna för dess genomförande?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(8 april 2003)*

Såsom parlamentsledamoten påpekar har det inte varit möjligt att infria de förhoppningar som väcktes i och med den politiska överenskommelse som nåddes vid rådets (transport) möte den 26 mars 2002 om bildandet av det gemensamma företaget, vid vilket klartecken gavs till projektets utvecklingsfas. Det beror på att Europeiska rymdorganisationen har problem med de finansiella bidragen från sina medlemsstater.

Situationen är kritisk, särskilt med tanke på att man kommer att förlora de frekvenser som Galileo tilldelats inom Internationella teleunionen om man inte i slutet av 2005 har skjutit upp en satellit som kan sända ut en "Galileosignal".

Kommissionen har därför vidtagit erforderliga åtgärder för att inrätta det gemensamma företaget så att det kan börja utföra sina uppgifter med hjälp av de krediter som gemenskapen ställt till förfogande.

Kommissionen har bland annat gjort följande:

- Förberett starten av ett gemensamt företag som skall övervaka Galileo under utvecklingsfasen (fram till 2005). Kommissionen har vid flera tillfällen sammankallat det gemensamma företagens tillsynsorgan. Åtaganden har gjorts om de första utbetalningarna från gemenskapsbudgeten för åren 2001 och 2002 med ett belopp på 240 miljoner euro av de 550 miljoner euro som är avsatta för Galileo i budgeten för de transeuropeiska näten.
- Upprättat ett koncessionsarrangemang som under innevarande år skall leda till en anbudsinfordran för koncessionshavare. De skall väljas ut med början 2004 och ha ansvar för programmet under systemets utvecklingsfas och under den kommersiella driften.
- Upprättat en säkerhetskommitté och börjat utarbeta ett förslag i syfte att inrätta den framtida säkerhetsstyrelse för Galileo som avses i artikel 7 i förordning (EG) nr 876/2002⁽¹⁾ för att behandla säkerhetsfrågor rörande Galileo-systemet.
- Gjort framsteg när det gäller internationella avtal om driftskompatibiliteten mellan Galileo och de amerikanska och ryska systemen GPS respektive GLONASS, samt beträffande det vetenskapliga, tekniska och industriella samarbetet med många tredje länder, bl.a. Kina, Kanada, Australien, Medelhavsländerna och de sydamerikanska länderna.

Kommissionen hoppas att avtalet mellan Italien och Tyskland av den 28 mars 2003 så snart som möjligt skall kunna konkretiseras inom Europeiska rymdorganisationen (ESA).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 876/2002 av den 21 maj 2002 om bildande av det gemensamma företaget Galileo, EGT L 138, 28.5.2002.

(2003/C 242 E/146)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0509/03**från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen***(24 februari 2003)*

Ämne: Vattenkvalitet och Spaniens nationella vattenplan

Ramdirektivet för vatten har som grundläggande mål att vatten skall utnyttjas på ett rationellt och hållbart sätt och att dess biologiska och ekologiska kvalitet bibehållas. På så sätt avser man att undvika ytterligare försämringar, förbättra ekosystemens tillstånd och garantera ett tillhandahållande av vatten i gott skick.

Inom den spanska vattennäringen är det dock välkänt att Ebrovatten är av undermålig kvalitet och överskrider de gränser för salthet som fastställs av spanska myndigheter och i WHO:s rekommendationer för vatten av god kvalitet. Istället för att ge absolut prioritet åt vattenkvalitet koncentrerar man sig inom ramen för den nationella vattenplanen (PHN) på att lägga om vatten från Ebrofloden. Därmed kommer framtida mottagare vid Medelhavskusten att tvingas leva med en försämring av vattenresurserna, såväl för stadsbruk som för jordbruksändamål. Kommer kommissionen att mot bakgrund av detta stödja finansiering av projekt som får konsekvenser som är diametralt motsatta dem som avses i gemenskapslagstiftningen?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(28 mars 2003)

När det gäller den föreslagna överföringen av vatten från floden Ebro till andra avrinningsområden i Spanien, har kommissionen fört en omfattande dialog med de spanska myndigheterna för att se till att utformningen av överföringen och dess slutliga genomförande stämmer överens med gemenskapens miljölagstiftning och miljöstrategi.

Kommissionen är medveten om de potentiella problemen med vattenkvaliteten i nedre Ebro. För närvarande ligger medelvärdena för konduktiviteten i nedre Ebro på runt 1 000 mikrosiemens per centimeter. I rådets direktiv 75/440/EEG av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna⁽¹⁾ och rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten⁽²⁾ fastställs som (icke obligatoriska) riktmärken 1 000 respektive 2 500 mikrosiemens per centimeter. Åtminstone vad gäller konduktiviteten lämpar sig vattnet således för försörjningen med behandlat vatten och dricksvatten. Dessutom är vattnets konduktivitet i nedre Ebro lägre än i de flesta yt- och grundvattenresurser i de avrinningsområden dit överföringen planeras. Åtminstone vad gäller konduktiviteten är det enligt kommissionens aktuella uppgifter därför osannolikt att vattenkvaliteten i de mottagande avrinningsområdena kommer att försämrans genom den föreslagna överföringen.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽²⁾ EGT L 330, 5.12.1998.

(2003/C 242 E/147)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0510/03

från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen

(24 februari 2003)

Ämne: Fara för okontrollerad spridning av zebromusslor om omläggningen av Ebrofloden sker enligt Spaniens nationella vattenplan (PHN)

Zebromusslan är en mollusk med tvådelat skal och tillhör en art som kan förorsaka svåra ekologiska obalanser eftersom den helt täcker alla underlag som den möter på sin väg och därmed rubbar ekosystemen. Den kan till och med allvarligt störa infrastruktur för vattenförsörjning. Den innebär ett allvarligt problem för Ebrofloden som skulle kunna spridas om dess förorenade vatten läggs om. Ur en rättslig synvinkel är det olagligt att införa främmande arter som rubbar den ekologiska balansen. Trots detta fortsätter man att inom ramen för den nationella vattenplanen PHN lägga om Ebro till andra flodbäddar utan att ha genomfört en strikt miljökonsekvensutredning som skulle ge garantier för att projektet är säkert.

Avser kommissionen att ge finansiellt stöd till ett projekt som skulle få katastrofala följder för miljön? Och kan över huvud taget stöd ges till en plan som inte respekterar bestämmelserna i ramdirektivet för vatten, inte bara för att man inte tar hänsyn till effekterna på ekosystemens tillstånd utan också för att man ignorerar principen om ett enda vattenuptagningsområde, liksom en verklig tillämpning av principen om kostnadstäckning?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(28 mars 2003)

Ledamoten hänvisas till kommissionens svar på de tidigare skriftliga frågorna av Chris Davies (E-2708/02 och E-2819/02)⁽¹⁾, Miquel Mayol i Raynal (E-0638/02)⁽²⁾, Alexander de Roo mm. (E-3205/01)⁽³⁾, Maria Sornosa Martinez mm. (E-2614/01)⁽⁴⁾ och Daniel Varela Suanzes-Carpegna (E-2568/00)⁽⁵⁾. Sammanfattningsvis kan sägas att kommissionen för en omfattande dialog med de spanska myndigheterna för att se till att utformningen och det slutliga genomförandet av Spaniens nationella vattenplan stämmer överens med gemenskapens miljölagstiftning och särskilt med ramdirektivet för vatten⁽⁶⁾.

Enligt de föreskrifter som gäller för en eventuell användning av gemenskapsmedel från struktur- och sammanhållningsfonderna måste projekten vara förenliga med gemenskapens lagstiftning och strategi. Kommissionens uppgift är att övervaka efterlevnaden av dessa regler och föreskrifter.

Kommissionen är medveten om Zebramusslans förekomst i nedre Ebro. Kommissionen är också medveten om att en spridning av denna art till andra flodbäddar kan medföra betydande ekologiska och ekonomiska skador. Om man skulle överföra vatten från nedre Ebro till andra flodbäddar finns det helt klart en risk att Zebramusslan sprids tillsammans med vattnet. De spanska myndigheterna kommer att behöva ta upp denna viktiga fråga när de bedömer miljökonsekvenserna av den föreslagna överföringen av vatten mellan avrinningsområden.

(¹) EGT C 92 E, 17.4.2003, s. 201.

(²) EGT C 277 E, 14.11.2002.

(³) EGT C 174 E, 20.6.2002.

(⁴) EGT C 134 E, 6.6.2002.

(⁵) EGT C 136 E, 8.5.2001.

(⁶) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, EGT L 327, 22.12.2000.

(2003/C 242 E/148)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0511/03

från **María Rodríguez Ramos (PSE) till kommissionen**

(24 februari 2003)

Ämne: Program för övervakning av TSE

I sitt svar på muntlig fråga H-0896/02 (¹) förklarade kommissionen att minskningen av beloppen som tilldelas Spanien inom ramen för programmet för övervakning av smittsam spongiform encefalopati (TSE) beror på minskade anslag per test från gemenskapens sida.

Har det även skett en minskning av anslagen till andra medlemsstater?

Har minskningen av beloppen till Spanien skett mot bakgrund av det låga utnyttjade av de medel som tilldelades 2002 på grund av att alla test inte genomfördes?

Har andra medlemsstater fått större anslag efter att ha visat att de genomför ett större antal test?

Kan kommissionen lämna uppgifter om den nya tilldelningen av anslag till de 15 medlemsstaterna?

(¹) Skriftligt svar av den 11 december 2002.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(28 april 2003)

I kommissionens beslut 2002/934/EG av den 28 november 2002 om godkännande av vissa medlemsstaters program för övervakning av TSE 2003 samt fastställande av gemenskapens finansiella stöd (¹) fastställs högsta möjliga finansiella stöd till programmen för övervakning av TSE i varje medlemsstat för 2003.

Det högsta belopp som avsatts för varje medlemsstat beräknades på grundval av ett högsta bidrag på 10,50 euro per test och det faktiska antalet test som utfördes i respektive medlemsstat under andra halvåret 2001 och första halvåret 2002. Jämfört med 2002 har de högsta möjliga bidragen minskats med 7-30 %, beroende på vilken medlemsstat det rör sig om. I Spaniens fall uppgick minskningen till 29 %.

Ursprungligen grundades högsta möjliga bidrag till varje medlemsstat för 2002, enligt kommissionens beslut 2001/854/EG ⁽²⁾, på storleken på respektive medlemsstats nötkreatursbestånd. Beloppen ökades genom kommissionens beslut 2002/246/EG ⁽³⁾ i mars 2002 till följd av en utökning av programmet för övervakning hos små idisslare (får och get) och ändrade övervakningsprogram i Österrike och Finland.

Med utgångspunkt i medlemsstaternas rapporter framstod det snabbt klart att vissa medlemsstater spenderade för mycket pengar, medan andra inte använde hela det belopp som avsatts för dem. Enligt rapporter från kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor genomförs övervakningsprogrammet för bovin spongiform encefalopati (BSE) i regel väl, och inga fall med djur som slaktas utan testning har rapporterats. Det är således inte så att anledningen till att vissa medlemsstater testar en lägre andel än andra av sitt vuxna nötkreatursbestånd varje år är att man inte testar alla djur som slaktas. Skälet till variationerna är i stället att man i vissa medlemsstater behåller kor tills de blir äldre, vilket medför att en mindre andel av det totala vuxna nötkreatursbeståndet slaktas varje år.

Bidragen för 2002 justerades en andra gång i november 2002 genom kommissionens beslut 2002/945/EG ⁽⁴⁾. Syftet var att föra över pengar från de medlemsstater som inte använde hela det belopp som avsatts för dem till de som spenderade mer. Detaljerade uppgifter om de högsta belopp som avsatts för varje medlemsstat för 2002 och 2003 finns i den tabell som skickas direkt till parlamentsledamoten och parlamentets sekretariat.

⁽¹⁾ EGT L 324, 29.11.2002.

⁽²⁾ 2001/854/EG: Kommissionens beslut av den 3 december 2001 om godkännande av medlemsstaternas program för år 2002 för övervakning av TSE och fastställande av gemenskapens finansiella bidrag [delgivet med nr K(2001) 3819], EGT L 318, 4.12.2001.

⁽³⁾ 2002/246/EG: Kommissionens beslut av den 27 mars 2002 om ändring av besluten 2001/730/EG och 2001/854/EG om gemenskapens finansiella bidrag till medlemsstaternas program för övervakning av transmissibel spongiform encefalopati för 2002 [delgivet med nr K(2002) 1266], EGT L 84, 28.3.2002.

⁽⁴⁾ 2002/945/EG: Kommissionens beslut av den 28 november 2002 om ändring av besluten 2001/730/EG och 2001/854/EG vad gäller fördelning av gemenskapens finansiella bidrag till medlemsstaternas program för övervakning av transmissibel spongiform encefalopati 2002 [delgivet med nr K(2002) 4594], EGT L 326, 3.12.2002.

(2003/C 242 E/149)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0541/03

från Charles Tannock (PPE-DE) till kommissionen

(26 februari 2003)

Ämne: Inspektion av fartygs strukturella stabilitet

Instämmer kommissionen i att EU-medborgarna har rätt att veta om den nuvarande inspektionsordningen för fartyg effektivt kan förhindra tragedier som fartygen Erikas och Prestiges förlisning?

Kommissionen har i sitt svar på den skriftliga frågan P-3484/02 ⁽¹⁾ underlåtit att ta itu med problemet när det gäller inspektion av fartygs strukturella stabilitet, som omnämns i näst sista stycket. Kan kommissionen behandla denna fråga nu?

⁽¹⁾ EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 95.

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(10 april 2003)

Kommissionen anser det inte realistiskt att tro att dagens hamnstatskontroller skulle vara en garanti för att man skulle slippa den typ av fartygsskador som drabbade Erika och Prestige.

Av den anledningen innehåller IMO:s instrument och gemenskapsförordningarna om enkelskrovsfartyg bestämmelser om införande av system med strukturella inspektioner av fartyg, mera känt under beteckningen det särskilda systemet för bedömning av fartygets skick (CAS).

CAS, som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 417/2002 av den 18 februari 2002 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2978/94⁽¹⁾, är ett kompletterande förbättrat kontrollsystem, som är särskilt utvecklat för att upptäcka strukturella svagheter i oljetankfartyg med enkelskrov som väger mer än 20 000 ton och som ännu inte uppnått sin åldersgräns. Kontrollerna utförs med två och ett halvt års mellanrum av flaggstaten och av klassificeringssällskap på flaggstatens vägnar.

Efter förlisningen av Prestige utarbetade kommissionen ett förslag till ändring av förordning (EG) nr 417/2002 (se meddelandet av den 20 december 2002)⁽²⁾ om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning. Enligt förslaget från kommissionen skall den åtgärden från och med 2005 gälla enkelskrovs oljetankfartyg i alla kategorier, som uppnått en ålder av 15 år och som fortfarande används. Bestämmelsen gäller även fartyg som väger mindre än 20 000 ton. Vid rådets (transport) möte den 27 mars 2003 uppnåddes politisk enighet om förslaget.

För att dessa åtgärder även skall gälla utanför unionen, planerar kommissionen att samordna åtgärder mot bekvämlighetsflagg, vilket skall ske genom förbättrad övervakning av sjöfartsmyndigheter och erkända organ som kontrollerar skicket på fartygsstrukturer. Vid Tokyos ministerkonferens i januari 2002 togs de första stegen för att skapa ett system för kontroll och övervakning och idén fick också stöd i kommissionens vitbok "Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden"⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 64, 7.3.2002.

⁽²⁾ KOM(2002) 780 slutlig.

⁽³⁾ KOM(2001) 370 slutlig.

(2003/C 242 E/150)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0543/03

från Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) till kommissionen

(26 februari 2003)

Ämne: Högbro för landförbindelse till Rügen

På uppdrag från Tysklands förbundsregering planerar DEGES att skapa en landförbindelse till Rügen med hjälp av en högbro med en pelarhöjd på 126 meter. Projektet är till skada för öns och det angränsande fastlandets landskap som fått finnas kvar i naturligt tillstånd. Den unika karaktären på detta landskap och dess rika natur har sedan generationer tillbaka utgjort en garanti för kvalitetsturism och tryggt öborna deras inkomster. Projektet kommer till 50 procent att stödas med medel ur ERUF, trots att det uppenbarligen inte finns något behov av det. Belastningssiffran för den nuvarande förbindelsen korrigerades under 2000 avsevärt i riktning neråt, jämfört med 1992.

1. a) Känner kommissionen till att det inte finns något behov av det ovannämnda projektet, eftersom kapaciteten på den nuvarande bron i regel är tillräcklig och trafikstockningar uppträder bara under några få dagar (i början och mot slutet av skolloven)?
b) Känner kommissionen till att kapaciteten på den järnvägsförbindelse som löper parallellt skulle kunna avsevärt ökas, något som hittills inte uppmärksammats i tillräcklig grad?
2. a) Hur ser kommissionen på idén om hur bron skall finansieras, nämligen att de lån som upptagits skall återbetalas med hjälp av inkomsterna från en broavgift?
b) Känner kommissionen till att det går att undvika denna broavgift, eftersom den nuvarande förbindelsen är avgiftsfri, av hänsyn till den lokala befolkningen?
3. Hur ser kommissionen på att bron skulle innebära ett massivt ingrepp i förbindelsen mellan två av de områden som utgående från fågelskyddsdirektivet 79/409/EEG anvisats som särskilda skyddsområden för flyttfåglar och sjöfåglar (DE 1543-401, DE 1747-401)?
4. a) Anser kommissionen trots detta att projektet bör stödas med medel ur ERUF?
b) Om så är fallet: hur motiverar kommissionen detta?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(9 april 2003)

Kommissionen känner till att delstatsregeringen i Mecklenburg-Vorpommern planerar att bygga en bro över Ziegelgraben och Strelasund – väster om den nuvarande klaffbron för väg- och tågtrafik. Den nya bron är utformad som en hängbro och hålls uppe av två pelare som är konstruerade så att det är möjligt för fartyg att passera under bron. Tanken är att det ska bli en betalbro. Det är den tyska förbundsregeringen och dess myndigheter, inte kommissionen som ansvarar för planering och finansiering av bron, som omfattades av ett upphandlingsförfarande.

Kommissionen undersöker just nu de eventuella effekter på området fågelliv som parlamentsledamoten nämner. På grundval av tillgänglig information har kommissionen vidtagit åtgärder för att säkerställa att Förbundsrepubliken Tyskland fullgör sina åtaganden i enlighet med artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽¹⁾ avseende brons eventuella effekter. Som en följd av detta gör tyska myndigheter ytterligare en utvärdering av de eventuella effekter som bron skulle kunna ha på fåglarnas förflyttning.

Tyska myndigheter har inte begärt stöd för projektet från unionens strukturfonder.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992.

(2003/C 242 E/151)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0545/03

från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(26 februari 2003)

Ämne: Ersättning med anledning av brand på Pileon år 2000

En stor brand på Pileon i Grekland förstörde i juli 2000 olivträd i områdena Ksinovrisi, Argalasti och Syki i kommunerna Argalasti och Afeton. Med dessa olivträd förstördes också förmögenheten och den enda utkomstmöjligheten för hundratals invånare i de här områdena. Den grekiska regeringen meddelade först att varje olivträd skulle ersättas med 16 000 drakmer. De som drabbats av branden erhöll också kort efter det skedda ett förskott om 5 000 drakmer per olivträd. Det behöriga ministeriet har därefter låtit förstå att man väntar på godkännande från kommissionen innan de återstående beloppen kan betalas ut.

När erhöll Europeiska kommissionen dossieren med meddelandet om de skador som inträffat?

Gällde den grekiska regeringens ansökan Europeiska kommissionens samtycke till att skadorna skulle täckas med nationella medel (ELGA), eller handlade den om gemenskapsfinansiering, med hjälp av resurser ur det operativa programmet för jordbrukets utveckling inom ramen för gemenskapens stödram?

I vilket skede befinner sig behandlingen av ärendet?

Om den grekiska regeringens ansökan ännu inte fått Europeiska kommissionens godkännande, vad beror förseningen på i så fall?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(26 mars 2003)

Systemet med ersättning till de grekiska jordbrukare som drabbats av inkomstbortfall till följd av bränderna i Grekland 2000 meddelades kommissionen genom en skrivelse av den 7 december 2000, registrerad den 11 december 2000.

I utkastet till grekiskt interministeriellt beslut som utgör den rättsliga grunden för ersättningssystemet anges budgeten till 25 miljarder grekiska drakmer (GRD) (73 367 572 euro), finansierad enligt följande:

- 17 miljarder grekiska drakmer (49 889 949 euro) genom medel från jordbruksministeriets program för offentliga investeringar (SAE 082/3), som, enligt vad kommissionen kunnat konstatera efter granskning av andra ärenden om ersättning, kan medfinansieras.
- 8 miljarder grekiska drakmer (23 477 623 euro) från jordbruksministeriet normala budget, med andra ord, genom statligt stöd.

Kommissionen bör således avge ett yttrande om dessa två finansieringskällor kan godkännas, dvs. granska ärendet mot bakgrund av två förordningar.

En förfrågan om ytterligare information skickades nyligen till de grekiska myndigheterna. Kommissionen inväntar svaret innan den börjar formulera ett utkast till beslut.

Det är flera faktorer som gör att granskningen av ersättningssystemet drar ut på tiden:

- Enligt artikel 4.5 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁾, har kommissionen vid granskning av statligt stöd en tidsfrist på två månader för att fatta beslut, som börjar löpa dagen efter det att en fullständig anmälan har mottagits.
- När de grekiska myndigheterna informerade om ersättningssystemet meddelade de samtidigt sin avsikt att inte invänta kommissionens godkännande för att betala ut förskott. De förskott som började utbetalas utan kommissionens godkännande, blev därigenom olagliga enligt den mening som avses i ovannämnda förordning (EG) nr 659/1999. Enligt artikel 13.2 i samma förordning gäller den tidsfrist på två månader som omnämns i punkt 1 ovan inte vid granskning av olagliga stöd. Enligt punkt 3 ovan bör kommissionen under alla omständigheter invänta svaret från de grekiska myndigheterna för att utarbeta ett beslutsförslag.
- Om de grekiska myndigheterna avser att finansiera ersättningen till jordbrukarna med medfinansierade medel bör de lämna in en ändrad version av sitt nationella operativa program "Landsbygdsutveckling" 2000–2006 under den tredje ramen för gemenskapsstöd till Grekland, där finansieringstabellerna till programmet anpassats med hänsyn till de resurser som överförts mellan olika insatsområden. Justeringen av tabellerna skall ske inte enbart med hänsyn till användningen av medfinansierade anslag inom ramen för det ersättningssystem som det här är fråga om, utan också med hänsyn till samtliga överföringar av medel inom ramen för andra ersättningssystem som inrättats av de grekiska myndigheterna. I dagsläget har kommissionen ännu inte mottagit vare sig det ändrade programmet eller de justerade finansieringstabellerna. Kommissionen kan därför inte uttala sig om användningen av de medfinansierade medlen inom ramen för ersättningssystemet förrän den förfogar över dessa dokument.

⁽¹⁾ EGT L 93, 27.3.1999, s. 1.

(2003/C 242 E/152)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0554/03

från Philip Bradbourn (PPE-DE) till kommissionen

(27 februari 2003)

Ämne: Gemenskapsinitiativ

Eftersom många gemenskapsinitiativ har haft en mycket låg genomförandegrad i Förenade kungariket ber jag kommissionen lägga fram detaljerade uppgifter för varje region över de ansökningar (i belopp) som Förenade kungariket lagt fram inom ramen för programmen Leader+ och Urban II.

Kan kommissionen även uppge vilka åtgärder den ämnar vidta i anslutning till regeringens prognoser över utgifterna inom ramen för dessa program, vilkas genomförande uppvisar en skillnad på 25 procent i förhållande till prognoserna? Hur stora belopp av de medel som i själva verket anslagits för brittiska projekt skall omfattas av sådana åtgärder?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar*(14 april 2003)*

Enligt subsidiaritetsprincipen är administrationen av program som finansieras av strukturfonderna ett ansvar som är decentraliserat till myndigheterna i medlemsstaterna. Så snart de stora strategiska prioriteringarna har fastställts i samförstånd med kommissionen är det medlemsstaternas ansvar att välja ut enskilda projekt för stöd och att övervaka genomförandet. Kommissionen får därför inte ansökningar om finansiering av individuella projekt och gör följaktligen inga finansieringsåtaganden på projektnivå.

Ekonomiskt stöd från strukturfonderna till programmen sker via utbetalning a conto och efter ansökan om utbetalningar som har lämnats in av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Enligt artikel 31.2 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna skall kommissionen automatiskt återta alla de delar av budgetåtaganden som inte har betalats a conto eller för vilka den inte har mottagit en godtagbar ansökan om utbetalning vid utgången av det andra året efter det år då åtagandet gjordes. För Förenade kungariket har inga återtaganden i det här skedet ägt rum när det gäller Leader+ och URBAN II. För båda programmen gäller att de inledande åtagandena inte gjordes förrän 2001. Därför uppstår möjligheten till återtagande inte förrän vid utgången av 2003.

När det gäller prognoser om ansökningar om utbetalning har kommissionen bett medlemsstaterna genom Kommittén för utveckling och omställning av regioner (CDCR) att betona för sina utbetalande myndigheter att det med hänsyn till en sund och effektiv budgetförvaltning är viktigt med pålitliga prognoser.

(2003/C 242 E/153)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0565/03**från Luciano Caveri (ELDR) till kommissionen***(27 februari 2003)*

Ämne: Ljudsignaler vid backning av fordon

I undersökningar utförda av det amerikanska National Highway Transportation Authority (NHTA) framgår att ett stort antal fotgängare, i synnerhet barn, dödas av backande fordon. Tyvärr saknas motsvarande statistik för Europa. Erfarenhet från anglosaxiska länder visar att ljudsignalanordningar för backning kan vara effektiva men i Europa är de antingen uttryckligen förbjudna i trafiklager (som i Frankrike) eller så nämns de inte ens (som i Italien).

Anser inte kommissionen att det vore lämpligt att införa gemensamma EU-regler på detta område för olika typer av fordon som lastbilar, bussar, husbilar och husvagnar, liksom för andra fordon med dåligt sikt bakåt som försvårar backningsmanövern?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(3 april 2003)*

Kommissionen är angelägen om att de döda vinklarna i en fordonsförarens synfält framåt, bakåt och till sidorna elimineras, i den utsträckning detta är möjligt och nödvändigt. Kommissionen har i detta syfte lagt fram ett utkast till direktiv⁽¹⁾ som syftar till att förbättra den indirekta sikten för förare av personbilar, bussar och lastbilar genom bestämmelser om bättre backspeglar och snabbare införande av ny teknik för att upptäcka fotgängare och andra trafikanter som befinner sig i de döda vinklar som finns omkring ett motorfordon.

Kommissionens förslag kompletterar det befintliga direktivet om backspeglar med särskilda krav avseende reduktion av döda vinklar.

Följande utgör de viktigaste förändringarna:

- På vissa fordon skall det monteras extra speglar.
- Vissa tekniska egenskaper för speglarna skall förbättras.
- Vissa speglar byts ut mot andra system för indirekt sikt, till exempel system av kamera-/bildskärmstyp, och tilläggssystem införs, till exempel sensorer för detektion av rörelse.

Kommissionen är emellertid medveten om att speglar för indirekt sikt inte nödvändigtvis räcker till för att lösa problemet med trafikanter som blir påkörda av backande lastbilar. Kommissionen kommer därför att analysera de uppgifter som samlats in i alla medlemsstater (EU:s CARE-databas) om den här typen av olyckor. Utifrån den analysen kan sedan beslut fattas om ytterligare motåtgärder bör vidtas. På grund av den negativa påverkan som ljudsignalanordningar för backning har på miljön, särskilt i områden runt parkeringshus, parkeringsplatser och industri- eller kommersiella lokaler, där sådana ljudsignaler skulle höras under större delen av dagen, kommer även andra motåtgärder att beaktas, till exempel sensorer som monteras på fordonet.

(¹) EGT C 126 E, 28.5.2002.

(2003/C 242 E/154)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0571/03

från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen

(28 februari 2003)

Ämne: Nationalparken i Nestosdeltat

Organisationen för skydd av den ekologiska utvecklingen i Nestos har påpekat att nationalparken Makedonien och Trakien ännu sex år efter instiftandet (FEK 854/16.9.96) inte är i funktion, samtidigt som de våtmarker som ingår i den löper stora risker. Nationalparken omfattar ett vitt område runt Nestosdeltat, sjöarna Bistonida och Ismarida, havsvikarna Almyra, Lafri, Lafrouda och de områden intill havet som ligger mellan dem. Vidare ligger sju områden som tillhör nätverket Natura 2000 inom nationalparksgränsen. Trots kungörelsen om instiftandet av nationalparken och ett organ för enhetlig förvaltning av den, har man underlåtit att vidta åtgärder för att genomföra projektet. Dessutom har belastningen på ekosystemet väsentligen ökat under de senaste åren p.g.a. byggande av oljecisterner.

Kan kommissionen bekräfta att den kommer att ingripa gentemot ansvariga grekiska myndigheter i syfte att nå en överenskommelse grundad på korrekt och balanserad förvaltning av detta för Europa så betydelsefulla ekosystem, i enlighet med direktiv 92/43/EEG (¹), och har den eventuellt för avsikt att medfinansiera skapandet av nationalparken?

(¹) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(3 april 2003)

Det gemensamma ministeriebeslutet 5796/1999, som innebar att Nestos delta, sjön Vistonida och sjön Ismarida utsågs till en nationalpark, är inte längre i kraft. Enligt grekisk lagstiftning utgörs den nödvändiga rättsliga ramen för skydd av områdena och uppfyllande av kraven i 79/409/EEG (¹) och 92/43/EEG (²) av en godkänd förvaltningsplan (särskild miljöstudie), ett presidentdekret och ett förvaltningsorgan.

Kommissionen håller för närvarande på att granska flera klagomål som rör försämringar av miljön i Nestos delta. Försämringarna beror huvudsakligen på att det saknas en rättslig ram som syftar till att skydda och bevara området. Kommissionen kommer inte att tveka att vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet ett överträdelseförfarande enligt artikel 226 i EG-fördraget, för att se till att EU:s miljölagstiftning tillämpas korrekt.

Enligt de uppgifter som kommissionen erhållit har de grekiska myndigheterna antagit lag 3044/2002, som innebär att 25 förvaltningsorgan skall inrättas för de områden som Grekland redan föreslaget till nätet Natura 2000 i enlighet med direktiv 92/43/EEG. Enligt denna lag skall ett förvaltningsorgan inrättas för området Nestos delta-Vistonida-Ismarida. Arbetet med att inrätta och inleda verksamheten i alla 25 förvaltningsorganen har inte slutförts än. När alla förvaltningsorganen inrättats väntar man sig att de skall bidra till bevarandemålen och genomförandet av godkända förvaltningsplaner för dessa områden samt se till att de skyddas på ett effektivt sätt.

Kommissionen kan bekräfta att Grekland har möjlighet att erhålla ekonomiskt stöd för inrättandet av alla dessa 25 förvaltningsorgan genom strukturfonderna. Ovan nämnda åtgärd ingår i Greklands miljöplan för 2000–2006 (åtgärd 8.1). Åtgärder som syftar till skydd av biotoper ingår också i de regionala grekiska handlingsprogrammen för samma period. Kommissionen vill försäkra ledamoten om att den kommer att fortsätta att övervaka hur arbetet fortskrider när det gäller skyddet av grekiska biotoper och inrättandet av förvaltningsorgan för Natura 2000-områden i Grekland.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, EGT L 103, 25.4.1979.

(²) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

(2003/C 242 E/155)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0580/03

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(28 februari 2003)

Ämne: Brandsäkerhet och teknisk sårbarhet hos höghastighetståg och bedömning av tekniska grunder för monopol

1. Avvisar kommissionen kravet på att alla tågset som kommer att trafikera den höghastighetssträcka Amsterdam–Rotterdam–Breda–Antwerpen som invigs 2007 skall vara rök- och brandbeständiga under 15 minuter, ett krav som i Nederländerna framförts av brandkåren, transportministeriet, inrikesministeriet och projektorganisationen "Hogesnelheidslijn Zuid"?
2. Fruktar kommissionen att de nederländska säkerhetskraven kommer att innebära en monopolsituation för de 16 tvåvåningståg som snart kommer att beställas av High Speed Alliance (en samarbetsorganisation mellan järnvägsföretaget Nederlandse Spoorwegen och flygbolaget KLM) för regelbundna turer mellan Amsterdam–Breda och Amsterdam–Bryssel, eftersom dessa krav fortfarande inte uppfylls av Thalys-tågen som sedan 1997 trafikerar sträckan Amsterdam–Paris (ägs gemensamt av de nederländska, belgiska, franska och tyska järnvägarna) och som skall använda samma spår?
3. Känner kommissionen till att det redan finns ett faktiskt monopol inom EU, nämligen den nya höghastighetssträckan med starka lutningar mellan Köln och Frankfurt-Flughafen som trafikeras av ICE 3, de enda tågset som klarar detta, delvis också på de gränsöverskridande destinationerna Amsterdam, Bryssel och Basel, och att detta framför allt är ett problem då chefen för DB-Systemtechnik ibland registrerar upp till 700 störningar per dag på dagens 50 ICE 3-tågset på grund av att den avancerade men otillräckligt beprövade elektroniken som levererats av Siemens uppenbarligen inte går att styra och att varje lösning ger upphov till ett nytt problem?
4. Håller kommissionen med mig om att det är mer brådskande att bryta monolet för de ständigt störningskänsliga tågen på sträckan Köln–Frankfurt än att sänka brandsäkerhetskraven i Nederländerna på grund av rädsla att dessa skall leda till monopol?
5. Vad gör kommissionen för att ändå åstadkomma att brandsäkerhet skall väga tyngre än kampen mot monopol och att brandsäkerheten på alla gränsöverskridande höghastighetståg därför förs tillbaka till den nivå som krävs av den strängaste medlemsstaten i dess inhemska trafik?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(25 april 2003)*

Såsom redan nämns i kommissionens svar på ledamotens skriftliga fråga E-0473/03⁽¹⁾ antog kommissionen den första generationen tekniska specifikationer för driftskompatibilitet på området höghastighetståg den 30 maj 2002. Specifikationerna gäller rullande materiel och innehåller flera brandsäkerhetsbestämmelser, bland annat den bestämmelse om brandbeständighet som ledamoten tar upp. Specifikationerna är tillämpliga på all ny materiel och under vissa omständigheter också på utbyggnads- och renoveringsprojekt. I framtiden kommer specifikationerna inte bara att bidra till ökad standardisering av den rullande materielen och till ett bättre trafikflöde över gränserna, utan också sörja för verklig konkurrens på de marknader som tidigare haft ett faktiskt monopol. Förändringarna kommer dock att ske stegvis och ta flera år, och det är därför normalt med störningar av det slag som ledamoten nämner.

Problemet med att en medlemsstat inför säkerhetsregler som är strängare än gemenskapsreglerna, med en eventuell konkurrensnedvridning som följd, diskuterades inom ramen för det andra järnvägspaketet⁽²⁾, som kommissionen lade fram den 23 januari 2002, och blev föremål för en politisk överenskommelse i rådet (transport) den 28 mars 2003.

⁽¹⁾ Se s. 134.

⁽²⁾ EGT C 126, 28.5.2002.

(2003/C 242 E/156)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0583/03**från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen***(28 februari 2003)*

Ämne: Skilda egenskaper hos höghastighetssträckor som hindrar att de trafikeras med höghastighetståg av annan typ

1. Kan kommissionen bekräfta att det nu, efter de skillnader i spårbredd i järnvägens barndom och de stora skillnaderna i nätspänning sedan elektrifieringen, uppstår en tredje generation hinder för utbytbarhet av och gränsöverskridande trafik med järnvägsmateriel, eftersom höghastighetståg av en viss typ är svåra att få att fungera på järnvägsspår som byggts för tåg av en annan modell, även om dessa tåg är utrustade för strömtillförsel från ledningar med olika sorts spänning?
2. Känner kommissionen till att detta problem framför allt kommit i dagen på de nya höghastighetssträckorna i Tyskland och Belgien som invigdes 2002 eftersom inga andra tåg än de tyska ICE-3 kan trafikera sträckan mellan Köln och Frankfurt-Flughafen, samtidigt som samma ICE-3 på förbindelsen Frankfurt-Bryssel inte kan utnyttja den nya sträckan mellan Liège och Leuven och därmed förlänger restiden med 14 minuter, trots att det på denna sträcka, förutom de sju Thalys-tågseten med toppfart på 300 km/h, går inhemska belgiska tåg i hastigheter upp till 200 km/h?
3. Är detta ett tecken på att tekniken i de olika höghastighetståg som konstruerats i Europa under de senaste 25 åren är så skild att den strävan efter interoperabilitet som uttalas inom EU faktiskt inte kan förverkligas för närvarande?
4. Hur avser kommissionen när det gäller långväga persontransport på järnväg inom Europa att överbrygga perioden mellan dagens ofullkomliga situation och den tidpunkt då dagens skillnader som leder till begränsad tillgänglighet har undanröjts?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(8 april 2003)*

Driftskompatibilitetsproblemen inom järnvägssektorn är inte nya. I Maastrichtfördraget uppmanas gemenskapen att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra driftskompatibiliteten i det europeiska transportnätet. Med denna uppmaning som grund inleddes en lagstiftningsprocess som resulterade i rådets direktiv 96/48/

EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg⁽¹⁾, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg⁽²⁾. I direktiven fastställs förfaranden för hur tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) skall fastställas. En första omgång TSD för höghastighetståg antogs av kommissionen den 30 maj 2002. De är i kraft sedan den 1 december 2002 och skall tillämpas för alla nybyggnationer.

Järnvägarna har traditionellt byggts och byggts ut helt och hållet med ett nationellt perspektiv. Den harmoniseringsprocess som nu inletts kommer därför att bli mycket omfattande. Kommissionen har valt att dela upp projektet i etapper. I en första fas tar man sikte på de viktigaste faktorerna: lastprofiler, spårvidd, driftspänning, trafiksäkerhet, bestämmelser om drift och underhåll.

Uppnåendet av driftskompatibilitet innebär en komplex omvandlingsprocess som ter sig på olika sätt för varje teknikområde. Ju snabbare TSD kan antas, desto snabbare uppnås driftskompatibilitet. Genomförandet kommer att främjas av åtgärder på gemenskapsnivå.

⁽¹⁾ EGT L 235, 17.9.1996.

⁽²⁾ EGT L 110, 20.4.2001.

(2003/C 242 E/157)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0584/03

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(28 februari 2003)

Ämne: Risker med eltillförsel längs tunnelbanespår i smala tunnlar utan gångbana för passagerare som evakueras på grund av brand

1. Känner kommissionen till att de flesta tunnelbanor i kollektivtrafik har eltillförsel genom ett tredje spår bredvid de spår som tåget kör på och att vissa av dessa upphöjda strömspår visserligen delvis är avskärmade med trä (Hamburg) eller plast (de flesta städer), men att de alltid innebär en dödlig risk för människor vid beröring?
2. Känner kommissionen också till att passagerarna snabbt måste evakueras vid bränder i tunnelbanetunnlar som orsakas av tekniska fel eller av uppsåtliga försök att förorsaka katastrofer, bland annat för att det knappa syret i tunnelarna snabbt förbränns, men att det i nästan alla tunnelbanetunnlar som byggts före 1980 saknas en upphöjd gångbana för passagerare som evakueras?
3. Medger kommissionen att passagerare som måste evakueras genom smala gamla tunnlar bredvid strömspår som fortfarande är inkopplade utsätts för en oacceptabelt stor fara eftersom de inte bara måste undkomma branden i all hast utan också måste undvika att beröra strömspåret som fungerar som ett lågt staket?
4. Håller kommissionen med mig om att det här inte bara handlar om rent lokala problem utan om ett allt viktigare säkerhetsproblem på EU-nivå i många europeiska städer och att vi inte kan vänta på lokala lösningar som i de flesta fall görs när en katastrof redan har inträffat i en stad?
5. Är kommissionen beredd att se till att alla tunnelbanetunnlar inom EU före en viss dag måste ha en säker evakueringsväg som inte är densamma som själva spåret, och att man där tunnlar är för smala eller är omöjliga att göra bredare endast kan tillåta eltillförsel genom en övre ledning (som för spårvagnar och tåg) eller genom ett strömspår på ovansidan (såsom fallet är i Madrid)?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(8 april 2003)

Ledamotens fråga rör tunnelbanesystemens utformning, ett område som nationella och lokala myndigheter har det direkta ansvaret för. Kommissionen anser självklart att säkerheten för passagerare är mycket viktig. Därför har kommissionen tagit hänsyn till den ökade oron för de eventuella risker som allmänheten kan utsättas för i det så kallade andra järnvägspaketet, som nyligen lades fram. I detta paket ingår också ett förslag till direktiv⁽¹⁾ som syftar till att främja gemensamma mål och metoder för säkerhetsarbetet på gemenskapens järnvägssystem i medlemsstaterna (för närvarande under behandling i rådet). Enligt förslaget till direktiv skall medlemsstaterna ha ett visst manöverutrymme när de antar genomförandeåtgärder för tunnelbanor, spårvagnar och annan järnvägsinfrastruktur för lätt trafik. Medlemsstaterna skall också ha möjlighet att utvidga säkerhetskraven till att även omfatta järnvägsinfrastruktur för lokaltrafik, för att säkerställa en högre säkerhetsnivå.

I enlighet med rekommendationerna i en ny undersökning, "Obstacles to the Internal Market on Rail Mass Transit (RMT)"⁽²⁾, som genomförts på kommissionens uppdrag, håller kommissionen på att undersöka möjligheterna att inleda ett samråd med alla berörda parter om en harmonisering av säkerhetskraven för järnvägar. Syftet är att ta del av alla synpunkter innan arbetet med att utarbeta ett lagförslag inleds.

⁽¹⁾ EGT C 126 E, 28.5.2002.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/enterprise/rail_guided_transport/rail_mass_transit.pdf.

(2003/C 242 E/158)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0585/03

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(28 februari 2003)

Ämne: Framsteg för standardisering och utbytbart av höghastighetståg i Europa

1. Hur kan kommissionen vara säker på att den franska TGV-Est, som 2006 kommer att förbinda Paris med Nancy, Metz och Strasbourg, när det gäller de gränsöverskridande tjänster som planeras, inte bara kommer att kunna trafikeras med moderniserade franska TGV PDSE-set utan också med tyska ICE-tåg?
2. Hur kan kommissionen vara säker på att den gränsöverskridande sträckan Perpignan-Figueres genom Pertuis-tunneln, som skall öppnas 2006, kan trafikeras med såväl varianter av franska TGV som spanska Velaro/AVE S 103 och Talgo 350?
3. Hur kan man garantera att de tekniker för lutningssystem, drivsystem, kopplingar, perronghöjder och toppfarter för höghastighetståg anpassas till varandra på ett sådant sätt att tågen, i den mån utrustningen går att ansluta till olika nätspänningar, kan köras på alla höghastighetssträckor i Europa?
4. Är de spanska Talgo 350 och franska Elisa/Automotrice à Grande Vitesse som nyligen konstruerats de första tåg som faktiskt är helt utbytbara och uppfyller de strängaste säkerhetskraven, eller kommer detta först att gälla för tåg av nästa eller ännu senare generationer?
5. På vilket sätt ser kommissionen till att spår och utrustning i hela Europa inom kort kommer att uppfylla de högsta säkerhetskraven och verkligen blir helt utbytbara och tillgängliga? Vilken roll spelar här projektet High Speed Europe som initierats av SNCF, DB och Trenitalia och som sägs eftersträva en enda typ av höghastighetståg? Varför deltar inte andra länder med höghastighetståg (Spanien, Sverige)?
6. På vilken sikt förväntar sig kommissionen resultat från det projekt som omnämns i fråga 5 för existerande utrustning och på vilken sikt för den nya utrustningen?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar*(25 april 2003)*

Såsom redan påpekats i kommissionens svar på ledamotens skriftliga frågor E-0473/03 ⁽¹⁾, E-0580/03 ⁽²⁾, E-0583/03 ⁽³⁾ och E-0584/03 ⁽⁴⁾ har ett förfarande för utarbetande av gemenskapsregler inletts på grundval av rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg ⁽⁶⁾. Genom dessa direktiv införs ett förfarande för antagande av tekniska specifikationer för driftskompatibilitet. När det gäller höghastighetståg antog kommissionen den första generationen tekniska specifikationer för driftskompatibilitet den 30 maj 2002. De är tillämpliga på alla nya infrastrukturprojekt och all ny materiel från och med den 1 december 2002. Specifikationerna gäller under vissa omständigheter också för utbyggnads- och renoveringsprojekt.

Det torde därför inte finnas några tekniska hinder på järnvägsnätet för de olika spår och den rullande materiel som ledamoten nämner och som skall tas i drift från och med 2006.

Projektet "High Speed Europe" verkar syfta till utarbetandet av en rad gemensamma specifikationer för de medverkande företagen inför beställningen av en ny generation höghastighetståg. I så fall torde projektet bidra till EG-fördragets mål i fråga om driftskompatibilitet och den inre marknaden. De uppgifter som för närvarande står till kommissionens förfogande räcker dock inte för att svara på ledamotens frågor om projektet. Uppgifterna är dessutom av kommersiell art.

⁽¹⁾ Se s. 134.

⁽²⁾ Se s. 149.

⁽³⁾ Se s. 150.

⁽⁴⁾ Se s. 151.

⁽⁵⁾ EGT L 235, 17.9.1996.

⁽⁶⁾ EGT L 110, 20.4.2001.

(2003/C 242 E/159)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0589/03**från Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) till kommissionen***(28 februari 2003)*

Ämne: Föreningsfrihet i Rumänien

Efter kommissionens svar av den 27 juni 2002 på min fråga E-1377/02 ⁽¹⁾, där man förklarar att föreningsfriheten ingår i Köpenhamnskriterierna, har nya händelser inträffat i Rumänien. Appellationsdomstolen i Bukarest har just bekräftat beslutet att vägra låta registrera det första regionala partiet i Rumänien, Liga Transilvania-Banat. Domstolen förklarar bland annat att regionalism och subsidiaritet är principer som strider mot den rumänska statens enhetliga och odelbara karaktär.

Är förbud av ett demokratiskt politiskt parti i överensstämmelse med andan i de anslutningskriterier som fastställdes i Köpenhamn? Har kommissionen för avsikt att begära en förklaring från de rumänska myndigheternas sida?

⁽¹⁾ EGT C 28 E, 6.2.2003, s. 100.

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar*(3 april 2003)*

I kommissionens svar på fråga E-1377/02 konstaterades att sådana organisationer vars mål och verksamhet strider mot den rumänska statens principer är förbjudna enligt den rumänska författningen. Dessa principer inbegriper respekten för Rumäniens suveränitet och territoriella okränkbarhet.

Kommissionen har inte den juridiska behörigheten att bedöma huruvida den rumänska författningen, såsom den har tolkats på den aktuella nivån inom det rumänska domstolsväsendet, innebär ett obefogat

förbud mot föreningsfriheten. I artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen (såsom det ändrats genom Amsterdamfördraget) anges att "Unionen ... skall respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ...".

Enligt kommissionens uppfattning existerar möjligheten att överklaga Bukarestdomstolens beslut. När de nationella möjligheterna till överklagande uttömts är Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna det behöriga organet i ett fall som detta, eftersom Rumänien är part i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

Kommissionen kommer att fortsätta att utnyttja besluten i Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna som en av sina huvudsakliga källor vid bedömningen av huruvida Köpenhamnskriterierna för anslutning uppfylls.

(2003/C 242 E/160)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0591/03

från Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) till kommissionen

(28 februari 2003)

Ämne: Medel från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden till vägbyggen i Spanien

I den spanska provinsen Andalusien byggs en motorväg från Malaga till Cadiz.

Kommissionen ombeds att svara på följande frågor:

1. Samfinansieras denna motorväg, som löper parallellt med kustvägen N340, med medel från strukturfonderna eller Sammanhållningsfonden?
2. Kommer denna motorväg att bli avgiftsbelagd även på de avsnitt som samfinansierats?
3. Är avgifter tillåtna på samfinansierade motorvägssträckor?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(4 april 2003)

För närvarande förbinds Malaga och Cádiz med varandra genom riksväg N-340. I Fuengirola delar vägen upp sig i två vägar: den övre vägen är en avgiftsbelagd motorväg A-7 och den undre en dubbelfilig riksväg N-340. De två vägarna möts igen i Marbella till och med Puerto Banus där vägen delar på sig på nytt: den övre vägen (till och med Guadiaro) är den avgiftsbelagda motorvägen A-7 och den undre riksvägen N-340. I Guadiaro möts vägarna på nytt och utgör riksväg N-340 till och med San Roque.

På motorvägen A-7 är de två sträckorna avgiftsbelagda. Gemenskapen har inte delfinansierat motorvägen.

Riksvägen N-340 är inte avgiftsbelagd. Sträckan Guadiaro-San Roque har delfinansierats via Sammanhållningsfonden (85 % stöd av en total kostnad på något under 40 miljoner euro).

För övrigt får unionen delfinansiera avgiftsbelagda motorvägar. Dessa investeringar betraktas som "infrastruktur som generar avsevärda nettointäkter" och gemenskapens investeringsandel fastställs enligt artikel 29.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999⁽¹⁾ för ERUF och enligt artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1164/1994 av den 16 maj 1994⁽²⁾ (ändrad genom rådets förordningar (EG) nr 1264/1999⁽³⁾ och 1265/1999⁽⁴⁾ av den 26 juni 1999) för Sammanhållningsfonden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, EGT L 161, 26.6.1999.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond, EGT L 130, 25.5.1994.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1264/1999 av den 21 juni 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1164/94 om inrättandet av en sammanhållningsfond, EGT L 161, 26.6.1999.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1265/1999 av den 21 juni 1999 om ändring av bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 om inrättandet av en sammanhållningsfond, EGT L 161, 26.6.1999.

(2003/C 242 E/161)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0593/03**från Armando Cossutta (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 februari 2003)

Ämne: Sjätte ramprogrammet

Den första ansökningsomgången för indirekta fotu-åtgärder inom ramen för Europeiska gemenskapens program för forskning, teknisk utveckling och demonstration offentliggjordes den 17 december 2002⁽¹⁾. Tidsfristen för det prioriterade tematiska forskningsområdet "hållbar utveckling, globala förändringar och ekosystem, (i) hållbara energisystem, (ii) forskningsverksamhet med inverkan på medellång och lång sikt" löper ut den 18 mars 2003. Trots att det funnits möjlighet att förbereda sig i mer än två år finns den slutliga versionen av avtalsmodellen ännu inte tillgänglig, och det återstår nu endast 30 dagar tills tidsfristen går ut.

1. Nya instrument som införts i sjätte ramprogrammet såsom integrerade projekt och expertnät innebär ett mycket stort finansiellt åtagande både från kommissionen, den samordnare som lämnar in förslag och deltagare. Hur skall de kunna förbereda förslag och uppfylla de åtaganden som krävs utan att det finns en slutlig version av avtalet?
2. Överväger kommissionen möjligheten att skjuta upp tidsfristen för att göra det möjligt för eventuella deltagare att förbereda förslag med utgångspunkt från en klar och tydlig avtalsram?
3. Har kommissionen klarlagt vilka som bär ansvaret för att det tagit oacceptabelt lång tid att presentera en avtalsmodell?

⁽¹⁾ EGT C 315, 17.12.2002, s. 1.

Svar från Philippe Busquin på kommissionens vägnar

(31 mars 2003)

Kommissionen beklagar att avtalsmodellen för sjätte ramprogrammet har blivit försenad. Det krävdes ett omfattande arbete för att se till att texten helt uppfyller målen för det europeiska området för forskningsverksamhet och deltagarnas behov, samtidigt som hänsyn tas till gemenskapens ekonomiska intressen. Icke desto mindre har många texter med detaljerad information, särskilt om de nya instrumentens natur, typ, storlek, innehåll och inverkan, funnits tillgängliga på kommissionens webbplats för sjätte ramprogrammet sedan mitten av 2002⁽¹⁾. Dessa texter beskriver i detalj de flesta av de aspekter som krävs för att utarbeta ett klart, vetenskapligt högkvalitativt förslag som följer bestämmelserna för sjätte ramprogrammet och de särskilda programmen. Dessutom har arbetsprogrammen för de särskilda programmen, som tydligt anger forskningsmålen för de särskilda prioriteringarna och de instrument som kommer att användas för att genomföra dessa prioriteringar, varit tillgängliga sedan ansökningsomgångarna offentliggjordes. Reglerna för deltagande, som anger de grundläggande principerna för forskningskontrakten, offentliggjordes också i EGT den 30 december 2002. En webbplats som är tillgänglig för allmänheten har dessutom använts för att i största möjliga utsträckning lämna uppdaterad information om arbetet med avtalsmodellen⁽²⁾. Kommissionen har också haft konstant kontakt med företrädarna för medlemsstaterna och de associerade staterna om utarbetandet av den slutliga versionen av avtalsmodellen.

Även om vissa förslagsställare med rätta kan känna en viss oro eftersom de inte känner till alla detaljer i utkastet till avtalsmodell för projekt inom forskning och teknisk utveckling innan de lämnar in sina förslag, är det inte nödvändigt att känna till alla detaljer i avtalet för att kunna göra en uppskattning av de förväntade kostnaderna för det förslag som skall lämnas in. De aspekter som rör ersättning av kostnader behandlas först efter en positiv bedömning av förslaget och diskuteras i detalj under förhandlingsfasen. Tidsfristen för att lämna in förslag kommer därför inte att skjutas upp av den anledningen.

⁽¹⁾ <http://europa.eu.int/comm/research/fp6>.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/research/fp6/working-groups/model-contract/index_en.html.

(2003/C 242 E/162)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0595/03**från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 februari 2003)

Ämne: Villkor för svenskt statligt stöd till SJ

I Sverige behöver det krisdrabbade järnvägsbolaget uppemot en miljard kronor i statligt stöd för att få ordning på sin ekonomi. Annars kan bolaget hotas av nedläggning. Men en svensk statlig räddningsaktion kan komma att stoppas av kommissionen.

Men det kan givetvis bero på hur stödet utformas. Enligt tidningsuppgifter kan kommissionen tänka sig att den svenska staten ger ett lån till SJ, men på marknadsmässiga villkor och tidsbegränsat.

Kan kommissionen föreslå vägar och utformning för att den svenska staten på något sätt skall kunna ge en möjlighet för SJ att överleva?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(8 april 2003)

Det bör först och främst påpekas att medlemsstaten är skyldig att informera kommissionen om allt planerat statligt stöd innan det verkställs (stödanmälan). Om en medlemsstat vidtar en statlig stödåtgärd innan denna godkänts av kommissionen, betraktas stödet som olagligt, och medlemsstaten måste eventuellt återkräva stödet från mottagaren. Det bör dock påminnas om att anmälningsförfarandet endast gäller för sådant statligt stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Det är mot denna bakgrund värt att notera att Sverige till kommissionen hittills inte har anmält några planer på att ge Statens Järnvägar ekonomisk hjälp.

Vidare är det upp till medlemsstaten att fatta beslut om utformningen av ett eventuellt statligt stöd, medan det är kommissionens uppgift att granska och bedöma stödets förenlighet med den gemensamma marknaden i ljuset av tillämpliga regler. Av detta följer alltså att kommissionen visserligen gärna ger vägledning och diskuterar olika åtgärdsalternativ med en medlemsstat, men att det inte är kommissionens uppgift att föreslå några sådana åtgärder, eftersom detta omfattas av medlemsstatens behörighet.

(2003/C 242 E/163)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0600/03**från Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) till kommissionen**

(25 februari 2003)

Ämne: Samtrafikförmågan mellan elnäten på Iberiska halvön och Balearerna

I Rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 februari 2003 om en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn ingår som ett prioriterat projekt en ökad samtrafikförmåga mellan elnäten i Frankrike, Spanien och Portugal samt Iberiska halvöns elnät och en utveckling av öregionerna.

Kan Europeiska kommissionen bekräfta att samtrafikförmågan mellan elnäten på Iberiska halvön och Balearerna betraktas som ett prioriterat projekt i samband med det transeuropeiska energinätet?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(24 mars 2003)

Inom ramen för det pågående medbeslutandeförfarandet och enligt rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 februari 2003 inför antagandet av en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn ⁽¹⁾, som fått kommissionens stöd ⁽²⁾, betraktas sammankopplingen av elnäten på den Iberiska halvön och Balearerna med kontinenten som ett prioriterat projekt i samband med det transeuropeiska energinätet.

⁽¹⁾ KOM(2001) 775-2 slutlig.

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet om gemensam ståndpunkt antagen av rådet inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn, SEK(2003) 164 slutlig.

(2003/C 242 E/164)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0624/03

från Robert Evans (PSE) till kommissionen

(25 februari 2003)

Ämne: Sammanläggning av försäkringsperioder och förordning (EEG) nr 1408/71

Är kommissionen medveten om de negativa effekter många EU-medborgare drabbas av till följd av det tyska systemet med frivilliga inbetalningar under 1990-talet, vilket gav rätt till försäkring under en period (1939 och framåt) som ofta redan täcktes av försäkringar i andra länder?

En av mina väljare kom till Förenade kungariket under 1940-talet och har bott där under de senaste 60 åren. Han var från början inte berättigad till tysk pension, trots att han betalat in försäkringspremier under sin treåriga lärlingstid (1936–39). Då lagen ändrades i Tyskland under 1990-talet, gjorde han sin frivilliga inbetalning till den tyska staten 1996 och blev då berättigad till pension.

Dessa dubbla rättigheter, där den brittiska försäkringen har företräde, har inneburit att den tyska pensionen är lägre än vad han annars kunde ha förväntat sig.

Det är uppenbart att båda länderna följer gällande gemenskapsförordningar (förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ och tillämpningsförordningen (EEG) nr 574/72 ⁽²⁾, artikel 15), och att vissa medborgare, som exempelvis min väljare, förlorar på detta system.

Känner kommissionen till denna olyckliga situation, och har den för avsikt att försöka finna en lösning?

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(24 april 2003)

Förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ och förordning (EEG) nr 574/72 ⁽²⁾ innebär en samordning, men inte en harmonisering, av medlemsstaternas system för social trygghet, vilket betyder att det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa detaljerna i dessa system. Trots att det i förordning (EEG) nr 1408/71 sägs att en person inte ska behöva betala avgifter till två sociala trygghetssystem i olika medlemsstater samtidigt sägs det också att en person får ansluta sig till en frivillig pensionsförsäkring i en medlemsstat, även om personen i fråga redan har en obligatorisk pensionsförsäkring i en annan medlemsstat, förutsatt att detta är tillåtet enligt den första medlemsstatens lagstiftning. Enligt tysk lagstiftning kan en person betala sådana frivilliga avgifter om han eller hon vid något tidigare tillfälle – på grund av att det var obligatoriskt eller av eget val – betalat avgifter till en pensionsförsäkring. Vad kommissionen vet har det inte gjorts några ändringar i tysk lagstiftning under 90-talet som påverkar detta.

Om avgifterna till den frivilliga pensionsförsäkringen överlappar med obligatoriska pensionsavgifter i en annan medlemsstat gå det frivilliga avgifterna inte förlorade. Socialförsäkringsinstitutionen i varje land där en arbetstagare har varit försäkrad är skyldig att beräkna den allmänna pensionen och en proportionell pension, jämföra de två beloppen och betala det högre beloppet till arbetstagaren.

Den allmänna pensionen beräknas i enlighet med de nationella bestämmelserna, och endast de försäkringsperioder som slutförts i landet i fråga ska beaktas. Bidrag till frivilliga pensionsförsäkringar tas därför med i denna beräkning, vilket i princip ska innebära att den allmänna pensionen ökar.

För att fastställa den proportionella pensionen måste man först beräkna ett teoretiskt belopp, där man beaktar personens hela arbetsliv som om de perioder han eller hon tillbringat utomlands hade tillbringats i landet i fråga. Överlappande perioder räknas bara en gång, och artikel 15 i förordning (EEG) nr 574/72 föreskriver att obligatoriska försäkringsperioder i en medlemsstat har företräde framför frivilliga försäkringar i en annan medlemsstat. Den proportionella pensionen räknar man sedan ut genom att multiplicera detta teoretiska belopp med ett tal som man får fram genom att dela varaktigheten på de perioder personen arbetat i landet med varaktigheten på samtliga försäkringsperioder som tagits med när man räknade fram det teoretiska beloppet.

Eftersom det genom dessa bestämmelser säkerställs att frivilliga pensionsavgifter inte går förlorade undrar kommissionen varför den person parlamentsledamoten hänvisar till skulle få en lägre pension från Tyskland på grund av de frivilliga pensionsavgifterna. Om parlamentsledamoten har mer detaljerad information om detta specifika fall är han välkommen att skicka dem till kommissionen som då kan låta granska uppgifterna.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen.

(²) Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen.

(2003/C 242 E/165)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0635/03

från Kathleen Van Brempt (PSE) till kommissionen

(4 mars 2003)

Ämne: Intelligent framljus

Bilindustrin vill införa intelligenta framljus på fordonen. Dessa "rörliga bilögon" förlänger sikten och anses av industrin förbättra trafiksäkerheten. Bilindustrin väntar nu bara på en anpassning av den europeiska lagstiftningen.

Kan kommissionen tala om huruvida man tänker anpassa det s.k. ECE-direktivet till ovanstående, och således göra det möjligt att använda intelligent framljus?

Om så är fallet, kan kommissionen då tala om vilka planer och syften man har?

Om så inte är fallet, vad har kommissionen för invändningar mot dessa intelligenta framljus?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(3 april 2003)

Föreskrift nr 48 från FN:s ekonomiska kommission för Europa (FN/ECE) om montering av belysning och ljussignalanordningar har redan anpassats för att tillåta användning av strålkastare vars ljusmönster kan regleras så att belysningen blir starkare i den riktning som fordonet svänger, s.k. kurvlyjus. Dessutom har ytterligare två föreskrifter om strålkastare som komponenter anpassats så att de även omfattar bestämmelser om kurvlyjus.

Eftersom Europeiska gemenskapen har undertecknat FN/ECE-avtalet från 1958, där dessa föreskrifter ingår, och har anslutit sig till dessa föreskrifter måste medlemsstaterna tillåta att fordon och komponenter som uppfyller dessa bestämmelser släpps ut på marknaden. Flera fordon med kurvlykt har redan beviljats EG-typgodkännande för hela fordon, och kommissionen känner inte till att tillverkarna skulle ha problem med att få sådana typgodkännanden.

(2003/C 242 E/166)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0638/03

från José Mendiluce Pereiro (PSE) till kommissionen

(26 februari 2003)

Ämne: Rapport om den hydrologiska planen och Europeiska kommissionens medverkan

Europeiska kommissionen håller på att studera Spaniens nationella hydrologiska plan, och i synnerhet det stora projektet med att överföra 105 000 kubikmeter vatten från floden Ebro till andra avrinningsområden. Bland de avrinningsområden som skall ta emot vattenmassorna är den autonoma regionen Murcia den huvudsakliga mottagaren i projektet. Den regionala regeringen i Murcia lägger, tillsammans med centralregeringen i Madrid, ner mycket arbete och resurser på att få Europeiska kommissionen att godkänna överföringarna och delvis finansiera genomförandet av projektet. För detta ändamål har man utsett Amalio Garrido (regionen Murcias ombud för hållbar utveckling) att företräda dessa intressen i Bryssel.

Cartagenas tekniska universitet (Murcia) har nyligen offentliggjort ett utlåtande med titeln "A Technical Review of the Spanish National Hydrological Plan" (Ebro River Out-of-basin Diversion) daterat den 7 januari 2003. Europeiska kommissionen studerar för närvarande denna rapport.

De tekniska redaktörer som utarbetat detta utlåtande hävdar att Europeiska unionen begärde att Alexander J. Horne och John Dracup skulle bilda en grupp bestående av sex experter för att utarbeta denna rapport. Inom ramen för detta arbete var Amalio Garrido gruppens kund och kontaktperson.

Mot denna bakgrund ställer jag följande frågor:

1. Har Europeiska kommissionen eller dess företrädare medverkat i beslutet att utarbeta detta utlåtande, i valet av tekniska redaktörer och i utarbetandet eller på något annat sätt?
2. Om svaret är jakande, på vilket sätt har kommissionen eller dess företrädare medverkat och vilket var syftet med denna medverkan?
3. Hurdant förhållande fastställdes mellan Europeiska kommissionen eller dess företrädare, regionen Murcias ombudsman för hållbar utveckling och Cartagenas universitet i arbetet med att utarbeta denna rapport?

(2003/C 242 E/167)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0653/03

från Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) till kommissionen

(27 februari 2003)

Ämne: Utlåtande om den hydrologiska planen och Europeiska kommissionens medverkan

Europeiska kommissionen är i färd med att studera Spaniens nationella hydrologiska plan, och i synnerhet det stora projektet med att överföra 105 000 kubikmeter vatten från floden Ebro till andra avrinningsområden. Bland de avrinningsområden som skall ta emot dessa vattenmassor är den autonoma regionen Murcia den huvudsakliga mottagaren i projektet. Den regionala regeringen i Murcia lägger, tillsammans med centralregeringen i Madrid, ner mycket arbete och resurser på att få Europeiska kommissionen att godkänna överföringarna och delvis finansiera genomförandet av projektet. För detta ändamål har man utsett Amalio Garrido (regionen Murcias ombud för hållbar utveckling) att företräda dessa intressen i Bryssel.

Cartagenas tekniska universitet (Murcia) har nyligen offentliggjort ett utlåtande med titeln "A Technical Review of the Spanish National Hydrological Plan" (Ebro River Out-of-basin Diversion) daterat den 7 januari 2003. Europeiska kommissionen studerar för närvarande denna rapport.

De tekniska redaktörer som utarbetat detta utlåtande hävdar att Europeiska unionen begärde att Alexander J. Horne och John Dracup skulle bilda en grupp bestående av sex experter för att utarbeta denna rapport. Inom ramen för detta arbete var Amalio Garrido gruppens kund och kontaktperson.

Mot denna bakgrund ställer jag följande frågor:

1. Har Europeiska kommissionen eller dess företrädare medverkat i beslutet att utarbeta detta utlåtande, i valet av tekniska redaktörer och i utarbetandet eller på något annat sätt?
2. Om svaret är jakande, på vilket sätt har kommissionen eller dess företrädare medverkat och vilket var syftet med denna medverkan?
3. Hurdant förhållande fastställdes mellan Europeiska kommissionen eller dess företrädare, regionen Murcia's ombudsman för hållbar utveckling och Cartagenas universitet i arbetet med att utarbeta denna rapport?

(2003/C 242 E/168)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0689/03

från Laura González Álvarez (GUE/NGL) till kommissionen

(3 mars 2003)

Ämne: Rapport om den nationella hydrologiska planen (Spanien)

Under den diskussion som senast ägt rum i Europaparlamentets utskott för framställningar om den nationella hydrologiska planen informerade kommissionen oss om två viktiga frågor, nämligen kommissionens nästa möte med tjänstemän ur den spanska regeringen i syfte att diskutera om den hydrologiska planen eventuellt är oförenlig med gemenskapslagstiftningen samt kommissionens detaljerade behandling av den rapport som en grupp vetenskapsmän vid universitetet i Berkley (Kalifornien) getts i uppgift att utarbeta.

Kan kommissionen berätta om den medverkat i beslutet att begära denna rapport samt i valet av de amerikanska experter som utarbetat rapporten? Är kommissionen medveten om att Amalio Garrido, Murcia-regeringens ombud i Bryssel, var dessa experters kund och kontaktperson?

Om svaret är jakande, vet kommissionen om dessa experter under sitt besök i Spanien (i juni 2002), där de på fältet fick ta del av de olika åsikterna, hade kontakt med spanska vetenskapsmän som motsätter sig den hydrologiska planen? Fick experterna under sitt besök träffa företrädare för "Fundación Nueva Cultura del Agua", ett forum grundat för att skydda floden Ebro, samt med någon annan företrädare för de berörda grupperna som deltog i det sammanträde som delegationen från Europaparlamentets miljöutskott nyligen anordnade i Deltebre?

Gemensamt svar

**på de skriftliga frågorna P-0638/03, P-0653/03 och P-0689/03
ingivet av Margot Wallström för kommissionen**

(24 mars 2003)

I motsats till vad som eventuellt påstås i rapporten har kommissionen varken begärt att det tillsätts någon grupp eller att det utarbetas någon rapport.

Spaniens nationella hydrologiska plan i allmänhet, och det föreslagna Ebro-projektet i synnerhet, har gett upphov till en mängd olika uttalanden, synpunkter, påståenden och motpåståenden. Materialet som samlats in i frågan är gigantiskt. I sina kontakter med spanska tjänstemän och andra personer lade kommissionen fram idén om en oberoende granskning för att överbrygga motsatserna mellan olika ståndpunkter. Med

tanke på erfarenheten från överföring av vatten mellan avrinningsområden i Förenta staterna, och på grund av likheterna mellan de berörda delarna av sydöstra Spanien och västra Förenta staterna, tyckte man att amerikanska experter eventuellt skulle kunna ge värdefulla insikter i några av de viktigaste problemen i samband med det föreslagna Ebro-projektet.

Kommissionen nämnde i detta sammanhang en rad kända amerikanska experter men var varken inblandad i beslutet om att tillsätta en expertgrupp eller i valet av experter. Kommissionen har inte haft någon direktkontakt med experterna och har inte heller deltagit i deras undersökningar. Kommissionen har däremot fått regelbunden information om vad som framkommit. Kommissionen rekommenderade att man skulle ge experterna tillgång till en stor mängd material om det föreslagna Ebro-projektet, inte bara till officiella dokument utan också till utlåtanden från icke-statliga organisationer, akademiker och andra som haft synpunkter på det föreslagna projektet. Kommissionen rekommenderade också att man skulle offentliggöra rapporten och göra den allmänt tillgänglig.

Idén om en oberoende granskning fick mycket starkt stöd av Amalio Garrido från regionen Murcia. Såvitt kommissionen förstår har Amalio Garrido en obetald befattning som regionen Murcias ombud för hållbar utveckling. Han företräder också ett kommunalt vattenverk i regionen Murcia. Ovannämnda uppgifter och rekommendationer lämnades till Amalio Garrido. Vårdorganisation för beställning och genomförande av undersökningen var Murcia-regionens universitetet i Cartagena.

(2003/C 242 E/169)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0667/03

från Chris Davies (ELDR) till kommissionen

(6 mars 2003)

Ämne: Genomförandedatum för direktiven från generaldirektoratet för miljö

Kan kommissionen ange vilka genomförandedatum som gällt för samtliga direktiv från generaldirektoratet för miljö sedan september 1999. Kan kommissionen också ange vid vilka datum (om sådana föreligger) den brittiska regeringen har bekräftat för kommissionen att dessa direktiv införlivats i brittisk lagstiftning, och dessutom ange i vilka fall kommissionen har inlett förfaranden för att säkra att dessa direktiv följs?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(2 april 2003)

Det finns tjugosex direktiv som generaldirektoratet för miljö ansvarar för, som skall genomföras av Förenade kungariket och som skulle genomföras efter september 1999. Dessa anges i en tabell som sänds direkt till frågeställaren och till parlamentets sekretariat. Som framgår av tabellen har sex av de angivna direktiven genomförts. För resten har överträdelseförfaranden inletts. Elva av dessa fall gäller enbart att direktiven inte har genomförts i Gibraltar.

(2003/C 242 E/170)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0681/03

från María Sornosa Martínez (PSE) till kommissionen

(7 mars 2003)

Ämne: Bristfälligt införlivande av fågeldirektivet i den spanska lagstiftningen

Kommissionen har inlett ett överträdelseförfarande mot Spanien angående bristfälligt införlivande och bristfällig tillämpning av direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾ om bevarande av vilda fåglar. De oegentligheter som kommissionen fann berörde till att börja med den sjunde tilläggsbestämmelsen till lag 4/1989 om bevarande av naturområden samt vilda djur och växter. Enligt denna bestämmelse har myndigheterna i den berörda autonoma regionen möjlighet att bevilja tillstånd till jakt på raphöns med hjälp av levande

lockfåglar i de områden som har denna tradition, med nödvändiga begränsningar för att garantera artens fortbestånd. Efter det att kommissionen upptäckt denna oegentlighet ändrade Spanien den gamla lagen genom den nya lagen 53/2002 och hävdade, att den nu anpassats till gemenskapens lagstiftning om fåglar.

Den nya lagen förbjuder visserligen jakt under brunst-, parnings- och digivningsperioderna samt under den period fåglarna flyttar (artiklarna 34 och 38), men lagstiftaren har ordagrant bevarat innehållet i den sjunde tillägsbestämmelsen till lag 4/1989, som gör det möjligt för den behöriga myndigheten (i de autonoma regionerna) att även i fortsättningen tillåta jakt på raphöns med hjälp av levande lockfågel av hankön i områden där detta har varit tradition. Detta innebär att lagstiftningen om vilda fåglar ännu inte införlivats på ett korrekt och fullständigt sätt.

Kan kommissionen besvara följande frågor, mot bakgrund av ovanstående: Anser kommissionen att den nya lagen 53/2002 innebär att direktivet om bevarande av vilda fåglar införlivats på ett korrekt sätt, om myndigheterna i de autonoma regionerna fortfarande har befogenhet att göra ovannämnda undantag?

Anser kommissionen att det finns tillräcklig säkerhet för att EU:s bestämmelser på detta område verkligen genomförs, om centralregeringen delegerar befogenheter att göra undantag till myndigheterna i de autonoma regionerna?

Har kommissionen gjort någon uppföljning av sin formella underrättelse nr 4720 från 1999 till Spanien?

Vilka åtgärder har kommissionen för avsikt att vidta för att säkra att direktiv 79/409/EEG verkligen införlivats på ett korrekt sätt som omöjliggör de undantag som nu tillåts i Spanien?

(¹) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(8 april 2003)

Inom ramen för det överträdelseförfarande som nämns av frågeställaren har kommissionen lämnat ett motiverat yttrande till Spanien. Detta motiverade yttrande har lämnats med anledning av att man har konstaterat att rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar inte införlivats och tillämpats på rätt sätt. I det motiverade yttrandet uppmanar kommissionen Spanien att vidta erforderliga åtgärder för att rätta sig efter bestämmelserna i detta direktiv.

Kommissionen har ännu inte erhållit något svar från de spanska myndigheterna när det gäller det motiverade yttrandet. Trots detta är kommissionen nu i färd med att granska huruvida den spanska lagen 53/2002 är förenlig med bestämmelserna i direktiv 79/409/EEG.

I alla händelser kommer kommissionen att vidta alla åtgärder som tillåts enligt fördragen för att se till att de spanska myndigheterna införlivar och tillämpar direktiv 79/409/EEG på rätt sätt.

(2003/C 242 E/171)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0685/03

från Marie Isler Béguin (Verts/ALE), José Mendiluce Pereiro (PSE)
och Alexander de Roo (Verts/ALE) till kommissionen

(7 mars 2003)

Ämne: Spaniens nationella vattenresursplan, strukturfonderna och balansen mellan kostnader och intäkter

Europeiska kommissionen håller just nu på att behandla den spanska regeringens begäran om att EU skall finansiera en del av arbetena inom ramen för Spaniens nationella vattenresursplan, i synnerhet kanaliseringen av floden Ebro mot Barcelonaområdet och östra Spanien.

Enligt en grupp forskare⁽¹⁾ skulle balansen mellan kostnader och intäkter vid bägge dessa kanaliseringar bli negativ. Resultatet skulle bli - 2 204,2 miljoner euro om man inte räknar med kostnaderna för att förbättra kvaliteten på det kanaliserade vattnet för hushållsanvändning eller kostnaderna för klimatförändringarna, och - 3 556,34 miljoner euro om dessa kostnader räknas med. Forskarna föreslår därför alternativa metoder för vattenhushållning och vattenförvaltning⁽²⁾. Dessa metoder grundas på efterfrågehantering snarare än på ett ökat utbud av vatten. Dessutom främjar de en strategi för hållbar utveckling som tar hänsyn till kusternas belastningskapacitet och behovet av en helhetsplanering för kustområdena (Integrated Coastal Zone Management), dvs. precis det som kommissionen förespråkar.

En studie som nyligen genomförts vid Berkley-universitetet styrker även tvivlen kring dessa kanaliseringars samhällsekonomiska bärbarhet. Studien bekräftar kritiken från de ovannämnda författarna vid det spanska universitetet, och kritiserar även avsaknaden av en ekonomisk studie om vem som skulle betala dessa kanaliseringar om hur finansieringen skulle tryggas. Dessutom nämns liknande projekt i Förenta staterna som medfört omfattande ekonomiska förluster⁽³⁾.

Enligt förordning (EG) nr 1260/1999⁽⁴⁾ skall strukturingripanden genom större projekt såsom infrastrukturen på kanaliseringen av floden Ebro grundas på en analys av projektets kostnader och samhällsekonomiska fördelar. I analysen skall man även ange den förväntade utnyttjandegraden och de beräknade effekterna på utvecklingen eller omställningen i den berörda regionen.

1. Anser inte kommissionen att kanaliseringarna inom ramen för Spaniens nationella vattenresursplan saknar en solid grund när det gäller analysen av kostnader respektive intäkter och att man därför bör beakta alternativa förslag innan man godkänner samfinansiering genom strukturfonderna, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden?
2. Skulle kommissionen vara beredd att anslå de ekonomiska medel som de spanska myndigheterna begär för finansieringen av Ebrokanaliseringen till alternativa åtgärder, till exempel dem som nämns i denna fråga?

⁽¹⁾ P. Arrojo Agudo et al., Análisis y valoración socioeconómica de los trasvases del Ebro, WWF European Office, september 2002.

⁽²⁾ För Barcelonaområdet: att öka de kommunala nätens effektivitet, minska efterfrågan genom program för goda metoder inom hushåll och industri och, som en sista utväg, avsalta havsvatten. För Spaniens östra delar: att kontrollera illegala bevattningsanläggningar, inrätta ett samhälls- och miljöprogram för omstrukturering av bevattningen, inrätta en vattenbank som gör det möjligt för enskilda att på marknadsbasis och under myndighetskontroll bevilja varandra upplåtelse eller överföra egendomsrätter mellan sig, öka de kommunala nätens effektivitet och, som en sista utväg, avsalta havsvatten.

⁽³⁾ A. Horne et al., A technical review of the Spanish National Hydrological Plan (Ebro river out-of-basin diversion), Fundación Universidad Politécnica de Cartagena, 7 januari 2003.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(30 april 2003)

I enlighet med subsidiaritetsprincipen ansvarar medlemsstaterna för att välja ut projekt som skall samfinansieras av strukturfondsprogrammen.

Medlemsstaterna måste däremot anmäla projekt för vilka det begärs samfinansiering från gemenskapen och för vilka kostnaderna överstiger det tak på 50 miljoner euro som fastställs i artikel 25 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999⁽¹⁾. Sådana projekt måste uppfylla alla de krav som gäller för större projekt, och i synnerhet kraven i artikel 26 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999, liksom alla andra tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna, EGT L 161, 26.6.1999.

(2003/C 242 E/172)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0692/03
från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(7 mars 2003)

Ämne: Platser för sanitär avfallsdeponering i Grekland

Kan kommissionen upplysa mig om följande: Vilken uppfattning har kommissionen om anläggandet av platser för sanitär avfallsdeponering i Grekland?

Hur många av platserna för avfallsdeponering uppfyller inte gemenskapens krav och föreskrifter?

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit för att se till att Grekland rättar sig efter gemenskapens lagstiftning?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(3 april 2003)

Deponering av avfall måste utföras i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾, ändrat genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991⁽²⁾, och med bestämmelserna i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽³⁾.

Att döma av de uppgifter som de grekiska myndigheterna lämnat in finns det för närvarande 33 avfallsdeponier i landet som uppfyller de gällande sanitära kraven. Dessa tar emot cirka 33 % av Greklands hushållsavfall. Ytterligare 60 % av hushållsavfallet deponeras i tippar som inte uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen. I den nationella avfallshanteringsplan som antogs 2000 fastställs målet att anpassa de avfallsdeponier i landet som uppfyller de gällande sanitära kraven till miljönormerna och att sanera de okontrollerade och olagliga deponierna.

Utgående från dessa uppgifter och till följd av en stor mängd klagomål om okontrollerade och olagliga avfallsanläggningar som inte uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen inledde kommissionen i juli 2002 ett överträdelseförfarande enligt artikel 226 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. De grekiska myndigheterna erkände att det fortfarande finns 1 458 olagliga eller okontrollerade deponier i drift, och framhöll att en ny avfallshanteringsplan håller på att antas. Enligt deras tidsplan kommer alla olagliga deponier att stängas till slutet av 2007, och ersättas med permanenta anläggningar. I detta sammanhang har de grekiska myndigheterna bitt om hjälp från de Europeiska strukturfonderna och sammanhållningsfonden. Flera deponier genomgår för övrigt just tillståndsförfarandet eller byggs just nu i olika delar av landet.

I december 2002 avgav kommissionen ett motiverat yttrande enligt artikel 226 i EG-fördraget, i vilket den uppmanade Grekland att vidta alla åtgärder som behövs för att efterleva bestämmelserna i direktiv 75/442/EEG i dess ändrade lydelse. Om Grekland inte uppfyller sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen kommer kommissionen inte att tveka att dra ärendet inför domstolen.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991.

⁽³⁾ EGT L 182, 16.7.1999.

(2003/C 242 E/173)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0700/03
från Bart Staes (Verts/ALE) till kommissionen

(10 mars 2003)

Ämne: Amatöridrottare använder dopingmedel

I följd den 15 maj framlade kommissionsledamoten Reding en studie om amatöridrottarens användning av dopingmedel i de omkring 23 000 konditionssalar som finns i Europa. En av de rekommendationer som framlades av dem som gjort studien var att det skulle införas kvalitetsetiketter för dessa produkter och en systematisk kontroll av deras sammansättning. Detta betingades framför allt av att sådana (skadliga) produkter går att beställa via Internet.

Kan kommissionen meddela om kommissionen sedan dess infört några åtgärder enkom för att skydda de europeiska konsumenterna mot sådana produkter?

Kan kommissionen meddela vilka åtgärder kommissionen vidtagit sedan dess för att, om inte helt och hållet sätta stopp för den illegala handeln på Internet så åtminstone avsevärt försvåra den?

Kan kommissionen meddela om kommissionen avser stoppa sådana skadliga produkter vid EU:s yttre gränser och vilka åtgärder kommissionen i förekommande fall avser vidta med tanke på detta?

Svar från Viviane Reding på kommissionens vägnar

(14 april 2003)

Kommissionen har med intresse noterat slutsatserna i den studie som parlamentsledamoten nämner. Studien genomfördes inom ramen för de pilotinsatser som finansierades av kommissionen 2000 och 2001 och som handlade om kampen mot dopning inom idrotten.

Slutsatserna i studien har använts i kommissionens diskussioner när det gäller bekämpningen av dopning. De har bl.a. använts till att inleda förberedandet av ett förslag från kommissionen till ett gemenskapsprogram om bekämpning av dopning med inriktning på information, utbildning och förebyggande. Slutligen blev man tvungen att lägga ned detta initiativ på grund av budgetfördelningen.

Efter det att denna studie offentliggjorts har ett betydande framsteg gjorts med antagandet 2002 av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott⁽¹⁾.

Kommissionen tog även vid det 53:e mötet i gemenskapens farmaceutiska kommitté den 14 maj 2002 upp frågan om en särskild märkning av etiketter för dopningsmedel. Vid detta tillfälle studerades medlemsstaternas erfarenheter i denna fråga och genomförbarheten av ett snabbvarningssystem ("early warning system") på EU-nivå. Diskussionerna i den farmaceutiska kommittén har visat svårigheterna med att genomföra ett sådant system och kommissionen har för närvarande inte för avsikt att följa upp det.

Slutligen vill kommissionen erinra om att den måste handla strikt enligt sina befogenheter och att när det gäller bekämpning av dopning kan vissa åtgärder endast planeras på nationell nivå.

⁽¹⁾ JO L 183, 12.7.2002.

(2003/C 242 E/174)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0728/03

från Rosa Miguélez Ramos (PSE) till kommissionen

(11 mars 2003)

Ämne: Prestige: Gemenskapsstöd

Europaparlamentet antog den 19 december 2002 en resolution om sjösäkerhet och åtgärder för att mildra följderna av katastrofen med oljetankern Prestige. Resolutionspunkt 11 lyder:

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast undersöka möjligheten att använda alla nödvändiga finansiella instrument för att motverka de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av Prestiges förlisning och bistå de ekonomiska sektorer som drabbats av katastrofen.

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit eller har för avsikt att vidta?

Hur stor procentandel utgör det totala gemenskapsstödet som beviljats av de beräknade totala kostnaderna för de skador och förluster som orsakats av Prestige?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(14 april 2003)

Ända sedan tankern Prestige förliste den 19 november 2002 har kommissionen varit aktivt engagerad i att tillhandahålla stöd och vidta åtgärder för att lindra verkningarna av att tankern gick till botten.

Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens meddelande "Rapport till Europeiska rådet om åtgärder för att ta itu med konsekvenserna av Prestige-katastrofen" ⁽¹⁾, som antogs den 5 mars 2003. Den rapporten ger en utförlig redogörelse för kommissionens samordnade åtgärder med anledning av Prestige-olyckan.

⁽¹⁾ KOM(2003)105 slutlig.

(2003/C 242 E/175)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-0729/03
från Rosa Miguélez Ramos (PSE) till kommissionen**

(11 mars 2003)

Ämne: Prestige: Översyn av Solidaritetsfonden

En spansk tidning (La Voz de Galicia av den 19 januari 2003, sidan 7) hävdar att Prodi, som svar på den spanska regeringens begäran, har lovat att föreslå en översyn av användandet av Solidaritetsfonden i samband med katastrofen med Prestige, beroende på de problem som konstaterats för att den effektivt skall kunna utnyttjas i proportion till katastrofens omfattning.

Kan kommissionens ordförande bekräfta att man förbereder en översyn av fonden, och att detta beror på de problem som upptäcktes i samband med att den utnyttjades vid oljeutsläppen efter Prestiges förlisning?

Om så är fallet, vari består denna "översyn" av utnyttjandet av Solidaritetsfonden? Vilka problem har konstaterats? Kommer kommissionen att lägga fram något förslag till ändring av den nuvarande förordningen?

Svar från Michel Barnier på kommissionens vägnar

(14 april 2003)

I sitt meddelande "Rapport till Europeiska rådet om åtgärder för att ta itu med konsekvenserna av Prestige-katastrofen" ⁽¹⁾ fastslår kommissionen att det ännu inte har fastställts om Prestige-katastrofen berättigar till stöd ur Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF) ⁽²⁾.

Slutsatsen i meddelandet till Europeiska rådet är att omfattningen av det stöd som skulle behövas för Prestige skulle kräva en ändring av fondens rättsliga grund, något som kommissionen är beredd att föreslå rådet. Ändringen skulle innebära att åtgärden följer kommissionens ursprungliga förslag från september 2002. Den kan också komma att innebära en ändring av solidaritetsfonden på så sätt att fonden också avser katastrofer av teknisk eller miljömässig natur, att tröskeln sänks från dagens tre miljarder euro eller 0,6 % av bruttonationalprodukten i den drabbade medlemsstaten samt att de stödberättigande åtgärder som definieras i artikel 3 i förordningen även omfattar förebyggande åtgärder för att minimera de skador som orsakas av en pågående eller nära förestående katastrof.

⁽¹⁾ KOM(2003)105 slutlig.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond, EGT L 311, 14.11.2002.

(2003/C 242 E/176)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0737/03
från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(11 mars 2003)

Ämne: Allvarliga förseningar i byggandet av ny järnvägsinfrastruktur för gränsöverskridande höghastighets-tåg

1. Kan kommissionen bekräfta att man som en förlängning av den höghastighetssträcka mellan Madrid och Barcelona som kommer att färdigställas 2004 arbetar på att 2006 öppna en ny gränsöverskridande järnvägsförbindelse genom Pertuis-tunneln mellan Figueres (Spanien) och Perpignan (Frankrike), men att det fortfarande inte byggs något på den felande länken mellan Perpignan och Rédessan sydost om Nîmes, som sedan 2001 varit den västliga slutpunkten för franska LGV LN5 Méditerranée, samtidigt som en liten förlängning av LGV LN5 via en båge söder om Nîmes till Montpellier, som skall avlasta den traditionella och hårt trafikerade kuststräckan, sannolikt inte kommer att färdigställas förrän 2008?
2. Kan det på lång sikt uppstå en situation i stil med den anslutning som sedan 1995 saknas på brittiskt territorium mellan Kanaltunneln och London, vilket skulle innebära att Spanien tills vidare inte kan anslutas till det europeiska nätet? Är skälen till detta en inhemsk strid i Frankrike om hur man prioriterar mellan finansieringen av förlängda förbindelser till Bordeaux eller Perpignan? Vad spelar här allmänintresset för roll mot bakgrund av stormarna och översvämningarna under hösten 2002 och den kritik mot det sätt nya banvallar och andra konstruktioner byggs, något som hindrar överflödigt vatten från att rinna ut i havet?
3. I vilken grad handlar det om att anläggandet av nya långväga linjer kommer andra användare till godo än användarna av de finmaskiga regionala järnvägsnät som man nu sparar in på? Försöker kommissionen att skilja på kostnaderna för höghastighetslinjer och för traditionella järnvägar, så att det inte finns någon anledning att frukta att ett höghastighetsnät anläggs på bekostnad av resurserna till det stora flertalet tågpassagerare?
4. På vilket sätt försöker kommissionen att åstadkomma att byggandet av nya höghastighetsjärnvägar inte blir en upprepning av de svårigheter som fanns vid byggandet av de första traditionella järnvägarna på 1800-talet, då inhemska intressen och konflikter stod i vägen för anläggandet av sammanhängande gränsöverskridande järnvägsnät?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(23 april 2003)

Kommissionen kan bekräfta att den känner till att förseningar kan komma att uppstå i byggandet av höghastighetstågsträckan (TGV Sud) mellan Montpellier och spanska gränsen. Förseningarna är emellertid fortfarande förenliga med vad som fastställts i programmet för de transeuropeiska transportnäten, nämligen att projekt av gemensamt intresse bör vara slutförda till 2010. Den revision av de stora transportinfrastrukturerna som nyligen genomfördes på begäran av den franska transportministern visade dock att det är ytterst viktigt att färdigställa hela förbindelsen inom rimliga tidsramar.

Vid revisionen visade det sig också att det är motiverat att prioritera färdigställandet av Medelhavsavsnittet av TGV Sud, till vilken gemenskapen också bidrar med betydande medel, främst för det internationella avsnittet. Beträffande de tekniska uppgifter som frågeställaren ger kan det sägas att kommissionen inte känner till någon kritik avseende de konstruktioner som valts för bandammar och liknande på denna linje.

Kommissionen har stort intresse av att järnvägsnätet utvecklas, på vilket sätt det än sker. I detta sammanhang betalas stora gemenskapsbidrag inom ramen för de olika tillgängliga finansieringsinstrumenten (Regionalfonden och sammanhållningsfonderna) och för budgeten för de transeuropeiska transportnäten, inte bara för nya linjer, utan även för förbättring av konventionella järnvägslinjer och avskaffandet av flaskhalsar vid de viktigaste järnvägsknutpunkterna på nätet. Gemenskapsinitiativet Interreg IIIB kan också samfinansiera gränsöverskridande samarbete för fysisk planering, inbegripet på järnvägs-transportsektorn (främst genom programmen för sydvästra Europa och västra Medelhavsområdet). Sådan samfinansiering bidrar till förbättringar av nätet som helhet, och gynnar på så sätt alla resande samt godstrafiken.

I avdelning XV i EG-fördraget, och särskilt i artiklarna 154 och 155, definieras gemenskapens verksamhetsområde när det gäller inrättandet och utvecklingen av ett transeuropeiskt nät av transportinfrastruktur. Dessa principer omsätts i praktiken genom beslut nr 1692/96/EG⁽¹⁾ som innehåller gemenskapens riktlinjer för det transeuropeiska transportnätet samt en redogörelse för detta näts egenskaper och omfattning och för de huvudsakliga handlingslinjerna. I syfte att främja utvecklingen av detta nät har kommissionen även föreslagit att öka gemenskapens högsta andel av samfinansieringen för gränsöverskridande järnvägsprojekt som korsar naturliga hinder till 20 % av de sammanlagda kostnaderna (i stället för de 10 % som föreskrivs i den gällande budgetförordningen)⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet, EGT L 228, 9.9.1996.

⁽²⁾ KOM(2003) 38 slutlig.

(2003/C 242 E/177)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0741/03

från **Roberta Angelilli (UEN)** till kommissionen

(11 mars 2003)

Ämne: Förfalskning av italienska tomatkonserver

Till följd av en undersökning gjord av Coldiretti, Europas största lantbrukarorganisation, framkom det i februari 2003 att minst 82 000 ton tomatkonserver av den totala produktionen i Italien under 2002 om 396 000 ton hade importerats från Kina. Om dessa uppgifter stämmer, innebär det att en del av de italienska konserverna innehåller tomatkoncentrat som kommer från Kina. Uppenbarligen finns alltså förädlingsindustrier som för in konserver på den italienska marknaden där man har blandat den italienska råvaran med den kinesiska, utan att tydligt ange det på etiketten. I detta fall innebär det livsmedelsförfalskning, eftersom endast förädlings- och förpackningsort anges på etiketterna, vilket innebär att man drar fördel av de traditionella italienska odlingsområdenas rykte, och själva råvarans ursprungsart utelämnas. Allt detta skapar en stor förvirring hos den italienska konsumenten som inte får något som helst skydd vid köpetillfället eller adekvat information om råvarans faktiska ursprung.

Detta leder till ett enormt inkomstbortfall för de italienska förädlingsföretag som endast använder italienska råvaror och dessutom måste betala tull. Därmed skapas en obalans i konkurrensen, särskilt med tanke på att Italien är världens näst största tomatproducent efter Förenta staterna.

Kan kommissionen svara på följande frågor:

1. Är ovan beskrivna situation förenlig med EG-fördragets artiklar 30 och 153 om konsumentskydd liksom EG-fördragets artiklar 85 och 86 om konkurrens?
2. Är situationen förenlig med direktiv 2000/13/EG⁽¹⁾, särskilt vad gäller skäl 6 och 8 samt artiklarna 2, 3, 5 och 7 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel?
3. Är situationen förenlig med förordning (EG) nr 178/2002⁽²⁾, särskilt skäl 1, 2, 8, 10 och 22 samt artiklarna 1.1, 5.1, 7.1, 8, 11, 16, 17 och 18 om bland annat allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning?
4. Vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att sätta stopp för fortsatta lagbrott?

⁽¹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(30 april 2003)

Gemenskapens import av beredda tomater (koncentrat, puré, skalade krossade tomater etc ...) uppgick 2002 till ungefär 155 000 ton för hela gemenskapen, varav 125 000 ton hade sitt ursprung i Kina och ungefär 125 000 ton ingick i systemet för aktiv förädling. Italien är den huvudsakliga importören av dessa produkter: av de 126 000 ton som importerades var 110 000 ton från Kina och 120 000 ton ingick i systemet för aktiv förädling. De tomatkoncentrat av kinesiskt ursprung som importerades till Italien för användning i produkter avsedda för den inre marknaden uppgick bara till 3 400 ton. Dessa siffror visar att merparten av importen till Italien av beredda tomater från Kina är avsedd att exporteras igen till länder utanför gemenskapen, i huvudsak den afrikanska marknaden.

När det gäller artikel 30 i EG-fördraget, vill kommissionen understryka att den utgör en del av bestämmelserna om den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna. I artikel 153 fastställs principer och villkor för gemenskapens åtgärder inom konsumentskydd.

Dessa bestämmelser utgör därför inte någon rättslig grund som direkt kan tillämpas för att bedöma om de upplysningar som lämnas till konsumenten på etiketterna på de italienska tomatkonserverna är otillräckliga eller ofullständiga.

De bestämmelser som skall tillämpas är, vilket parlamentsledamoten också anger, de som återfinns i rådets och Europaparlamentets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt vilken marknadsföring som görs av produkterna.

När det gäller angivandet av livsmedlens ursprung, fastställs det i direktivets artikel 3 att sådana uppgifter bara är obligatoriska i de fall som ett utelämnande kan leda till att konsumenten drar felaktiga slutsatser om ursprunget eller var livsmedlet i själva verket kommer ifrån.

Av detta följer att i de fall som konsumenten felaktigt kan ledas att tro att ett livsmedel har ett annat ursprung än det har, måste det verkliga ursprunget obligatoriskt anges, så att konsumenten, enligt den princip som anges i artikel 2, inte genom märkning och presentation kan komma att få en felaktig uppfattning om ursprunget.

Kommissionen har för närvarande ingen information som tyder på att så skulle vara fallet med de tomatkonserver som kommer från Italien.

När det gäller det nämnda direktivets artiklar 5 och 7 rörande försäljningsbenämningen på produkterna och förteckningen över ingredienser, tror kommissionen inte att de kan tillämpas i detta fall.

När det gäller tillämpningen av rådets och Europaparlamentets förordning (EG) 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning och om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, är det viktigt att påminna om att denna förordning innehåller allmänna målsättningar, definitioner och principer för livsmedelslagstiftningen.

De principer som fastställs i artikel 8 i förordningen är visserligen adekvata när det gäller vilseledande förfaranden, eftersom det i den artikeln står att livsmedelslagstiftningens syfte är att skydda konsumenternas intressen och förebygga bedrägliga eller vilseledande förfaranden. Denna artikel medför emellertid en skyldighet för lagstiftaren och inte för de som är aktiva på området. Som tidigare sagts måste man också beakta att den lagstiftning som är tillämplig i detta fall är direktiv 2000/13/EG och att detta direktiv redan uppfyller de mål som anges i artikel 8.

När det gäller de andra artiklar i förordning (EG) 178/2002 som det hänvisas till, måste man först och främst notera att artiklarna 11, 16, 17 och 18 inte blir tillämpliga förrän den 1 januari 2005. I dessa artiklar fastställs de allmänna principerna för import, presentation, kontroll och spårbarhet av livsmedel. Man kan således inte direkt tillämpa dem i detta fall. När det gäller de övriga artiklar som nämns kan de inte heller tillämpas. I artikel 1 anges det bara att förordningen innehåller grundläggande bestämmelser i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för konsumenterna och artikeln kan således inte tillämpas direkt. På

samma sätt fastställs det i artikel 5.1 en ram för hur lagstiftaren skall uppnå de allmänna målen för hur konsumenternas intressen skall tillvaratas. Artikel 7.1 om försiktighetsprincipen gäller en situation när en utvärdering av tillgänglig information visar på möjligheten av skadliga effekter på hälsan men när det fortfarande föreligger vetenskaplig osäkerhet, och det problem som tas upp gäller inte den typen av situation.

Eftersom det här rör sig om regler för märkning som skall tillämpas allmänt på alla livsmedel, har kommissionen nyligen påbörjat en utvärdering av lagstiftningen i fråga, särskilt av direktiv 2000/13/EG, i syfte att senare kunna lägga fram så väl anpassade ändringsförslag som möjligt för att kunna förbättra informationen till konsumenterna.

(2003/C 242 E/178)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0742/03

från Inger Schörling (Verts/ALE) till kommissionen

(4 mars 2003)

Ämne: Ersättning till fiskare och fartygsägare inom EU för tillfälligt upphörande av verksamheten

I artikel 16 i gällande FFU-förordning (2792/1999⁽¹⁾) beskrivs ett antal omständigheter under vilka medlemsstaterna får bevilja ersättning till fiskare och fartygsägare för tillfälligt upphörande av verksamheten.

Hur ofta har denna åtgärd utnyttjats av medlemsstaterna?

Kan kommissionen ange, för var gång som ersättning beviljats,

- vilken av de omständigheter som anges i artikel 16 som åberopades,
- vilken medlemsstat det rörde sig om, för vilken typ av fiske och för vilken tidsperiod,
- hur många fiskare och/eller fartygsägare det rörde sig om,
- ersättningens storlek, uppdelad i gemenskapsstöd och statsstöd.

Känner kommissionen till om denna typ av ersättning beviljats av en medlemsstat utan att gemenskapsfonder utnyttjats? Kan kommissionen i så fall tillhandahålla motsvarande uppgifter om detta?

I enlighet med föregående FFU-förordning (3699/1993⁽²⁾) kunde ersättning beviljas för tillfälligt upphörande av verksamheten enligt artikel 14. Kan kommission tillhandahålla motsvarande uppgifter för ett eventuellt sådant utnyttjande av fonderna i enlighet med den förordningen?

⁽¹⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 346, 31.12.1993, s. 1.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(25 mars 2003)

Under nuvarande programperiod 2000–2006 är stöd för tillfälligt upphörande av verksamheten från Fonden för fiskets utveckling (FFU) tämligen begränsat, runt 3,9 %, jämfört med det totala stödet därifrån. Enbart Spanien får mer än 80 % av det totala belopp som avsatts för denna åtgärd.

De faktiska kostnader som deklarerats och ersatts av kommissionen anges i tabellen nedan.

(i miljoner euro)

Medlemsstat	Total kostnad	Kostnader som ersatts av kommissionen	Ersättning som en del av den totala kostnaden (%)
Belgien	1,496	0,748	50
Portugal	18,040	13,523	75
Spanien	161,945	121,016	74,7

Spanien och Portugal har utnyttjat stödet till att kompensera fiskare och redare för utebliven förlängning av fiskeavtalet med Marocko, vilket tvingat ca 400 fartyg och ca 4 000 fiskare att upphöra med denna verksamhet.

I Belgien har 60 fartyg och över 300 fiskare beviljats kompensation på grundval av artikel 16.1 a i förordning (EG) nr 2792/1999⁽¹⁾, nämligen "vid oförutsebara händelser, särskilt sådana som orsakas av biologiska omständigheter".

Program som rör förra programperioden 1994–1999 kommer att avslutas 2003. Preliminära siffror visar att ungefär 54 miljoner euro har beviljats för tillfälligt upphörande av verksamheten, varav 38 miljoner euro från gemenskapen (Spanien 31 miljoner euro, Danmark 4 miljoner euro, Portugal 2 miljoner euro och Sverige 1 miljon euro).

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn, EGT L 337, 30.12.1999.

(2003/C 242 E/179)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0744/03

från Nelly Maes (Verts/ALE) till kommissionen

(5 mars 2003)

Ämne: Finansiering av hanteringen av avfall från elektroniska och elektriska produkter (WEEE)

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG⁽¹⁾ om avfall från elektriska och elektroniska produkter fastställs det i artikel 8.2 att varje enskild tillverkare är "ansvarig för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter". Dessutom fastställs det i artikel 9 att "medlemsstaterna skall se till att tillverkarna senast den 13 augusti 2005 sörjer för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från andra användare än privathushåll och som härrör från produkter som har släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005. När det gäller kostnaderna för hantering av WEEE som har släppts ut på marknaden före den 13 augusti 2005 (historiskt avfall) skall tillverkarna sörja för finansieringen. Medlemsstaterna får alternativt föreskriva att även andra användare än privathushåll helt eller delvis skall vara ansvariga för denna finansiering".

Det fastställs med andra ord i detta direktiv att producenterna är ansvariga för finansieringen av insamling och bortskaffande av detta avfall. Nyligen har det flamländska miljöministeriet med anledning av detta utformat några miljöpolitiska överenskommelser i samband med ett lagförslag från den flamländska regionalregeringen. När det gäller detta direktiv avsåg det införande av skyldighet att ta emot avfall som fastställs i den flamländska lagen om förebyggande och hantering av avfall från startbatterier av bly och batterier.

I artikel 5.2 i den miljöpolitiska överenskommelsen om startbatterier fastslås att endast de direkta kostnaderna för insamling för hantering av startbatterier av bly täcks av den beslutande myndigheten. Även när det gäller batteriavfall påförs de indirekta kostnaderna på kommunerna. Konkret leder detta till att de kommunala myndigheterna får bära de indirekta kostnaderna. De flamländska konsumenterna/medborgarna betalar därför, trots direktivet, för hanteringen av dessa typer av elektroniskt avfall.

Anser kommissionen att dessa miljöpolitiska överenskommelser strider mot gällande gemenskapslagstiftning?

Om så är fallet, vilka åtgärder avser kommissionen att vidta?

Om så inte är fallet, hur förklarar kommissionen att kostnaderna läggs på medborgarna?

Vad anser kommissionen om att medborgarna får betala de indirekta kostnaderna i samband med andra icke-elektroniska produkter, exempelvis avfallsband, där samma principer gäller?

(¹) EGT L 37, 13.2.2003, s. 24.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(4 april 2003)

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 (om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter [WEEE]) införs principen om producentansvar. Det innebär att berörda producenter skall finansiera omhändertagandet i avfallsledet – bl.a. innefattande återvinning och miljövänligt bortskaffande – av uttjänta elektriska och elektroniska produkter (nedan benämnt "el-avfall") från hushåll. Ansvariet omfattar alla led i avfallskedjan med början från bestämda insamlingsställen och framåt. Producenterna kan uppfylla sina skyldigheter antingen i egen regi eller genom att låta en annan part utföra arbetet, t.ex. en lokal myndighet vars tjänster producenterna då betalar för. Batterier skall avlägsnas från separat insamlat el-avfall(¹), och denna åtgärd skall bekostas av producenterna.

Direktivet trädde i kraft den 13 februari 2003. Medlemsstaterna skall ha omsatt direktivet i nationell lagstiftning senast den 13 augusti 2004. Skyldigheten enligt direktivet att finansiera omhändertagandet av el-avfall från hushåll (artikel 8) och från andra användare än hushåll (artikel 9) träder i kraft den 13 augusti 2005.

I den belgiska regionen Flandern har principen om producentansvar införts genom den flamländska lagen om förebyggande och hantering av avfall (Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en beheer – "Vlarea") enligt vilken producenter är skyldiga att kostnadsfritt ta emot el-avfall. Syftet med denna princip är att göra producenterna ekonomiskt ansvariga för insamlingen och omhändertagandet av avfallet.

Genom den flamländska miljöpolitiska överenskommelsen (Milieubeleidsvereenkomst – MBO) av den 26 januari 2001 om tillämpningen av skyldigheten enligt ovannämnda lag att ta emot el-avfall inrättas ett system för finansiering av insamling och omhändertagande av avfallet. Enligt artikel 7 i överenskommelsen skall producenter och importörer inrätta särskilda organ (beheersorganismen) med ansvar för insamling och omhändertagande av el-avfall. Enligt artikel 5.4 i överenskommelsen skall organen i en bestämd punkt i insamlingssystemet kostnadsfritt samla in el-avfallet. Av vad som framkommit har konsumenterna därför möjlighet att – i överensstämmelse med direktivet – utan kostnad lämna tillbaka el-avfall.

Bestämmelser för Flandern om finansiering av insamling och omhändertagande av uttjänta batterier finns i en miljöpolitisk överenskommelse om batterier och i en nyligen ingången miljöpolitisk överenskommelse om startbatterier av bly. Enligt rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 (om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen)(²) skall medlemsstaterna sörja för att den separata insamlingen och återvinningen av förbrukade batterier och ackumulatörer organiseras på ett effektivt sätt. Eftersom det sistnämnda direktivet inte innehåller några bestämmelser om vem som skall bära kostnaderna för insamlingen och omhändertagandet av batterierna står det medlemsstaterna fritt att införa egna bestämmelser om detta. Kommissionen har inte sett något som tyder på att den flamländska miljöpolitiska överenskommelsen om batterier inte skulle överensstämma med den tillämpliga gemenskapslagstiftningen för batterier.

För skrotdäck är producenter och importörer – enligt den flamländska miljöpolitiska överenskommelsen om skrotdäck – skyldiga att inrätta ett organ med ansvar för att vidta förebyggande åtgärder och åtgärder för insamling och omhändertagande av sådana däck. Vidare är det organet och inte kommunerna som bär ansvaret för finansieringen. Av vad som framkommit har allmänheten möjlighet att utan kostnad lämna tillbaka sina uttjänta däck vid containeranläggningar som tar emot detta slags avfall. Det finns inget avsnitt i gemenskapslagstiftningen som reglerar vem som skall bära kostnaderna för insamling och omhändertagande av skrotdäck. Därför står det medlemsstaterna fritt att införa egna bestämmelser om detta.

Kommissionen har heller inte sett något som tyder på att den flamländska miljööverenskommelsen om skrotdäck inte överensstämmer med tillämplig gemenskapslagstiftning, som t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon⁽³⁾.

⁽¹⁾ Se artikel 6.1 i direktivet.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991.

⁽³⁾ EGT L 269, 21.10.2000.

(2003/C 242 E/180)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0763/03

**från Patricia McKenna (Verts/ALE), Inger Schörling (Verts/ALE)
och Claude Turmes (Verts/ALE) till kommissionen**

(12 mars 2003)

Ämne: Rester av nitrofurant i importerade råkor och importerat kycklingkött

Den 17 december 2002 gjorde kommissionen ett uttalande om förekomst av rester av nitrofurant och andra förbjudna ämnen i kycklingkött och råkor som importerats från tredje land.

Eftersom flera frågor förblev obesvarade gjorde kommissionen ett nytt uttalande om nitrofurant och andra förbjudna rester i kycklingkött och råkor vid miljöutskottets sammanträde den 29 februari 2003.

Under debatten ställdes följande frågor: Hur många tidiga varningar om förbjudna rester i livsmedel som importerats från Vietnam har förekommit sedan den 2 oktober 2002, när kommissionens beslut 2002/770 (EG)⁽¹⁾ hävde skyddsåtgärderna för import av råkor från Vietnam? Den närvarande kommissionsledamoten meddelade att ett svar på frågan hade lämnats föregående dag till en parlamentsdelegation vid kontoret för livsmedel och veterinärfrågor i Irland

Eftersom så inte var fallet bör kommissionen upplysa parlamentet om antalet tidiga varningar om förbjudna rester i livsmedel som importerats från Vietnam före och efter den 2 oktober 2002. Hur många tidiga varningar gjordes under 2002 när det gäller nitrofurant- eller kloramfenikolrester i livsmedel importerade från tredje land? Vilka länder rörde det sig om? Vilka åtgärder vidtog kommissionen för att garantera konsumenternas säkerhet?

Har den förorenade maten skickats tillbaka till ursprungslandet? Om inte, hur gjorde man sig av med den? Kan kommissionen garantera att inget förorenat material hamnade i livsmedel?

⁽¹⁾ EGT L 265, 3.10.2002, s. 16.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(5 maj 2003)

Av parlamentsledamöternas fråga framgår att de eventuellt inte tagit del av kommissionens memorandum till parlamentet av den 14 februari 2003 om dess politik på området för restprodukter. I detta tas samtliga frågor rörande restprodukter upp, bland annat de frågor som väcktes i parlamentet den 17 december 2002.

Beträffande Vietnam har 59 anmälningar om råkor innehållande rester av förbjudna ämnen gjorts före den 2 oktober 2002 genom systemet för snabbt informationsbyte för livsmedel och foder (RASFF). Sedan dess har 16 anmälningar i samma fråga gjorts. Tre av dessa anmälningar har gjorts under 2003, men ingen efter den 31 januari 2003.

Under 2002 gjordes sammanlagt 411 RASFF-anmälningar om livsmedel från tredje land innehållande rester av förbjudna ämnen, främst rörande produkter från Kina, Thailand, Brasilien och Vietnam. En mer detaljerad ländervis redogörelse för dessa varningar presenteras i en rapport som sänts till parlamentet. Samma information finns även tillgänglig i 2002 års rapport om RASFF, som publicerats på kommissionens webbplats på adressen: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sfp/ras_report2002_en.pdf.

När något gränsvärde för högsta tillåtna restmängder för ett ämne inte kan fastställas på grund av att restmängderna av detta ämne i ett livsmedel enligt gemenskapslagstiftningen "utgör en hälsofara för konsumenten oavsett var man sätter gränsen" ⁽¹⁾, förbjuds tillförsel av ämnet till livsmedelsproducerande djur inom hela gemenskapen. Detta leder till den slutsatsen att alla produkter av animaliskt ursprung som innehåller sådana rester skall avlägsnas från livsmedels- och djurfoderkedjan. Om den behöriga myndigheten fastställer att en sändning av produkter utgör en fara för människors hälsa skall dessutom enligt artikel 22.2. i rådets direktiv 97/78/EG ⁽²⁾ den importerande medlemsstaten "omhänderta och destruera" sändningen i fråga under övervakning av den behöriga myndigheten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung, EGT L 224, 18.8.1990.

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen, EGT L 24, 30.1.1998.

(2003/C 242 E/181)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0780/03

från Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) till kommissionen

(7 mars 2003)

Ämne: President Bushs befogenheter i fråga om attacker via Internet

Fram till nyligen ägnades minimal uppmärksamhet åt möjliga attacker via Internet och deras följder. Exempelvis ansåg man i Europa, och även i Europaparlamentet, att huvudansvaret för sårbara datasystem ligger hos näringslivet och organisationerna själva. Efter terrorattackerna i Förenta staterna den 11 september 2001 och de ständiga varningarna för eventuella attacker via Internet har skyddstänkandet ökat kraftigt.

I detta sammanhang får vi inte enbart vara rädda för skador som förorsakas av attacker via Internet som genomförs av Irak eller islamistiska grupper som Unix Security Guards eller Anti-India Crew. I kampen mot Internetterrorn undertecknade president Bush för ett halvår sedan en särskild lag som gör det möjligt för honom att själv genomföra attacker via Internet. Sådana attacker behöver inte vara riktade enbart mot Irak, utan kan även röra hela nätets funktion. Med andra ord: Bush får lamslå hela Internet om han så vill. Det hävdas att attacker endast får gälla mål som är militärt relevanta. Det stora problemet med attacker via Internet är att det kan uppstå mycket "collateral damage", dvs. oavsiktlig skada på civila mål. Eftersom Internet är så starkt sammanflätat kan även andra länder och företag drabbas av en sådan åtgärd. En attack som kallas för "denial of service", dvs. vägran att tillhandahålla tjänster, är ett klassiskt sätt att slå ut ett nätverk, och det påverkar även de nätverk som ligger mellan den som utför attacken och hans mål.

1. Känner kommissionen till denna nya lag som ger president Bush befogenhet att genomföra attacker via Internet? Om så är fallet: Vad anser kommissionen om detta?
2. Hur avser kommissionen att skydda medborgare och företag i Europa mot sådana attacker och deras följder?
3. Vem skall enligt kommissionen betala för de skador som sådana attacker kan medföra, och hur skall sådan ersättning kunna utkrävas?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(7 april 2003)

Kommissionen känner till den artikel som publicerades i Washington Post den 7 februari 2003 enligt vilken tjänstemän inom den amerikanska administrationen säger att president Bush i juli 2002 skall ha undertecknat en hemlig lag, den s.k. National Security Presidential Directive 16. Enligt Washington Post fastställs det i lagen att Förenta staternas regering skall ta fram nationsomfattande riktlinjer för att fastställa när och hur landet skall rikta Internetattacker mot fiendliga datanätverk. Tanken lär vara att militära strategier skall använda datorexperters som tar sig in i fiendens elektroniska nätverk för att t.ex. stänga ner radar, sätta elektriska anläggningar ur spel eller bryta telefontjänsterna.

Såvitt kommissionen vet har denna lag varken offentliggjorts eller bekräftats officiellt av den amerikanska regeringen.

Åtgärderna för att försvara sig mot Internetattacker har vissa likheter med åtgärderna för större Internetsäkerhet och bekämpning av datorrelaterad brottslighet. Kommissionen har varit mycket aktiv för att ta fram strategier på detta område.

Den 26 januari 2001 antog kommissionen meddelandet "Ett säkrare informationssamhälle — ökad säkerhet i informationsinfrastrukturen och bekämpning av datorrelaterad brottslighet" (1). I meddelandet fastslås informations- och kommunikationsnätens, bland annat Internets, betydelse som en kritisk del av ekonomin, och man föreslår specifika åtgärder.

Det förslag till rådets rambeslut om angrepp mot informationssystem (2) som nämns i meddelandet antogs av kommissionen den 19 april 2002. Enligt förslaget skall medlemsstaterna se till att uppsåtligt intrång i ett informationssystem och olaglig störning av informationssystemens funktion är straffbart. Det innehåller också bestämmelser om straffrättsliga påföljder, juridiska personers ansvar och därmed förknippade påföljder samt behörighet. Vidare innehåller det krav på att medlemsstaterna skall utse operativa kontaktpunkter till nätverket mot högteknologisk brottslighet vilka kan nås 24 timmar om dygnet alla dagar i veckan. Parlamentet avgav sitt yttrande om utkastet till rambeslut i oktober 2002 (3), och rådet nådde fram till politisk enighet om de viktigaste artiklarna i februari 2003.

Handlingsplanen eEurope 2005 syftar till att främja säkerhetstjänster och på detta sätt bidra till att skydda informationsnäten. Tidigare handlingsplaner på samma område har också satt upp förbättrad Internetsäkerhet som en prioritering.

I februari 2003 föreslog kommissionen att en europeisk byrå för nät- och informationssäkerhet skulle inrättas (4). Byråns uppgift kommer att vara att bistå medlemsstaterna och kommissionen med expertråd om frågor som gäller Internetsäkerhet. Den kommer också att hjälpa medlemsstaternas myndigheter, bland annat de olika grupperna för stöd vid datorhaveri (CERT — Computer Emergency Response Teams).

Kommissionen har dessutom nyligen inlett det sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling inom vilket forskning och utveckling inom teknik för säkerhet och tillförlitlighet är nyckelelementen i den tematiska prioriteringen teknik för informationssamhället (IST). Även inom det femte ramprogrammet riktades stor uppmärksamhet mot teknik för säkerhet och tillförlitlighet i informationsnäten, bland annat forskning om beroendeförhållanden.

Enligt de flesta medlemsstaternas civil- och straffrättsliga bestämmelser är angriparen ansvarig för de flesta attackerna mot informationssystemen. I och med genomförandet av rambeslutet om angrepp mot informationssystem kommer de angrepp som kan leda till straffrättsliga påföljder att utvidgas till bland annat överbelastningsattacker ("denial of service") i alla medlemsstater.

När det gäller angrepp som utförs på ett främmande lands vägnar (inklusive krigshandlingar) kan frågan uppstå om det landet åtnjuter immunitet gentemot domstolarna i de länder som angrips. Detta kan variera beroende på vad som gäller just då enligt aktuell internationell rätt inom detta föränderliga område, och på de specifika omständigheterna.

(¹) KOM(2000) 890 slutlig.

(²) EGT C 203 E, 27.8.2002.

(³) A5-0328/2002 slutlig.

(⁴) KOM(2003) 63 slutlig.

(2003/C 242 E/182)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0781/03

från Avril Doyle (PPE-DE) till kommissionen

(7 mars 2003)

Ämne: Handel med hästar

Med anledning av kommissionens svar på fråga P-1386/02 (¹) om handel med hästar, skulle kommissionen kunna redogöra för resultatet av det uppföljande inspektionsbesöket i Irland som Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor planerade göra under andra hälften av 2002?

Skulle kommissionen även kunna ange resultatet av de kontakter som kommissionens avdelningar som ansvarar för folk- och djurhälsofrågor samt djurs välfärd haft med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket och Irland när det gäller de kontroller som utförs inom ramen för rådets direktiv 90/426/EEG (²), och meddela mig dessa resultat?

(¹) EGT C 229 E, 26.9.2002, s. 212.

(²) EGT L 224, 18.8.1990, s. 42.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(15 april 2003)

Med hänvisning till den fråga som ställts av parlamentsledamoten skulle kommissionen vilja följa upp sitt svar i den skriftliga frågan P-1386/02.

Mellan den 25 och 29 november 2002 genomförde Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor sitt uppdrag i Irland som det hänvisas till i svaret ovan. Man kunde dock inte, som det ursprungligen var planerat, undersöka rörligheten för hästdjur, utan man var tvungen att koncentrera sig på internationella långdistanstransporter av boskap.

Trots det tycks det när det gäller hästdjur framgå av kommissionens undersökningar hos behöriga myndigheter i Dublin och London att genomförandet av beslut 2000/68/EG av den 22 december 1999 om ändring av kommissionens beslut 93/623/EEG och om identifiering av hästdjur för avel och produktion (¹) i irländsk och brittisk lagstiftning har kommit långt men är inte avslutat. Samråd med aktörerna har eller kommer att avslutas och en överenskommelse har nåtts om de organisationer som utsetts för att utfärda pass för hästdjur för avel och produktion.

Kommissionen, som beaktar diskussionerna i parlamentet och rådet om ett förslag från kommissionen (²) av en ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (³), har utarbetat ett förslag till ändring av beslut 2000/68/EG som ger mer detaljer om hur detta identifieringssystem fungerar. Det syftar till att få en systematisk och komplett identifiering av hästdjur. Det nya förslaget kräver dock ytterligare diskussion, eftersom identifiering av hästdjur inte bara har effekter på folkhälsan eller djurhälsan, utan den påverkar även gemenskapslagstiftningen om avels- och konkurrensfrågor.

(¹) EGT L 23, 28.1.2000.

(²) EGT C 75 E, 26.3.2002.

(³) EGT L 311, 28.11.2001.

(2003/C 242 E/183)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0784/03
från Christos Folias (PPE-DE) till kommissionen

(14 mars 2003)

Ämne: Producentstöd

Det är ett känt faktum att det i Grekland varken finns något fastighets- eller lantbruksregister.

Hur skall frågan om arrendering av jordbruksmark hanteras? Finns det någon risk att ekonomiskt stöd till producenter hamnar hos markägaren i stället för hos den stödberättigade producenten, till följd av de välkända byråkratiska procedurerna och administrativa bristerna inom det grekiska jordbruksdepartementet?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(4 april 2003)

I artikel 20 i kommissionens förslag om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)⁽¹⁾ anges att varje medlemsstat skall inrätta ett integrerat administrations- och kontrollsystem. Det här systemet kommer för Grekland som för alla andra medlemsstater att baseras på befintliga integrerade system för direktstöd. I det sammanhanget har Grekland redan inrättat ett system för identifiering av jordbruksskiften, som emellertid ännu inte har tagits helt i drift. Vidare har ett system införts för att registrera identiteten på alla jordbrukare som lämnar in en ansökan om stöd. De befintliga systemen kommer att utvidgas så att de kommer att täcka de nya elementen i enhetsstödsystemet.

Det nyutformade integrerade systemet skall bestå av en utvidgning av den nuvarande databasen och identifieringssystemet för jordbruksskiften men kommer också att innehålla ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter. Ett integrerat kontrollsystem som täcker ansökningar om stöd och ett unikt system för registrering av identiteten hos de jordbrukare som lämnar in ansökan om stöd kommer också att utvecklas ur det nuvarande integrerade kontrollsystemet.

För att säkra att enhetsstödet kommer att betalas ut till de producenter som har rätt till det anges i artikel 24 i samma förslag att systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter skall inrättas så att det tillåter samkontroller med ansökningarna om stöd och med identifieringssystemet för jordbruksskiften. I artikel 26 åläggs medlemsstaterna att utföra administrativa kontroller av stödansökningarna, inklusive kontroll av den bidragsberättigande arealen för motsvarande stödrättigheter.

⁽¹⁾ KOM(2003) 23 slutlig.

(2003/C 242 E/184)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0791/03
från Stavros Xarchakos (PPE-DE) till kommissionen

(14 mars 2003)

Ämne: EU-stöd till religiösa organisationer

I internationell press förekommer uppgifter om att religiösa organisationer finansieras via särskilda poster i gemenskapsbudgeten och via gemenskapsinitiativ.

Skulle kommissionen kunna ge mig namnen på de religiösa organisationer (erkända och icke-erkända) som fått bidrag från gemenskapens budget och de exakta belopp som mottagits från 1995 och fram till i dag? Ingår ortodoxa kristna organisationer eller institutioner bland dem som mottagit bidrag under denna period, och vilka är i så fall dessa? Vore det möjligt för religiösa organisationer och kyrkor (exempelvis den cypriotiska kyrkan) i de medlemsstater som tillkommer efter utvidgningen att få del av dessa gemenskapsinitiativ för att kunna främja sociala målsättningar och stärka ömsesidig förståelse och religiös tolerans? Skulle kyrkor i tredje land, som bedriver ett omfattande socialt arbete (exempelvis den ortodoxa kyrkan i Albanien), kunna omfattas av gemenskapsinitiativen?

Svar från Viviane Reding på kommissionens vägnar*(28 april 2003)*

Kommissionen meddelar parlamentsledamoten att religiösa organisationers drifts-kostnader inte finansieras av Europeiska unionen.

Enbart organisationen "Church & Society Commission" i Bryssel, som fungerar som sekretariat för "Soul for Europe" och som täcker de största kristna, muslimska och judiska trossamfunden samt humanisterna, har tilldelats stöd till koordinering och representation av religiösa organisationer på EU-nivå under perioden 2000–2002. Detta stöd har parlamentet avsatt på budgetposten A-3021. De tilldelade stödbeloppen har under 2000, 2001 och 2002 uppgått till 44 000 euro, 41 000 euro och 39 780 euro.

Europeiska unionen beviljar däremot varje år stöd till föreningar och organisationer av europeiskt intresse, vilket även inkluderar religiösa organisationer, för aktiviteter och projekt av europeiskt slag som genomförs av dessa organisationer. Exempel på dessa aktiviteter är reflektion över etiska och andliga källor och värden i samband med den europeiska integrationen.

Dessa stöd beviljades fram till 1998 under budgetposten A-3030 i Europeiska unionens allmänna budget och sedan 1998 under budgetposten A-3024.

Stödmottagarorganisationerna skall ha bildats och registrerats enligt gällande bestämmelser i en av de 15 medlemsstaterna, men aktiviteterna kan även utgöras av partnerskap med organisationer i kandidatländerna.

Vad gäller ortodoxa organisationer eller institutioner har en organisation tilldelats stöd under perioden 2000–2002. Det handlar om "Académie Orthodoxe de Crète" som har mottagit 22 473,50 euro under 2000 och 25 000 euro under 2002 för två olika projekt.

Stödbeloppen presenteras årligen för budgetmyndigheten (parlamentet och rådet) före den 30 maj 2003.

Parlamentsledamoten kan följaktligen i parlamentets bibliotek hitta all den information som handlar om de stöd som har tilldelats sedan 1995 i "Reports on beneficiaries of Part A Commission Grants". Dessa rapporter finns även publicerade på hemsidan för Europa sedan 1998 på följande adress: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/beneficiaries_en.htm.

(2003/C 242 E/185)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0798/03**från Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) till kommissionen***(10 mars 2003)*

Ämne: AIRINC co

Eurocost har ersatts av AIRINC. Kan kommissionen redogöra i detalj för hur mycket AIRINC erhåller årligen?

På vilka grunder gavs AIRINC kontraktet, genom vilket de ersatte Eurocost?

Vilka är AIRINC:s högsta chefer? Har någon av företagets chefer eller ägare något samband med Eurocost eller kommissionen?

Svar avgivet av Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar*(28 mars 2003)*

Airinc erhöll ett kontrakt värt 766 500 euro år 2000, 781 500 euro år 2001 och 796 500 euro år 2002.

I överensstämmelse med den allmänna politiken vid denna tid, som innebar att göra kontraktstillverkning tillgänglig för största möjliga antal intresserade, beslöt Eurostat att avsluta stödavtalen med Eurocost om

finansiering av produktion av korrektionskoefficienter samt att utlysa öppna anbudsinfordringar. År 1999 utlystes därför en öppen anbudsinfordran för den produktion av korrektionskoefficienter som krävs enligt tjänsteföreskrifterna. Anbudet från Airinc bedömdes av utvärderingskommittén som det kostnadseffektivaste och det första kontraktet med Airinc undertecknades år 2000.

Enligt tillgängliga upplysningar är cheferna för Airinc följande personer:

- Arthur Nelson, Weston MA, Förenta staterna
- Carl Nelson, Weston MA, Förenta staterna
- James Reid, Concord MA, Förenta staterna

Enligt tillgängliga upplysningar är aktieinnehavarna i Airinc följande personer:

- Arthur H. Nelson, Weston MA
- Carl F. Nelson, Weston MA
- Francis N. McSherry, MA
- Pamela B. Nelson, MA
- Geoff Rowley, Cambridge, MA
- Richard Downey, Cambridge, MA

Enligt för närvarande tillgängliga upplysningar känner kommissionen inte till några kopplingar mellan ovannämnda personer och vare sig Eurocost eller kommissionen.

(2003/C 242 E/186)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0808/03

från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(17 mars 2003)

Ämne: Brott mot gemenskapslagstiftningen om folkhälsa och konsumentskydd

Skulle kommissionen kunna informera mig om hur många misstänkta fall av brott mot gemenskapslagstiftningen om folkhälsa och konsumentskydd som finns i Grekland och vilka ärenden det handlar om? Förbereder kommissionen att dra Grekland inför EG-domstolen? I hur många ärenden, och i vilka?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(10 april 2003)

En förteckning över de överträdelseförfaranden i enlighet med artikel 226 i EG-fördraget som inletts mot Grekland när det gäller hälsa och konsumentskydd och som ännu inte har avslutats kommer att översändas direkt till parlamentsledamoten samt till parlamentets generalsekretariat.

I förteckningen informeras parlamentsledamoten om arten av överträdelse samt om hur långt man hunnit i överträdelseförfarandet.

(2003/C 242 E/187)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0817/03
från Paulo Casaca (PSE) till kommissionen

(17 mars 2003)

Ämne: Fri rörlighet för personer i Europeiska unionen

Fri rörlighet för personer är en av de grundläggande principerna för vår Europeiska union. Regionalpolitiken, som också är mycket viktig i vår union, kan å andra sidan ses som ett undantag från denna princip.

På ön São Jorge i den autonoma regionen Azorerna har det flera gånger uppstått problem, då elever som studerar i den lokala yrkesskolan men inte kommer från Azorerna, inte beviljas gemenskapsstöd (genom Europeiska socialfonden) för sin utbildning, med argumentet att stödet är regionalt och endast kan riktas till regionens invånare.

Att möjligheten att ge utbildningsstöd åt ungdomar som av olika anledningar vill studera på ön São Jorge trots att de inte kommer från Azorerna skulle vara ett brott mot konkurrensreglerna eller motverka målen för regional utveckling, tycks mig inte realistiskt. Tvärtom hindrar detta stödförbud klart medborgarnas fria rörlighet inom EU och påverkar ett litet geografiskt område som ön São Jorge negativt.

Anser inte kommissionen att en korrekt tolkning av fördraget borde innebära frihet att bevilja regionalt gemenskapstöd ur Europeiska socialfonden till medborgare som inte härstammar från Azorerna, eftersom kurserna administreras i regionen och tydligt riktas till regionens invånare?

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(23 april 2003)

Gemenskapsstöd som ges inom ramen för Europeiska socialfonden syftar bland annat till att stärka ekonomisk och social sammanhållning, och det är avsett att minska skillnaderna mellan utvecklingsnivåerna i de olika regionerna.

Kommissionen anser att utbildningsstöd till ungdomar, som erbjuds av den lokala yrkesskolan på ön São Jorge och som finansieras av Europeiska socialfonden (ESF), bör riktas till dem som är bosatta i regionen, oberoende av deras ursprung.

Slutmottagarna av gemenskapsstöd i Região Autónoma dos Açores måste därför kunna bevisa att de är bosatta i regionen. Denna regel kan inte innebära diskriminering på grund av nationalitet, eftersom kravet på att man måste bevisa att man är bosatt i regionen gäller alla, oavsett om de kommer från Portugal eller från något annat land.

(2003/C 242 E/188)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0827/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(18 mars 2003)

Ämne: Frosinones kommuns utnyttjande av medel från programmet Tempus III

I september 2002 presenterade det italienska ekonomiministeriets tillsynsmyndighet en utgiftsredovisning för de medel som ställts till förfogande av Europeiska unionen.

Av denna studie framgår även på ett mycket oroväckande sätt hur långsamt och ineffektivt vissa lokala myndigheter handlägger tilldelningen av projekt.

Även Europeiska kommissionen har vid ett flertal tillfällen framfört liknande varningar om att de lokala myndigheterna inte har utnyttjat de europeiska medlen i tillräcklig omfattning.

Mot bakgrund av att särskilt vissa lokala myndigheter, till exempel Frosinones kommun, är i stort behov av att utnyttja europeiska medel för att underlätta för unga universitetsstudenter att delta i det alleuropeiska samarbetet och det kulturella och vetenskapliga utbytet mellan institutioner för högre utbildning, önskar jag att kommissionen lämnar upplysningar om följande:

1. Har Frosinones kommun inkommit med förslag till projekt inom ramen för programmet Tempus III?
2. Har man mottagit finansiering för sådana projekt?
3. Har dessa medel utnyttjats?

(2003/C 242 E/189)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1164/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Ancona, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstuderande i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Ancona lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Ancona beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/190)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1165/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Florens, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstuderande i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Florens lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Florens beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/191)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1166/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Macerata, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstuderande i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Macerata lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Macerata beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/192)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1167/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Perugia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstuderande i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Perugia lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Perugia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/193)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1168/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pesaro, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstudenter i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pesaro lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Pesaro beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/194)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1169/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pisa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstudenter i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pisa lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Pisa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/195)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1170/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från Tempus III-programmet

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Siena, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att stödja samarbete mellan universitetsstudenter i Europa och till att främja kulturellt och vetenskapligt utbyte inom den högre utbildningen.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Siena lagt fram projekt inom ramen för Tempus III-programmet?
2. Har kommunen Siena beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0827/03, E-1164/03, E-1165/03,
E-1166/03, E-1167/03, E-1168/03, E-1169/03 och E-1170/03
ingivet av Viviane Reding för kommissionen

(8 maj 2003)

I regel ingår flera universitet, både från EU:s medlemsstater och från partnerländerna, i varje projekt som får bidrag inom ramen för Tempus-programmet.

Det är mycket svårt att fastställa vilka belopp som behållits av universitetet i EU som, för genomförandet av projektet, tilldelats universitetet i partnerländerna.

Upplysningsvis återfinns dock nedan de belopp som tilldelats Tempus III-projekt vid institutionerna i kommunerna Frosinone, Ancona, Florens, Macerata, Perugia, Pesaro, Pisa och Siena. Kompletterande detaljuppgifter lämnas direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.

1. Universitetet i Ancona har tilldelats 1 739 euro under 2002 för ett Tempus-projekt (stipendium).
2. Institutionerna i Florens har fått bidrag på 832 014,98 euro för Tempus-projekt under 2002 och 2003.
3. Universitetet i Macerata har fått 112 257,80 euro för ett Tempus-projekt under 2002.
4. Universitetet i Perugia har fått bidrag på 546 452,10 euro för Tempus-projekt under 2002 och 2003.
5. Universitetet i Pisa har fått 285 178,80 euro för Tempus-projekt under 2002 och 2003.
6. Universitetet i Siena har fått ett bidrag på 63 050 euro för ett Tempus-projekt under 2002.
7. I fråga om Frosinone och Pesaro finns det inga Tempus III-projekt.

Parlamentsledamoten kan även vända sig till de berörda lokala myndigheterna för att få ytterligare upplysningar.

(2003/C 242 E/196)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0828/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(18 mars 2003)

Ämne: Frosinones kommuns utnyttjande av medel från åtgärdsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 presenterade det italienska ekonomiministeriets tillsynsmyndighet en utgiftsredovisning för de medel som ställts till förfogande av Europeiska unionen.

Av denna studie framgår även på ett mycket oroväckande sätt hur långsamt och ineffektivt vissa lokala myndigheter handlägger tilldelningen av projekt.

Även Europeiska kommissionen har vid ett flertal tillfällen framfört liknande varningar om att de lokala myndigheterna inte har utnyttjat de europeiska medlen i tillräcklig omfattning.

Mot bakgrund av att särskilt vissa lokala myndigheter, till exempel Frosinones kommun, är i stort behov av att utnyttja europeiska medel för att stödja migrerande arbetstagare, däribland tredjelandsmedborgare, så att dessa kan garanteras bästa möjliga förutsättningar för integrering och samlevnad med lokalbefolkningen, såväl i yrkeshänseende som i socialt hänseende, önskar jag att kommissionen lämnar upplysningar om följande:

1. Har Frosinones kommun inkommit med förslag till projekt inom ramen för Europeiska fonden för åtgärdsprogrammet för migrerande arbetare?
2. Har man mottagit finansiering för sådana projekt?
3. Har dessa medel utnyttjats?

(2003/C 242 E/197)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0894/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(21 mars 2003)

Ämne: Kommunen Fiumicinos utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande. Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala och regionala myndigheter, till exempel kommunen Fiumicino, har ett särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala livsvillkor och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Fiumicino lagt fram projekt inom ramen för det europeiska handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Fiumicino beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/198)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1126/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Ancona, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Ancona lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Ancona beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/199)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1127/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Carraras utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Carrara, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Carrara lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Carrara beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/200)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1128/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Florens, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Florens lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Florens beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/201)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1129/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Livornos utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Livorno, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Livorno lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Livorno beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/202)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1130/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Macerata, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Macerata lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Macerata beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/203)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1131/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Massas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Massa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Massa lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Massa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/204)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1132/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Perugia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Perugia lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Perugia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/205)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1133/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pesaro, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pesaro lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Pesaro beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/206)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1134/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pisa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pisa lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Pisa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/207)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1135/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Pistoias utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pistoia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pistoia lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Pistoia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/208)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1136/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Pratos utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Prato, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Prato lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Prato beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/209)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1137/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Siena, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Siena lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Siena beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/210)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1138/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(1 april 2003)

Ämne: Kommunen Ternis utnyttjande av medlen från handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Terni, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till stöd för migrerande arbetstagare, medräknat medborgare i tredje land, för att kunna garantera dem optimala villkor för samliv och integration med den lokala befolkningen, såväl när det gäller sysselsättning som socialpolitik.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Terni lagt fram projekt inom ramen för handlingsprogrammet för migrerande arbetstagare?
2. Har kommunen Terni beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0828/03, E-0894/03, E-1126/03,
E-1127/03, E-1128/03, E-1129/03, E-1130/03, E-1131/03, E-1132/03,
E-1133/03, E-1134/03, E-1135/03, E-1136/03, E-1137/03 och E-1138/03
ingivet av Anna Diamantopoulou för kommissionen

(28 april 2003)

Det finns för närvarande inte något åtgärdsprogram på EU-nivå för migrerande arbetstagare. Kommissionen vill påminna om att stöd till åtgärder för att främja integrering av migrerande arbetstagare enligt budgetpost B3-4110 upphävdes 1998 efter EG-domstolens dom i mål C-106/96. Efter detta har inga medel ställts till förfogande inom detta område.

Ett nytt program för att främja integreringen av tredjelandsmedborgare enligt budgetpost B5-815 kommer att lanseras av kommissionen (Generaldirektoratet för rättsliga och inrikes frågor) i maj 2003.

(2003/C 242 E/211)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0830/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(18 mars 2003)

Ämne: Frosinones kommuns utnyttjande av medel från programmet Kultur 2000

I september 2002 presenterade det italienska ekonomiministeriets tillsynsmyndighet en utgiftsredovisning för de medel som ställts till förfogande av Europeiska unionen.

Av denna studie framgår även på ett mycket oroväckande sätt hur långsamt och ineffektivt vissa lokala myndigheter handlägger tilldelningen av projekt.

Även Europeiska kommissionen har vid ett flertal tillfällen framfört liknande varningar om att de lokala myndigheterna inte har utnyttjat de europeiska medlen i tillräcklig omfattning.

Mot bakgrund av att särskilt vissa lokala myndigheter, till exempel Frosinones kommun, är i stort behov av att utnyttja europeiska medel för att framhäva det gemensamma kulturarvet med dess mångfald och traditioner, uppmuntra konstnärers kreativitet och rörlighet och främja tillgång till och spridning av konst och kultur, önskar jag att kommissionen lämnar upplysningar om följande:

1. Har Frosinones kommun inkommit med förslag till projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har man mottagit finansiering för sådana projekt?
3. Har dessa medel utnyttjats?

(2003/C 242 E/212)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0892/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(21 mars 2003)

Ämne: Kommunen Fiumicinos utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala och regionala myndigheter, till exempel kommunen Fiumicino, har ett särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur. Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Fiumicino lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Fiumicino beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/213)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0978/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Ancona, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel till att förstärka det gemensamma kulturområdet, som präglas av en stor mångfald och olika traditioner, och till att främja kreativt tänkande och yrkesmässig rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kommissionen uppmanas att besvara följande frågor:

1. Har kommunen Ancona lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Ancona beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/214)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0979/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Carraras utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Carrara, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Carrara lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Carrara beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/215)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0980/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Florens, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Florens lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Florens beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/216)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0981/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Livornos utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Livorno, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Livorno lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Livorno beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/217)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0982/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Macerata, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Macerata lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Macerata beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/218)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0983/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Massas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Massa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Massa lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Massa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/219)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0984/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Perugia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Perugia lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Perugia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/220)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0985/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pesaro, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pesaro lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Pesaro beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/221)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0986/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pisa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pisa lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Pisa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/222)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0987/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pistoias utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pistoia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pistoia lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Pistoia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/223)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0988/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pratos utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Prato, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Prato lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Prato beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/224)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0989/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Siena, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Siena lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Siena beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/225)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0990/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Ternis utnyttjande av medlen från programmet Kultur 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Terni, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för att uppvärdera det gemensamma kulturområdet med hela dess mångfald och alla dess traditioner genom att uppmuntra skapande verksamhet och professionell rörlighet samt tillgång till och spridning av konst och kultur.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Terni lagt fram projekt inom ramen för programmet Kultur 2000?
2. Har kommunen Terni beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0830/03, E-0892/03, E-0978/03, E-0979/03,
E-0980/03, E-0981/03, E-0982/03, E-0983/03, E-0984/03, E-0985/03,
E-0986/03, E-0987/03, E-0988/03, E-0989/03 och E-0990/03
ingivet av Viviane Reding för kommissionen

(25 april 2003)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(2003/C 242 E/226)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0856/03

från Christopher Huhne (ELDR) till kommissionen

(20 mars 2003)

Ämne: Svar på parlamentsfrågor

1. Många enkla frågor har besvarats på ett otillfredsställande sätt. Kan kommissionen mot bakgrund av detta ange vilka förfaranden en ledamot av Europaparlamentet kan använda sig av för att vidta rättsliga åtgärder mot kommissionen?
2. Kan en ledamot exempelvis inge klagomål hos ombudsmannen?
3. Kan kommissionen uppge antalet sådana klagomål, eller klagomål till andra organ, vilka ingetts under vart och ett av de senaste fem åren?

Svar från Loyola de Palacio på kommissionens vägnar

(25 april 2003)

Kommissionen svarar i genomsnitt på omkring 3 800 skriftliga och muntliga parlamentsfrågor varje år och skulle vilja försäkra parlamentsledamoten om att den fäster högsta prioritet vid kvaliteten på de svar den lämnar. Som parlamentsledamoten kan förstå kräver dock frågor av mycket teknisk natur eller de som kräver konsultation av olika informations- och statistiska källor längre behandling. I sådana fall kan det för att undvika oundvikliga förseningar, även på grund av översättning och intern behandling, vara lämpligt att gå till faktainformation i källor som redan finns tillgängliga för parlamentet.

Det finns inga särskilda förfaranden som tillämpas när det gäller "otillfredsställande" svar utöver de sedvanliga sättet när det gäller parlamentarisk kontroll av kommissionen av parlamentets organ.

Enligt artikel 195 i EG-fördraget kan ombudsmannen konstatera om det föreligger administrativa försummelse. Kommissionen känner inte till någon direkt länk mellan det politiska förfarandet när det gäller parlamentets kontroll och klagomål till ombudsmannen.

Under 2002 fick kommissionen 32 skriftliga frågor (av totalt 3962 skriftliga och muntliga frågor) i vilka man tog upp frågor om kvaliteten i svaren. Relevanta siffror för åren 1998–2001 håller på att sammanställas och kommer att sändas direkt till parlamentsledamoten så snart de blir tillgängliga.

(2003/C 242 E/227)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0864/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(20 mars 2003)

Ämne: Utnyttjande av medel från programmet "Vänorter 2000" av Frosinones kommun

I september 2002 presenterade det italienska ekonomiministeriets granskningskommitté sin redovisning över hur de medel som ställts till förfogande av EU hade utnyttjats. Av den redovisningen framgår även den långsamhet och ineffektivitet med vilken vissa lokala myndigheter har behandlat ansökningar om olika projekt på ett oroväckande sätt.

Dessa larmsignaler när det gäller det otillräckliga utnyttjandet av europeiska medel från vissa lokala myndigheters sida har också vid flera tillfällen understrukits av Europeiska kommissionen.

Med beaktande av att det bland EU:s stödprogram även finns ett program för att främja vänortsavtal mellan europeiska städer och att många italienska städer, bland andra Frosinones kommun, skulle vara särskilt väl lämpade för sådana typer av avtal, ombeds kommissionen besvara följande frågor:

1. Har Frosinones kommun lämnat in ansökningar om att få utnyttja medel ur fonden "Vänorter 2000"?
2. Om Frosinones kommun har erhållit bidrag till sådana projekt?
3. Om så, har de i så fall utnyttjat dem?

(2003/C 242 E/228)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0886/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(21 mars 2003)

Ämne: Kommunen Fiumicinos utnyttjande av medlen från programmet för vänorter 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Fiumicino, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang. Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Fiumicino lagt fram projekt inom ramen för vänortssamarbetet 2000?
2. Har kommunen Fiumicino beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/229)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1017/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Anconas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Ancona, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Ancona lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Ancona beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/230)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1018/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Carraras utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Carrara, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Carrara lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Carrara beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/231)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1019/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Florens utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Florens, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Florens lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Florens beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/232)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1020/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(27 mars 2003)

Ämne: Kommunen Livornos utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Livorno, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Livorno lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Livorno beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/233)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1021/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Maceratas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Macerata, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Macerata lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Macerata beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/234)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1022/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Massas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Massa, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Massa lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Massa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/235)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1023/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Perugias utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Perugia, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Perugia lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Perugia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/236)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1024/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pesaros utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Pesaro, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pesaro lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Pesaro beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/237)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1025/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pisas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Pisa, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pisa lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Pisa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/238)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1026/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pistoias utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Pistoia, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pistoia lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Pistoia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/239)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1027/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pratos utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Prato, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Prato lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Prato beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/240)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1028/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Sienas utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Siena, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Siena lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Siena beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/241)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1029/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(28 mars 2003)

Ämne: Kommunen Ternis utnyttjande av medlen från vänortsprogrammet 2000

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Bland EU:s subventioner finns det även ett stödprogram för att främja vänortsutbyte mellan europeiska städer. Många italienska städer, bland dem kommunen Terni, skulle vara särskilt lämpliga för sådana evenemang.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Terni lagt fram projekt inom ramen för vänortsprogrammet 2000?
2. Har kommunen Terni beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

Gemensamt svar

**på de skriftliga frågorna E-0864/03, E-0886/03, E-1017/03, E-1018/03, E-1019/03, E-1020/03, E-1021/03, E-1022/03, E-1023/03, E-1024/03, E-1025/03, E-1026/03, E-1027/03, E-1028/03 och E-1029/03
ingivet av Viviane Reding för kommissionen**

(8 maj 2003)

Medel till vänortsverksamhet är inte decentraliserade medel.

Kommissionen beviljar bidrag på grundval av projekt som kommunförvaltningarna eller vänortskommittéerna skickar in.

Bidraget utbetalas först efter det att aktiviteten har genomförts, och mot uppvisande av verifikationer.

De lokala myndigheterna deltar i vänortsaktiviteten på grundval av en årlig inbjudan att lämna förslag, som offentliggörs i EUT.

Beträffande parlamentsledamotens frågor: Kommunerna: Fiumicino (E-0886), Frosinone (E-0864), Ancona (E-1017), Florence (E-1019), Livourne (E-1020), Macerata (E-1021), Perouse (E-1023), Pesaro (E-1024), Pise (E-1025) Pistoia, (E-1026) Siene, (E-1028) och Terni (E-1029) har inte fått något bidrag till vänortsverksamhet under 2000.

Kommunerna Carrara (E-1018), Massa (E-1022), Prato (E-1027) har fått bidrag till en vänortsaktivitet under 2000, och medlen har använts.

Parlamentsledamoten kan också vända sig till de berörda lokala myndigheterna för närmare upplysningar.

(2003/C 242 E/242)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0873/03
från Joan Vallvé (ELDR) till kommissionen

(20 mars 2003)

Ämne: Beteckningen "yoghurt"

I juni 2002 ändrade den spanska regeringen kvalitetsnormen för yoghurt som är avsedd för den inhemska marknaden, vilket gör det möjligt att använda beteckningen "yoghurt" för pastöriserade mjölkprodukter i efterrättsform. Med stöd av denna ändring har ett känt spanskt mejeriföretag lanserat en "yoghurt som pastöriserats efter fermentering". Tack vare denna nya nationella reglering kan den nya produkten helt lagligt få beteckningen "yoghurt" även om den inte har de grundläggande egenskaper som konsumenten förknippar med traditionell yoghurt, dvs. att vara en färsk produkt och att innehålla levande mikroorganismer som främjar hälsan genom att berika tarmfloran.

Färsk yoghurt, som har funnits i mer än 4 000 år, har alltid tillskrivits hälsofördelar som styrkts genom många vetenskapliga studier. Färsk yoghurt utmärker sig genom att den innehåller ett stort antal levande och aktiva bakterier (de klassiska bakterierna är *Lactobacillus bulgaricus* och *Streptococcus termophilus*) som vid intag har en gynnsam inverkan på hälsan. För att dessa bakterier skall hållas levande måste yoghurten förvaras i kylskåp.

Yoghurt som pastöriserats efter fermentering framställs som traditionell yoghurt men pastöriseras i efterhand. Genom värmen elimineras de levande mjölkämnen för att produkten skall få en längre hållbarhetstid. Yoghurttillverkare har förklarat att yoghurten efter pastörisering och utrotning av de levande mjölkbakterierna inte längre har samma gynnsamma hälsoeffekter för organismen som färsk yoghurt. Denna process gör dock att produkten får en lång hållbarhetstid och att distributionen inte kräver någon kylkedja.

Denne frågeställare känner väl till att gemenskapens bestämmelser syftar till att stärka klar och tydlig information till konsumenterna om konsumentprodukter där man förutom kvalitets- och säkerhetsaspekter preciserar livsmedlens egenskaper. Mot bakgrund av denna princip, anser inte kommissionen att beteckningen "yoghurt som pastöriserats efter fermentering" är oklar och innebär vilseledande reklam som missleder konsumenterna, vilka förknippar yoghurt med produkter som innehåller levande organismer? Vad avser kommissionen att göra för att lösa detta problem och skydda konsumenterna mot sådan förväxling?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(14 april 2003)

Kommissionen hänvisar parlamentsledamoten till sitt svar på den skriftliga frågan P-0027/03 från Charles Pasqua ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 192 E, 14.8.2003, s. 147.

(2003/C 242 E/243)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0903/03
från María Sornosa Martínez (PSE) till kommissionen

(24 mars 2003)

Ämne: Tillämpning av principen om förebyggande av elektromagnetisk förorening

Föroreningar orsakade av elektromagnetiska fält och deras inverkan på människors hälsa är en fråga som fortsättningsvis väcker stor oro hos den europeiska befolkningen. Detta gäller i synnerhet många grupper av spanska medborgare som gett uttryckt för sin oro genom att utarbeta och lägga fram klagomål och framställningar för de europeiska institutionerna. Invånarna i Bacarot i Alicante är ett exempel på en grupp medborgare som är mycket oroade över det stora antalet anläggningar som genererar elektromagnetiska fält i det område de är bosatta i (det handlar t.o.m. om olagliga anläggningar med hänsyn till de lokala stadsplaneringslagar som gäller i kommunen).

Europeiska kommissionen har ställt sig bakom en rekommendation som EU antog 1999 om rekommenderade toppvärden för allmänhetens exponering för dessa elektromagnetiska fält. I ett svar från kommissionsledamot Byrne på frågorna E-1355/01 ⁽¹⁾ och P-3391/01 ⁽²⁾ ansåg man att de nivåer och säkerhetsavstånd som fastställs i denna rekommendation bör bibehållas. Detta grundade sig på uppgifter i en undersökning som hade utarbetats av en rådfrågad expertkommitté i oktober 2001. Kommissionen erkände emellertid även att mobiltelefonins enorma utveckling bl.a. innebar ett ökat antal antenner och elektromagnetiska anläggningar vars negativa effekter på hälsan i större skala inte kunnat utslutas. Kommissionen aviserade därför inför september 2002 ett nytt åtgärds paket för att försöka harmonisera den nationella lagstiftningen på detta område, utöver bestämmelserna i direktiv 1999/5/EG ⁽³⁾ om radioutrustning.

Anser inte kommissionen att det i enlighet med försiktighetsprincipen finns skäl att vidta åtgärder utöver den redan föräldrade rekommendationen 1999/519/EG ⁽⁴⁾ och fastställa en gemenskapsram för elektromagnetiska fält i syfte att garantera medborgarna en hög nivå av skydd mot de mer än sannolika allvarliga och långsiktiga effekterna av strålning som genereras av liknande utrustning som den som man har för avsikt att installera i Bacarot?

Vilka är kommissionens slutsatser om elektromagnetisk förorening och vilka är de nya åtgärder den vidtagit med hänsyn till de åtgärder som kommissionsledamot Byrne aviserade inför september 2002?

Hur bedömer kommissionen att Spanien uppfyllt de bestämmelser som Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet (Cenelec) antagit enligt kommissionens mandat M/305, i synnerhet när det gäller harmoniserade mätmetoder på fältet och information till allmänheten och de berörda sektorerna?

⁽¹⁾ EGT C 350 E, 11.12.2001, s. 131.

⁽²⁾ EGT C 147 E, 20.6.2002, s. 165.

⁽³⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 59.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(8 maj 2003)

Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö bekräftade den 30 november 2001 att de ytterligare rön som under de senaste åren framkommit om carcinogena och andra icke-termiska effekter av radio- och mikrovågsfrekvenser inte motiverar en ändring av de gränsvärden för exponering som fastställts av kommissionen.

På grundval av detta kommer kommissionen inte att ändra dessa gränsvärden. Kommissionen kommer inom ramen för den översyn som görs av rådets rekommendation att senast 2004 utarbeta en rapport med beaktande av rapporter från medlemsstaterna och de senaste vetenskapliga rönen och rekommendationerna. Kommissionen kommer att vidta åtgärder med avseende på eventuella vetenskapliga risker som hittills inte beaktats när det gäller de nuvarande rekommenderade gränsvärdena.

Kommissionen noterar att allmänhetens oro har skapat ett tryck för att montera ned eller flytta GSM-basstationer. Objektivt sett finns det ingen anledning att göra det. Mätningar utförda i medlemsstaterna har bekräftat att exponeringen generellt ligger under de gränsvärden som betraktas som säkra enligt rådets rekommendation. Det finns inga skäl att tro att exponeringen skulle ligga på en annan nivå i Spanien. Det faktum att basstationerna förefaller ha uppförts på ett olagligt sätt beror enligt de uppgifter kommissionen har till handa inte på att GSM-företagen överskrider gränsvärdena, utan snarare på att många lokala myndigheter inte gett bygglov i tid. Detta får betydande negativa konsekvenser för företagen. Det finns en lång rad bestämmelser om lokala installationer i Spanien, som syftar till att skydda medborgarna mot effekterna av elektromagnetiska fält. Många av dessa bestämmelser (t.ex. säkerhetsavstånd på minst 500 meter) saknar vetenskaplig grund och de flesta minskar inte exponeringen i praktiken.

Kommissionen har i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse gett Europeiska standardiseringsorganet i uppdrag att utarbeta säkerhetsnormer för mobil kommunikation. Dessa normer kommer att tillhandahålla en harmoniserad metod för att garantera säkerheten när det gäller mobila master och mobiltelefoner samt en harmoniserad provmetod för att mäta den faktiska exponeringen på plats.

När det gäller meddelandet⁽¹⁾ "På väg mot en fullständig utbyggnad av tredje generationens system för mobil kommunikation" har följande åtgärder föreslagits: (i) dialog med medlemsstaterna om en harmonisering av tillämpningen av försiktighetsprincipen i fråga om gränsvärden (ii) tekniska specifikationer för säker utrustning technical, (iii) forskning samt (iv) upplysningskampanj. I meddelandet fastställs inga tidsramar, men kommissionen driver ständigt dessa frågor.

⁽¹⁾ KOM(2002) 301 slutlig.

(2003/C 242 E/244)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0928/03

**från José Mendiluce Pereiro (PSE), Alexander de Roo (Verts/ALE),
Chris Davies (ELDR), Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE)
och Rijk van Dam (EDD) till kommissionen**

(24 mars 2003)

Ämne: Offentlig upphandling av miljöundersökningar beträffande överföring av vatten från floden Ebro

Kommissionen undersöker för närvarande om Spaniens nationella vattenplan (Plan Hidrológico Nacional, PHN) är förenlig med gemenskapsrätten.

Den spanska regeringen har bildat ett statligt bolag, Infraestructuras del Trasvase, Sociedad Anónima (Trasagua), för att som ett led i den nationella vattenplanen⁽¹⁾ utveckla och genomföra överföringen av vatten från Ebro.

Trasagua förefaller ha ställning som "organ som lyder under offentlig rätt" i den mening som avses i direktiven om offentlig upphandling, eftersom det bildades av den spanska regeringen som även finansierar och kontrollerar bolaget. Följaktligen är direktiv 92/50/EEG⁽²⁾ om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster tillämpligt i detta fall.

Icke desto mindre ingick Trasagua i augusti 2002 ett avtal om att genomföra undersökningarna av de konsekvenser för miljön som överföringen av vatten från Ebro⁽³⁾ kommer att få, till en sammanlagd summa av 1 705 524 euro, utan att upphandlingen utlystes i Europeiska unionens officiella tidning⁽⁴⁾.

Vad tänker kommissionen göra med avseende på denna underlåtenhet att uppfylla gemenskapslagstiftningen?

Har kommissionen redan vidtagit några åtgärder i denna fråga?

Anser inte kommissionen att gemenskapens bestämmelser om offentlig upphandling måste respekteras som en förutsättning för att EU skall bidra med samfinansiering av överföringen av vatten från Ebro?

⁽¹⁾ Det statliga företaget Infraestructuras del Trasvase, S.A. (Trasagua) godkändes av den spanska regeringen den 7 december 2001.

⁽²⁾ EGT L 209, 24.7.1992, s. 1.

⁽³⁾ Benämnt det tekniska stödet för genomförandet av miljöundersökningen av de överföringar som görs i enlighet med artikel 13 i lag 10/2001 av den 5 juli (PHN). Se tidningen La Verdad av den 3 augusti 2002.

⁽⁴⁾ Boletín Oficial del Estado 260, 30.10.2002.

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(13 maj 2003)

I januari 2003 mottog kommissionen två klagomål avseende den spanska vattenplanen, där det i huvudsak ifrågasattes om 2002 års upphandling avseende tekniskt stöd för genomförandet av en miljökonsekvensbedömning av överföringen av vatten från Ebro var förenlig med gemenskapsrätten.

Liksom parlamentsledamöterna nämner i sin fråga bildades det statliga bolaget Trasagua i mars 2002 för att tilldela kontrakt samt utveckla och genomföra överföringen av vatten från Ebro och annan verksamhet i samband med detta.

Kommissionen är i färd med att granska innehållet i dessa klagomål i detalj. Om Trasagua är att betrakta som ett organ som lyder under offentlig rätt⁽¹⁾, och därmed som en upphandlande myndighet, är bolaget mycket riktigt skyldigt att följa gemenskapsreglerna om offentlig upphandling, bland annat principen om att upphandlingen skall offentliggöras.

Kommissionen erinrar om att ett mål redan håller på att behandlas av domstolen⁽²⁾ om hur begreppen upphandlande myndighet och organ som lyder under offentlig rätt skall tolkas, i synnerhet enligt spansk rätt. Generaladvokaten gav sitt förslag till avgörande den 7 november 2002.

Kommissionen kommer inom ramen för överträdelseförfarandet att kontakta de behöriga spanska myndigheterna för att delge dem sina iakttagelser och be dem klargöra frågan om den eventuella överträdelsen av gemenskapsrätten.

Gemenskapsfinansiering genom strukturfonderna och Sammanhållningsfonden kan uttryckligen endast komma i fråga om all tillämplig gemenskapslagstiftning, inbegripet om offentlig upphandling, efterlevs.

⁽¹⁾ Med "organ som lyder under offentlig rätt" avses varje organ som

- tillkommit för att tillgodose allmännyttiga behov och inte är av industriell eller kommersiell karaktär,
- är en juridisk person, och
- till större delen finansieras av staten eller regionala eller lokala myndigheter eller av andra organ som lyder under offentlig rätt, eller vars förvaltning granskas av sådana organ eller i vars förvaltnings-, styrelse- eller tillsynsorgan mer än hälften av ledamöterna utses av statliga, regionala eller lokala myndigheter eller av andra organ som lyder under offentlig rätt.

⁽²⁾ C-283/00 Kommissionen mot Spanien.

(2003/C 242 E/245)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0938/03

från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Medel för att skapa ett museum för veteranbilar

För ett par månader sedan presenterade Archetipo (en kulturförening i Rom) ett projekt att skapa ett museum för veteranbilar för civilt, militärt och affärsmässigt bruk.

Detta projekt innefattar byggnationen av ett museikomplex i tre plan, delat i tre hallar: två för att ställa ut bilarna och en för att restaurera motorer och karosseri. Föreningen i fråga äger en av Italiens största samlingar av jordbruks- och industrifordon från fram till 60-talet. Det rör sig faktiskt om 200 veteranmotorcyklar, motorcyklar med sidovagn, militärmotorcyklar, trehjuliga skåpbilar från 30- till 50-talen, vagnar i trä, hundratals industri- och jordbruksredskap från 1800-talet till 1960-talet såsom plogar, harvar, plogbillar, svarvar, tio militärflygplan, en stor mängd arbetsverktyg och -redskap från 1800-talet fram till våra dagar samt en enorm mängd pappersmaterial och bibliografiskt material av stort kulturellt värde.

Föreningen vill, förutom att ställa ut, göra fordonshistorien känd genom ett tidskriftsarkiv samt skapa arbetstillfällen via specialistkurser för unga restauratorer, då många utav dessa fordon behöver restaureras och underhållas kontinuerligt. Med hänsyn till att spridning och främjande av konsten och kulturen är ett

av de prioriterade mål som anges i Agenda 2000 för att så många som möjligt skall kunna ta del, är det alltså viktigt att detta stora kulturarv, unikt i sitt slag, erhåller skydd och inte skingras.

Kan kommissionen svara på följande frågor:

1. Vilka åtgärder och program står idag till buds för att finansiera ett projekt av detta slag?
2. Har liknande projekt redan tagits fram i andra medlemsstater?

Svar från Viviane Reding på kommissionens vägnar

(25 april 2003)

1. Kommissionen kan eventuellt stödja initiativ inom kultursektorn endast inom ramen för "Kultur 2000" och enligt urvalskriterierna i det programmet som är det enda instrumentet för finansiering och programmering för kultursamarbete i unionen.

Detta program är avsett att stödja projekt som genomförs och finansieras tillsammans av minst tre operatörer från minst tre av de länder som deltar i programmet.

Parlamentsledamoten kan hitta ytterligare information på webbplatsen <http://europa.eu.int/comm/culture/c2000>.

Kommissionen känner inte till andra projekt av denna typ som skulle lagts fram av andra medlemsstater.

(2003/C 242 E/246)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0941/03

från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Gemenskapsbestämmelser om teve på hotellrum

Hotellrummens teveapparater har blivit ett damoklessvärd över huvudet på hotellägare i många europeiska länder.

Stor osäkerhet har skapats för dessa hotellägare på grund av konflikten med upphovsrättsorganisationer som kräver en avgift för teveapparaterna på hotellrummen. Av denna anledning krävs generella bestämmelser i hela EU som reglerar dessa aspekter eftersom de nuvarande bestämmelserna innehåller gråzoner som givit upphov till motsägande domstolsutslag.

Anser kommissionen att den bör ta ett initiativ för att föreslå gemenskapsbestämmelser som undanröjer dessa gråzoner och som reglerar detta område och hjälper domstolarna att få en konkret uppfattning om de bestämmelser som skall tillämpas utan åtskillnad i alla unionens länder?

Svar från Fritz Bolkestein på kommissionens vägnar

(15 maj 2003)

Parlamentsledamoten tar upp frågan om hotellägars ersättning till immaterialrättsinnehavare för visningsrätten av deras verk och andra skyddade alster då dessa visas på hotellrummens teveapparater.

När det gäller allmän visning av verk och andra skyddade alster vill kommissionen erinra parlamentsledamoten om att det redan finns gemenskapslagstiftning på området som för övrigt härrör från internationell rätt⁽¹⁾.

Enligt artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG⁽²⁾ har upphovsmän ensamrätt att tillåta eller förbjuda varje överföring till allmänheten av sina verk på trådbunden eller trådlös väg. Vidare fastställs i artikel 8.2 i direktiv 92/100/EEG⁽³⁾ att användaren skall betala en skälig ersättning om ett fonogram som utgivits i

kommersiellt syfte används för någon slags överföring till allmänheten. Begreppet "användare" omfattar även personer som på nytt överför ett program till allmänheten om detta sker på allmän plats. Rent konkret innebär detta att om en person sänder ett TV- eller radioprogram med fonogram, eller om personen själv sänder ett fonogram direkt till allmänheten, skall han eller hon betala den skäligen ersättningen. En näringsidkare som ägnar sig åt denna typ av spridning inom ramen för sin näringsverksamhet skall alltså erlägga den skäligen ersättningen till fonogrammens artister och producenter samt begära tillstånd hos upphovsmännen (eller erlägga skäligen ersättning i de länder där så krävs). Detta påverkar inte den ersättning för de immateriella rättigheterna som redan betalats en gång av radio- eller TV-stationen.

EG-rätten omfattar således redan merparten av de frågor som parlamentsledamoten tar upp. Det finns idag inte tillräckligt som tyder på att det skulle krävas ytterligare lagstiftning för att den inre marknaden skall fungera väl.

-
- (¹) Artikel 11a i Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (1971) och artikel 12 i Romkonventionen om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram och radioföretag (1961).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, EGT L 167, 22.6.2001, s. 10. Detta direktiv skulle införlivas senast den 22 december 2002.
- (³) Rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området, EGT L 346, 27.11.1992, s. 61.

(2003/C 242 E/247)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0948/03

från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Ancona: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Ancona, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Ancona lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Ancona beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/248)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0949/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Carrara: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Carrara, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Carrara lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Carrara beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/249)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0950/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Florens: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Florens, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Florens lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Florens beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/250)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0951/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Livorno: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Livorno, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Livorno lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Livorno beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/251)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0952/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Macerata: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Macerata, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Macerata lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Macerata beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/252)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0953/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Massa: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Massa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Massa lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Massa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/253)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0954/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Perugia: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Perugia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Perugia lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Perugia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/254)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0955/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pesaro: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pesaro, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pesaro lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Pesaro beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/255)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0956/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pisa: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pisa, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pisa lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Pisa beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/256)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0957/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Pistoia: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Pistoia, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Pistoia lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Pistoia beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/257)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0958/03**från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen**

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Prato: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Prato, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Prato lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Prato beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/258)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0959/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Siena: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Siena, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Siena lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Siena beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

(2003/C 242 E/259)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0960/03
från Roberta Angelilli (UEN) till kommissionen

(26 mars 2003)

Ämne: Kommunen Terni: utnyttjande av medlen från Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män

I september 2002 redovisade det italienska finansministeriets övervakningskommitté utnyttjandet av de medel som EU ställt till förfogande.

Av rapporten framgick det bland annat att vissa regionala myndigheter fördelar projektmedlen oroväckande långsamt och ineffektivt.

Även kommissionen har vid flera tillfällen slagit larm om att lokala myndigheter inte utnyttjar gemenskapsmedlen i tillräcklig omfattning.

Vissa lokala myndigheter, till exempel kommunen Terni, har särskilt stort behov av att kunna utnyttja gemenskapsmedel för yrkesutbildning och sysselsättning, lika möjligheter och social integration.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Har kommunen Terni lagt fram projekt inom ramen för Equal, ESF och fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män?
2. Har kommunen Terni beviljats medel för dessa projekt?
3. Har medlen använts?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0948/03, E-0949/03, E-0950/03,
E-0951/03, E-0952/03, E-0953/03, E-0954/03, E-0955/03,
E-0956/03, E-0957/03, E-0958/03, E-0959/03 och E-0960/03
ingivet av Anna Diamantopoulou för kommissionen**

(29 april 2003)

Av de handlingar som kommissionen har tillgång till framgår att samtliga kommuner som avses i ovannämnda frågor har deltagit i Equal-projekt. Gemenskapsinitiativet Equal startade med ett års försening, och nästan alla italienska utvecklingspartnerskap befinner sig i fas II. Det är alltså för tidigt för att bedöma hur de regionala myndigheterna använt de medel som anslagits för Equal-initiativet. Om parlamentsledamoten vill ha detaljerade uppgifter om de projektförslag som lämnats in och valts ut rekommenderar kommissionen ett besök på Equal-initiativets webbplats och då särskilt databasen Equal Common Database (ECDB). I basen finns alla de upplysningar som efterfrågats. <https://equal.cec.eu.int/equal/jsp/index.jsp?lang=it>.

Kommissionen vill dock påminna parlamentsledamoten om att handläggningen av dessa gemenskapsmedel är decentraliserad. Det är de handläggande myndigheterna (regioner, autonoma provinser, ministerier) som har hand om fördelning och tilldelning av de medel som är tillgängliga för olika insatser, också när det gäller jämställdhet mellan kvinnor och män. Kommissionen deltar inte i urvalet av de åtgärder som finansieras och kan allmänt sett bara understryka de handläggande myndigheternas effektivitet. De berörda kommunerna tillhör dessa handläggande myndigheter.

Förteckningen över de projekt som under åren 1999 och 2000 fått bidrag inom ramen för det fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män finns på följande adress: http://europa.eu.int/comm/employment_social/equ_opp/fund_en.html, under rubriken "Fourth Action Programme on Equal Opportunities for women and men (1996–2000)". Publikationerna, som heter "Directory of projects 1999" och "Directory of projects 2000", innehåller också information om projektansökarna, liksom en kortfattad beskrivning av verksamhet, målgrupper och resultat. Vad gäller de återstående åren har ingen av de italienska kommuner som avses i ovannämnda skriftliga frågor tilldelats bidrag inom ramen för det fjärde handlingsprogrammet för lika möjligheter för kvinnor och män.

(2003/C 242 E/260)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-1178/03
från Brice Hortefeux (PPE-DE)
och Christine De Veyrac (PPE-DE) till kommissionen**

(1 april 2003)

Ämne: Kommissionens förslag i anslutning till direktiv 1999/96/EG

Enligt direktiv 1999/96/EG (!) skall kommissionen senast den 31 december 2000 lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet i vilket detta direktiv bekräftas eller kompletteras.

Avsikten med förslaget skall vara att klarlägga punkterna i artikel 7 i direktivet, varvid följande frågor särskilt skall uppmärksammas:

- Utvecklingen av avgasreningstekniken för motorer med kompressionständning och gasmotorer, med beaktande av sambandet mellan denna teknik och bränslekvaliteten.
- Behovet av att förbättra tillförlitligheten av nu gällande mät- och stickprovsförfaranden för mycket låga nivåer av partikelutsläpp från motorer.
- Regler om att ett OBD-system skall införas för tunga fordon från och med den 1 oktober 2005.
- Lämpliga gränsvärden för föroreningar som för närvarande inte är reglerade till följd av det utbredda införandet av nya alternativa bränslen.

Dessvärre nödgas man med beklagande konstatera att denna tidsplan inte hållit. Eftersom förslaget omfattas av medbeslutandeförfarandet skulle varje ytterligare dröjsmål vara bekymmersamt.

Kan kommissionen nu ange om det fastslagits någon ny tidsplan samt vilka åtgärder som avses vidtas för att berörda parter inom näringslivet skall få den tid de behöver för att kunna inrätta sig efter denna nya lagstiftning?

(¹) EGT L 44, 16.2.2000, s. 1.

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(8 maj 2003)

Kommissionen hänvisar till svaren på de skriftliga frågorna P-0628/03 av Françoise Grossetête(¹) och P-1031/03 av Danielle Darras(²).

Kommissionens arbete inför antagandet av förslaget till ändring av direktiv 1999/96/EG(³) befinner sig i slutfasen. Förseningen beror på att förslag som gäller fordonskonstruktion behöver utarbetas på ett annat sätt så att beslutsprocessen effektiviseras och hänsyn tas till behovet att uppdatera och förenkla gemenskapens regelverk(⁴) och till nya interinstitutionella avtal.

Gällande bilagor till rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987(⁵) och de ändringar som krävs för att införa nya tekniska krav som föreskrivs enligt direktiv 1999/96/EG håller därför på att omarbetas i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 mellan parlamentet, rådet och kommissionen om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter(⁶).

Kommissionen skall enligt planerna anta direktivförslaget inom ca tre månader.

(¹) EGT C 222 E, 18.9.2003, s. 222.

(²) EGT C 222 E, 18.9.2003, s. 246.

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG av den 13 december 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnistständning drivna med naturgas eller motorgas (LPG) vilka används i fordon och om ändring av rådets direktiv 88/77/EEG.

(⁴) KOM(2003) 71 slutlig.

(⁵) EGT L 36, 9.2.1988.

(⁶) Interinstitutionellt avtal av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter, EGT C 77, 28.3.2002.

(2003/C 242 E/261)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1238/03

från Chris Davies (ELDR) till kommissionen

(2 april 2003)

Ämne: Beroende av läkemedel innehållande bensodiazepin

Kommissionen har säkert noterat att Europaparlamentet nyligen begärde en rådsrekommendation om riskerna som är kopplade till beroendeframkallande receptbelagda läkemedel som t.ex. bensodiazepiner och bästa praxis för behandling av och stöd till patienter som lider av långvariga abstinensbesvär eller får bestående men. (Resolution om förslaget till rådets rekommendation om förebyggande och begränsning av risker i samband med narkotikamissbruk – betänkande av Malliori A5-0021/2003).

Felaktig ordinerings av bensodiazepiner har lett till många fall av läkemedelsmissbruk och allvarliga psykiska problem hos patienter, men dessutom stjäls även dessa läkemedel och säljs i stor utsträckning i samband med illegalt bruk av narkotika.

Kommer kommissionen att beakta möjligheten att utarbeta riktlinjer och rekommendationer i enlighet med parlamentets begäran?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar*(2 maj 2003)*

Kommissionen har noterat ändringsförslag 55 rörande punkt 2 i kommissionens förslag till rådets rekommendation om förebyggande och begränsning av risker i samband med narkotikamissbruk⁽¹⁾. I detta ändringsförslag rekommenderas det att en rådsrekommendation utarbetas om riskerna som är kopplade till beroendeframkallande receptbelagda läkemedel som t.ex. bensodiazepiner och bästa praxis för behandling av och stöd till patienter som lider av långvariga abstinensbesvär eller får bestående men. Kommissionen har meddelat rådet att den godtar detta ändringsförslag.

Kommissionen är medveten om att missbruket av lagliga läkemedel är ett stort och mångfasetterat problem. I arbetsplanen för 2003 för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet⁽²⁾ anges att förberedande arbete kommer att genomföras, bl.a. en inventering av befintliga studier på området.

⁽¹⁾ KOM(2002) 201 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 62, 15.3.2003.

(2003/C 242 E/262)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1239/03**från Chris Davies (ELDR) till kommissionen***(2 april 2003)*

Ämne: Hälsovarningar på cigarettpaket

När förväntar sig kommissionen att den skall kunna lägga fram bestämmelser för medlemsstaterna och riktlinjer för den inre marknaden om användningen av färgfotografier eller andra bilder på cigarettpaket som redogöra för inverkan på hälsan av rökning?

Kan kommissionen ange vilka förberedande arbeten som genomförts, vad som ännu måste göras och varför detta är nödvändigt med beaktande av att ett fotografi av en sjuk lunga (till exempel) ser likadant ut i alla medlemsstater?

Har kommissionen beaktat att en betydande försening i utarbetandet av dessa riktlinjer sannolikt bekräftar den värsta möjliga bild flera medborgare har av en byråkrati som blivit galen?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar*(2 maj 2003)*

Kommissionen förväntar sig att man i maj 2003 kan anta ett beslut om fastställande av bestämmelser om användningen av färgfotografier eller andra bilder som redogör för rökningens inverkan på hälsan, i enlighet med artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG av den 5 juni 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror⁽¹⁾.

Även om kommissionen i direktivet uppmanas anta sådana bestämmelser senast den 31 december 2002 bör man notera att kommissionen gjorde följande uttalande när direktivet antogs: "Kommissionen fäster Europaparlamentets och rådets uppmärksamhet på svårigheten att respektera den tidsfrist som fastställs i artikel 5.3 i denna text för att få ett yttrande från den kommitté som föreskrivs i artikel 10 och följaktligen för att anta bestämmelser om användningen av färgfotografier."

Förberedande arbeten för detta beslut omfattar samråd med experter och utvärdering av forskning under de senaste åren samt analys av erfarenheter från länder där man redan kräver användning av färgfotografier, t.ex. Kanada. Förslaget till beslut har lämnats för yttrande till den kommitté som inrättats enligt artikel 10 i direktiv 2001/37/EG och väntas kunna antas av kommissionen i maj 2003.

De experter som rådfrågats har med stöd från den föreskrivande kommittén rekommenderat att valet av fotografier som ska åtfölja alla de fjorton kompletterande varningstexter som avses i bilaga I till direktiv 2001/37/EG ska göras på EU-nivå. Detta innebär att en central samling måste upprättas med ett urval fotografier för varje kompletterande varningstext, så att medlemsstaterna kan välja det fotografi som bäst passar landets kulturella bakgrund.

Omedelbart efter det att beslutet antagits kommer kommissionen därför att utlysa en anbudsinfordran för produktion av lämpliga fotografier. Dessa fotografier kommer att testas i stor skala på olika målgrupper överallt i Europa för att säkerställa att hänsyn tas till kulturella, sociala och åldersrelaterade skillnader.

Till följd av tillämpningen av direktiv 2001/37/EG har nya och större varningstexter börjat förekomma på cigarettpaket i alla medlemsstater sedan slutet av 2002 och denna nya layout är obligatorisk utan ytterligare undantag från och med den 30 september 2003. För att fullt ut kunna utnyttja den nya utformningens effekter på konsumenterna är det tillrådligt att införa ytterligare nya element, såsom färgfotografier, först efter det att de nya varningstexterna har använts en viss tid. På så sätt kan man uppskjuta det oundvikliga fenomenet att konsumenternas intresse svalnar med tiden och fånga deras uppmärksamhet under en längre tid. Därför föreskrivs det i förslaget att medlemsstaterna ska fatta beslut om krav på användningen av färgfotografier och att de berörda bestämmelserna inte ska träda i kraft förrän den 1 juli 2004.

(¹) EGT L 194, 18.7.2001.

(2003/C 242 E/263)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1274/03

från Gabriele Stauner (PPE-DE) till kommissionen

(27 mars 2003)

Ämne: Intressekonflikter inom Eurostat

I svaret på min skriftliga fråga P-3742/02 (¹) hänvisar kommissionen till en rad beslut och dokument, vilka skulle rättfärdiga att Eurostat genom sin generaldirektör varit delaktig i grundandet och ledningen av det privata företaget ASBL Eurocost.

Detta företag har varit inblandat i allvarliga oegentligheter (manipulation med balansräkningen, dubbel och tredubbel finansiering av projekt samt stöld av datautrustning) som kostat gemenskapsbudgeten över en miljon euro.

Kan kommissionen ge mig kopior på de beslut och dokument (SEK(94) 389, SEK(95) 1684 och SEK(1998) 1217) som kommissionen hänvisar till?

Enligt kommissionen var Eurostats generaldirektör även ledamot i CESD-Communautaire och en av grundarna av CESD-Madrid, Lissabon och Rom, där han var ledamot fram till 2000.

Kan kommissionen ge mig kopior på de dokument genom vilka generaldirektören begärt dessa aktiviteter, eller genom vilka kommissionen godkänt dessa aktiviteter?

Kan kommissionen ge mig en förteckning över samtliga betalningar som företagen CESD-Communautaire, CESD-Madrid, CESD-Lissabon och CESD-Rom erhållit från EG:s budget?

Kan kommissionen redogöra för varje fall då kommissionen ingått avtal med ett av med dessa företag utan ett anbudsförfarande och ange vilka belopp det varit fråga om i varje enskilt fall, samt ange varför man underlät att genomföra ett anbudsförfarande?

(¹) EGT C 161 E, 10.7.2003, s. 136.

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(7 maj 2003)

Frågeställarens begäran att få ta del av de tre kommissionsdokumenten kommer att handläggas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.

Kommissionen godkände att Eurostat även fortsättningsvis deltog i CESD-COM och beslutade om att Eurostat skulle fasas ut. Detta skedde också och sedan 1997 har ingen befattningshavare från Eurostat deltagit i CESD-COM.

Avdelningarna CESD Madrid, Lissabon och Rom startades på begäran av respektive lands statistikbyrå på grundval av erfarenheterna från CESD Paris, som upprättades av INSEE (Institut National de la Statistique et des Études Économiques) och kommissionen (generaldirektoraten Eurostat och Bistånd) i början på 60-talet, en verksamhet som gav goda resultat på områdena utbildning av statistiker och statistiskt samarbete med utvecklingsländer. Generaldirektörer för nationella statistikbyråer – som ingår i den offentliga förvaltningen – deltog som ledamöter i avdelningarna tillsammans med generaldirektören för Eurostat, vars närvaro motiverades av Eurostats centrala roll för det europeiska statistiksystemet och statistiskt samarbete i allmänhet. CESD-Lissabon grundades 1990, CESD-Madrid 1991 och CESD-Rom 1996. Inget särskilt tillstånd krävdes för att delta, eftersom verksamheten uppfattades som underordnad och komplementär till CESD-COM. Efter det att kommissionen beslutat sig för att fasa ut sitt deltagande, lämnade Eurostats personal successivt verksamheten. Processen avslutades 2000, den var långsammare än i fallet CESD-COM (slutförd 1997), men detta berodde på att avdelningarna behövde strukturomvandlas samtidigt som det krävdes en rimlig insats i statistiksamarbetet med utvecklingsländerna.

CESD-Communaire fick stöd av GD ESTAT från starten och fram till 1999, då det sista bidraget beviljades. Yves Franchet, generaldirektör för GD ESTAT, var ordförande fram till 1995.

Tabeller med de uppgifter som frågeställaren ber om i de två sista styckena håller på att sammanställas och kommer att skickas så snart som möjligt.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001.

(2003/C 242 E/264)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1281/03

från María Sornosa Martínez (PSE) till kommissionen

(4 april 2003)

Ämne: Lagstiftning om boendestandarden i bostäderna inom Europeiska unionen

I gemenskapens regelverk på miljöområdet hittar man olika texter som reglerar boendeförhållanden i fastigheter avsedda för boende. Europeiska unionen har lagstiftat om frågor som användning av asbest i byggmaterial, bedömning och hantering av omgivningsbuller eller fastigheters energiprestationer. Det finns emellertid inga direktiv eller rekommendationer som till förmån för invånarnas välbefinnande och säkerhet skulle reglera andra aspekter på boendeförhållanden i fastigheter avsedda för boende, såsom minsta boendeyta, isolering av bostäder, tillgänglighetsvillkor m.m.

I Spanien pågår för närvarande en häftig debatt om undermåliga boendeförhållanden, framför allt när det gäller termiska och akustiska normer. I detta sammanhang skulle det vara lämpligt att på gemenskapsnivå införa bestämmelser om den boendestandard som skall uppfyllas i bostäder. På detta sätt skulle man kunna harmonisera olika befintliga nationella lagar och fastställa minimikriterier för välbefinnande, skydd mot föroreningar och säkerhet för de medborgare som är bosatta inom EU.

Har kommissionen för avsikt att lägga fram något förslag till en framtida lagstiftning om boendeförhållandena i fastigheter avsedda för boende? Om så är fallet, är kommissionen beredd att undersöka möjligheten att i detta projekt inbegripa försäljarens ansvarsskyldighet i fall av dolda fel i sålda fastigheter?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(16 maj 2003)

Till skillnad från när det gäller byggprodukter, som omfattas av ett särskilt EU-direktiv⁽¹⁾, är det medlemsstaterna som fastställer bestämmelser för byggnadsarbeten. Eftersom det inte finns någon grund i fördraget för införande av EU-bestämmelser som rör boendeförhållanden (minimikrav på boendeyta, isolering av bostäder, tillgänglighet, miljöaspekter osv.), kan kommissionen inte ta lagstiftningsinitiativ på detta område. Det har heller inte fastställts att ett sådant initiativ skulle skapa något mervärde.

Säljarens ansvar för dolda fel i fastigheter omfattas inte av EU-lagstiftningen. I direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier⁽²⁾ behandlas visserligen dolda fel, men inte när det gäller fastigheter. Direktiv 85/374/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister⁽³⁾, som enbart avser utomobligatoriskt ansvar, omfattar inte fastigheter och kan därför inte heller tillämpas på det aktuella fallet. Kommissionen anser inte att det är lämpligt att lägga fram ett särskilt förslag om detta. Kommissionen avser dock att inom kort lägga fram ett ramdirektiv om illojala affärsmetoder. Ett sådant direktiv skulle sannolikt skydda även fastighetsköparnas intressen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter – EGT L 40, 11.2.1989.

⁽²⁾ EGT L 171, 7.7.1999.

⁽³⁾ EGT L 210, 7.8.1985.

(2003/C 242 E/265)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1286/03

från Michl Ebner (PPE-DE) till kommissionen

(31 mars 2003)

Ämne: Risken för smittkopps-epidemi

Hur bedömer Europeiska kommissionen risken för en eventuell smittkopps-epidemi?

Vilka åtgärder har Europeiska unionen vidtagit, eller kommer den att vidta, för att förhindra en sådan epidemi?

Vidtas förebyggande åtgärder på europeisk nivå?

Kan en medlemsstat uppmanas att vidta förebyggande åtgärder?

Kan Kommissionen ge sin ståndpunkt i denna fråga?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(29 april 2003)

Risken för ett utbrott av smittkoppor genom avsiktlig spridning av variola major-viruset, som är det virus som förorsakar smittkoppor, kan inte uteslutas.

Medlemsstaterna har ansvaret för motåtgärder för att förebygga och mildra effekterna av ett sådant utbrott. Sedan bioterroristattacker i USA i september och oktober 2001 har medlemsstaterna vidtagit åtgärder för att stärka beredskapen och möjligheterna att reagera i fråga om smittkoppor.

Enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 2119/98/EG om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen⁽¹⁾ skall medlemsstaterna anmäla utbrott av sjukdomar och ovanliga epidemiologiska situationer till kommissionen. I ett annat förslag till beslut föreslår kommissionen att variola major skall tas med i kommissionens beslut 2002/253/EG av den 19 mars 2002 om fastställande av falldefinitioner för rapportering av smittsamma sjukdomar till gemenskapsnätverket enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 2119/98/EG⁽²⁾.

Kommissionen har dessutom, såsom uppgivits i meddelandena "Räddningstjänst – Beredskap för att hantera krissituationer"⁽³⁾ av den 28 november 2001 och "Räddningstjänst – Framsteg vid genomförandet av programmet för beredskap för att hantera krissituationer"⁽⁴⁾ av den 11 juni 2002, ett nära samarbete med medlemsstaterna för att stärka deras beredskap och reaktionsmekanismer inte bara i fråga om smittkoppor utan även andra hot från (avsiktlig spridning av) kemiska, biologiska och nukleära agens. Kommissionen har vidtagit en rad samordnade åtgärder på områdena räddningstjänst, folkhälsa, företag (läkemedel), forskning, kärnkraft, transport och energi.

Slutligen har kommissionen tillsammans med rådet gjort en inventering av alla åtgärder och insatser inom EU:s olika politikområden för att avvärja hot om kemisk, biologisk och nukleär terrorism samt ställt upp strategiska mål för det fortsatta arbetet. Dessa beskrivs i det gemensamma program som antogs den 20 december 2002⁽⁵⁾ om förbättrat samarbete inom unionen när det gäller att förebygga och begränsa följderna av sådana hot.

(¹) EGT L 268, 3.10.1998.

(²) EGT L 86, 3.4.2002.

(³) KOM(2001) 707 slutlig.

(⁴) KOM(2002) 302 slutlig.

(⁵) Rådets dokument nr 14627/02.

(2003/C 242 E/266)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1391/03

från Mario Borghezio (NI) till kommissionen

(15 april 2003)

Ämne: Hälsopass för medborgare från icke EU-länder

Det fall av kolera som nyligen inträffade under en flygning mellan Bryssel och Turin och som gällde en senegalesisk passagerare aktualiserar det allvarliga problemet med bristande hälsokontroll av invandrare från länder utanför EU.

Till detta kan läggas varningarna från världens hälsomyndigheter om det virus som sprider dödlig lunginflammation.

Anser inte kommissionen att man när det gäller resenärer från icke EU-länder borde föreslå inrättandet av ett särskilt hälsopass till skydd för alla människors hälsa?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(19 maj 2003)

Kommissionen är väl medveten om de potentiella riskerna med importerade överförbara sjukdomar och deras konsekvenser för medlemsstaterna. Den aktuella SARS-epidemin är ett tydligt exempel på ett sådant hot. Kommissionen samarbetar med medlemsstaterna (genom utsedda hälsomyndigheter) och Världshälsorganisationen (WHO) för att bekämpa sådana sjukdomar, särskilt genom omarbetningen av WHO:s internationella hälsoföreskrifter. Om sjukdomen har en inkubationsperiod finns det dock inget självklart samband mellan hälsouppgifterna i ett "hälsopass" och möjligheterna att bekämpa en överförbar sjukdom av detta slag.

Kommissionen utarbetar en övervakningsrapport om SARS inför mötet i rådet (hälsofrågor) den 2 juni 2003.

(2003/C 242 E/267)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1395/03
från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen

(10 april 2003)

Ämne: Lokaliseringen av sätet för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Enligt tidningsuppgifter – som i sin tur citerar finska diplomatiska källor – skulle regeringarna i Finland och Italien ha nått en överenskommelse om att dela upp Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet i två organ vars respektive säten skulle förläggas till Helsingfors och Parma. Enligt samma källor skulle denna uppgörelse redan ha fått stöd av ordföranden för Europeiska kommissionen Romano Prodi, och kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk Franz Fischler skulle inte motsätta sig en uppdelning av myndigheten, vilket förvisso skulle stå i strid med upprepade offentliga uttalanden av kommissionsledamoten David Byrne.

Denna fråga är av stor vikt på grund av myndighetens verksamhet och på grund av att det finns flera städer som ställt upp som kandidater för att härbergära nämnda säte (Barcelona, Helsingfors, Lille och Parma) samt på grund av att den har gett upphov till flera ställningstaganden från parlamentets sida.

Det slutgiltiga beslutet om sätet för nämnda myndighet är bordlagt sedan Europeiska rådets möte i Laeken (19 december 2001), då man beslöt att provisoriskt installera myndigheten i Bryssel, trots att detta provisorium och medföljande osäkerhet inverkar negativt på de arbetsuppgifter som myndigheten redan kan utveckla och möjligheten för denna att knyta experter till sig. I detta sammanhang och med tanke på ovanstående tillkommer nu ytterligare ett bekymmer för de europeiska medborgarna som redan under de senaste åren har fått stå ut med diverse kriser inom livsmedelssäkerheten.

Vilken information har kommissionen om denna påstådda uppgörelse?

Vilken roll har Europeiska kommissionen spelat i hela denna affär, med tanke på att det slutliga beslutet måste fattas av rådet?

Kan kommissionen bekräfta uppgifterna om att den stöder den finsk-italienska uppgörelsen?

Om så är fallet, vilka skäl och argument har fått kommission att ställa sig bakom detta alternativ?

Om så inte är fallet och med tanke på att det ännu inte existerar ett orubbligt officiellt beslut angående sätet, hur kan detta provisorium påverka arbetet och de tjänstemän som för närvarande tjänstgör vid det tillfälliga sätet i Bryssel, enligt kommissions uppfattning?

Har kommissionen från den spanska regeringen erhållit en framställning om att denna skall överväga och tydligt ange sin inställning till Barcelonas kandidatur?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(21 maj 2003)

Europeiska rådet beslutade i Laeken (den 19 december 2001) att lösa frågan om den slutliga lokaliseringen av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet som en del av en större överenskommelse om placeringen av en rad olika nya EU-organ.

Eftersom man inte ville äventyra den planerade starten av livsmedelsmyndighetens verksamhet under 2002, enligt beslut som fattats av Europeiska rådet vid mötet i Nice och bekräftats vid mötet i Göteborg, beslutade Europeiska rådet vid detta tillfälle att livsmedelsmyndigheten skulle inleda sitt arbete i Bryssel fram till dess att en sådan överenskommelse förhandlats fram.

Denna lösning gjorde det möjligt för livsmedelsmyndigheten att snabbt inleda sin verksamhet. Livsmedelsmyndighetens styrelse inledde sitt arbete i september 2002, och i början av 2003 tillsattes en direktör och inrättades ett rådgivande forum. För närvarande pågår arbetet med att tillsätta en vetenskaplig kommitté och en rad olika paneler. Man har också anställt en första kärngrupp i personalen, främst forskare.

Kommissionen är medveten om de olika rapporter som förekommit i tidningarna om en eventuell överenskommelse mellan den italienska och den finska regeringen i fråga om myndighetens lokalisering.

Enligt rådande institutionell praxis är det dock medlemsstaternas stats- och regeringschefer som gemensamt fattar beslut om EU-organens lokalisering. En överenskommelse mellan två regeringar väger därför inte tillräckligt tungt för att bestämma var ett EU-organ ska ha sitt säte.

Kommissionen har vid flera tillfällen klargjort sin inställning i den här frågan och framhållit betydelsen av en rad operativa krav för att säkerställa att myndigheten kan skötas på ett effektivt sätt: myndigheten behöver vara centralt placerad och lättillgänglig för att underlätta samarbetet med de EU-tjänstemän som ansvarar för riskhantering, särskilt krishantering. Kommissionen har dock inte förordnat någon särskild kandidat.

Kommissionen försöker så långt det går att minska de eventuella negativa effekterna av att tillfälligt förlägga livsmedelsmyndighetens verksamhet till Bryssel. Man har infört särskilda bestämmelser för att se till att livsmedelsmyndigheten, i likhet med andra organ med provisoriska säten (sjöfart och luftfart), får lämpliga lokaler. Avslutade och pågående anställningsförfaranden har lett till rekrytering av duktiga och högkvalificerade medarbetare, och arbetet med att inrätta livsmedelsmyndigheten och dess olika organ går framåt i god takt.

Alla de städer som ansökt om att få livsmedelsmyndigheten placerad där (Barcelona, Helsingfors, Lille och Parma) har skickat kommissionen detaljerad information om villkoren för inrättande av myndigheten och för dess löpande verksamhet. Det är inte kommissionens sak att kommentera ansökningarna, eftersom det enligt gällande institutionell praxis är medlemsstaternas stats- och regeringschefer som bedömer ansökningarna och fattar beslut.

(2003/C 242 E/268)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1477/03

från Maurizio Turco (NI) till kommissionen

(2 maj 2003)

Ämne: Bidrag för export av "smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk, mejeriprodukter" från medlemsstaterna till Vatikanstaten

I det kompletterande svaret på frågan P-3202/02⁽¹⁾ finns bilagd en tabell som innehåller uppgifter om kvantitet och kostnader i euro för produkter som åtnjuter exportbidrag.

Av den tabellen framgår följande när det gäller export av "smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk, mejeriprodukter" (0405) till Vatikanstaten:

- a) Under 1998 exporterade Österrike 155 kg som fick bidrag på 272 200,57 euro, vilket motsvarar ett stöd på 1 756,13 euro per kg smör som exporterades.
- b) Under 1999 exporterade Italien 0,064 kg som fick bidrag på 402,90 euro, motsvarande ett stöd på 6 295,31 euro per kg exporterat smör.

Uppenbarligen handlar det om en export under 1998 på 155 000 kg och för 2000 på cirka 230 kg, vilket skulle innebära ett mera rimligt stöd på 1,76 och 1,75 euro per kg exporterat smör.

Om man gör dessa korrigeringar framgår det att totalt exporterades 174 215,500 kg under 1998, 156 230 kg under 1999, 145 560 kg under 2000 och 146 200 kg under 2001.

Enligt förordning (EG) nr 419/2002⁽²⁾ kan de uppgifter som återges i tabellen, och som hämtats från databasen CATS, även användas för övervakning och prognoser.

I tabellen anges att uppgifter om måttenheter, vikt eller kvantitet och belopp i euro lämnas av medlemsstaterna.

Kommissionen ombeds med beaktande av ovanstående besvara följande frågor:

- Är det kommissionen som har ansvaret för att kontrollera de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna?
- Har någon kontroll genomförts, i så fall vilken, och vilken prognos har gjorts när det gäller kvantiteterna "smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk, mejeriprodukter" som exporterats från medlemsstaterna till Vatikanstaten?
- Anser inte kommissionen att importen till den lilla Vatikanstaten är alltför stor, dvs. att man kan utgå från att produkterna säljs i Italien?

⁽¹⁾ EGT C 137 E, 12.6.2003, s. 172.

⁽²⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 8.

(2003/C 242 E/269)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1478/03

från Maurizio Turco (NI) till kommissionen

(2 maj 2003)

Ämne: Bidrag för export av "färskt och fryst nötkött" från medlemsstaterna till Vatikanstaten

I det kompletterande svaret på frågan P-3202/02⁽¹⁾ finns bilagd en tabell som innehåller uppgifter om kvantitet och kostnader i euro för produkter som åtnjuter exportbidrag.

Av den tabellen framgår följande när det gäller export av "färskt och fryst nötkött" (0201) till Vatikanstaten:

- a) Under 1999 exporterade Italien 39,592 kg som fick bidrag på 256 405,34 euro, vilket motsvarar ett stöd på 6 476,19 euro per kg kött som exporterades.
- b) Under 2000 exporterade Italien 38,985 kg som fick bidrag på 305 341,16 euro, motsvarande ett stöd på 7 832,27 euro per kg exporterat kött.

Uppenbarligen handlar det om en export under 1999 på 395 920 kg och för 2000 på 389 850 kg, vilket skulle innebära ett mera trovärdigt stöd på 0,65 och 0,78 euro per kg exporterat kött.

Om man gör dessa korrigeringar framgår det att totalt exporterades 346 233 kg under 1998, 963 646 kg under 1999, 730 798,210 kg under 2000 och 212 249,800 kg under 2001.

Enligt förordning (EG) nr 419/2002⁽²⁾ kan de uppgifter som återges i tabellen, och som hämtats från databasen CATS, även användas för övervakning och prognoser.

I tabellen anges att uppgifter om måttenheter, vikt eller kvantitet och belopp i euro lämnas av medlemsstaterna.

Kommissionen ombeds med beaktande av ovanstående besvara följande frågor:

- Är det kommissionen som har ansvaret för att kontrollera de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna?
- Har någon kontroll genomförts, i så fall vilken, och vilken prognos har gjorts när det gäller kvantiteterna "färskt och fryst nötkött" som exporterats från medlemsstaterna till Vatikanstaten?
- Anser inte kommissionen att importen till den lilla Vatikanstaten är alltför stor, dvs. att man kan utgå från att produkterna säljs i Italien?

⁽¹⁾ EGT C 137 E, 12.6.2003, s. 172.

⁽²⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 8.

(2003/C 242 E/270)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1479/03
från Maurizio Turco (NI) till kommissionen

(2 maj 2003)

Ämne: Export av "färskt och fryst nötkött" från medlemsstaterna till Vatikanstaten och drift av köttdiskar i detaljhandeln i Vatikanstaten.

I en intervju i branschtidskriften Eurocarni i mars 2001 förklarade Ruggero Guidoni, ägare av Guidoncarni di Torrevecchia (Rom): "Under 2000 vann Unicarni från Reggio Emilia kontraktet för leverans av kött till Vatikanstatens stormarknad, där cirka tiotusen konsumenter från Vatikanstaten handlar med ett särskilt kort, bland annat inköpare från vissa kloster. Ildo Cigarini, vd för Unicarni, har bett oss ansvara för driften av köttdiskarna i Vatikanstatens detaljhandel. Vi gick in i den verksamheten med 30 procent av företaget Roma Carni 2000 som bildades i detta syfte. Förutom oss har även CIR en andel när det gäller djupfryst. Omsättningen beräknas till 15-20 miljarder per år. Man skulle kunna göra ännu mer. Dessvärre har krisen ställt alla prognoser på huvudet."

Under perioden 1998-2001 importerade Vatikanen från unionens medlemsstater 2 252,93 ton kött och fick motsvarande exportbidrag. Produkterna exporterades från Belgien (57,98 ton), Irland (222,60 ton), Italien (804,45 ton) och Nederländerna (1 167,89 ton).

Kommissionen ombeds med beaktande av ovanstående besvara följande frågor:

- Vilka instrument förfogar Europeiska unionen över, eller snarare vilka åtgärder har Republiken Italien vidtagit, för att skydda sig mot risken för att Vatikanstaten direkt eller indirekt åter för ut produkter som åtnjuter exportstöd på marknaden i Europeiska unionen?
- Exporterar det företag som vann kontraktet för hantering av kött handeln, eller de bolag som bildade det företaget, kött till Vatikanstaten direkt eller via mellanhänder?
- Vilka belgiska, irländska, italienska och nederländska företag exporterade kött till Vatikanstaten under perioden 1998-2001?

(2003/C 242 E/271)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1480/03
från Maurizio Turco (NI) till kommissionen

(2 maj 2003)

Ämne: Bidrag för export av "socker från sockerbetor eller sockerrör och kemiskt ren sackaros i fast form" från medlemsstaterna till Vatikanstaten

I det kompletterande svaret på frågan P-3202/02⁽¹⁾ finns bilagd en tabell som innehåller uppgifter om kvantitet och kostnader i euro för produkter som åtnjuter exportbidrag.

Av den tabellen framgår följande när det gäller export av "socker från sockerbetor eller sockerrör och kemiskt ren sackaros i fast form" (1701) till Vatikanstaten:

- a) Under 1999 exporterade Italien 79 075 kg som fick bidrag på 385 731,05 euro, vilket motsvarar ett stöd på 4 878,04 euro per kg socker som exporterades.
- b) Under 2000 exporterade Italien 70 115 kg som fick bidrag på 356 906,17 euro, motsvarande ett stöd på 5 090,30 euro per kg exporterat socker.
- c) Slutligen finns det två siffror där det saknas en hänvisning till motsvarande måttenhet:
  1. en export på 0,110 från Frankrike 1998, motsvarande ett stöd på 44,18 euro, och
  2. en export på 28,030 från Spanien 1999, motsvarande ett stöd på 1 268,38 euro.

Uppenbarligen skall de riktiga siffrorna vara: a) 790 750 kg, b) 701 150 kg, c) 110 kg; d) 2 803 kg, med ett stöd som varierar mellan det mer trovärdiga 0,40 och 0,51 euro per kg exporterat socker.

Om man gör dessa korrigeringar framgår det att totalt exporterades 727 810 kg under 1998, 793 553 kg under 1999, 1 012 800 kg under 2000 och 26 435,300 kg under 2001.

Enligt förordning (EG) nr 419/2002⁽²⁾ kan de uppgifter som återges i tabellen, och som hämtats från databasen CATS, även användas för övervakning och prognoser.

I tabellen anges att uppgifter om måttenheter, vikt eller kvantitet och belopp i euro lämnas av medlemsstaterna.

Kommissionen ombeds med beaktande av ovanstående besvara följande frågor:

- Är det kommissionen som har ansvaret för att kontrollera de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna?
- Har någon kontroll genomförts, i så fall vilken, och vilken prognos har gjorts när det gäller kvantiteterna "socker från sockerbetor eller sockerrör och kemiskt ren sackaros i fast form" som exporterats från medlemsstaterna till Vatikanstaten?
- Anser inte kommissionen att importen till den lilla Vatikanstaten är alltför stor, dvs. att man kan utgå från att produkterna säljs i Italien?

⁽¹⁾ EGT C 137 E, 12.6.2003, s. 172.

⁽²⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 8.

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1477/03, E-1478/03, E-1479/03 och E-1480/03
ingivet av Franz Fischler för kommissionen**

(21 maj 2003)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(2003/C 242 E/272)

**SKRIFTLIG FRÅGA P-1596/03
från Regina Bastos (PPE-DE) till kommissionen**

(6 maj 2003)

Ämne: Nedläggning av Schuh-Union i Ponte de Lima (Portugal)

Det tyska skoföretaget Schuh-Union lade ner verksamheten vid sin fabrik i Ponte de Lima den 30 april 2003. Detta innebär arbetslöshet för över 180 anställda. Företagsledningen informerade arbetstagarna om den definitiva nedläggningen endast genom ett meddelande vid fabriksporten.

Företaget hade förbundit sig att stanna i Ponte de Lima i åtminstone 20 år, men efter tolv år har företaget stängt sina portar. Företagsledningen motiverade sitt beslut med en svag orderstock.

Men i själva verket hade alla beställningar överförts till andra fabriker i Rumänien och Turkiet där arbetskraften är billigare.

Redan i maj 2002 lade Schuh-Union ner fabriken i Maia (Portugal) i syfte att utlokalisera verksamheten till Rumänien. Den gången blev 460 anställda arbetslösa. Företagsledningen meddelade då att nedläggningen skulle göra det möjligt att upprätthålla full verksamhet vid fabriken i Ponte de Lima utan personalnedskärningar.

I oktober 2002 stängde emellertid Schuh-Union avdelningen för tillklippning och sömnad vid fabriken i Ponte de Lima, vilket innebar att 172 anställda omedelbart sades upp.

Det kan betonas att 97 procent av arbetstagarna på denna fabrik är kvinnor i en ålder mellan 40 och 50 år, som naturligtvis kommer att ha stora svårigheter att hitta ett nytt arbete, framför allt i en kommun där utbudet är mycket begränsat.

Jag ställer sålunda följande frågor till kommissionen:

- Har företaget Schuh-Union beviljats gemenskapsfinansiering?
- Om svaret är jakande, hur stora belopp har beviljats, när skedde utbetalningen av medel och vilka villkor underställdes företaget?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Diamantopoulou

(4 juni 2003)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(2003/C 242 E/273)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1611/03 från Jean-Louis Bernié (EDD) till kommissionen

(7 maj 2003)

Ämne: Saluförande av spannmål

Med undantag av i Frankrike kan man fritt saluföra spannmål inom Europeiska unionen. Jordbrukarna kan fritt sälja sin produktion och garantera att spannmålet är lätt att spåra, i motsats till det spannmål som kommer från stora silor.

I Frankrike utgör handeln med spannmål ett monopol som endast består av sådana lagringsorgan som godkänts av Office National Interprofessionnel des Céréales (ONIC, en nationell myndighet för spannmålsbranschen) och via vilka all handel med spannmål måste passera. De godkända lagringsorganen uppbär skattelikhande avgifter som bland annat behövs för att driva ONIC, som i sin tur utdelar ekonomiskt stöd till dem.

I ett sådant läge straffas producenterna och konsumenterna av franskt spannmål både ekonomiskt och genom att de inte har möjlighet att idka fri handel. Det är till exempel förbjudet för en fransk spannmålsproducent att direkt sälja sin produktion till en djuruppfödare.

Det verkar alltså som om de regler som ONIC föreskriver skulle utgöra ett hinder för gemenskapshandeln och för den fria handeln.

Vad anser kommissionen om denna situation som är specifik för Frankrike?

Har kommissionen några förslag till åtgärder för att rätta till den?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Fischler

(2 juni 2003)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(2003/C 242 E/274)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1798/03
från Wolfgang Ilgenfritz (NI) till kommissionen

(21 maj 2003)

Ämne: Stöd till företag inom sockerförädlingssektorn

Företaget Agrar Invest Tatschl importerar socker från Serbien och Kroatien i enlighet med överenskommelsen från Bryssel i meddelande 2002/C 152/05⁽¹⁾. Sockret som importerats från Serbien och Kroatien förädlas av företaget Tatschls kunder i Österrike till bl.a. safter och choklad. Dessa exporterar sedan de färdiga produkterna till tredje land.

Interventionspriset för socker uppgår för närvarande till ungefär 699 euro per ton. Världsmarknadpriset uppgår dock endast till ungefär 250 euro per ton. Företagen inom sockerförädlingssektorn borde därför få ett stöd på ungefär 450 euro per ton socker från Serbien och Kroatien som skall förädlas, om färdigvarorna (safter, choklad) sedan exporteras till tredje land. (Ansökan om exportbidrag för export av varor som inte är upptecknade i bilaga I och som är ämnade för fri omsättning i gemenskapen).

Utbetalningen av det ovannämnda stödet fungerar problemfritt i Tyskland och Italien. Jag förstår inte varför österrikiska företag inom sockerförädlingssektorn fortfarande missgynnas och varför de inte skall få något stöd.

Det österrikiska finansministeriet vidtog åtgärder redan i fjol (den 28 mars 2002) och skickade en förfrågan till kommissionen för att få veta om de österrikiska företagen i det här fallet är berättigade till stöd. Kommissionen har fortfarande inte svarat på förfrågan.

Därför ber jag kommissionen besvara följande frågor:

1. Kan de österrikiska företagen inom sockerförädlingssektorn få stöd?
2. Kan stödet i så fall utbetalas även retroaktivt?
3. Vilket förfarande måste tillämpas för retroaktivt stöd?
4. Om stöd inte kan utbetalas ber jag kommissionen meddela enligt vilka direktiv utbetalandet av stöd inte är möjligt.

⁽¹⁾ EGT C 152, 26.6.2002, s. 14.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Erkki Liikanen

(10 juni 2003)

Kommissionen har inlett en detaljerad undersökning av det problem som påtalas av ledamoten, och avser att meddela honom resultatet så snart som möjligt.
